136 ISSN 0772-6384
46e jaargang - 3

Ten Mandere
Heemkundige periodiek voor Izegem, Emelgem en Kachtem

200 jaar Koninklijke Stadsfanfaren Izegem

1806-2006

Jean-Marie Lermyte

tm TEN MANDERE
heemkundige periodiek voor izegem en omgeving

BESTUUR:
Voorzitter :
Dr. JEAN-MARIE LERMYTE
Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem
tel./fax. 051/30 39 99

Ondervoorzitter :
ANTOON VANDROMME
Blauwhuisstraat 52, 8870 Izegem
tel. 051/30 31 35

Secretaris :
ROBERT LEROY
Boomforeeststraat 49, 8870 Izegem
tel. 051/30 10 56

Penningmeester :
ANDRE MISTIAEN
Hondekensmolenstr. 24, 8870 Izegem
tel. 051/30 36 69

Archivaris :
ANDRE DEMEURISSE
Baronielaan 33, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 58

Hoofdredacteur en webmaster :
BART BLOMME
Europastraat 13, 8770 Ingelmunster
tel. 051/30 03 67
b.blomme@gmail.com

Leden :
FREDDY SEYNAEVE
Elegastlaan 14, 8870 Izegem
tel. 051/30 58 31

RAF VANDENBERGHE
Meensesteenweg 77, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 23

KURT HIMPE
Baronstraat 4, 8870 Izegem
tel. 0486/63 46 13

BERTRAND NOLF
Zevekotestraat 27, 8770 Izegem
tel. 051/30 74 30

ANDRE BOURGEOIS
Sint-Tillostraat 9, 8870 Izegem
tel. 051/30 19 06

JACQUES VIAENE
Bremstraat 7, 8870 Izegem
tel. 051/30 20 56

REDACTIE :
Bart Blomme
Jean-Marie Lermyte
Raf Vandenberghe
Jacques Viaene
e-mail: Tenmandere@hotmail.com
URL: www.tenmandere.tk

DE KONINKLIJKE STADSFANFAREN

1806 - 2006

Jean-Marie Lermyte

Verantwoordelijke uitgever : Jean-Marie LERMYTE, Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem.

Elke auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage en ontvangt 15 overdrukken.
Voor gehele en gedeeltelijke overname is de voorafgaandelijke toestemming van de heemkundige kring en de auteur vereist.

Bankrekeningnummer : 472-4353811-45.
Wie het lidmaatschap betaalt (leden 15 €, ereleden 20 €) ontvangt 3 nummers.

ALG. NUMMER **136**, 46te JG. NR. 3 (december 2006)

INHOUDSTAFEL

Bibliografie 3
Gebruikte afkortingen 5
1. Inleiding 6
2. Met vallen en opstaan 7
3. De evolutie na 1860 11
    Een nieuw reglement en een nieuw bestuur in 1860 11
    Verhouding met de brandweer 14
    Nieuwe statuten in 1954 17
    Koninklijk! 18
    Cultuurtrofee 1995 18
    Een website vervangt het ledenblad 18
    Een VZW 19
4. De dirigenten 19
5. De voorzitters 28
6. De muzikanten 37
    Hun aantal 37
    Hun namen 39
7. Het trommelkorps 50
8. De jeugd - euphonia 54
9. De bestuursleden 57
10. De optredens 64
    Tot 1860 64
    1860-1914 67
    Van wereldoorlog tot wereldoorlog 76
    De laatste zestig jaar 78
        Wedstrijden en promotietornooien 78
        Officiële en semi-officiële optredens 81
        Eigen vieringen 91
        Eigen concerten 94
        Andere optredens in Izegem: Herfstmuziekfestival, Batjes... 96
        Optredens buiten Izegem 105
        Radio-opnames 107
        LP's en CD's 107
        Ontspanning 110
        Ridders in de Nacht 113
11. De huisvesting 115
12. Het uniform 118
13. De vlaggen 119
14. De financies 121
15. Gespeelde stukken 125
Noten 147

DE KONINKLIJKE STADSFANFAREN 1806-2006

Jean-Marie Lermyte

Onze maatschappij zou het op prijs stellen mocht Ten Mandere de historiek van de oudste fanfare van België kunnen opmaken. Het is duidelijk dat het bestuur en alle leden van onze maatschappij ter beschikking staan teneinde alle mogelijke dokumentatie mede te delen.

Koninklijke Stadsfanfaren aan Raf Verholle, toenmalige voorzitter van Ten Mandere, 16 februari 1981

BIBLIOGRAFIE

Archief van de Koninklijke Stadsfanfaren

(bewaard door Philippe Sintobin en Filip Van der Haegen)

- Boek met o.a. reglement 1860, enkele naamlijsten, verslagen bestuursvergaderingen 8 december 1970-8 januari 1974, rekeningen 1865-1878 en heel veel onbeschreven bladzijden. (PPS)
- Documentatiemappen
- Briefwisseling vanaf 1962
- Foto's en medailles
- Persknipsels uit de verzameling van Weekbode-journalist Albert Vandommele

Stadsarchief Izegem

- Notulen van de gemeenteraad: geraadpleegd van 1827 tot 1914
- Notulen van het college van burgemeester en schepenen: geraadpleegd van 1839 tot 1914

Documentatiecentrum Ten Mandere

- Map Stadsfanfaren
- Verzameling weekbladen
- Foto's, bidprentjes en rouwbrieven

Slossefonds Izegem (dekanaal archief)

Uitgegeven bronnen, werken, brochures, artikels

Roger Bekaert. *Izegem onder het Frans tijdvak*. Ten Mandere, 1980, 278 p. (eerder ook verschenen in *Ten Mandere*).

Roger BEKAERT en André DEMEURISSE. *Geschiedenis van de Izegemse brandweer*. - *Ten Mandere*, nr. 29, jg. 11 nr. 1 (1971), p. 18-25 en nr. 32, jg. 12 nr. 1 (1972), p. 3-25.

BART BLOMME e.a. *Izegem in vlaggen*. Ten Mandere, nr. 99-100, jg. 34 nr. 2-3 (1994), 114 p.

J. BOURGEOIS. *Muziekfestivals te Izegem in het verleden*. (getypt artikel).

Jozef COGHE. *Muziekverbond West-Vlaanderen 1945-2002*. S.l., Muziekverbond West-Vlaanderen, 2003, 347 p.

Alfons DE JAN, *Izegemse ambachten van vroeger en nu. De schoennijverheid [1800-1913]*, - *Ten Mandere*, nr. 8, jg. 3 nr. 2-3 (1963).

De koninklijke stadsfanfare jubileert. Programma 1956.

André DEMEURISSE. *30 jaar Muziekacademie*. - *Ten Mandere*, nr. 26, jg. 10 nr. 1 (1970), p. 3-28.

Jaak DEROLEZ. *Kroniek van 80 jaar Gezinsbond te Izegem*. - *Ten Mandere* nr. 123, jg. 42 nr. 2 (2002), 46 p.

E[miel] DIERICK. *Geheugenis der Blijde Wederkomst in Iseghem van Baron Karel Gillès de Pélichy en zijne edele gezelnede Maria van der Renne de Daelenbroeck 27 Juli 1902*. Izegem, J. Dooms, 1902, 55 p.

Jules DUFRANE. *Annuaire officiel de la musique en Belgique*, 1880[1]. Ook andere jaren.

J.B. FILLEUL. *Tydscronyck 1846-1855,* nota's door J.M. Berteele. Kortrijk, Groeninghe Drukkerij, s.d, 199 p.

Gedenkboek Koninklijke Harmonie der Congregatie Izegem. Ten Mandere, nr. 52 (1978), 151 p.

Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde.* Deel I: *De Société Philharmonique van Lichtervelde (1806-1836). - Zesde jaarboek van de Heemkundige Kring Karel Van de Poele,* Lichtervelde, 1990, p. 93-109.

Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde.* Deel II: *De heroprichting van de "Société Philharmonique" als Fanfare van Lichtervelde in 1836. – Zevende jaarboek…*, Lichtervelde, 1991, p. 9-35.

Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde.* Deel III. *De fanfaren van Lichtervelde in de moeilijke periode 1837-1850, Achtste jaarboek...,* Lichtervelde, 1992, p. 6-48.

Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde.* Deel IV: *De fanfare in de periode 1851-1878. De bloeiperiode van de festivals. – Negende jaarboek*...Lichtervelde, 1993, p. 62-117.
Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde.* Deel V: *De gemeentepolitiek verscheurt het muziekleven (1879-1884). - Elfde jaarboek*..., Lichtervelde, 1995, p. 105-177.
Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde Aanvullingen op de eerste vijf delen. - Twaalfde jaarboek*..., Lichtervelde, 1996, p. 139-175.
Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde Aanvulling op de voorgaande delen (1806-1884). - Zeventiende jaarboek*..., Lichtervelde, 2001, p. 195-208.
Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde* Deel VI-A: *De periode van een Liberale en een Katholieke Fanfare, 1885-1895. - Achttiende jaarboek*..., Lichtervelde, 2002, p. 155-210.
Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde* Deel VI-B: *Aanvullingen* en *De periode van een Liberale en een Katholieke Fanfare, 1885-1895. - Negentiende jaarboek*..., Lichtervelde, 2002, respectievelijk p. 67-75 en 77-106.
Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde* Deel VII-A: *Het ontstaan van een 'Rood' en een 'Zwart' muziekkorps, 1896-1914. - Twintigste jaarboek*..., Lichtervelde, 2004, p. 197-221.
Luc HAEGHEBAERT. *Aspecten uit de Muziekgeschiedenis van Lichtervelde* Deel VII-B: *Het ontstaan van een 'Rood' en een 'Zwart' muziekkorps, 1896-1914. - Eenentwintigste jaarboek*..., Lichtervelde, 2005, p. 177-231.
Luc HAEGHEBAERT. *Terreinverkennend onderzoek naar de geschiedenis van de amateuristische muziekverenigingen in de provincie West-Vlaanderen gedurende de Nieuwste Tijden.* Verhandeling tot het bekomen van de graad van licentiaat in de geschiedenis, Rijksuniversiteit Gent, 1983-1984, 3 dln, 475 p.
Raf HERMAN. *Bronnenverzameling tot de geschiedenis van de Sint Pieterskerk te Izegem.* S.l., s. ed., 1971, 352 p.
Raf HERMAN. *Geschiedenis van de zangersgilde De Kerels te Emelgem.* Emelgem, 1980, 270 p.
In de kijker. Izegem, Stadsbestuur, 1984-1991.
Eduard JACOPS, *Nomenclature des sociétés musicales de la Belgique suivie d'une notice chronologique sur l'association royale de sociétés lyriques d'Anvers.* Antwerpen, Van Merlen et fils, 1853, 92 p.[2]
Griet LEMMENS, *Muziekverenigingen in Brabant tijdens de 19e eeuw.* Scriptie voorgelegd aan de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, voor het behalen van de graad van Licentiaat in de Geschiedenis. Katholieke Universiteit Leuven, academiejaar 1998-1999. (door mij geraadpleegd als e-thesis).
Jean-Marie LERMYTE. *100 jaar Stedelijke Elektriciteitscentrale ETIZ. - Ten Mandere*, 120, 41/2 (2001), 71 p.
Jean-Marie LERMYTE. *227 lesgevers in het lager onderwijs van het arrondissement Roeselare, 1879-1886. Een biografische bijdrage. - Rollariensia*, dl. XV (1983-1984), p. 145-198.
Jean-Marie LERMYTE. *De Emelgemse Sint-Pieterskerk.* Izegem, Hochepied, 1992, 111 p.
Jean-Marie LERMYTE en Marcel NUIJTTENS (red.). *De Izegemse vaderlandse verenigingen en de twee wereldoorlogen. - Ten Mandere*, nr. 95, jr. 33 nr. 1 (1993), 88 p.
Jean-Marie LERMYTE. *De Sint-Tillokerk in Izegem. Izegem*, Izegem, Sint-Tilloparochie, 1998, 63 p.
Jean-Marie LERMYTE. *Gedeelde eenheid.* Izegem, ACW Izegem, 1992, 477 p.
Jean-Marie LERMYTE (red.). *Geschiedenis van Izegem.* Izegem, Ten Mandere, 1985, 652 p.
Jean-Marie LERMYTE. *Het Blauwhuis en Izegem.* Izegem, Ten Mandere, 1990, 256 p.
Jean-Marie LERMYTE. *Plaatsvervangers voor de afgekochte gebroeders Deryckere (1831-1833 en 1837-1843). Soldatenbrieven. - Ten Mandere*, nr. 83, jg. 29 nr. 1 (1989), p. 5-23.
L.P. Ode aan Izegem. De Koninklijke Stadsfanfaren o.l.v. Willy Demey. – Ten Mandere, Info 1986, p. 15*-16*.
Jeroom MALLISSE. *Het Sint-Gregoriuskoor won de Cultuurtrofee 1993. - Ten Mandere*, nr. 89, jg. 34 nr. 1 (1994), p. 35-39.
André MISTIAEN. *Bernardus Crombez, inrichter van het eerste muziekfestival van West-Vlaanderen te Izegem in 1824. - Ten Mandere*, nr. 30, jg. IX nr. 2 (1972), p. 26-27.
Omstandig verhael der luisterlyjke feesten welke te Iseghem hebben plaets gehad in Bloeimaend 1845. Izegem, J.-P. Bossut, 1845, 34 + 8 p.
Luc SCHEPENS, *De provincieraad van West-Vlaanderen 1836/1921*, Tielt en Amsterdam, Lannoo, 1976, 655 p.
G.F. TANGHE. *Parochieboek van Iseghem, gevolgd door de levensbeschryving des Heiligen Hilonius, patroon, eersten apostel en pastor dezer plaets.* Heruitgave Handzame, Familia et Patria, 1975, 532 p.
A. VANDEN STEENDAM en Freddy SEYNAEVE. *Stadhuizen te Izegem. - Ten Mandere*, 59, jg. 21 nr. 1 (1981), p. 63-86.
Antoon VANDROMME. *75 jaar Stedelijke Leergangen. – Ten Mandere*, nr. 41, jg. 15 nr. 1 (1975), 56 p.
Antoon VANDROMME. *125 jaar lagere afdeling Sint-Jozefscollege Izegem.* Izegem, s. ed., 1992, 254 p.
Antoon VANDROMME. *Een sprookjesstoet trok door de stad. - Ten Mandere*, nr. 61, jg. 22 nr. 3, 1981, p. 180-191.
Antoon VANDROMME. *'Honderdjarigen' uit Boos Izegem. - Ten Mandere*, nr. 78, jg. 27 nr. 2 (1987), p. 79-130 en nr. 80, jg. 28 nr. 1 (1988), p. 88-90.
Antoon VANDROMME. *Izegemse muziekmaatschappijen voor honderd jaar. - Ten Mandere*, nr. 57, jg. 20 nr. 2 (1980), p. 59-73, met erratum in nr. 61, jg. 21 nr. 3 (1981), p. 222.
Antoon VANDROMME. *Izegem vroeger. Beeld van een stad.* Izegem. Drukkerij-uitgeverij Hochepied, 1989, 351 p.
Antoon VANDROMME. *Odiel Defraeye negentig jaar na zijn dubbele zege in 1912. - Ten Mandere*, nr. 124, jg. 42 nr. 3 (2002), p. 3-40.

Chris VERBEKE en Geert SPILLEBEEN, *Spoortekens. Jubileumboek 75 jaar scouts, 1922-1997*. S.l., s.d., 129 p.
A. VERHAMME, *De stad Iseghem Hoofdplaats geworden van het vredegerechtskanton. Vreugdebetooningen ter dier gelegenheid. Kort verhaal Uitgegeven door de Kommissie der Feesten met de medewerking van het Letterkundig Gezelschap Voor Taal Vereenigd.* Izegem, F. Vion, [1866], 37 p. Heruitgegeven in *Kroniek van Groot-Izegem 1992*. Izegem, Hochepied, 1992, p. 263-300.
[Raf VERHOLLE]. *25 jaar Stedelijk Feestcomité*. [Stedelijk Feestcomité, 1985] gestencild, 25 p.
Ad. VERMANDER. *Volksmuziekkunst in harmonies en fanfaren*. Poperinge, drukkerij-uitgeverij Sansen, 1959, 271 p.
S. VERSCHEURE. *Koninklijke Philharmonie Ingelmunster 1834-1974*. Ingelmunster, 1974, s.p.
Rogier VERSTRAETE en Antoon VANMEENEN. *Hoeksteen van een dorp. Kroniek van een eeuw Koninklijke Fanfare 'Vrede en Eendracht' Kachtem*. Kachtem, Koninklijke Fanfare Vrede en Eendracht vzw, 2005, 416 p.
Hendrik WILLAERT. *Aspecten uit 100 jaar geschiedenis van het koninklijk mannenkoor De Kerels*. 1881-1981. S.l., s. ed., 1981, 139 p. + ill.

GEBRUIKTE AFKORTINGEN

ATM	Archief Ten Mandere
BV	Bestuursvergadering
DWB	*De Weekbode*
GvI	*Gazette van Izegem*
HNB	*Het Nieuwsblad*
HWN	*Het Wekelijks Nieuws*
Not. GR.	Notulen van de gemeenteraadszittingen
Not. Sch.	Notulen van het college van burgemeester en schepenen
PPS	Archief Stadsfanfaren bewaard door Philippe Sintobin
SAI	Stadsarchief Izegem

1. INLEIDING

Izegem is ongetwijfeld gekend als muziekstad en lang niet alleen omwille van het Herfstmuziekfestival. Naast de talrijke koren zijn er op dit moment nog altijd vier muziekverenigingen: de Koninklijke Stadsfanfaren, de Koninklijke Harmonie der Jongelingen Congregatie (°1853), de Koninklijke Harmonie Leo XIII (°1922) en in de deelgemeente Kachtem de Koninklijke Fanfare Vrede en Eendracht (°1905). Ooit waren er nog meer en had ook de huidige deelgemeente Emelgem met Eendracht en Vooruitgang een muziekmaatschappij.

Van sommige van die verenigingen werd de historiek al aan het papier toevertrouwd. Maar de Koninklijke Stadsfanfaren, veruit de oudste muziekvereniging, kregen nog nooit zo'n uitvoerige geschiedenis zoals in dit nummer van de Izegemse heemkundige kring Ten Mandere. Er zijn wel in de loop der jaren aanzetten geweest. Enkele belangrijke artikels voor de beginperiode zijn te lezen in de *Gazette van Iseghem* van 29 juni 1913, 14 augustus 1920 en 24 november 1923 en in *De Mandelbode* van 13 juni 1925. In november 1949 schreef voorzitter Octave Sintobin enkele bladzijden[3]. In 1956 verschenen tussen 31 maart en 7 juli vijftien bijdragen in *De Mandelbode*. Voor zover ondertekend dragen ze de initialen H.O.S. of J.G. De voornaam van Octave Sintobin was eigenlijk Hugo Octave Sintobin en de andere initialen staan voor Jozef Geldhof, de priester die – zoals zijn collega Pieter Declercq – in die tijd nogal wat van het Izegemse verleden blootlegde. Geldhof en Declercq waren meer dan verdienstelijke amateur-historici, maar omdat veel van hun historische bijdragen in *De Mandelbode* verschenen, vermeldden ze hun bronnen niet, want daarvoor is er in een krant nu eenmaal geen plaats. De archiefstukken waarop Geldhof zich baseerde voor zijn historiek over de Stadsfanfaren, zouden nooit allemaal teruggekeerd zijn en het is bovendien de vraag wat er op dat moment nog aan archief bewaard was. De bijdragen in *De Mandelbode* van 1956 lagen aan de basis van de brochure die in 1956 verscheen toen de muziekmaatschappij haar honderdvijftigste verjaardag vierde, maar ook hier zonder bronverwijzing. Latere overzichten – waaronder een reeks in *Het Wekelijks Nieuws* van 24 april tot 5 juni 1981 –, op de platenhoes, de webstek, programma's, enzovoort – baseren zich allemaal op de oudere teksten. Ik verwijs voor de meeste hoofdstukken wel zoveel mogelijk naar de bronnen, maar vaak is die noodgedwongen Octave Sintobin en/of Jozef Geldhof[4].

Omdat zoveel archief is verdwenen, was de opdracht die ik aanvaardde moeilijk. Gelukkig heeft Philippe Sintobin veel bij elkaar gezocht. Hij was niet alleen veertien jaar lang de secretaris van de Koninklijke Stadsfanfaren, maar een aantal familieleden speelde een grote rol in het reilen en zeilen van de Stadsfanfaren. Op tal van plaatsen kon ik mijn gegevens aanvullen dank zij Luc Haeghebaert, secretaris van de heemkundige kring Karel Van de Poele, die ik bijzonder dankbaar ben. Een goeie twintig jaar geleden werd hij licentiaat in de geschiedenis met een studie over de amateuristische muziekverenigingen in de provincie West-Vlaanderen in de Nieuwste Tijd en er verschijnen geregeld goed bruikbare artikels in het jaarboek van zijn heemkundige kring. Voor tal van vragen, vooral uit de vroegste periode, kon ik altijd bij hem terecht. Bart Blomme had de Izegemse pers verfijnder doorgenomen tot zowat 1940 en ook dat was een welgekomen heuristieke hulp. Mijn tekst werd nagelezen door oud-secretaris en bestuurslid Philippe Sintobin, secretaris Filip Van der Haegen en voorzitter Alfons Loontjens; ook hen dank ik voor de correcties en aanvullingen.

Het is alom gekend dat de Koninklijke Stadsfanfaren in 2006 het tweehonderdjarige bestaan vieren. In het Frans heeft fanfare een meervoudsvorm (les fanfares), maar of het daarom is dat de Stadsfanfaren ook die meervoudsvorm hebben aangenomen, valt niet te achterhalen. Aanvankelijk sprak men ook niet van Stadsfanfaren, wat het ons alleen maar moeilijk maakt. De Koninklijke Stadsfanfaren claimen ook al een aantal jaren de oudste fanfare van het land te zijn. Oudste fanfare, niet de oudste harmonie. Het verschil tussen deze twee muziekvormen zit hierin. Een fanfare is een orkestvorm die bestaat uit koperen instrumenten, saxofoons en slagwerk en het melodie-instrument is de bugel. Een harmonie bestaat vooral uit houten blaasinstrumenten aangevuld met slagwerk en met als melodie-instrument de klarinet[5]. Dat de Koninklijke Stadsfanfaren in de Franse tijd ontstonden is bij lange na niet uniek te noemen[6], wel dat de muziekmaatschappij nog altijd bestaat, al zullen we zien dat er enkele onderbrekingen zijn geweest.

Citaten en titels van kranten, boeken en dergelijke worden *cursief* gedrukt. We zullen het ook na 10 december 1954 vaak gewoonweg hebben over de Stadsfanfaren zonder de toevoeging van 'Koninklijke'. Dat scheelt bladzijden en dus kosten. Tenzij anders aangeduid komen alle stukken, kranten uitgezonderd, tot 1995 uit het archief van de Stadsfanfaren dat Philippe Sintobin bewaart. De personen op de foto's worden telkens van links naar rechts opgesomd.

2. MET VALLEN EN OPSTAAN

Tien jaar geleden verschoven de Stadsfanfaren de begindatum voorzichtig al naar 1801. Op het programmablad van het concert van 3 november 1996 lezen we: *De Koninklijke Stadsfanfaren vieren dit jaar hun 190ste verjaardag, aangezien 1806 steeds als stichtingsdatum werd aangenomen. Enkele weken terug werd evenwel in het stadsarchief een proces-verbaal van de feestelijkheden t.g.v. de nationale feestdag op 14 juli 1801, teruggevonden. Deze stoet werd begeleid door het muziek. De Stadsfanfaren zijn dus nog vijf jaar ouder dan we dachten.* Het bericht werd zowat herhaald op het programma van het herfstconcert van 28 november 1998, maar toen was men al iets kritischer: *Op basis van vrij recent teruggevonden gegevens zou de fanfare reeds in 1801 actief geweest zijn, maar een aantal zaken moeten nog eens grondig doorgenomen en bevestigd worden. Hoe dan ook er is een reële kans dat de fanfaren in 2001 met de feestvaandels mag paraderen!* Maar toen de datum 2001 in het verschiet lag, werd er niet meer gesproken over 1801.

Dat stuk uit 1801 is een *Procès verbal de la célébration de la fête de la paix réuni à l'anniversaire du 14 Juillet* van 25 messidor an IX, een verslag over de viering van het 'vredesfeest', want de bestorming van de bastille op 14 juli 1789 was het begin van de Franse Revolutie. Dat feest werd de avond voordien aangekondigd door tamboers, klokken- en beiaardgelui. In de stoet stapten twaalf groepen op waaronder als nr. 7 *La musique*[7]. Van 'la musique' het begin van de Stadsfanfaren maken is wel erg optimistisch. En men kan blijven teruggaan in de tijd, want 1801 was niet de eerste keer dat er in Izegem een muziek optrad. Vijf jaar vroeger – vóór de periode van Napoleon maar ook in de Franse tijd – werden al eens muzikanten betaald omdat ze opgetreden hadden ter gelegenheid van een jeugdfeest. En voor het feest van de soevereiniteit van het volk op 30 Ventose an VI (20 maart 1798) werd 'aen de kleine symphonie' bestaande uit Frans Bouckaert, Petrus Rousseau, Petrus Vandewalle en Martin Dobbels negentien ponden en vijf schellingen parisis betaald 'voor het speelen van violen en instrumenten musical'[8]. We kunnen de Franse periode gerust als dé grote periode van de officiële feestcultuur bestempelen, want de overheid schreef jaarlijks tientallen feesten uit die ze liet uitgroeien tot een handig manipulatie-instrument[9].

Laat ons bij 1806 blijven. Dat is de stichtingsdatum die tot hu toe gehanteerd wordt. Octave Sintobin vernoemt die in een tekst van oktober 1955. *Ontstaan in 1806 onder de leiding van Mijnheer Crombez, oud gagist* [=regimentsmuzikant] *aan 't Frans leger, onder de benaming "Harmonie van Izegem".* In de brochure van 1956 staat: *1806 : tijd waarin onze stad, ons land en gans Europa, moeilijke dagen doormaken! (...) En toch, in deze benarde tijd werd in Izegem het eerste muziekkorps van stad gesticht.* En verder: *Het duurde zelfs niet lang of hij* [Crombez] *wist een kleine groep muzikanten bijeen te krijgen die voor het eerst optraden in 1806 ter gelegenheid van een feest dat door de municipaliteit aan enkele voorname ingezetenen werd aangeboden.* In de artikelenreeks in *De Mandelbode*, in casu 12 mei 1956: *Om nog eens te herhalen: de stadsmuziek werd (wel niet onder deze naam) gesticht door Bernardus Crombez van Staden in het jaar 1806.* Oudere teksten die deze datum bevestigen, vonden we niet terug. Helaas weten we ook niet waarop Geldhof of Sintobin zich baseerden.

In *De Iseghemnaar* van 24 november 1923, grotendeels overgenomen door Jozef Geldhof dertig jaar later, wordt zowat hetzelfde verteld, maar staat daarin niet duidelijk de datum 1806. De bron wordt meegedeeld door Geldhof: *aantekeningen zoals ze door een telg van de familie Dierick in een soort familieboekje werden opgetekend*[10]. Die telg is Eduard Dierick die leefde van 1800 tot 1875 en tot zijn dood het in 1861 gestichte letterkundig genootschap Voor Taal Vereenigd leidde, vereniging die ook pogingen ondernam om een geschiedenis van Izegem te schrijven[11]. Met Dierick zitten we al vrij dicht bij de origine. Zijn originele tekst kwamen we niet op het spoor. Van Dierick weten we dat de Stadenaar Bernardus Crombez de stichter was van een muziekvereniging in Izegem. Hij werd naar Izegem gelokt door Engelbertus Vandewalle die in 1806 naar Staden was getrokken om er het beroep van kamslager aan te leren. Alleen in een krantenartikel uit 1923 lezen we dat die Vandewalle hoefsmid was en in Staden bij een smid hulpwerkman werd[12]. Beiden waren muziekliefhebbers. Crombez was muzikant geweest in het Franse leger van Napoleon, was ook schilder en geletterd. *Crombez gaf dagelijks onvergeld muzieklessen aan menige jonge liefhebbers, die niet lang uitstelden een muziekmaatschappij van harmonie tot stand te brengen. Deze jonge* muziekmaatschappij *liet zich voor de eerste maal in het publiek hooren, op een Zondag, dat het stadsbestuur en eenige der bijzonderste ingezetene van stad, om zekere gelegenheid in het stadhuis noenmaalden.* Jammer genoeg is die tekst vaag. Dat de datum 1806 bij Dierick niet voor komt, wil niet zeggen dat hij niet juist kan zijn. We weten dat Crombez begin 1808 in Izegem trouwde. Over zijn figuur hebben we het in een ander hoofdstuk.

Zeker is dat er op 15 augustus 1808 – maar dat was een maandag en Dierick heeft het over een zondag – *Le corps de musique de la commune d'Iseghem* optrad tijdens een officieel feest. 15 augustus was de verjaardag van keizer Napoleon, die in 1769 was geboren. Het feestprogramma – eigenlijk reglement – in negen artikels werd door Louis Joseph Thilleur op 11 augustus 1808 goedgekeurd. Thilleur was op 19 mei 1808 als nieuwe meier (burgemeester) geïnstalleerd. In artikel acht wordt het stadsmuziek vernoemd[13]. *Le corps de musique de la commune d'Iseghem sera également invité à l'effet d'assister aux cérémonies de cette journée il leur sera allouée une somme de vingt francs à imputer comme la présente.* Enkele maanden later, op 2 december 1808 werd gevierd dat Napoleon vier jaar eerder tot keizer was gekroond. De harmonie trad op, want daarvoor kreeg Crombez vijftig frank[14].

Eduard Dierick deelt mee dat de harmonie in 1812 ophield te bestaan omdat Napoleon zoveel jonge Izegemnaren voor zijn leger nodig had. Al vlug werd een nieuwe poging ondernomen. *In 1820 richtte hij 't orkest in, dat nog hetzelfde jaar op Paaschen de hoogmis begeleidde.* Maar ook nu duurde het niet lang en ook dat was geen uitzondering. Nog na Napoleon vielen heel wat muziekverenigingen stil: alleen al in West-Vlaanderen veertien tussen 1815 en 1820, waarvan er vóór 1821 vier of vijf heropgericht werden, waaronder die in Izegem[15]. *In 1824 zag men eene nieuwe Harmonie tot stand komen, door zijne oude leerlingen gevormd, die welhaast 34 leden telde.* Er staat dus niet dat Crombez in 1824 de (her)stichter was. Hij was het wel zo-goed-als. *Ziende dat zij vooruitgang deden in de kunst, en bij het publiek welkom waren, kon de Heer Crombez niet nalaten eene repetitie bij te wonen. Onnoodig te zeggen hoe hij er onthaald werd: men verzocht hem zijne medewerking, en hoe had hij ze kunnen weigeren?* Hij maakte een nieuw reglement, er werd een bestuur gekozen en hij werd dirigent. Daarmee volgde hij Francis Vanderheeren op. Het bestuur bestond uit voorzitter Joseph Vanden Bogaerde-Maes en nog twee andere bestuurders en wellicht Crombez zelf. Elk lid zou twee stuivers per week betalen en de ereleden zes frank per jaar en er kwam een toelage van honderd Nederlandse gulden, want sedert 1815 waren we Nederlanders geworden. Dagelijks werd er muziekles gegeven en wekelijks gerepeteerd en dat om beurt in een van de vier geselecteerde herbergen; de cafébaas bij wie men repeteerde, gaf één frank ter ondersteuning. Op kermisdinsdag 1824, toen nog 7 oktober, werd een eerste concert gegeven en er volgden er nog drie gedurende de winter. Plaats van optreden was telkens De Handboog. Deze herberg in de Marktstraat diende van 1815 tot 1924 o.a. als stadhuis[16]. Voor die (tweede) herstichting geeft Jacobs in een publicatie van 1853 een heel precieze datum op: 21 augustus 1824[17].

Het wordt iets moeilijker, want in de jaren 1830, 1840, 1850 waren er in Izegem twee muziekmaatschappijen. Het stadsverslag vernoemt voor de jaren 1840 en 1850 meestal één muziekvereniging, de *Maetschappy van toonkunde, gekend onder de benaming van maetschappy van Ste Cecilia*, en schrijft dat die *eerst by een reglement ten jare 1824 opgericht* werd. Het stadsverslag van 1855 vernoemt voor het eerst de tweede vereniging: *Pompiers. Dit korps sedert twee jaren eene verhooging van subsidie aen de Raed gevraegd hebbende, heeft UE goedgevonden de 200 franken eertijds aen de harmonie toegestaen aen het korps vrijwillige Pompiers in des zelfs muziek te geven. – Het fanfaren muziek is ten dienste der stad en is als deszelfs muziek erkend.* Het stadsverslag over 1856 vermeldt dat de Maatschappij van Toonkunde in een crisis verkeerde en herhaalde dat het *Fanfaren muziek afhangende van het korps vrijwillige Pompiers als muziek der stad erkend was* en het verslag van 1857 dat alleen de fanfare nog een subsidie van 200 frank kreeg. Ook Jacops vernoemt voor 1853 twee Izegemse muziekverenigingen: de *Société d'Harmonie,* gesticht op 21 augustus 1824, met 24 muzikanten en de *Société de Fanfares*, ontstaan op 15 mei 1831, met 12 muzikanten; de harmonie organiseerde festivals en woonde er ook bij in andere gemeenten, de fanfare nam aan festivals alleen deel[18]. De vraag die we moeten beantwoorden is wie van de twee de voorouder is van de huidige Koninklijke Stadsfanfaren. Omwille van het woord 'fanfare', maar vooral omdat in de stadsverslagen duidelijk staat dat de fanfare als stadsmuziek werd erkend, lijkt het logisch te kiezen voor de tweede. Maar wat dan met ons stichtingsjaar?

Hoe zat dat met die fanfare? Al is in de stadsverslagen pas in 1855 sprake van een stadsfanfare, toch is het jaar 1831 dat Jacops geeft best mogelijk. Dat de pompiers over een fanfare beschikten, blijkt overduidelijk uit een strooibriefje dat de brandweer op 25 mei 1845 uitgaf om geld in te zamelen[19]. De inschrijvers – we zouden nu spreken van ereleden – konden op verscheidene voordelen rekenen. *Art. 4 – Het zal aen de vereerende leden en de reserve pompiers toegelaten worden onvergeld alle vergaderingen bij te woonen, waer de fanfaren, tot het vermaek der aenhoorders, verscheyde musykstukken zullen uytvoeren.* Trouwens: *Wat aengaet den luister die zij aen de stad in alle feesten heeft helpen bijdragen mag de compagnie wel zekerlijk op den eersten rang geplaetst worden.* Alle Izegemnaren konden de fanfaren beluisteren: *Art. 5 – Gedurende den zomertijd zullen er door de compagnie*

dry buiten-stad wandelingen plaets hebben, te weten; de eersten Zondag van de H. Sacramentsprocessie naer den Abeele; de tweede juilly naer de boschmolens; de derde den eersten Zondag van Augustus naer het Kotje; telkens om vier ueren naer middag in tenue, onder het slaen der trommels en spelen der fanfaren, en ter plaets gekomen zijnde onderscheydene musykstukken zullen uitgevoerd worden. (Bijgevolge het slegt weder zal de wandeling tot den volgenden Zondag verschoven worden). Art. 6. – Indien de directie der Harmonie geradig vindt van wederzijds hulp te bieden, hetzij in welke gevallen, zoo zal de directie van het korps haer bereidwillig toonen haren dienst toe te wijzen, voor de vriendschap van beide kanten niet te hinderen, die tot vermaek der werkende en eereleden van beyde kan strekken. En in 1853 vroeg commandant Louis Robijn om een hogere toelage, want het korps bestond 22 jaar en moest een fanfaremuziek onderhouden en op 6 november 1859 vroeg de besturende commissie meer geld, voor het vernieuwen van de uniformen van 52 pompiers en spelende leden[20]. We kennen ook namen van muzikanten van het pompierkorps: Ferdinand Dumat, hoorn; De Ryckere, basson; Ameye, trompet; Van Campenhoudt, trompet met kleppen [trompette à clef]; Gustaf Devolder, cylinder; Françis Clement, timbalen [pauken]; Capelle, hoorn; De Ryckere, trombone; Lapeire, trompet met kleppen; Mestiaen, basbazuin (ophicleïde); Morel basbazuin; Jean Devos, cor signal, Eduard Dierick, grote trom[21].

Over die Maatschappij van Toonkunde nog het volgende. Er zijn een paar stukken uit 1845 en 1846 van *La société philharmonique de la ville d'Iseghem* bewaard.[22]. Vertaald moet dat die Maatschappij van Toonkunde geweest zijn. Het bestuur bestond toen uit F. Van Mellaerts, L. Dumat en F. Maes. Op maandag 24 maart 1845 gaf op uitnodiging van deze muziekvereniging de Izegemse Pauline Vervenne, leerlinge aan het Brusselse conservatorium, in de zaal van het stadhuis een concert[23]. Op zondag 24 mei 1846 verzorgde de filharmonie een uitvoering in het park van Het Blauwhuis. De bedoeling was om gedurende de hele zomer, uitgezonderd bij slecht weer, om de veertien dagen goede stukken te brengen. *Pour rendre votre séjour parmi nous aussi agréable que possible, nous tâcherons dans toutes ces réunions, M[essieurs] d'exécuter des morceaux de musique de premier choix, entre-mêlés de solos pour des instruments particuliers.*

We moeten kiezen. Luc Haeghebaert heeft de diverse uitgaven van de *Provinciale wegwijzer* uit die periode uitgeplozen. Vanaf 1839 – met de eerste vermelding voor Izegem – tot en met 1855 wordt het stadsmuziek vernoemd en vanaf 1855 de fanfaren met muziekmeester Demaeght. Nu worden we helemaal op het verkeerde been gezet, want die Demaeght is dirigent geweest van de Stadsfanfaren, maar de naam van de directeur van het stadsmuziek die in 1843-1844 wordt vernoemd is die van Wautier en volgens de notulen van de gemeenteraad van 4 november 1842 is *Mr Wautier, Directeur der Societeit van Ste Cecilia.* En in 1845 en 1846 bestond het bestuur van La Société Philharmonique ofte Maatschappij van Toonkunde uit F. Van Mellaerts, L. Dumat en F. Maes en wie worden in de *Provinciale Wegwijzers* vernoemd als de leden van de 'besturende commissie' van de Stadsfanfaren vanaf 1845? Juist! L. Dumat tot 1848, F. Maes tot 1848, V. Messiaen tot 1848 en F. Van Mellaerts tot 1849. Nog een argument om te kiezen voor de Maatschappij van Toonkunde is dat toen op 28 mei 1857 baron Louis Gillès vanuit Antwerpen zijn zomerverblijf in Izegem kwam houden drie muziekverenigingen hem een serenade kwamen brengen: de stedelijke harmonie, de harmonie van de jongelingencongregatie en de fanfare van de pompiers[24]. De stedelijke harmonie!

De keuze is dus gemaakt. De Koninklijke Stadsfanfaren zijn de voortzetting van de Maatschappij van Toonkunde die een harmonie was, en niet van het fanfaremuziek van het vrijwillige korps van de brandweer, ook al werd de fanfare zo'n 150 jaar geleden als het muziek van de stad erkend.

Daarom citeren we nu volledig wat we in de jaarlijkse stadsverslagen terugvonden. Het gaat telkens om een korte notitie.
1839: *De Maetschappy van toonkunde, gekend onder de benaming van maetschappy van Ste Cecilia gaet wel. Het subsidie van fr 200.„ welk uit de stadsmiddelen wordt betaeld, zou al weinig baten om die voor de ingezetenen zoo aengenaeme, zoo levendige maetschappy naer behooren te ondersteunen, ware het niet dat de voorname inwoners jaerlyks in hoedanigheid van eereleden gelddelyke opofferingen deden. – De Maetschappy wordt thans bestuerd door zeven leden waervan Mr den Burgemeester het voorzitterschap van Eere vervuld*
1840: *Opzichtelyk het muziekgenootschap gekend onder den naem van Societeit van Ste Cecilia, kunnen wy zeer gunstig spreken aengaende het getal werkende leden en de volmaektheid hunner uitoefening. Het schynt echter zoo niet te zyn met haren finantieelen toestand. En inderdaad hoe zoude het anders kunnen wezen? Al hare inkomsten bestaen slechts in 200 francs welk ten titel van onderstand uit de Stadsinkomsten worden betaeld en in de opbrengst van de jaergelden der eereleden. Daeruit moet worden betaeld de jaerwedde van den muziekmeester die te Thielt is gehuisvest, den aenkoop*

van muziek en instrumenten en al overige onkosten. Zonder dat de begoede inwoners nu en dan de societeit byzonderlyk begiftigen ware het onmogelyk dezelve staenbaer te houden. Deze societeit die altyd bereid is om in alle publieke feesten luister bytezetten is waerdig uwe bezorgdheid te vestigen.

1842: *Maetschappy van toonkunde. Deze maetschappy gekend onder den naem van Societeit van Ste Cecilia, is eerst by een reglement ten jare 1824 opgericht. – Thans wordt deze maetschappy bestuerd door één Directeur en men telt in haer midden 28 werkende en 49 Eereleden. – De stad komt ze te gemoet met een jaerlyksch subsidie van 200 francs. – De beste verstandhouding heerscht onder de werkende leden en alles doet hopen dat zy steeds meer en meer in voortgang zullen toenemen.*

1843: *Maetschappy van Toonkunde. – Deze maetschappy houd zich in stand. – In alle openbare plegtigheden brengt zy het hare by om luister bytezetten. – Het subsidie waermede de stad deze maetschappy te gemoet komt, beloopt slechts tot fr. 200.„ Wy zien met een opregt genoegen dat twee yverige werkende leden dagelyks openbare lessen geven in de zangkunde aen de jongelingen die daertoe de noodige geschiktheden bezitten. – Daer is veel goeds van te verwachten.*

1844: *Maetschappy van Ste Cecilia. – Deze maetschappy wordt door de stad met eene toelage van fr. 200.„ te gemoet gekomen. In alle openbare plegtigheden is zy bereidwillig het hare bytedragen om den luister te vermeerderen.*

1852: *Deze maetschapppij heeft door het verwijderen van eenige bekwaeme muziekanten veele verlooren, het is ons aengenaem nogtans U te mogen zeggen dat zij door den iever der ingeblevene leden in het aenkweeken van eenige leerlingen in korten tijd merkelijk verbeterd is. Deze societeit geniet eene jaerlijksche subsidie van 200 francs. De eere leden zijn ten getalle van* [niet ingevuld] *en ons dunkt dat zij aen de societeit eenen spoedigen voortgang zouden konnen doen met de repetien van tijd tot tijd bij te woonen en alzoo de uitvoerende leden tot emulatie aen te wekken.*

1853: *Societeijt van Ste Cecilia. Deze societeijt die sedert ons laetste verslag lang in eenen kwijnenden staet verkeert heeft, begint wederom te erbloeijen; niets bijzonders hebben wij over de maetschappij te zeggen.*

1854: *Societeijt van St Cecilia. Deze societeijt heeft sedert ons laetste verslag nog gewonnen nog verlooren. Wij gelooven dat zij veel moeijte zal hebben om nog eens te erbloeien, 200 franken word er aen deze maetschappij jaerlijks toegestaen.*

1856: *De Maetschappij gekend onder de naem van societeyt van Ste Cecilia is bij een Reglement ten jare 1824 opgericht. Lang heeft dit genootschap in eenen bloeijende staet verkeerd, thans zijn het meerderen deel der werkende leden leerlingen.*

De Iseghemnaar van 24 november 1923 vermeldt enkele muzikanten uit die beginperiode: meester-schoenmaker Edouard Dierick, Eduard Dekeyser, de hoedenfabrikanten Vanmellaerts, garenfabrikant Vital Messiaen, behanger August Desmet, politiecommissaris August De Busschere, goudsmid Louis Vancampenhoudt, de meester-schoenmakers Jan Lapeire en Francis Vanbalberghe, en de gebroeders Vanderheeren.

Dat in de tweede helft van de jaren 1840 niets wordt vermeld over de Maatschappij van Toonkunde en dat in 1857 geen subsidie meer werd gegeven, heeft alles te maken met een crisis in de vereniging. Voor de jaren 1840 klopt die opmerking, want het *Memoriaal administratief der provincie West-Vlaanderen* van 1846 vermeldt op p. 725 alle toen bestaande verenigingen met naam, aantal uitvoerders, gemeentesubsidie en behaalde medailles, maar Izegem komt daarin niet voor!

Octave Sintobin beweert dat de Stadsfanfaren *omtrent het jaar 1848 jammerlyk uiteenviel, misschien door onderlinge moeielykheden, maar meer waarschynlyk door geldnood. 1847 begin 1848, de nypende jaren van de hongersnood, waren noodlottig geweest; het Stadsbestuur stopte alle ondersteuning*[25]. Vanaf 1845 was het inderdaad, vooral in West- en Oost-Vlaanderen, armoede troef met in 1845 de mislukking van de aardappeloogst, in 1846 de roggeoogst – arme mensen aten roggebrood, geen tarwebrood – wat leidde tot lichamelijke verzwakking van een groot deel van de bevolking, waarop een tyfusepidemie volgde. Het waren ook jaren van grote werkloosheid want de (Engelse) gemechaniseerde linnennijverheid verdrong het handgemaakte weven, wat leidde tot extreem lage lonen[26]. Bij de volkstelling van 15 oktober 1846 werd meer dan een kwart van de Izegemse bevolking als arm gecatalogeerd: 2.223 op 8155; in vijf straten waaronder de Kortrijksestraat en de Meensestraat was meer dan de helft arm[27]. Het stadsbestuur zag zich genoodzaakt zijn geld beter te besteden.

Heel duidelijk is de situatie bijlange niet. Dufrane, die door Luc Haeghebaert als betrouwbare bron wordt gecatalogeerd, gaf in zijn *Annuaire musical* van 1880 gegevens over de muziekverenigingen die toen bestonden. Hij had die ingezameld bij de korpsen zelf. Voor de periode voor ons hier aan de orde vermeldt hij alleen de *Fanfare de la Ville* maar met als stichtingsdatum 1845. (De harmonie van de Jongelingencongregatie had niet geantwoord.) Zeker is dat zowel de Maatschappij van Toonkunde als *het korps Fanfaren by de Pompiers*

deelnamen aan de feestelijkheden in mei 1845 toen baron Louis Gillès en zijn echtgenote Marie de Pélichy Het Blauwhuis plechtig in bezit namen. Octave Sintobin plaatst die herstichting in 1850. *Enige maanden nadien, 't was in 1850, staken de koppen byeen, en werd de muziekmaatschappy in een kleinere maatschappy hervormd; al de beste waren daar, en zo deden zy voort op eigen krachten en zonder bepaalde leiding, totdat ze, wederom verbeterd, in 1859, 19 Juni, hun eerste Medalie medebrachten van een festival in Lichtervelde* (...)[28].
In een ongedateerd notaatje uit het archief van A. De Busschere staat dat 'de oude Harmonie van Iseghem' voor het laatst optrad bij de begrafenis van baron de Pélichy en daarna in 1857 of 1858 verdween[29]. Deze nota vergist zich zeker van jaartal want het moet gaan om baron Jean de Pélichy (die burgemeester van Brugge is geweest), en die stierf in Brugge op 18 november 1859.

Blijft de dubbele vaststelling, enerzijds dat de muziekmaatschappij in de jaren 1850 het hoofd amper boven water kon houden en in 1850 en 1859 zelfs 'hersticht' werd, en anderzijds dat ze op 20 juni 1858 een festival organiseerde en op 19 juni 1859 in Lichtervelde een medaille behaalde! Toch gewagen zowel Sintobin als Geldhof van een zwalpende muziekmaatschappij in de jaren 1850[30].

Opvallend noemt Haeghebaert de definitieve doorbraak van de fanfarebezetting tussen 1850 en 1880. In België van 9,6% in 1853 naar 65,6% in 1880 of in absolute cijfers van 93 naar 842. In 1853 waren er in het arrondissement Roeselare 11 muziekkorpsen waarvan 3 fanfares en in 1880 22 waarvan 15 fanfares[31].

3. DE EVOLUTIE NA 1860

Een nieuw reglement en een nieuw bestuur in 1860

Naar aanleiding van de inhuldiging van de vlag van 1925 staat in *De Mandelbode* van 13 juni 1925: *De Maatschappij der Stadsfanfaren wierd gesticht in 1860, nadat de oude Harmonie van Iseghem, die in 't jaar 1806 door Crombez gesticht te niet gegaan was*. Op de bewaarde vlag van 1860 staat inderdaad alleen het jaartal 1860 en op de vlag van 1925 de datum 1860-1925. We menen dat het toen tot een fusie moet gekomen zijn tussen de zwalpende Maatschappij voor Toonkunde en de fanfare van de pompiers. Niet alleen kwam er een nieuw reglement en een nieuw bestuur[32], we weten dat dit uitgerekend gebeurde enkele maanden nadat de fanfare van de brandweer en de brandweer zelf uit elkaar gingen.

Op 4 maart 1860 vroegen de commandant en vijfentwintig andere pompiers aan het stadsbestuur *om zonder muziek hunnen dienst te mogen uitoeffenen*, want de muziekvereniging veroorzaakte hoge kosten. Twee trommelaars en twee hoornblazers volstonden. Het schepencollege ging op de vraag in en de gemeenteraad besliste op 1 juni 1860[33]:
1° Het muziek is en zal voortaen van de Pompiers afgescheiden blijven.
2° Dit korps zynde het stadsmuziek zal jaerlyks eene toelage bekomen van fr. 400[34].
3° Alle instrumenten thans in gebruik en deze die later door hetzelve zullen aengekocht worden, zyn en zullen de eygendom der stad blyven, even als de tegenwoordige medalien en deze die de societeit zal bekomen.
Het staet vrij aen het korps muziek instrumenten van de eene of de andere in leening te aenveerden.
Het Kollegie zal doen kennen dat de raed erlangt van door de Kommissie van het muziek een reglement te zien maken die aen zyne goedkeuring zoude onderworpen worden.

Enige maanden later kwam dan het nieuwe reglement van de 'Maatschappij de Fanfaren' tot stand, dat we hier volledig overnemen. Meteen moeten we de opvatting van Octaaf Sintobin en Jozef Geldhof en hun epigonen – tot op de platenhoes van 1980 toe – dat de Stadsfanfaren in 1859 of 1860 onder de naam 'Jongens van Boos Izegem' 'hersticht' werden[35] als een kwakkel afwijzen[36].

« Reglement der Maetschappy DE FANFAREN ingerigt te Iseghem.

Samenstelling en Werkingen der Maetschappy.

Artikel l. De Maetschappy heeft voor doel het beoefenen der toonkunde met koperen speeltuigen.

Art. 2. De Maetschappy wordt samengesteld uit werkende leden en uit eereleden.

Art. 3. De Werkende Leden zyn deze die hunne bekwaamheid ten beschikke stellen der Maetschappy en zich verpligten hare oefeningen en uitvoeringen by te woonen.

Art. 4. Om als Werkend Lid aenveerd te worden moet men door den Muziekmeester bekwaem geoordeeld zyn om zyne party behoorlyk te kunnen spelen.

Art. 5. De Eerleden zyn deze die medewerken aen het bestaen der Maetschappy, en zich verpligten jaerlyks en vooraf eene toelage te betalen van vyf francs, eischbaer in de maand Januarij.

Art. 6. Deze die begeeren deel te maken der Maetschappy, laten zich aenbieden aen de Besturende Kommissie, aen welke het toekomt de voorgestelden te aenveerden of af te wyzen.

De nieuw aenveerde Leden teekenen de lyst der inschryving, en daerdoor verbinden zy zich tot het nakomen van hetgene door het Reglement voorgeschreven wordt.

Art. 7. In vergelding van de medewerking der Eereleden, biedt de Maetschappy hun jaerlyks twee toonkundige feesten aen: een groot Concert op stads kermis, en een Avondfeest in den wintertyd; boven twee of meer Veldfeesten in den zomertyd.

Art. 8. De Maetschappy neemt deel aen de openbare plegtigheden die de stad aengaen, telkens dat zy daertoe aenzocht wordt van wege de regering, dit in erkentenis van eene jaerlykse hulpsom welke deze haer verleent.

Besturing der Maetschappy.

Art. 9. De Maetschappy wordt bestuerd door eene Kommissie, samengesteld uit eenen Voorzitter en twee Raedsleden, bygestaen door eenen Ontvanger en eenen Muziekmeester, allen genomen onder de Werkende of Eereleden.

Art. 10. De Voorzitter en de Raedsleden worden benoemd in eene algemeene vergadering der Werkende Leden by geheime stemming en met betrekkelyke meerderheid der geldende stemmen; zy zyn aen geene herbenoeming onderworpen.

Art. 11. De Ontvanger, de Muziekmeester worden benoemd en herroepen door de Besturende Kommissie.

Art. 12. Alle besluiten worden door de Besturende Kommissie genomen by meerderheid van stemmen; de Voorzitter en de Raedsleden alleen hebben er beslissende stem.

Art. 13. De Besturende Kommissie aenveerdt of weigert alle persoenen voorgesteld om Leden der Maetschappy te worden, schikt alle feesten, vergaderingen, uitvoeringen en serenaden, bepaelt alle buitengewoone uitgaven, ziet de jaerlykscbe rekening na van ontvangsten en uitgaven, geeft het ontslag aen de Leden die daertoe redens zouden geven, en aenveerdt of weigert alle vrywillige ontslaggevingen.

Art. 14. De Ontvanger is gelast met de Ontvangsten en uitgaven der Maetschappy; hy sluit zyne rekening alle jare op het einde van December, en onderwerpt dezelve ter goedkeuring van de Besturende Kommissie.

Art. 15. De Muziekmeester onderzoekt de bekwaemheid van dezen die zich aenbieden om Werkende Leden te worden, kiest de muziekstukken uit, bestiert alle repetitien en uitvoeringen, doet by het begin van iedere de naemoproeping der Werkende Leden, en ontfangt de boeten welke hy maendelyks overstelt aen den Ontvanger.

Repetitien en Uitvoeringen.

Art. 16. De Muziekmeester geeft zooveel mogelyk elke week, en, vindt hy het noodig, meermaels te week, gedurende ten hoogste een uer en half, repetitie aen de Werkende Leden, om hun de stukken aen te leeren welke moeten uitgevoerd worden.

Art. 17. Al de Werkende Leden, behoorlyk vermaend zynde, zyn verpligt by deze Repetitien tegenwoordig te zyn van het begin tot het einde, op boete van twintig centimen.

Art. 18. Telkens dat de Muziekmeester het geradig vindt, mag hy het een of het ander Lid afzonderlyk zyne party doen spelen, en zelfs in de uitvoeringen doen zwygen wanneer hy zulks noodig oordeelt.

Art. 19. Het is aen de Werkende Leden verboden tusschen de Repetitien toonen uit hunne speeltuigen te laten hooren, nadat de muziekmeester zulks verboden heeft, op boete van tien centimen.

Art. 20. Wanneer de Muziekmeester aen de Leden de partyen uitdeelt van het stuk dat in de aenstaende Repetitie of Uitvoering moet gespeeld worden, moeten zy dezelve dan medenemen, op boete van tien centimen voor elke vergetene, en vyftien centimen voor elke verlorene party.

Art. 21. By al de feesten, plegtigheden of uitvoeringen welke de Besturende Kommissie besluit dat de Maetschappy zal geven of bywonen, zyn al de Werkende Leden verpligt op de daertoe bepaelde uer en plaets tegenwoordig te zyn tot het einde, op boete van vyftig centimen.

Art. 22. Deze boete en degene bepaeld by art. 17. zal toegepast worden zoo wel aen de Leden die na de naemoproeping komen of te vroeg weggaan, als aen deze die in het geheele niet verschynen, ten ware zy daertoe voorafgaendelyk oorlof bekomen hadden van den Muziekmeester.

Art. 23.Het is strengelyk verboden aen al de Werkende Leden, gezamentlyk of afzonderlyk eenige feesten of uitvoeringen te geven of by te woonen, andere dan degene door de Besturende Kommissie bepaeld, indien deze hun daertoe voorafgaendelyk geene uitdrukkelyke toestemming gegeven heeft.

Art. 24. Zonder dezelfde toestemming mogen de Werkende Leden geene instrumenten, aen de Maetschappy toebehoorende, buiten dezelve gebruiken, op boete van vyftig centimen, en zelfs, vindt men zulks goed, op straffe van het alzoo gebruikte instrument afgenomen te worden.

Algemeene Schikkingen

Art. 25. De Leden die het Reglement met opgezetten wil overtreden, of die zich onbetamelyk gedragen, zal de Besturende Kommissie mogen uit de Maetschappy sluiten met verlies van alle regt van

deelneming.

Art. 26. Ingeval van ontbinding der Maetschappy, zal de Besturende Kommissie naer goeddunken mogen beschikken over al de goederen die alsdan haer zullen toebehoren.

Art. 27. De gevallen door het tegenwoordig Reglement niet voorzien, zullen door de Besturende Kommissie beslist worden.

Art. 28. Alle byvoeging of verandering aen het Reglement toe te brengen, zal door de Kommissie voorgesteld worden in eene algemeene vergadering der Werkende Leden, en door de meerderheid van stemmen der aenwezigen moeten aengenomen worden.

Heden Woensdag veertienden November achttien honderd zestig, om zeven ure 's avonds te Iseghem, in de gewoone zael van het hof der Maetschappy, zynde de herberg het Paviljoen; bewoond door Albert Demaeght;

Hebben de ondergeteekenden, Werkende Leden der Maetschappy, in algemeene vergadering het voorenstaende Reglement met eenparigheid van stemmen aengenomen, en zich verpligt daeraen te gedragen.

Vervolgens zyn zy, in nakoming van artikels 9 en 10 van het reglement, overgegaan tot het samenstellen van de Besturende Kommissie, en hebben met eenparigheid van stemmen genoemd:

Tot Voorzitter:

Jonkheer Philippe-Ghislain Baron Gillès de Pelichy, grondeigenaer, gehuisvest te Antwerpen, 's zomers verblyvende te Iseghem;

En tot Raedsleden, de heeren:

Jean-François Maes-Van Campenhoudt, koophandelaer en fabrikant,

En Henri de Mûelenaere, Notaris, beide woonende te gezeide Iseghem;

Dewelke hebben medeondergetekend en deze bediening aenveerd.

De Besturende Kommissie, alzoo samengesteld, heeft aenstonds, in nakoming van artikel 11 van het Reglement, benoemd: tot Ontvanger, den heer Louis Van Campenhoudt, goud- en zilversmid, en tot Muziekmeester, den heer Albert De Maeght, negociant, beide woonende te zelfde Iseghem, ook medeondergeteekend en deze bediening aenveerdende.

Aldus gedaen en onderteekend te Iseghem, den gezeiden veertienden November achttien honderd zestig.

Getekend: Baron Philippe Gillès de Pélichy, Maes-Van Campenhoudt, de Mûelenaere, Louis Van Campenhoudt, A. De Maeght.

Werkende leden: Constant Supply, Emil Lafaut, H[ippoliet] Deldycke, G. Vandewalle, P. Huysentruyt, A. Laridon, Em. Veranneman, Aloise Veranneman, A. Wolfcarius, Joseph Ameye, Pol. Devilder, August Veranneman, H. Vandewalle, F. Vanbalbergh, Fl. Laridon, P. Geeraert, P. Vanfleteren[37].

In een getypte tekst van november 1949 schrijft Octave Sintobin over dit reglement: *Er werd een reglement opgemaakt vol van strenge verplichtingen, en vol van bedreigingen met boete, voor degenen die de orde en de wetten niet zouden volgen; zelfs wordt volgens art. 24 'elke Godslastering binnen de repetities of vergaderingen gestraft met een boete van vyftig centiemen'. Te dien tyde was 50 centiemen een som van belang.* Godslastering staat niet in dit document, wat dan weer niet zou hebben betekend dat er mocht gevloekt worden.

In de jaren 1860 telde Izegem vier blaasverenigingen: De Stadsfanfaren, De Fanfare Jongens van Boos Iseghem, de Harmonie van de Jongelingencongregatie en de Broederliefde die van liberale signatuur was en vooral rekruteerde onder de misnoegde leden van de fanfaren. Niet alleen was dat veel voor een kleine stad als Izegem, bovendien ging ook de politieke gezindheid meer en meer meespelen. Door de afscheuring van De Jongens van Boos Iseghem en door de Broederliefde die in dezelfde vijver visten, hadden de Stadsfanfaren het moeilijk en er werd versterking gevraagd van de Harmonie van de Jongelingencongregatie. Bij processies bijvoorbeeld waaraan beide verenigingen deelnamen, liepen muzikanten voortdurend heen en weer en dat verbeterde er niet op toen Albert Demaeght in 1870 dirigent van beide maatschappijen werd. Eerst leken de Stadsfanfaren het zwakke broertje, maar enkele jaren later was de zwarte piet doorgespeeld aan de Harmonie van de Jongelingencongregatie die dreigde opgeslorpt te worden door de Stadsfanfaren. Na een serenade voor burgemeester Henri De Mûelenaere op zijn feestdag (15 juli) verplichtte onderpastoor Leopold Slosse, sedert 1872 directeur van de Jongelingencongregatie, daarom op 15 juli 1878 de muzikanten te kiezen. Er kozen zeventien muzikanten voor de Congregatie en vijfentwintig voor de Stadsfanfaren. Ook dirigent Demaeght liet de Congregatie schieten[38].

Het jaartal 1878 is niet willekeurig. In de katholieke partij was er ruzie ontstaan. Medio 1878 was de Katholieke Kring opgericht waarin brouwer Pierre Carpentier een grote rol speelde, maar gericht was tegen Henri De Mûelenaere die bij Koninklijk Besluit van 25 november 1874 tot burgemeester benoemd was. Zelfs Pieter Baes, de 'bestuurder' van het Sint-Jozefsgesticht,

Groepsfoto in 1904.
De zittende bestuurders zijn Leon Defauw, François Bral, Joseph Van Naemen, voorzitter Gustaaf Rosseel, Jules Vandekerckhove, en schrijver-schatbewaarder Aloïs Verhamme.

schreef dat de Katholieke Kring 'aan Mr Pieter Carpentier toebehoorde' en ook een pamflet uit die tijd sprak van de 'Carpentiersbond'. Carpentier en de Mûelenaere stonden bij de gemeenteraadsverkiezing van 29 oktober 1878 wel op dezelfde lijst, maar er was duidelijk sprake van ruzie. In de schoot van de Katholieke Kring werd op 13 juli 1879 het Katholiek Kiesgenootschap heropgericht en daar maakte de burgemeester geen deel van uit! Tijdens de schoolstrijd die in 1879 losbarstte stond hij eerder aan de kant van de liberalen en bij de gemeenteraadsverkiezing van 19 oktober 1884 had het Katholiek Kiesgenootschap hem zelfs niet als een van haar kandidaten voorgesteld[39]. En zeggen dat uitgerekend deze burgemeester toen de voorzitter was van de Stadsfanfaren!

Tijdens de Eerste Wereldoorlog vielen de activiteiten van de Stadsfanfaren stil. Voorzitter Jules Rosseel verborg een aantal instrumenten in eigen huis[40], maar andere geraakten beschadigd of werden gestolen. Het stadsbestuur betaalde de herstellingskosten na de oorlog[41]. Muziekboeken en uniformen gingen toen verloren.

Zeker al op 2 februari 1919 kwamen de Stadsfanfaren op straat. En na de Sint-Ceciliaviering van 1920 schreef *De Iseghemnaar*: *De Stadsfanfaren hebben ook verleden Maandag het H. Ceciliafeest gevierd. De vooruitgang dier maatschappij is waarlijk opmerkenswaardig sedert haar herinrichting, dankzij den bestuurder en de bestuursleden*[42].

Verhouding met de brandweer

We zagen dat in 1860 Stadsfanfaren en brandweer hun eigen weg gingen. Daaraan kwam begin 1946 verandering.

Een gelukkige gebeurtenis
« DE STADSFANFAREN »
hebben nu de samenwerking verwezentlijkt met het Brandweerkorps.

De «Stadsfanfaren» worden nu het muziek van het Brandweerkorps. 't Is met de volledige instemming van de wederzijdsche Bestuurleden en van al de muzikanten, 't is met de goedkeuring van het Stadsbestuur, en voorzeker met het goed onthaal van de talrijke Eereleden en van de bevolking van de Stad, die met deze gelegenheid. hier nogmaals bedankt worden voor den kostbaren steun en de sympathie welke zij steeds aan de Maatschappij betoond hebben.

De oude «Stadsfanfaren» willen heropleven, verjongen naar de eischen van den tijd; en nu, met

In 1946 werd verbroederd met het Izegemse brandweerkorps.
Op de eerste rij Walter Daenens, Etienne Sabbe, Joseph Sintobin, Noël Sintobin, Maurice Sintobin, Octave Sintobin, August Denecker, Odiel Sintobin, André Sintobin, André Ghys, Jacques Vanden Bogaerde en Dieudonné Dejaeghere. Op de tweede rij o.a. Frans Spriet (achter Noël Sintobin), Edgard Van Kesbeeck (achter Maurice Sintobin), brandweercommandant Frans Bral (achter Octave Sintobin) en Henri Daenens (achter Odiel Sintobin).

muziek aan den kop van het Brandweerkorps, doen uitgroeien tot één, van eersten rang, en zij zijn voorzeker op den nieuwen rechten weg. Zij vertrekken opnieuw; met achter hen een sterk verdubbeld Comité dat nu voor hen zorgt en onder de leiding van den Heer Dieudonné Dejaegher van Roeselare, Leeraar aan de Muziekacademie, een dirigent van eerste gehalte, die zich met geestdrift aan de taak stelt en die weldra goede uitslagen belooft indien de muzikanten met hem hard willen werken en volhouden, en dat zullen zij graag doen.

De oudere muzikanten die heimwee hebben, kunnen gerust terugkomen, zij zullen er zich zéér gemakkelijk met een beetje aanpassing, tehuis voelen. Naar jongere elementen wordt gezocht, om ze op te leiden en degelijk muziek te leeren kennen en spelen, eerst langs de Muziekacademie, en dan in den groep, om dan later een echte muzikant te worden en véél genot er aan te beleven.

Zooals vroeger blijven de "Stadsfanfaren" met het medebeleid van het Brandweerkorps, ten dienste van de stad en het volk; zij zullen er hun eer op stellen te mogen helpen aan volksverheffing, aan kunstopvoeding, en aan den luister van de stad.

Zij rekenen nu op den goede steun en de medewerking van de bevolking van Izegem.

HET COMITÉ

M. Octave Sintobin
Voorzitter
M. Gerard Vanbesien
Secretaris-Schatbewaarder
M. Georges Pemeel
Hulpsecretaris-Dienstoverste

Leden: M.M. Frans Bral, Henri Daenens, Notaris Denecker, Karel Laloo, Odiel Sintobin, Frans Spriet, Dokter Van Kesbeek, August Verfaillie, Maurits Verstraete[43].

Het is altijd als een verdienste van voorzitter Octave Sintobin aangerekend dat het zover kwam. Tot 1984 zouden Stadsfanfaren en brandweerkorps altijd gezamenlijk hun patroonheilige vieren: Barbara voor de brandweer en Cecilia voor de Stadsfanfaren zusterlijk samen. In 1971 was dat al de 25e keer. Op het Sint-Ceciliafeest van 1974 – het jaar dat brandweercommandant Marcel Nuijttens zijn maidenspeech hield – vernemen we dat heel het officierenkorps van de Brandweer was toegetreden tot het bestuurscomité van de Koninklijke Stadsfanfaren[44]. In de bestuursvergadering van 20 oktober 1981 werd de samenwerking geïntensifieerd. De brandweer zou zijn subsidie aan de Stadsfanfaren optrekken van 10.000 naar 15.000 frank en de Stadsfanfaren beloofden de feesten van de brandweer te zullen opluisteren. Op 8 december 1984 werd het banket op de Barbara- en Ceciliaviering door de stad Izegem 'ter gelegenheid van de officiële inhuldiging van de Brandweerkazerne' aangeboden. Het werd evenwel de laatste gezamenlijke viering.

Op 2 juni 1985 zouden de Koninklijke Stadsfanfaren van de partij zijn op het 66e zomercongres van de West-Vlaamse brandweer dat in Izegem plaats vond. 's Morgens waren de Stadsfanfaren van de partij in de optocht en de plechtigheid aan de oorlogsmonumenten, maar toen de optocht na de middag van start ging, daagden de muzikanten niet op. Kapitein-bevelhebber van de Izegemse brandweer Daniël Vanlauwe reageerde bijzonder furieus. Het [niet-]optreden van de Stadsfanfaren was *een onuitwisbare en onherstelbare daad* en hij besloot: *In die kontekst werd in vergadering Raad van Advies en Feestbestuur Brandweerdienst Izegem in datum van 06.06.85 unaniem beslist de banden tussen beide verenigingen volledig te verbreken op datum van dit schrijven*. Dat betekende ook dat de West Yorkshire Fire Service Band (een brandweermuziekkorps dus!) dat was uitgenodigd op het komende Herfstmuziekfestival geen onderkomen zou vinden in het brandweerlokaal en dat afgezien werd van het geplande verbroederingsfeest in de kazerne tussen de Izegemse korpsen en het Engelse korps[45]. Het bestuur van de Stadsfanfaren pleitte onschuldig. *Met verslagenheid hebben wij akte moeten nemen dat een veertig jaar durende verbroedering en samenwerking bij aangetekende brief eenzijdig wordt opgezegd zonder enige vorm van voorafgaand gesprek, overleg of motivatie. Wij kunnen moeilijk de juiste reden of achtergrond van deze handelswijze verklaren, aangezien de Stadsfanfaren niet in het minst enige verantwoordelijkheid dragen voor organisatorische fouten op Uw congres op 1 en 2 juni 1985. Integendeel hebben wij moeten vaststellen dat de door U gemaakte afspraken niet nageleefd werden*[46]. Ook de voorzitter van de Koninklijke West-Vlaamse Brandweerfederatie en het college van burgemeester en schepenen werden met de nodige bewijsstukken op de hoogte gebracht dat *door een organisatiefout van de Stedelijke Brandweer Izegem* de Stadsfanfaren niet kon aanwezig zijn[47].

Wat was er aan de hand? Er was toegezegd dat de muziekvereniging aan haar lokaal, toen het Oud Stadhuis, door een pendelbus afgehaald zou worden om aan de stoet te kunnen deelnemen; zo was er voor de muzikanten voldoende tijd om 's middags thuis te kunnen eten. Na de middag stonden de muzikanten in het lokaal te wachten. Er werd verscheidene keren door adjunct-politiecommissaris F. Demaeght naar het bestuur van de brandweer gebeld – het was nog niet de tijd van de mobiele telefoontjes – maar de bus kwam niet en de Stadsfanfaren misten daardoor de stoet, maar toonden hun goede wil door die op te wachten aan de hoek van de Marktstraat om toch op de Grote Markt het défilé te kunnen spelen. Een afgevaardigde van het brandweerkorps deelde toen mee: "Wij hebben U nu ook niet meer nodig!". Voorzitter en secretaris schreven in hun reactie voorts: *Het is U voldoende bekend dat door de Brandweer nooit tevergeefs een beroep werd gedaan op onze fanfare en dat wij bijna veertig jaar lang onze afspraken op de meest stipte wijze hebben uitgevoerd ook al werd tijdens enige jaren door U geen erelidgeld betaald. De optochten, congressen en uitstappen in binnen- en buitenland, waarbij wij de Izegemse en Westvlaamse Brandweer gratis hebben begeleid, zijn moeilijk te tellen. Het is dan alleen bedroevend dat door U, zonder enig gesprek of overleg, aan deze vriendschap bij aangetekend schrijven een einde wordt gemaakt.* Het was allemaal boter aan de galg, en Stadsfanfaren en brandweer leefden een tijd op gespannen voet, al zaten de meeste brandweermannen erg verveeld met de zaak. Tijdens de optochten op 1 en 11 november liep de brandweer altijd achter de Stadsfanfaren, maar die wilde dat nu niet meer en de oudstrijdersverenigingen stapten mee tussen beide verenigingen[48].

Het patroonsfeest werd nooit meer samen gevierd, maar na een jaar of tien kwam er toch verzoening. Zeker vanaf eind december 1996 luisterden de Koninklijke Stadsfanfaren het Sint-Barbarafeest van de Izegemse brandweer op[49]. En op 4 juni 2000 namen de Stadsfanfaren deel aan het verbroederingsweekend van de brandweer van Izegem met die van Steinfurth. En op 12 november 2005 tenslotte namen de Koninklijke Stadsfanfaren deel aan de stoet ter gelegenheid van 175 jaar Izegemse brandweer. Meer optredens voor de brandweer komen later aan bod.

Nieuwe statuten in 1954

In september 1954 werden de statuten gemoderniseerd en het aantal artikels sterk ingekort. Dit is de tekst:

Artikel 1. De Maatschappij is een "fanfare" en heeft voor doel het beoefenen der toonkunde met koperen instrumenten.

Artikel 2. De Maatschappij bestaat uit spelende of werkende leden, en bestuursleden.

Artikel 3. Om als werkend lid aanvaard te worden, moet men voorgesteld worden door de muziekmeester aan het bestuur, dat de kandidaat aanvaardt of weigert.

Artikel 4. Ieder spelend lid moet zich verplichten de herhalingen regelmatig bij te wonen, en zijn beste krachten te schenken, aan de Maatschappij.

Artikel 5. De nieuw aanvaarde leden tekenen de lijst der inschrijving, waardoor zij zich verplichten stipt het reglement na te leven.

Artikel 6, De Bestuursleden zijn deze die medewerken aan het bestaan en ontwikkelen der Maatschappij, en verplichten zich jaarlijks een toelage te betalen.

Artikel 7. De Maatschappij neemt deel aan al de openbare plechtigheden die de stad aangaan, telkens zij daartoe door de stad verzocht wordt, dit in erkentenis voor een jaarlijkse bijdrage welke deze haar verleent.

BESTUUR DER MAATSCHAPPIJ.

Artikel 8. De Maatschappij wordt bestuurd door een "Comité" aan wiens hoofd een Voorzitter, bijgestaan door zijn Secretaris en Schatbewaarder, de andere leden fungeren als raadsleden.

Artikel 9. De Muziekmeester of Chef wordt benoemd door het besturend comité en kan om ernstige redenen ontslagen en vervangen worden.

Artikel 10. Alle besluiten door het besturend comité genomen, zijn bindend voor alle leden.

Artikel 11. Er bestaat onder de spelende leden een werkend bestuur, onder de muzikanten gekozen, dat dient als verbinding tussen de muzikanten en het besturend comité; het is enkel daar, om gebeurlijke desiderata naar voor te brengen, en kan geen bindende beslissingen treffen.

Artikel 12. Het besturend comité regelt alle feesten, uitstappen, serenaden en concerten, bepaalt alle buitengewone uitgaven, ziet de jaarlijkse uitgaven en ontvangsten na, en geeft het ontslag aan de leden die daartoe redens zouden geven, of vrijwillig zouden wensen [op te stappen].

Artikel 13. De schatbewaarder is gelast met de ontvangsten en uitgaven der Maatschappij; hij sluit zijn rekening ieder jaar einde December en onderwerpt dezelve ter goedkeuring aan het besturend Comité.

REPETITIES - 3 UITVOERINGEN.

Artikel 14. De Muziekmeester moet minstens eenmaal per week herhaling geven.

Artikel 15. Alle werkende leden zijn verplicht op deze repetities tegenwoordig te zijn, ziekte of andere wettige redens worden aanvaard mits verwittiging.

Artikel 16. De werkende leden verplichten zich ook, alle feesten, concerten of andere plechtigheden, die door het Besturend Comité voorgesteld zijn, bij te wonen.

Artikel 17. Zonder voorafgaande toestemming, mogen de werkende leden geen instrumenten, aan de Maatschappij toebehorend, buiten dezelve gebruiken of ontlenen.

Artikel 18. De leden die moedwillig het reglement overtreden, of zich onbetamelijk gedragen, kunnen door het Besturend Comité uitgesloten worden.

Artikel 19. De werkende leden, eens aangenomen, krijgen een uniform die de eigendom blijft der Maatschappij.

Artikel 20. In geval van ontbinding der Maatschappij, zal het besturend comité mogen beschikken naar goeddunken over al de goederen die alsdan haar zullen toebehoren.

Artikel 21. De gevallen door het reglement niet voorzien, of alle veranderingen of bijvoegingen, zullen door het besturend comité beslist worden.

HET COMITÉ

De Secretaris- Schatbewaarder: André Sintobin
De Commandant: Frans Bral
De Voorzitter: H. Octave Sintobin
De Leden ; MM. Maurice Sintobin; Odiel Sintobin; Notaris Denecker; Dokter Vankesbeek; Frans Spriet; Henri Daenens; Joseph Sintobin; Etienne Sabbe; Walter Daenens; Noel Sintobin; Jacques Vanden Bogaerde; Dokter Ghys.

De leden van het werkend bestuur hadden een sterretje op de kraag. Zij hadden vooral een adviserende taak en hielden zich ook bezig met de praktische organisatie van kaart- en feestavonden. Dat werkend bestuur verdween en in de loop van de volgende vijftig jaar kwamen gelijkaardige comités tot stand, maar ook die waren vaak geen lang leven beschoren.

In 1997 kregen de Stadsfanfaren de cultuurtrofee van de stad Izegem. Het keramieken kunstbeeld 'Criticus' werd gemaakt door José Hochepied.

Koninklijk!

De Stadsfanfaren werden eind 1954 koninklijk, maar bijna twee decennia vroeger was al naar die titel gepostuleerd. Het getypte minuut van een brief aan koning Leopold III van 4 juni 1935 met die aanvraag is bewaard gebleven. Op dat moment was de vereniging 75 jaar geleden heringericht. *Mogen wy het dan aandurven, Sire, van uw hoogste Gezag het voorrecht en de groote eer af te smeeken om den titel van "Koninklyke Maatschappy"[te mogen dragen?]. Onze "Stadsfanfaren" zullen er ten zeerste om gelukkig zyn en wy verzekeren U, Sire, den titel met fierheid en al den eerbied dragen.* De begeerde titel werd toen niet toegekend en we weten waarom[50]. *Ik heb de eer U te laten weten, dat niettegenstaande het welwillend onderzoek, waaraan uw request onderworpen werd, het niet mogelijk geweest is gunstig daarop te beschikken, daar het groot voorrecht, dat U verlangt, sedert eenigen tijd reeds niet meer verleend wordt aan muziekgezelschappen die hun zetel in gemeenten van meer dan twee duizend zielen hebben, dan tenzij hun waarde, op het gebied van kunst, bezegeld werd door ten minste één succes behaald in een muziekwedstrijd van eerste afdeeling.*

Op 10 december 1954 was het dan toch zover: de Stadsfanfaren mochten de titel dragen van 'Koninklijke Maatschappij'[51].

Cultuurtrofee

In 1987 droeg Frank Deleu de Koninklijke Stadsfanfaren voor de cultuurtrofee voor[52]. Hij wees o.a. op de radio-opnames voor BRT1 en BRT2. Met deze stadsbeiaardier hadden de Stadsfanfaren simultaan een dubbelconcert gebracht en hij was o.a. BRT-producent bij de radio. Het was het Emelgemse Mannenkoor De Kerels dat toen met de eer ging lopen. De Stadsfanfaren moesten wachten tot 1995. De plechtige uitreiking gebeurde op 5 december. De prijs was een uniek keramieken kunstwerk van José Hochepied getiteld 'Criticus'. Voor de gebruikelijke muziekuitvoering tijdens de plechtigheid zorgden de Koninklijke Stadsfanfaren natuurlijk zelf[53]. Fotograaf Guido Codron zette toen vier muzikanten op de gevoelige plaat die samen meer dan 200 jaar Stadsfanfaren vertegenwoordigen: Lucien Grymonprez die al 45 jaar bij de Stadsfanfaren speelde, André Vandommele al 51 jaar en Sylvain Seynaeve en Roger Vanwijnsberghe zelfs al 60 jaar![54] In 1998 dienden de Stadsfanfaren de kandidatuur in van Henri Parmentier, die o.a. in 1982 speciaal voor de Stadsfanfaren de mars 'Goede Start' n.a.v. het nieuwe werkjaar had gecomponeerd[55]. Hij heeft die nooit gekregen. Hij had wel al de Pekkers-award 1994 ontvangen.

Een website vervangt het ledenblad

Gedurende enkele jaren beschikten de Koninklijke Stadsfanfaren over een ledenblad. Dat was *'t Pupiterke* waarvan de edities 1998 en 1999 ter gelegenheid van de nieuwjaarsontmoeting op enkele bladzijden verschenen. In 1999 kwam er op 2 september een tweede nummer uit, dat veel gevulder was en waarin de voorzitter in het voorwoord wat overmoedig schreef: *Een nieuwe traditie is geboren. 't Pupiterke, dat vroeger werd opgemaakt t.g.v. onze jaarlijkse nieuwjaarsontmoeting wordt een echt ledenblad, dat een heel eigen en bijzondere bijkomende band schept tussen*

Vooral Yves Martin zorgde ervoor dat de Stadsfanfaren een eigen website kregen. De voorstelling gebeurde op 29 oktober 2000. Op de foto de bestuursleden Yves Martin en Christiaan De Forche, dirigent Hans Demeurisse, burgemeester Willy Verledens, bestuurslid Philippe Sintobin en vooraan voorzitter Alfons Loontjens.

alle leden van onze fanfarefamilie. Zowel voor ernstige, praktische als voor luchtige en luimige bijdragen werd plaats ingeruimd, en ik ben ervan overtuigd dat U allen met genoegen 't Pupiterke zult lezen, en nadien ook bewaren. De artikels voor de volgende nummers moesten worden afgegeven aan Yves Martin die in mei 1999 bestuurslid was geworden. De bedoeling was het blad drie keer per jaar uit te geven. Dat gebeurde tot december 2001. *Noodgedwongen stoppen we met deze lijvige uitgaven.Geen nood echter een nieuwe versie van ons verenigingsblad ligt al klaar. Het is niet alleen de bedoeling om deze nieuwe versie heel wat dunner te maken maar ook om ze maandelijks te laten verschijnen*, lezen we in dat nummer dat in werkelijkheid op februari 2002 verscheen. In feite was die dunnere versie een omzendbrief, maar ook die kende geen lang leven.

In de plaats kwam een eigen website, ook alweer de specialiteit van Yves Martin. Die website werd aangekondigd in het nummer van 2 september 1999. *Internet komt op ons afgestormd als een sneltrein. Ook bij de Koninklijke Stadsfanfaren werken we momenteel aan een eigen Website. Hieronder een korte voorstelling van de bestaande ideeën* [nl. enkele schermafdrukken]. *Wie wil meewerken aan de afwerking van onze site kan zich melden bij de redactie.* Op 29 oktober 2000 werd in aanwezigheid van burgemeester Willy Verledens een overzicht van het voorbije werkjaar gegeven, maar ook het nieuwe besproken. Op dat moment werd ook de eigen website voorgesteld en officieel in gebruik genomen[56]. Omdat niet iedereen over internet beschikte werden de berichten voor wie dat wilde ook op papier verspreid.

Een VZW

Op 10 februari 2005 werd de VZW Patrimonium Koninklijke Muziekmaatschappij Stadsfanfaren Izegem opgericht met als doel (artikel 3): *Het bouwen en uitbaten van een centrum ter bevordering van culturele activiteiten in de meest ruime zin van het woord.* Al in de bestuursvergadering van 20 oktober 1981 was de oprichting van een VZW ter sprake gekomen, maar toen ging het nog om de Stadsfanfaren als dusdanig en er kwam niets van in huis. In 2005 ging het om het patrimonium, waarmee in de eerste plaats de nieuwbouw (bouw en beheer) bedoeld werd, waarover we het verder in dit nummer hebben. De stichters van de VZW waren het voltallige bestuur en Bernard Loontjens, geassocieerd notaris[57].

4. DE DIRIGENTEN

Bernardus Crombez

We zagen al dat Bernardus Celestinus Crombez, die muzikant was geweest in het leger van Napoleon, in 1806 door Engelbertus Vandewalle overtuigd werd om zich in Izegem te vestigen. De gegevens uit de burgerlijke stand bevestigen dat hij die stap in 1806 zette. Crombez werd in Staden geboren op 20 augustus 1778 als zoon van Petrus Antonius en Jacoba Albertina Cnockaert. In Izegem woonde hij eerst in de Nieuwstraat, later in de Kerkstraat 1 waar hij een handel in kousen dreef, hoewel hij in tal van akten als kunstschilder gecatalogeerd wordt.

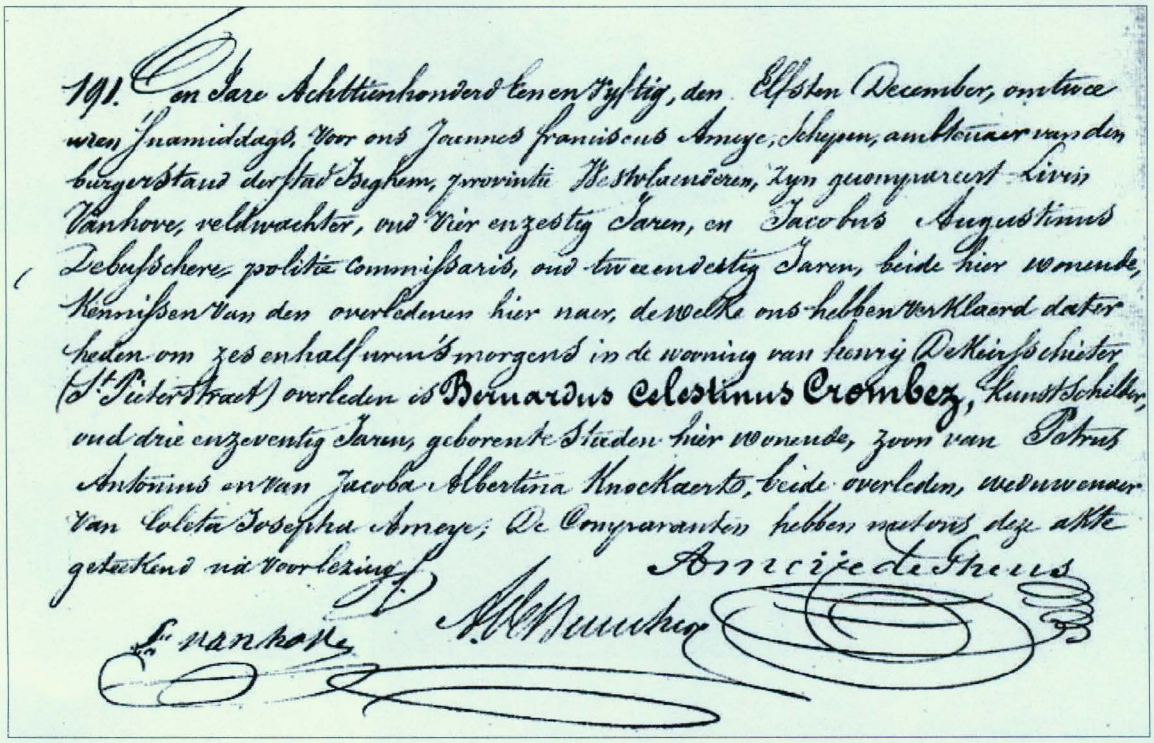

De overlijdensakte van de stichter en eerste dirigent Bernardus Crombez. Hij overleed op 11 december 1851.

Hij trouwde op 6 januari 1808 met de achttien jaar oudere Izegemse Coleta Josepha Ameye (°Izegem 26 oktober 1760), dochter van Guillaume en Marie Barbe Laperre bij wie ook Melania en Isabella Ameye, vermoedelijk nichtjes, inwoonden; de familie Ameye had in Izegem aanzien. Crombez overleed in Izegem in de woning van Henri Dekeirschieter in de Sint-Pietersstraat (op de hoek met de Krekelstraat) op 11 december 1851 om 6.30 uur in de ochtend, als 73-jarige weduwnaar, want zijn vrouw was op 85-jarige leeftijd thuis gestorven op 12 september 1845.

Hij moet iemand met aanzien geweest zijn, en niet alleen omwille van zijn artistieke talenten als muzikant en kunstschilder. Op 7 mei 1822 behaalde hij voor een examencommissie het bekwaamheidsgetuigschrift om zowel in het lager als in het middelbaar les te geven. Twee maanden later vroeg hij aan het stadsbestuur de toestemming om in Izegem onderwijs te mogen geven, wat het college van burgemeester en schepenen toestond want Crombez kon verwijzen naar zijn 'goed en onberispelijk gedrag, zowel op gebied van moraal als van politiek'[58]. Maar hij stichtte niet alleen een gemeenteschool waar Franse en Vlaamse lessen werden gegeven. In 1823 startte hij met een stedelijke muziekschool. En met *toestemming en welbehagen* van het college van burgemeester en schepenen werd op 15 oktober 1828 een academie van teken- en bouwkunde met een dertigtal leerlingen opgericht, *bestierd door den kunstminnenden heer B. Crombez ten bystaen van Jan Gernaij griffier by het vrederegt.* Dat gebeurde in twee gebouwtjes die vroeger deel hadden uitgemaakt van het klooster van de Grauwe Zusters en was het prille begin van wat zou uitgroeien tot de Stedelijke Leergangen[59]. Ook financieel was hij zeker geen sukkelaar. Op een moment dat je rijk moest zijn om te mogen stemmen, was hij een van de weinige gemeenteraadskiezers[60]. Crombez leidde van 1838 tot 1843 ook de Ingelmunsterse philharmonie in opvolging van stichter August Schotte[61].

Aan Crombez heeft vijftig jaar geleden Pieter Declercq aandacht geschonken[62]. Hij vult onze gegevens aan met het volgende: *Met een buitengewoon talent voor de muziek begaafd, werd hij gedurende vele jaren door de gemeente tot beiaardier van Izegem aangesteld, waarvoor hem jaarlijks een ereloon van vijftig frank werd uitbetaald. In uitvoering van een rondschijven van de Prefect van het Leiedepartement tekent Bernard Crombez in 1807 het officiële plan van de gemeente Izegem, waarvoor hij op 5 september 1807 luidens de rekeningen van het gemeentebestuur, een ereloon van 110 fr. opstrijkt. Als chef van het muziek ontvangt hij een retributie van 50 fr. ter gelegenheid van de feestelijkheden, die op 4 december 1808 gehouden werden, bij de verjaring van de kroning van Napoléon tot keizer van Frankrijk. Bernard Crombez was eveneens een knap kunstschilder. Zijn faam*

bracht hem zoveel bestellingen bij, dat hij in 1810 van het onderwijs afzag, om zich helemaal aan de schilderkunst te wijden.

Een andere nota van omstreeks dezelfde tijd – wellicht van Jozef Geldhof, misschien van Pieter Declercq – geeft de volgende bijzonderheden[63]: *In 1823 opende hij opnieuw een leergang in de Vlaamse en Franse taal, maar nu voor jongelingen alleen. Doch deze onderneming was maar van korte duur: de smaak en de trek die de heer Crombez had voor de schilderkunst deden hem ervan afzien. Enige schilderijen van Crombez zijn bewaard gebleven in Izegem en omliggende. Het zijn meestal portretten, historische taferelen, kruiswegen enz. In de openbare verkoping van wijlen Pieter Parmentier-Cousinne, lijnwaadfabrikant te Izegem, wonende op de Grote Markt in het hoekhuis waar nu de burelen van Politie ondergebracht zijn, werden in het begin van 1880 enige schilderijen te koop gesteld die door de heer Holvoet aangekocht werden. Het was ook in 1823 dat de heer Crombez een stedelijke akademie voor muziek inrichtte. Vanwege het stadsbestuur bekwam hij verscheidene medailles die er aan de beste leerlingen geschonken werden.*

Een paar aantekeningen: Crombez gaf al lang voor 1823 muzieklessen. Er zijn diverse schilderijen van hem bewaard gebleven. De kruisweg en 'Jezus breekt het brood met de Emmaüsgangers' (boven het hoofdaltaar) in de Sint-Pieterskerk van Emelgem zijn van zijn hand[64]. In de sacristie van de Sint-Tillokerk hangt een portret van Joost Bouckaert; het gaat om een kopie van een 17e-eeuws werk dat op bestelling van jonker Joseph van Huerne door Crombez gemaakt werd. Crombez maakte ook de houten kruisweg die vroeger aan de buitenkant van de oude Sint-Tillokerk hing[65]. Een paar werken in privé-bezit werden eerder al in kleur te boek gesteld.[66] De factuur is bewaard voor *een schilderstuk op den cour* van de gebroeders Deryckere, borstelfabrikanten, gemaakt. Crombez werkte er gedurende twaalf dagen – van donderdag 16 tot woensdag 29 juni – veertig 'schofs' aan. Een 'schof' was drie uur, toen een vierde van een werkdag. Voor die 120 uur werken vroeg hij dertig frank[67]. Het jaar staat niet vermeld, maar dat moet in 1842 geweest zijn[68]. Crombez was lid van de kerkfabriek van de Sint-Tilloparochie (toen de enige parochie van Izegem) en schonk zijn huis in de Kerkstraat aan de kerk. Dat hoekhuis werd in 2004 afgebroken (en is op dit moment een bouwwerf). Notaris-dichter Frans Jozef Blieck, die toen nog in Izegem resideerde maar later naar zijn geboortestad Wervik terugkeerde, schreef voor hem volgend rouwgedicht:

«O Hemel, is het waar, ik hoorde daar zoo even
Een stemme die mij riep: zie 't einde van uw leven;
Is het een waarheidswoord, of is het eenen droom ?
O ja ! de bleeke dood velt mijnen levenstroom.

Wat voel ik mijnen God ? Waar ga ik ! help mijn zinnen,
op dat ik U voortaan zou loven en beminnen.
Is het dan sterven? Ach! ik ken mijn zelven niet.
Wat is de wereld toch ! de wereld vol verdriet...

Verhef u, mijne ziel, verlaat de aardse woning,
Het is de wil van God, die allen, geeft beloning.
Zie moedig naar omhoog, beschouw de hemelkringen,
Gij zult er eeuwiglijk den Heer en danklied zingen.»

In een wat romantische tekst schreef Octave Sintobin in 1956: *De honderdste verjaring van zijn afsterven in 1851 ging te Izegem onopgemerkt voorbij. Voorzeker is ons jubileumfeest zoveel te beter geschikt om zijn zo verdienstelijk aandenken te geheugen en hem nu de hoogstverdiende hulde te brengen. Inderdaad, Crombez was wel een pionier van de opvoeding van ons volk, in school, in werk, in kultuur; en 't is voorzeker aan hem grotendeels te danken dat ons Izegem, dit plekje in Vlaanderen waar er niets biezonders te winnen was noch uit de grond, noch uit de ligging, zijn ontwikkeling in de talrijke families, zijn iever tot werken, zijn durf tot ondernemen, en zijn vooruitstrevende opleiding tot de kunst in het algemeen en in 't biezonder tot de muziekkunst, gevonden heeft*[69]. Naar Crombez is in Izegem nog altijd geen straat vernoemd. Binnenkort wel?

Francis Vanderheeren

Volgens Eduard Dierick was in 1824, toen de harmonie heropgericht werd, de voorlopige dirigent Francis Vanderheeren, maar die liet vlug die taak over aan Bernardus Crombez. Wie die Vanderheeren kan zijn, konden we niet uitmaken[70].

In de Provinciale wegwijzers ontdekte Luc Haeghebaert nog drie 'muziekmeesters': Neerman van 1840 tot 1842, A. Clement in 1843 en L. Dumat eveneens in 1843. Ze kregen tot nu toe in geen enkel overzicht van de Stadsfanfaren een vermelding. Het waren wellicht alle drie tijdelijke dirigenten.

Jan Neerman

De genoemde Neerman was Jan Neerman die in 1829 dirigent van de Sint-Ceciliafanfare van Tielt was geworden en dat bleef tot in 1843 toen hij naar Gravelines in Frankrijk vertrok. Hij was muziekleraar van beroep en speelde hoorn. In Tielt arrangeerde en componeerde hij heel wat werken voor zijn fanfare. Hij was ook een tijdlang actief in Lichtervelde, waar hij werd aangesteld om tegen een vergoeding van 24 frank per jaar tweemaal per maand muziekinstructies aan de Sint-Ceciliaharmonie te geven. Hij was in 1843 enkele maanden dirigent bij de Philharmonie van Ingelmunster[71].

Auguste Clement

De enige Clement waarvan de naam in die periode met een 'A' begint is volgens de bevolkingsregisters Auguste Clement. We hebben geluk want deze August was organist en telg van de vele muzikale Clements. Hij woonde in de Marktstraat 2, huwde met winkelierster Catharina Bittremieux uit Sint-Denijs en stierf volgens het bevolkingsregister op 14 september 1851, blijkbaar niet in Izegem want we vonden geen sterfakte terug in het stadsarchief, hoewel zijn vrouw in Izegem bleef wonen.

Louis Dumat

De enige L. Dumat die we in de bevolkingsregisters konden opsporen was Louis Dumat die in 1847 bij zijn ouders in de Kerkstraat 10 inwoonde. Later woonde hij er samen met zijn zus Rosalie en twee nichten. Hij was geboren op 14 maart 1809 als zoon van borstelmaker Ferdinand en Marie Jeanne Heulebrouck Hij was borstelmakersbaas en ongehuwd. Hij overleed op 14 februari 1891. In zijn geboorte- en overlijdensakte staat hij als Charles Louis geacteerd, maar in de bevolkingsregisters als Louis. We zijn er om nog een andere reden vrij zeker van dat we de juiste man te pakken hadden: uitgerekend Ferdinand Dumat wordt genoemd als hoornspeler bij het pompierkorps!

De volgende dirigent was zeker geen overgangsfiguur!

Albert Demaeght (1846-1885)[72]

Albertus Bernardus Demaeght was een zoon van Joannes Baptista en Maria Sengier. Hij werd in Wakken geboren op 31 januari 1819, trouwde met Sophia Deneckere en overleed in Izegem 18 oktober 1897. Hij stamde uit een muzikale familie: zijn vader en zijn jongere broer Prosper waren muzikant. Zowel Albert als Prosper – die dirigent werd van de St.-Ceciliaharmonie in Eine – waren in het leger gagist in de harmonie van het tweede regiment kurassiers. De nieuwe dirigent moet in 1846 de dirigeerstok hebben overgenomen, want op 21 januari 1872 werd hij na 25 jaar gevierd. Hij kreeg toen een geschilderd portret aangeboden, voor 220 frank gemaakt door schilder-beeldhouwer Edward De Jonghe-Pypers. In de *Gazette van Thielt* van 21 januari 1872 schreef toen 'Een van de kijkers': *In sommige vakken, wel is waer, is een vyf-en-twintig jaren jubelfeest, juist geen wonder; maer, gy zult met my bekennen Heer Uitgever, dat muzikanten* eene natie op hun eigen *zyn, en daerom, dat het niet genoeg is bekend te zyn met de muziekmate, maer dat er eene ruime mate* geduld, zelfopoffering, *ja als ge wilt,* eigenaerdigheid *vereischt wordt om zo eene maetschappy 25 volle jaren te bestueren. En M. De Maeght heeft haer gedurende zulk een tydvak, door alle moeijely[k]heden den weg gebaend*[73]. Demaeght was van 1870 tot 1878 ook dirigent van de Harmonie van de Jongelingencongregatie[74].

Demaegt woonde in de jaren 1840 in café Rozendale in de Brugstraat[75]. Zowel Jozef Geldhof als Octave Sintobin schrijven dat Demaeght in 1859 gevraagd werd om naar Izegem te komen wonen en dirigent te worden[76]. Zij hebben hun bron slecht gelezen want de datum 1859 klopt helemaal niet! De dochter van Demaeght werd al op 16 september 1846 in Izegem geboren en hij was er op dat moment fabrikant in snuif en zijn echtgenote winkelvrouw. Het verhaal dat hij vanuit Wakken een avondconcert kwam bijwonen in herberg De Blauwe Kroon, op de hoek van Markt- en Gentstraat rechtover Den Hert, opengehouden door de weduwe Catharina Duyvejonck, er enkele stukken op zijn basson speelde en in gesprek kwam met een Izegemnaar die hem vroeg bestuurder te worden *van de fanfarenmaatschappij die men voornemens was alhier op te richten* kan kloppen, want ook 1845 staat in sommige bronnen als stichtingsdatum opgegeven. Dat hij ging wonen in de herberg Het Paviljoen gelegen op de Korenmarkt ook. Maar dat hij bij het verlaten van Wakken naar Het Paviljoen kwam wonen, of dat hij in 1859 naar Izegem verhuisde, is niet juist. Demaeght klom op de maatschappelijke ladder op tot 'fabrikant in tabak en chocolade'. Dat blijkt uit een briefhoofd van 1869. Gegevens uit de bevolkingsregisters (periode 1860-1880) bevestigen dat; zijn vrouw was toen herbergierster en het echtpaar woonde aan de Korenmarkt 16. Zijn dochter Maria Victoria trouwde met dokter Emile Wolfcarius die van 1860 tot 1874 in Izegem zijn praktijk had en daarna verbonden was aan het 'Institut spécial pour Enfants arriérés'.

Je moet een 'eigenaardig' karakter hebben, beweerde onze briefschrijver in 1872, waarmee hij eigenzinnigheid bedoelde. Dat had Demaeght zeker. Hij was opvliegend en kreeg het vaak aan de stok met de voorzitter en de muzikanten. Op 30 september 1866 vroeg een aantal muzikanten zijn ontslag[77].

Aen de hooggeachte Heeren Bestuurders onzer maetschappy Fanfaren.

Mijnheeren,

Den hakeligen toestand waerin onze maetschappy zich sedert eenige weken bevind, doet ons de pen opnemen, om Ued. daaervan eenigzijns de oorzaek te doen kennen. Het karakter van onzen muziekmeester is Ued. steeds lang bekend, doch alhoewel er nooit veel vreedzame eendracht in hem geweest is, is hij nu sedert eenige weken bijzonder met twistzucht en tweedracht bezield, zonder daervoor de minste redens te hebben.

Er is Ued. ook bekend, dat wij gelijk alle muziekanten, geern een kansken hebben, om een glaesje te drinken, maer bij ons is dit gepaerd met eendracht en vermaek, daerbij eene stiptelijke orde, en goede rekening gelijk in alles wat de sociëteit aengaet.

Dus, hij die, als 't ware geen orde of overeenkomst kan verdragen, heeft heden tegen dezen, morgen tegen een ander lid twist, en zegt alle kwaed, naer den rug van ieder lid, waeruit reeds dikwijls veel oneenigheden voortgekomen zijn.

Zulk een karakter Mijnheeren, doet vele leden afkeer krijgen van de sociëteit. Wij gelooven te mogen zeggen, dat hij opgehitst is, sedert er onder onze leden, eene commissie gekozen is, die wel bestaet voor goede orde en rekening te houden in de maetschappij. Daartegen kan hij niets inbrengen, dat kwaed is, want wij ondervonden dat er goede rekening en vele beter orde in alles bestond.

Nu nog is 't zoo verre gekomen Mijnheers dat hij in de openbare estaminets durft zeggen, dat de fanfaren een hoop drinkers en zuipers zijn, dat wij veel meer verdrinken dan wij winnen. Ons dunkt, dit zijn toch geen redens van eenen muziekmeester, en nog min voor eenen persoon gelijk Berten. Zijne redens zijn van de minste waerheid ontbloot, dewijl wij Ued. onzen inventaris kunnen aentoonen dat wij in de laetste acht maenden 80 francs te vinden, daer wij andere jaren altijd te kort kwamen, eer wij rekening maekten. Dit alles weet hij en ondervindt hij genoeg, maer in zijn haet braekt hij alles uit, om de leden hunnen naem eer en reputatie te benemen.

Ons dunkens Mijnheers, is zulke handelswijs ten onzen opzigte niet zeer bevallig. Wij die meest alle, niets behertigen dan goede voortgang in 't muziek, daerbij orde, eendracht en goede naem, en van alles wat hij snoodlijk in de openbare estaminets komt uitbraken wij er geenszins in plichtig zijn...

Albert Demaeght, dirigent van 1846 tot 1885

Wij roepen nu Ue aendacht en bemiddeling op onze sociëteit, en verzoeken Ued. ons een ander muziekmeester te bezorgen.

Zeer geern Mijnheers zouden wij ons muziek nog zien bloeyen en dit verhopen wij, indien Ued. in ons verlangen toestemt.

Misschien heeft UE reeds gedacht dat wij alreed ons ontslag gegeven hadden, maer neen, uit dank en genegenheid voor UE handelen wij zoo niet. Nog zijn wij alle gereed om dienst te doen, zoveel UE maer wilt maer niet onder 't bestier van Demaeght.

Wij durven verhopen Mijnheers, dat UE dit alles, en in 't kort aen Mr Baron Philippe kenbaer zult maken...

Aenveerd Mijnheers de verzekerde hoogachting van die zich UE dienaeren noemen.

De leden der commissie.

Gedaen in zitting te Iseghem 30 September 1866.

Ondergeteekend door de overige leden:

P. Kerckhof, A. Kerckhof, J. Deblauwe, P. Huysentruyt, P. Deldycke, C. Supply, I. Denys, Aloïse Veranneman, A. Veranneman, Hippolyte Seynaeve, A. Bourgeois.

Mogelijks was een dergelijk geschil de reden waarom hij op 9 september 1870 met onmiddellijke ingang ontslag wilde nemen. Hij deed dat dan toch niet,

want hij bleef dirigent tot 1885. Hij moest het dirigeren laten toen hij een beroerte overhield aan een discussie in Het Damberd toen leden van de harmonie van de Congregatie en van de Stadsfanfaren er elkaar tegen het lijf liepen. Hij bleef wel nog twaalf jaar leven[78].

Albert Demaeght was veertig jaar dirigent van de Stadsfanfaren, maar op zijn bidprentje wordt er tien jaar bijgedaan. Ook '68 jaar lang lid van Tooneelkundige genootschappen' is wellicht van het goede te veel, want hij werd 78 jaar.

Jean Desmarets (1885-1892)

Jean Désiré Desmarets werd in 1885 dirigent van de Stadsfanfaren, maar gaf het stokje zeven jaar later door. Octave Sintobin schrijft dat hij *bijzonderlijk met Vandewalle, trachtte de muziek op te helpen*[79]. Mogelijks gaat het om G. of H. Vandewalle, van wie we weten dat die in 1860 werkend lid, d.w.z. muzikanten, waren.

Desmarets werd in Komen geboren op 29 oktober 1861 en overleed in Emelgem op 23 juni 1912. Hoewel hij niet gediplomeerd was, stond hij van 23 januari 1880 tot 1889 in het lager onderwijs van het Sint-Jozefscollege, meer bepaald in het vijfde leerjaar. Hij maakte er in zijn beginperiode de schoolstrijd mee. Op 13 februari 1884 trouwde hij met Marie Adèle Vandewalle, die van Meulebeke was. Van 1889 tot zijn dood was hij koster in Emelgem, maar dat was niet zijn enige muzikale verdienste. Hij was ook dirigent van De Mandelkoor, tot hij in 1889 dirigent van het Emelgemse mannenkoor De Kerels werd, wat hij bleef tot zijn dood.[80].

Jules Simoens (1892-1895)

Over Jules Simoens weten we bitter weinig. Hij was geboren in Beveren-Roeselare en gewezen regimentsmuzikant. Hij speelde voortreffelijk bugel, maar was blijkbaar geen goede dirigent. *Jules was artiest op den bugel, maar hij beging de fout dat hij, als er iets haperde in de repetitie of dat een passage te moeilijk was, maar liefst zelf zijn instrument nam en de muziek er door sleepte terwijl hij met zijn andere hand de maat sloeg*, schrijft Geldhof[81].

Henri Deblauwe (1895-1927)[82]

Was Simoens drie jaar dirigent, zijn opvolger bleef het drie decennia. Henri Deblauwe stamde uit een familie van muzikanten. Hij werd in Izegem geboren op 18 januari 1867 en overleed er op 23 maart 1939. Hij trouwde met Pharaïlde Lammertyn. Hij had notenleer

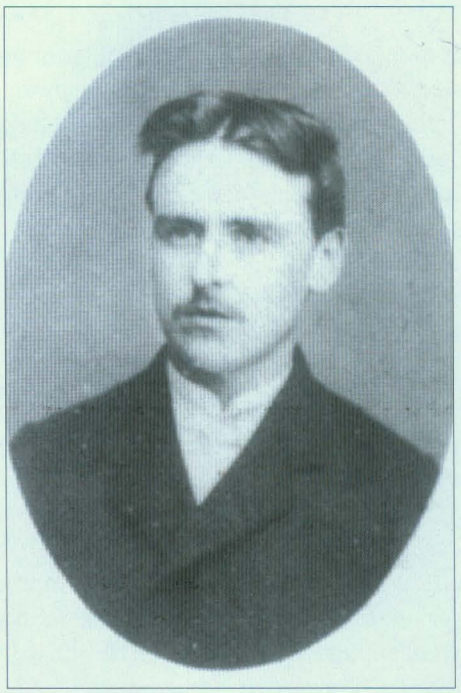

Jean Desmarets, dirigent van 1885 tot 1892

gevolgd en speelde hoorn. Vanaf zijn vijftiende was hij muzikant in de Jongelingencongregatie, waar zijn broers Camiel bugel, Frederik piston en Charles klarinet speelden. Hij was achtentwintig toen hij in 1895 dirigent van de Stadsfanfaren werd. Hij bracht het korps op een hoger niveau. Op 8 augustus 1920 werd zijn zilveren dirigentschap gevierd. In 1927 nam hij ontslag.

Arthur Hoornaert (1927-1930)

Arthur Joseph Hoornaert werd in Izegem geboren op 23 juni 1885 als zoon van schoenmakersgast Constant en Eulalie Cleryck. Hij was eerst schoenhandelaar en werd leraar in de vakschool. Hij trouwde op 5 september 1923 in Bellegem met onderwijzeres Marguerite Versteele, vijf maanden nadat zijn broer Leopold met haar zus Marguerite was getrouwd. Wellicht was het geen toeval dat hij in de Pélichytraat tegenover bestuurslid en latere voorzitter Hugo Octave Sintobin woonde. Op 13 oktober 1950 overleed zijn vrouw. In oktober 1959 verhuisde hij naar Wevelgem en op hetzelfde moment week zijn enig kind Hilde met haar man Lucien Morleon naar Geluwe uit.

Bij de oprichting van de Jonge Katholieke Wacht in 1910 was Hoornaert bestuurslid[83]. Op maandagavond 17 juli 1922 werd aan het station een stoet gevormd door de Congregatieharmonie, Eendracht & Vooruitgang uit Emelgem en een afvaardiging van de toneelvereniging van het Christen Werkersverbond. Dat om hulde te

brengen aan Arthur Hoornaert die in de internationale muziekwedstrijd in Hasselt met zijn fluit een eerste prijs met onderscheiding had behaald. De man was toen lid van de Congregatieharmonie, muziekmeester van de Emelgemse harmonie en leider van de harmonieafdeling die de toneelfeesten in de Gilde opluisterde[84]. Voor hij in 1927 de nieuwe dirigent van de Stadsfanfaren werd, had hij ook nog elders zijn sporen verdiend. Hij had al gedirigeerd bij de Symphonie Crescendo van de Katholieke Burgersbond, bij de Harmonie Leo XIII en bij de Grote Compagnie van de Congregatie, een onderafdeling van de Congregatieharmonie[85].

Eugène Vierstraete (1930-1945)

De gegevens over Eugène Vierstraete moeten we uit de bevolkingsregisters halen. Het enige wat we via het archief van de Stadsfanfaren weten is dat hij in 1930 dirigent werd en ontslag nam op 4 december 1945[86]. Hij werd in Izegem geboren op 10 november 1885 als zoon van Bruno en Natalia Dewulf en was dus 45 jaar toen hij dirigent werd. Hij was schoenmaker en sedert 20 mei 1905 – behoorlijk vroeg dus, maar het eerste kind was op komst – getrouwd met Elisa Lippens. Het gezin woonde in de Roeselaarsestraat (nr. 223 en later 231). Hij overleed in zijn geboortestad op 24 september 1959.

Dieudonné Dejaeghere (1945-1970)

Sedert de Tweede Wereldoorlog zijn de dirigenten professionele muzikanten. Hij was laureaat van de muziekacademie van Roeselare. Aan het Koninklijk Conservatorium van Gent behaalde hij o.a. een eerste prijs klarinet. Hij werd muziekleraar in het Koninklijk Atheneum van Menen en de Muziekacademie van Roeselare en was van 1941 tot 1974 leraar houtblaasinstrumenten in de vrije en later stedelijke muziekschool van Izegem. Hij werd in Anderlecht geboren op 29 april 1915, maar kwam al vroeg in Roeselare wonen. Hij stichtte met zijn echtgenote Christine Vercruysse een groot gezin. Hij overleed thuis op 24 juni 1996 en werd begraven in de Sint-Amandskerk in Roeselare[87].

Zijn eerste optreden waarvan we zeker zijn, is een concert op de Grote Markt op 21 juli 1946. Het is in zijn periode dat de Stadsfanfaren naar eerste afdeling (1955), naar uitmuntendheid (1959) en naar ere-afdeling (1967) promoveerden. Hij bleef dirigent tot eind 1970. Op de bestuursvergadering van 12 januari 1971 kwam zijn loyauteit ter sprake. *De dirigent wordt in de vergadering geroepen en de secretaris stelt hem de volgende vraag: Wat zal uw houding zijn in de Kon. Stadsfanfaren? Antwoord: Ik ben het beu, ik ben ziek, ik neem een drietal maanden verlof en tijdens die periode heb ik de onderchef als dirigent aangesteld. Een heftige repliek volgt door het feit dat de dirigent gehandeld heeft zonder het bestuur te raadplegen*[88]. Zijn zoon Jean-Claude is lid geweest van de Stadsfanfaren en werd o.a. dirigent van De Voorwacht, het muziekkorps van de Izegemse socialisten; hij was een persoonlijke vriend van Robert Vanlerberghe[89].

Dieudonné Dejaeghere, dirigent van 1945 tot 1970

Willy Demey (1970-1991)

Op 3 februari 1971 deelde secretaris René Denolf aan de muzikanten mee dat Dejaeghere met ziekteverlof was en Willy Demey door het bestuur was aangesteld als waarnemend dirigent. In feite was hij dat al sedert oktober 1970[90] en werd zijn aanstelling nog in 1971 definitief. Hij was een leerling geweest van Dieudonné Dejaeghere. Hij werd in Ingelmunster geboren op 25 november 1951 en begon dus als piepjonge dirigent. De Stadsfanfaren waren voor hem zeker geen onbekende: hij speelde er al sedert zijn negende, met zijn vader en broers. In 1982 werd hij ook dirigent van de Koninklijke Philharmonie van Ingelmunster.

Met hem trokken de Koninklijke Stadsfanfaren een rasmuzikant aan. In 1967 behaalde hij in de graad van uitmuntendheid voor saxofoon aan de Stedelijke

Dirigent Willy Demey (2e van links) behaalde in 1973 zijn hoger diploma. Hij wordt geflankeerd door voorzitter Jacques Vanden Bogaerde, secretaris René Denolf en onderdirigent André Vandommele.

Muziekacademie van Izegem de regeringsmedaille. In 1968 werd hij in Mechelen laureaat van de Pro Civitatewedstrijd. In 1968 stichtte hij met drie medestudenten het Brussels Saxofoonkwartet, dat heeft geconcerteerd in binnen- en buitenland, w.o. de Verenigde Staten van Amerika, Zuid-Oost-Azië en Australië. Tussen 1969 en 1974 behaalde hij verschillende eerste prijzen aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel: solfège (1969), transpositie, saxofoon (1969), kamermuziek (1970), harmonie- en fanfaredirectie (1974). In 1972 behaalde hij er het hoger diploma voor saxofoon en voor kamermuziek. In 1973 werd hij een van de laureaten van te Tenutowedstrijd, voor jonge virtuozen onder de dertig jaar waaraan een geldprijs van 70 000 frank verbonden was en twee televisieoptredens, o.a. op 9 december 1973. Hij gaf saxofoonles aan de muziekacademies van Roeselare, Harelbeke en Izegem en aan de conservatoria van Brussel (1972-1973), Antwerpen (1972-1974) en sedert 1980 Gent[91]. Hij werd leraar aan de "Académie internationale d'été de Wallonie" in Libramont en gaf master classes aan verschillende universiteiten in Australië, Indonesië en de Filippijnen. Hij vertegenwoordigde België op de Wereldcongressen van de Saxofoon in Bordeaux (1974), Londen (1976), Chicago (1979) en Nurenberg (1982). Hij trad ettelijke keren als solist op, in concertzalen en voor radio of televisie, waaronder de BRT – in 1984 vijf maal solo in 'Coda', de avondafsluiter – de RTBF en buitenlandse stations (Duitsland, Australië en Singapore).
Maar niet alleen als solist, ook met orkest, met pianisten (pianisten René Hostyn, Louis Pas, Bernard Delaise) en in saxofoonduetten (met de Australiër Dr. Peter Clinck). Hij nam diverse LP's op waaronder Concerto voor saxofoon en orkest door Jan Decadt met de Philharmonica, dirigent Jean Louel (LP Pyramid, majo875L) en Etudes concertantes for saxophone and piano van Semler Collery, begeleid door Iris Deblaere (LP Alfa, sp6001). Ook met het Brussels Saxofoonkwartet werden diverse LP's opgenomen[92].

Demey was niet alleen een buitengewoon goed saxofonist, hij trok als dirigent het niveau van de Koninklijke Stadsfanfaren op. Toen de Stadsfanfaren in 1975 meededen aan het nationaal muziektornooi in Antwerpen schreef de pers: *In een vaardig en genuanceerd tempo, op uitzonderlijke wijze uitgedrukt onder de bezielende leiding van haar stijlvolle chef, de heer Willy Demey, vertolkte het gedrilde muziekkorps een gave en persoonlijk-aangevoelde interpretatie in de uitvoering der werken.* Of nog: (...) *de heer Demey, wiens zwierige en kreatieve leiding een keurkorps van de Koninklijke Stadsfanfaren heeft gemaakt, gebeeld*

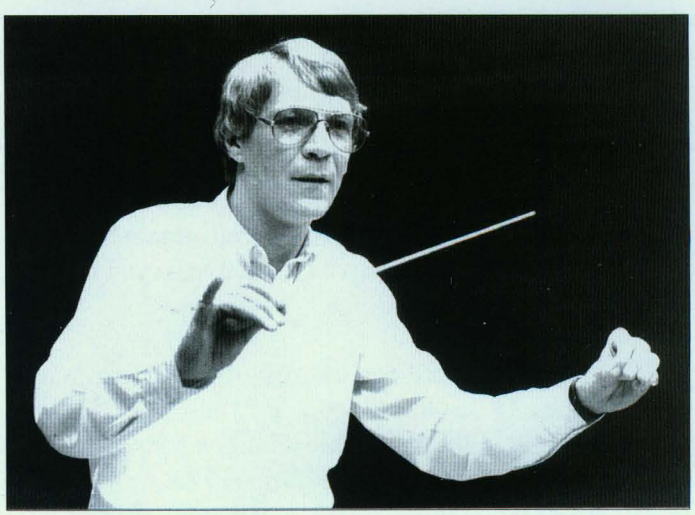

Dirigent Willy Demey in januari 1986 bij de opname ter gelegenheid van het 180-jarige bestaan van de LP 'Ode aan Izegem'.

naar zijn talentvolle persoonlijkheid. En nog: *Nieuw leven werd gewekt in de aloude muziekmaatschappij* (...)[93]: Het is lang niet het enige persartikel waarin erop gewezen werd dat met Demey een nieuw elan kwam, dat vóór hem de maatschappij op een dood spoor zat. Omdat volgens hem de bezetting te klein was, heeft Demey nooit willen promoveren naar een hogere afdeling, al vond de jury verscheidene keren dat de Stadsfanfaren dat wel aankonden. Zonder hem en zijn relaties zouden de LP's 'De Koninklijke Stadsfanfaren Izegem' (1981) en 'Ode aan Izegem' (1986) nooit zijn opgenomen.

Willy Demey was een zeer bekwame muzikant en dirigent, die de Stadsfanfaren duidelijk op de kaart heeft gezet, maar daar waren twee nadelen aan verbonden. Hij wilde steeds meer geld uitgeven voor de Stadsfanfaren, o.a. voor instrumenten en allerlei optredens, maar die middelen waren er niet. En zijn muzikale eisen lagen op de duur zo hoog dat een aantal minder goed geschoolde muzikanten afhaakte. De huidige verklaring is dat hij op het einde wat uitgeblust was. Op 26 februari 1991 nam hij 'om persoonlijke redenen' ontslag. Muzikanten hadden over hem klachten geuit bij het bestuur. Voorzitter Loontjens hoopte nog *dat iedereen enkele dagen bezinningstijd gebruikt om een oplossing in het belang van onze maatschappij te* overwegen, maar Demey kwam niet meer op zijn beslissing terug. Bij het crisisberaad ten huize van de voorzitter dreigde die zelfs even de maatschappij te ontbinden. Voor de opvolging van Demey waren er nogal wat kandidaten, maar het bestuur opteerde voor een kandidaat uit eigen rangen. Het zou een succes worden.

Hans Demeurisse (1991-nu)

Met Hans Demeurisse zijn we voorlopig aan de laatste dirigent gekomen. Ook hij is beroepsmuzikant. Hij werd in Izegem op 25 oktober 1965 geboren als zoon van Marleen Schelpe en van Herman, die al sedert 1951 in de Stadsfanfaren bugel en cornet speelt en er vaak solist is. Hij is sedert 1 september 1990 getrouwd met Veerle Vanrobaeys, die ondertussen ook, met de rest van het gezin, lid van de Stadsfanfaren is geworden.

Vanaf 1975 werd de tienjarige Hans Demeurisse door zijn vader meegenomen naar de Stadsfanfaren. Hij combineerde zijn studie aan het Sint-Jozefscollege in Izegem (economische humaniora) met de muziek. Hij behaalde aan de Izegemse Academie voor Muziek & Woord de regeringsmedaille voor tuba en aan het Muziekconservatorium te Kortrijk de stadsmedaille voor notenleer. Hij was ooit begonnen als kornetspeler, maar schakelde later over op tuba, die van de muzikant

Hans Demeurisse, de dirigent sedert 1991

een grotere vaardigheid vergt. Aan het Koninklijk Muziekconservatorium van Gent behaalde hij een getuigschrift van transpositie en muziekanalyse (1985) en eerste prijzen notenleer (1985), kamermuziek (1986) en tuba (1986) en later met onderscheiding het Hoger Diploma voor tuba. Eind 1984 trad hij in dienst bij de Muziekkapel van de Binnenlandse Strijdkrachten (de Ardeense Jagers), met standplaats in Aarlen, maar al in mei 1985 kreeg hij zijn overplaatsing naar de Muziekkapel van de Zeemacht, in Oostende, waardoor hij in de namiddag aan het conservatorium van Gent verder kon studeren. In 1989 werd hij finalist van de Tenutowedstrijd. Hij was actief bij de zeemacht tot 1995. Sedert begin 1995 is hij eerste solist tuba bij het Groot Harmonieorkest van de Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen. Bij de Kortrijk Brass Band deed hij ervaring op als euphoniumsolist[94].

Begin 1988 werd hij dirigent van Sint-Cecilia in Koolskamp, als opvolger van Ronald Vandommele, lid van de Stadsfanfaren. Hij stopte daarmee om dirigent van de Stadsfanfaren te worden. Begin 1991 was hij repetent, maar in maart 1991 werd hij dirigent; het Winterconcert van 7 december 1991 betekende zijn openbare vuurdoop. Hij voerde de Stadsfanfaren naar het topniveau. Sedert 28 april 2001 speelt het korps in superieure afdeling en het werd geselecteerd om op 16 juli 2005 deel te nemen aan het Wereldmuziekconcours in Kerkrade waar het in de

'eerste divisie fanfare' een gouden medaille behaalde. Wie niet overtuigd is, kan de CD beluisteren die in het najaar van 2005 onder zijn leiding werd opgenomen.

Hans Demeurisse wordt beschreven als joviaal en bescheiden. Te bescheiden zelfs. Hij staat heel dicht bij de muzikanten. Hij zoekt ze soms op als ze afwezig blijven en kan wie iets minder is, enthousiasmeren. Hij legt ook veel meer dan zijn voorgangers de nadruk op de jeugdrekrutering.

Van dirigent Dieudonné wordt gezegd dat hij het korps leerde marcheren, van Demey dat hij ze leerde musiceren en van Demeurisse dat hij ze op een ongekende hoogte bracht. Elk van hen kon bouwen op het werk van de voorganger. Het maakt het voor een volgende dirigent alleen maar moeilijker.

Onderdirigenten

Als onderdirigenten moeten zeker Raphaël Lemiere en André Vandommele vernoemd worden.

Raphaël Lemiere werd in 1931 als tenorsaxofonist lid van de Stadsfanfaren. In juli 1934 behaalde hij aan de Roeselaarse muziekschool een eerste prijs bugel (leraar: Etienne Maertens) en op een prijskamp in Waregem behaalde hij een eerste prijs saxofoon[95]. Zeker al in 1947 wordt hij als 'onderchef' vernoemd. In 1966 werd hij gedecoreerd wegens 25 jaar dienst. Hij moet tussen 1967 en 1973 ontslag hebben genomen. Lemiere heeft bij zich thuis in Kachtem veel jonge muzikanten van de Stadsfanfaren een opleiding gegeven.

De kleurrijke André Vandommele werd geboren op 7 december 1935, is getrouwd met Irène Houthoofd en woont in de 6e Linieregimentstraat 5 in Emelgem. Tot zijn prepensioen op 1 maart 1994 werkte hij bij de NMBS, waarvan 36 jaar in het station van Izegem. Hij werd onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog, als negenjarige, lid van de Stadsfanfaren, waar hij tuba, trombone en euphonium speelde of speelt. Om zijn zware tuba te kunnen dragen, moest de kleine André aanvankelijk een speciaal gareel aandoen. Hij was en is zeker niet de enige Vandommele in de Stadsfanfaren: ook zijn vader Maurice, broer Roger en veel ooms en neven, en kinderen Ronald en Kathleen speelden of spelen er. Hij studeerde een tijdje bij Raphaël Lemiere, maar behaalde aan de muziekschool – toen nog in het Sint-Jozefscollege – in uitmuntendheid zijn diploma tuba. Uit zijn beginperiode zijn alleen Sylvain Seynaeve en Roger Vanwijnsberghe overgebleven[96].

5. DE VOORZITTERS

Zoals ook voor andere hoofdstukken het geval is, zijn we voor de eerste periode wellicht namen schuldig. Tussen Joseph Vanden Bogaerde en François Ameye was er tot nu toe geen enkele voorzitter gekend. Luc Haeghebaert kon na het doornemen van de *Provinciale Wegwijzers* de lijst van 'directeurs' met drie namen aanvullen: Stauthamer in 1839-1840, J. Wauthier in 1843-1844 en A. Maes in 1843. Zelf probeerden we die namen te stofferen, maar bij gebrek aan gegevens zijn we daar mogelijks niet altijd in geslaagd. Vermoedelijk was Bernardus Crombez tegelijk dirigent en voorzitter, maar hij kwam eerder al uitvoerig aan bod.

Joseph Vanden Bogaerde-Maes

Joseph Vanden Bogaerde-Maes wordt vernoemd als voorzitter toen in Izegem in 1826 voor het eerst een festival werd georganiseerd. We weten niet of hij de eerste voorzitter was, want voor de eerste twintig jaar is geen naam van voorzitter gekend.

Met Vanden Bogaerde vertoefden de Stadsfanfaren – of moeten we schrijven: hun voorganger? – in goed gezelschap. Hij werd in Kortrijk geboren op 26 april 1793 en trouwde met Theresia Maes, wiens vader Gaspard Charles al in het Ancien Régime 'burgemeester' van Izegem was geweest. Tijdens de Belgische revolutiedagen speelde Vanden Bogaerde een belangrijke rol en dat zal wel de reden zijn waarom hij de eerste Izegemse burgemeester van het onafhankelijke België werd. Hij overleed evenwel schielijk in Kortrijk op 21 juni 1832 toen hij daar de wekelijkse maandagmarkt bezocht[97]. Hij was de vader van Emile Vanden Bogaerde-Descamps en grootvader van de latere burgemeester Valère Vanden Bogaerde die ook voorzitter is geweest.

François Stauthamer (?)

De Stauthamer die in 1839-1840 als directeur vernoemd wordt, is wellicht lakenhandelaar François Stauthamer die schepen werd. Hij was een van de mensen die toen bij de Belgische onafhankelijkheid de opstandelingen dreigden de huizen van burgers aan te vallen, ingreep en een burgerwacht oprichtte[98]. We vinden hem echter niet terug in de bevolkingsregisters, maar hun gegevens zijn voor die beginperiode schaars.

Ivo Joseph Wautier

J. Wauthier wordt in de *Provinciale Wegwijzer* in 1843-1844 genoemd, maar er bestaan ook enkele stukken i.v.m. de harmonie die ondertekend zijn door I.J. Wautier. De bevolkingsregisters vernoemen maar een paar mensen met de naam Wautier, maar als enige met de beginletters I.J. notaris Ivo Joseph Wautier. Hij was in Lendelede rond 1800 geboren en had zijn notariaat in de Brugstraat 39. Hij was getrouwd met Sophie Coleta Laga. Het echtpaar had één dochter, Marie Louise, die in Gullegem geboren was.

August Maes (?)

De in 1843 genoemde A. Maes is mogelijks August Maes. Voortgaand op de status van de voorzitters is dat zelfs waarschijnlijk. August Maes werd in Izegem geboren op 10 december 1804 als zoon van dokter Carolus en Isabella Leenknecht. Hij stierf op 23 februari 1846 ten gevolge van zijn toewijding als dokter tijdens de grote tyfusepidemie. Zijn vader was schepen en voorzitter van de kerkfabriek en zijn zus Maria was getrouwd met burgemeester François Lefebvre[99]. Hijzelf was getrouwd met Sylvia Reyntjens (†1832) en in tweede huwelijk met de veertien jaar jongere Celestina Van Ackere die hem bijna 64 jaar overleefde[100].

François Ameye-Degheus

N.a.v. het festival dat in Izegem plaats vond op 20 juni 1858 vroeg de Société de Chant uit Brugge aan 'Monsieur Ameye-Degheus, président de la commission organisatrice du festival' om meer uitleg. Hieruit kunnen we opmaken dat schepen François Ameye op dat moment de voorzitter van de Stadsfanfaren was. Een andere brief i.v.m. dit festival spreekt hem aan met 'Mr le Président'. François Ameye werd op 15 augustus 1799 in Izegem geboren als oudste zoon van gemeenteraadslid Eliceus Joseph Ameye-Deraedt. Omstreeks zijn zestiende werd hij bediende in de burgerlijke stand, maar hij zou wijnkoopman worden. Hij trouwde met Marie Antoinette Degheus. Op het moment van de Belgische revolutie stond hij als commandant van de schutterij in voor de verdediging van de goederen van de burgerij. Vanaf 1839 was hij gemeenteraadslid, vanaf 20 oktober 1840 schepen, vanaf 1848 ook provincieraadslid en als bekroning van zijn politieke loopbaan werd hij op 15 februari 1871 burgemeester van Izegem. De dag zelf van zijn 75e verjaardag overleed hij schielijk tijdens de hoogmis in de Sint-Tillokerk[101].

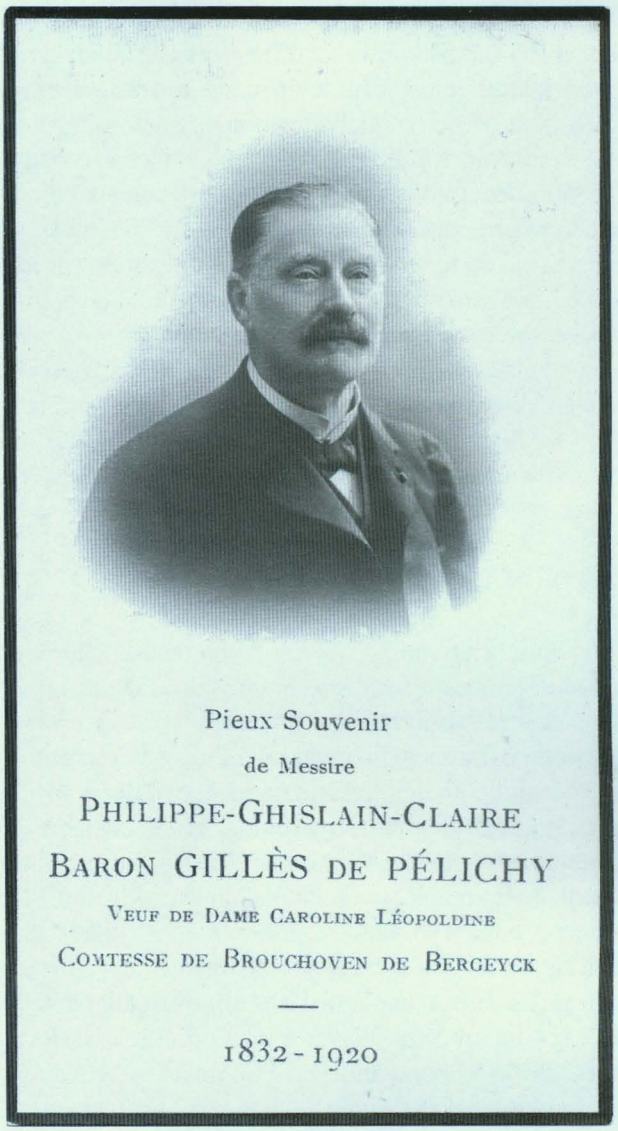

Philippe Gillès de Pélichy

In 1860 moesten de Stadsfanfaren blijkbaar hersticht worden, er kwam in elk geval een nieuw reglement op 14 november 1860. Als voorzitter noteerde men toen baron Philippe Gillès de Pélichy. Een sponsor van dat kaliber konden de Stadsfanfaren best gebruiken. Hij werd op 12 augustus 1832 in Antwerpen geboren als derde van de zeven kinderen van baron Louis Gillès en Marie Josephine de Pélichy, die een zus was van de gekende priester Joseph de Pélichy. Op 3 juni 1862 trouwde hij met Caroline de Brouchoven de Bergeyck. In "De Drie Rozen", het heemkundige museum van 's-Gravenwezel, hangt nog steeds het telegram

met gelukwensen van de Izegemse Stadsfanfaren ter gelegenheid van zijn huwelijk. Omstreeks 1860 hielp hij de Jockey-Club in het leven roepen, die tijdens Izegem-Kermis in de meersen de paardenrennen organiseerde. Van die club was hij een tijdlang erevoorzitter. De vlag van 1860 werd door hem geschonken. Hij schonk ook een tuba waarin zijn naam was gegraveerd.[102] Hij was zeker nog voorzitter tijdens het Izegemse festival van 14 juli 1867, maar niet meer in juli 1868. We kunnen hem vermoedelijk eerder een erevoorzitter noemen, want met de dagdagelijkse leiding zal hij zich wellicht niet hebben ingelaten, daarvoor verbleef hij te weinig in Izegem. In 1874 werd hij burgemeester van 's Gravenwezel, wat hij bleef tot aan zijn dood in zijn kasteel aldaar op 29 november 1920[103].

Henri De Mûelenaere (1867 of 1868-1900)

Een brief van 23 juli 1868 van de Stadsfanfaren aan de burgemeester van Roeselare is door Henri De Mûelenaere als voorzitter ondertekend. Voordien was hij gewoon commissielid en zeker al in 1861 secretaris. Ook hij stamde uit een familie met aanzien die een gouverneur, parlementairen, provincieraadsleden en burgemeesters leverde. We houden het hier bij zijn vader die burgemeester van Koolskamp werd. Henri De Mûenenaere werd in Ardooie geboren op 24 juli 1823. Nadat hij rechten en notariaat studeerde werd hij bij het vredegerecht van Ardooie in 1849 bijgevoegd griffier en in 1854 bijgevoegd rechter. Een Koninklijk Besluit van 19 juni 1855 benoemde hem tot notaris in Beveren-Roeselare. Kort nadat hij op 28 juli 1857 trouwde met Juliette Devos, dochter van wijlen burgemeester Ivo Devos-Stauthamer, kon hij zijn notariaat omwisselen met notaris-dichter F.J. Blieck. In oktober 1861 overleed zijn vrouw in het kraambed. Twee jaar later hertrouwde hij met Sylvia Van Wtberghe, dochter van schepen Vincent. De bijzondere gemeenteraadsverkiezing van 28 februari 1871 bracht hem in de gemeenteraad. Bij Koninklijk Besluit van 25 november 1874 werd hij tot burgemeester benoemd, wat hij de rest van zijn leven bleef. Hoewel hij van 1864 tot 1875 lid en voorzitter van de kerkfabriek van Sint-Tillo was, bleek de geestelijkheid niet gelukkig met zijn rol tijdens de schoolstrijd (1879-1884)[104]. Het was na een serenade van de Stadsfanfaren aan zijn deur in de Sint-Tillostraat (nu appartementsgebouw, maar lange tijd de woning van dokter Dalle) op zijn naamdag op 15 juli 1878 dat onderpastoor Slosse de muzikanten verplichtte te kiezen: of bij de Stadsfanfaren of bij de harmonie van de Jongelingencongregatie. Vermoedelijk werd De Mûelenaere jaarlijks op Sint-Henri door de Stadsfanfaren een serenade gebracht; dat gebeurde zeker ook in 1881.

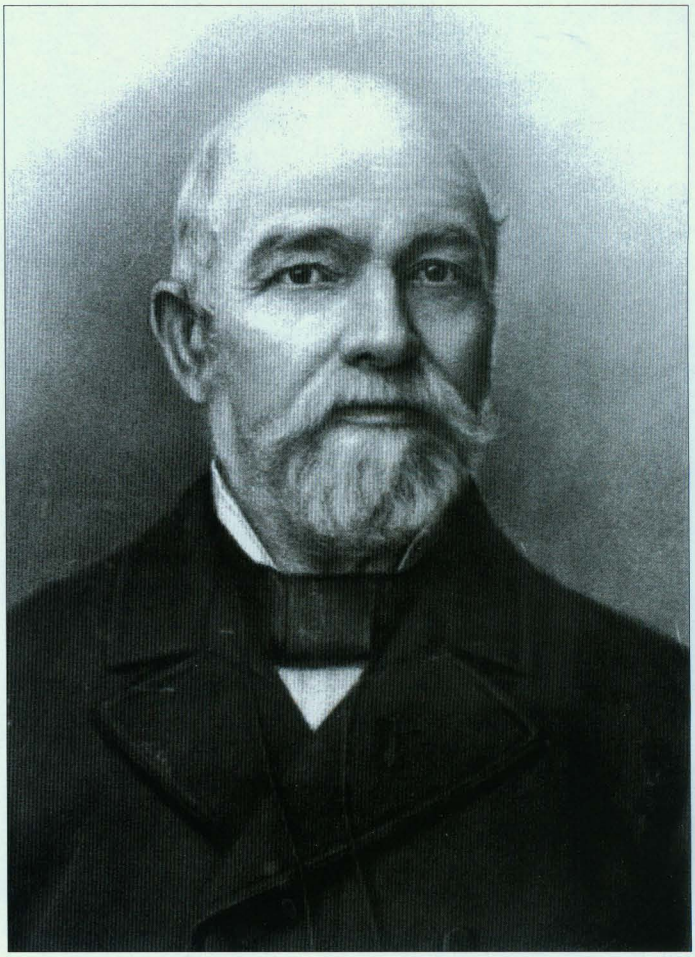

Voorzitter Henri De Mûelenaere

In juni-juli 1878 kocht Henri De Mûenelaere vier instrumenten voor de vereniging, die weliswaar zijn eigendom bleven: een bombardon gebruikt door Emile Clement voor 100 frank, een trombone voor August Veranneman, 90 frank, een bugel voor Theophiel Blondeel en een piston voor Felicien Devos die elk 80 frank kostten[105]. Voorzitter Henri De Mûelenaere overleed in Izegem op 2 januari 1900.

Valère Vanden Bogaerde (1901-1904)

Van 1901 tot zijn dood in Izegem op 21 oktober 1904 was Valère Vanden Bogaerde voorzitter; zijn grootvader Joseph was dat al eerder geweest[106]. Hij werd in Izegem geboren op 9 mei 1855 als zoon van Emile en Honorine Descamps en trouwde in Oostende met Marie Jean. Hij was industrieel. Hij was provincieraadslid van 24 mei 1891 tot 1900. Hij was dat al toen hij aan een lokale politieke loopbaan begon: hij werd op 17 november 1895 als gemeenteraadslid en bij de installatie op 16 december 1895 onmiddellijk als schepen gekozen.

Voorzitter Valère Vanden Bogaerde

Hij was al in 1878 medestichter van de lokale Katholieke Kring en penningmeester. Op 2 juli 1900 benoemde de koning hem tot burgemeester; hij werd op 8 augustus ingehuldigd. Hij was volksvertegenwoordiger voor de katholieke partij van het arrondissement Roeselare-Tielt van 27 mei 1900 tot zijn dood. In 1888 werd hij benoemd tot plaatsvervangend vrederechter van Izegem. Hij was in 1893 stichter en voorzitter van de naamloze vennootschap Eigen Huis bij wie arbeiders en ambachtslui die bepaalde waarborgen boden geld konden lenen om een gezonde woning aan te kopen of te bouwen. Zijn vader was een van de stichters van de Bank Delaere, waarvan Valère 27 jaar opzichter was, vanaf 24 januari 1890 ondervoorzitter en vanaf 9 maart 1896 voorzitter. In haar in memoriam noemt De *Gazette van Iseghem* hem Vlaming en Vlaamsgezind. Hij werd dood gevonden in zijn bed[107].

Gustaaf Rosseel (1904-1917)

De twee voorgangers van Gustaaf Rosseel waren of werden burgemeester van Izegem. Met hem komen we aan een voorzitter die 'slechts' schepen werd, hoewel: van januari 1913 tot juni 1914 was hij waarnemend burgemeester, omdat de zetelende burgemeester Carpentier om politieke redenen tijdelijk ontslag nam[108]. Hij werd daarom in 1904 geen minder prestigieuze voorzitter[109]. Hij was op 1 oktober 1850 in Izegem geboren als zoon van Petrus Rosseel-Debrabandere, voorzitter van de kerkfabriek van Sint-Tillo. Zijn zus Pauline werd overste van het klooster van Westrozebeke en zijn zus Sylvie (zuster Rosa) overste van de H.-Hartschool voor meisjes in Izegem. Ook zijn broer Jules Rosseel-Holvoet speelde een aanzienlijke rol in het godsdienstige, socio-politieke en socio-culturele leven van Izegem. Gustaaf trouwde in Langemark op 24 februari 1886 met Alicia Vancanneyt. Hij woonde in de Krekelstraat 7, was brouwer (aan de Knok) en tijdens de schoolstrijd van 1879 lid van het katholiek schoolcomité, wat hem op 19 oktober 1884 in de gemeenteraad bracht. Hij werd door de koning op 22 mei 1885 tot schepen benoemd. Hij overleed in zijn geboortestad op 22 oktober 1917, in volle oorlogstijd[110].

François Bral (1919?-1921)

Zeker is dat na de Eerste Wereldoorlog een Bral voorzitter werd. Vroeger werd beweerd dat het ging om Alfons Bral.[111] Philippe Sintobin was de eerste die aan de juistheid van dit gegeven twijfelde, want op de bewaarde kwitantie van 1 juni 1919 voor erelid Valère Werbrouck-Gheysens staat duidelijk: *Namens de Commissie: De voorzitter, Fr. Bral*. Dat moet François Bral-Donego zijn die bij Koninklijk Besluit van 17 juni 1920 burgemeester zou worden en dat bleef tot de gemeenteraadsverkiezing van 24 april 1921. Er is des te meer zekerheid omdat we weten dat er in 1921 na een politieke ruzie een hervorming in het bestuur van de Stadsfanfaren gebeurde.

François Bral-Donego werd in Izegem geboren op 14 augustus 1852, trouwde met Marie Donego en woonde in de Wolvenstraat, naast zijn schoenfabriek die de vroegere lijnwaadfabriek van Petrus Parmentier was. In 1905 bouwde hij een moderne schoenfabriek in de Nederweg. Hij was ondervoorzitter van de Federatie van Schoenfabrikanten van België en o.a. erevoorzitter van de Izegemse Boomteeltkring. In de *Geschiedenis van Izegem* catalogeerden we François Bral als 'de burgemeester die slechts geduld werd'. Hij was in oktober 1911 gemeenteraadslid gekozen op de lijst van de Katholieke Kiezersbond, maar bij de nieuwe bestuursverkiezingen op 17 september 1911 werd hij gewipt uit het bestuur van de Katholieke Kiezersbond en na de gemeenteraadsverkiezing van 24 april 1921 greep hij naast de burgemeesterssjerp. Dat niet iedereen het eens was geweest met zijn benoeming tot burgemeester blijkt uit het feit dat in de inhuldigingsstoet op 20 juli wel de onafhankelijke Middenstandsbond van Joseph Seynaeve opstapte, maar niet de Katholieke Burgersbond die op 25 april 1920 (weer) was opgericht en waarvan Emile Vanden Bogaerde de voorzitter en Jules Sintobin een van de twee secretarissen was. Gedesillusioneerd woonde hij na april 1921 geen zittingen meer bij, al zou hij pas tegen de volgende gemeenteraadsverkiezingen ontslag nemen. Zijn ontslagbrief van 30 juli 1926 werd voorgelezen in de gemeenteraadszitting van 13 augustus 1926[112]. Hij overleed in Izegem op 23 augustus 1934, een maand na zijn vrouw.

N° 84 G. v. Fr. 5.-

ONTVANGEN van Mijnheer Valère Werbrouck-Cheyns

Inspecteur

de somme van Vijf franks voor zijne bijdrage

als Eerelid der « Stadsfanfaren »

Iseghem, den 1 Juni 1919.

NAMENS DE COMMISSIE :

De Schrijver, De Voorzitter, De Ondervoorzitter,

Fr. BRAL. L. ROSSEEL.

Een kwitantie van 1 juni 1919 vermeldt als voorzitter Fr. Bral

Cyriel Sintobin (1921-1931)

Dat de politiek verdeeldheid had gebracht, is wellicht de reden waarom in 1921 voor het eerst iemand voorzitter werd die ten minste geen politieke functie vervulde. Helemaal buiten de politiek stond hij niet. Cyriel Sintobin was medestichter en bestuurslid van de Katholieke Burgersbond die eind 1907 ontstond. Hij stond Camiel Bourgeois in diens functie van secretaris van de Katholieke Burgersbond bij en was van maart 1928 tot zijn dood zelfs 'hoofdsecretaris'. Hij was, net als François Bral, een van de 29 bestuursleden van de Katholieke Kiezersbond die op 28 februari 1909 werden gekozen. Na de oorlog was hij bestuurslid van het Secretariaat van het Werk van de Leertijd en commissaris van het Syndicaat en Leenkas voor den Aankoop van Kleine Werktuigen, in september 1922 ontstaan binnen de Katholieke Burgersbond[113]. Het zal de lezer opvallen dat het bestuur, zeker in vroegere jaren, vrij gesloten was en dat vooral de familie Sintobin bij de Stadsfanfaren een belangrijke rol speelde: op zeker ogenblik hadden zes Sintobins een bestuursmandaat! (In het totaal hebben acht Sintobins dat mandaat opgenomen.)

Cyriel Sintobin – officieel Carolus Hugo Cyriel Joseph – werd als zoon van Petrus en Marie-Louise Vandommele geboren in Izegem op 5 februari 1872 en overleed als weduwnaar van Celina Vandommele plots op 19 juli 1931 in Zwevegem bij zijn zoon Pierre die er onderpastoor was. Hij begon in de borstelfabriek van zijn vader, maar had later een confectieatelier in de Baron de Pélichystraat waar hij woonde. Muziek was zijn leven. Hij was in zijn jeugd lid van 't Zangkoor der Xaverianen, later o.a. zanger en bestuurslid van de Kerkzangers, waaruit het huidige Sint-Gregoriuskoor groeide en waarvan hij de eerste voorzitter was[114], en ondervoorzitter van De Mandelkoor[115].

Dat hij in 1921 wel degelijk na een politieke ruzie voorzitter van de Stadsfanfaren werd, blijkt uit *De Iseghemnaar* van 2 december 1922 die naar aanleiding van het voorbije Sint-Ceciliafeest schreef: *Sedert het ontslag van den Heer Bral-Donego en al de leden der Commissie na de gemeente stemming van verleden jaar waren de Fanfaren eenigen tijd zonder voorzitter en bestuurleden. Thans hebben zij eenen nieuwe voorzitter gevonden in M. Cyriel Sintobin-Vandommele en als commissieleden de Heeren Octaf Sintobin en Amand Deldycke-Dutoit. Verleden Zondag gaven de Fanfaren ter eere van hun nieuwen voorzitter, eene Sérénade en 's anderendaags voor den inzet van 't St Ceciliafeest, wierd hij met eene Aubade vereerd.*

In een in memoriam in *De Mandelbode* van 25 juli 1931 is duidelijk sprake van 'heroprichting' van de Stadsfanfaren in 1921.We citeren wat erin over de overleden voorzitter i.v.m. de Stadsfanfaren staat:

Wanneer de "Stadsfanfaren" zonder bestuur waren en alles moest hersteld en in regel gebracht zijn bij die maatschappij, nam hij deze zware taak op hem. Na jaren rusteloos werken bracht hij de "Stadsfanfaren", tot een prachtig muziekkorps; bezorgde hun een schoon nieuw vaandel en ook verschillige nieuwe instrumenten. Hij had het genoegen met de muziekmaatschappij naar Sweveghem te gaan, om de zoo grootsche feesten welke aldaar plaats hadden ter eere van het H. Hert op te luisteren, des te meer zijn zoon daar sedert eenige maanden onderpastoor benoemd werd. (...)Donderdag 23 juli 1931, werd hij onder grooten toeloop van volk geuitvaard en begraven.Een overgroot getal priesters, burgers en fabrikanten waren in den lijkdienst tegenwoordig. Aan de offerande waren er rond de 1500 gedachtenissen uitgedeeld. De "Stadsfanfaren" opende den lijkstoet en speelde treffende rouwmarchen. Benevens de talrijke familie, vrienden en kennissen van den overledene, waren ook vele werklieden aanwezig. Uit de lijkrede die zijn opvolger namens het bestuur van de Stadsfanfaren uitsprak, blijkt duidelijk dat hij een belangrijke geldschieter was. *Hij was de bezorger der ruime geldmiddelen, noodig tot het instandhouden en het onderhoud der muziekmaatschappij. In zijne talrijke betrekkingen ter stede, vond hij daartoe de noodige medewerking en iedereen van ons wist, hoe hij zelf lastig kon zijn tegenover zijn vrienden, wanneer het den steun der Stadsfanfaren gold.* Maar hij was ook een goede voorzitter, aldus Octave Sintobin. *Altijd tegenwoordig op de herhalingen, was hij de bezieler der muziekanten; spoorde hen aan tot het beoefenen der kunst, en wist onder hen de vriendelijkste saamhoorigheid, en duurzaamste verstandhouding te bewaren*[116].

Cyriel Sintobin was voorzitter geworden in moeilijke omstandigheden, maar groeide uit tot een groot voorzitter. Hij was zeer sociaal. Over hem getuigde Octave Sintobin in 1956: *De leiding van de Heer Cyriel Sintobin was een echte heropbeuring; hij kende zijn volk tot in hun huiselijk leven, hun families; hij kende hun naam en voornaam, hun noden en wensen. Zijn werk was dit van een echte missionaris diegenen die het meegeleefd hebben, zijn nog onder de diepe indruk ervan.* Hij deed alles om de vriendschap te laten primeren en de financies gezond te maken. Dank zij zijn vele contacten kon hij daarbij rekenen op heel wat ereleden die de fanfare financieel steunden. Hij had een nauwe band met dirigent Henri Deblauwe die in hem een bondgenoot vond in zijn verzet om van de fanfare een harmonie te maken[117]. Deblauwe wilde van geen harmonie weten om niet in concurrentie te treden met de harmonie van de Congregatie, waaruit hij als muzikant ontsproten was[118].

Voorzitter Cyriel Sintobin

(Hugo) Octave Sintobin (1931-1964)[119]

Octave Sintobin kwam na de hervorming in 1921 in het bestuur en werd enkele jaren later – zeker al in 1925 – ondervoorzitter. Hij was voorzitter van 1931 tot zijn dood. Hij was een 'kozijn' (hun vaders waren broers) van zijn voorganger. Hij werd in Izegem geboren op 22 juni 1891, trouwde met Emma Maria Anné en overleed in Oostende op 31 juli 1964 tijdens een vakantie aan zee. Hij woonde in de Baron de Pélichystraat 8 en stichtte in 1907 samen met zijn broer Jules, die burgemeester zou worden, de borstelfabriek Et^{s} Sintobin Frères. Vanaf 1960 leidde Octave de fabriek alleen.

Voorzitter Octave Sintobin

Voorzitter Joseph Sintobin

Hij was lid van de raad van bestuur van de Izegemse bouwmaatschappij en van de raad van bestuur van de Koninklijke Footballclub (KFC) Izegem. Voor ons is belangrijker dat hij in 1939 medestichter en de eerste voorzitter werd van de Vrije Muziekacademie van Izegem. Daaruit groeide de huidige Stedelijke Academie voor Muziek en Woord, want toen dit privé-initiatief administratief en financieel voor de betrokkenen te zwaar werd en de steun van het stadsbestuur te klein was, omdat het precies om een vrije muziekschool ging, lag de oplossing in de overname door het stadsbestuur. Dat gebeurde in 1959-1960. Aanvankelijk zat Octave Sintobin in de bestuurscommissie van de Stedelijke Muziekacademie, maar hij werd al vlug opgevolgd door Noël Sintobin; namens de Stadsfanfaren zetelde vanaf 1977 Louis Crochon, vanaf 1983 André Vandommele en vanaf 1989 tot nu Philippe Sintobin in de bestuurscommissie.

In 1988 aanvaardde de Izegemse gemeenteraad een schenking van 400.000 frank die zou worden belegd om er jaarlijks de Ereprijs Octave Sintobin mee toe te kennen. Heel in het begin werd die prijs afwisselend aan de laureaat piano en viool van de Stedelijke Muziekacademie toegekend, maar daarna aan de leerling van de Stedelijke Academie die in het laatste jaar in eender welke richting het hoogst aantal punten behaalt. De prijs werd al vijf keer behaald door een lid van de Koninklijke Stadsfanfaren: Steven Buyse (1995, percussie), Björn Verschoore (1998, saxofoon), Bart De Clerck (2002, trombone), Elien Wanzeele (2004, saxofoon) en Bruno Van Der Haegen (2006, saxofoon).

Het is in zijn periode dat in 1946 een samenwerkingsakkoord werd gesloten met de brandweer, dat in 1955 naar eerste afdeling gepromoveerd werd en de fanfare koninklijk werd, dat in 1956 het 150-jarige bestaan gevierd werd met de Sprookjesstoet en het bezoek van de prinsen Albert en Alexander, en dat in 1959 naar uitmuntendheid werd gepromoveerd. Hij was een bijzonder actieve voorzitter. Hij leefde echt voor 'zijn fanfare' en werd hierbij ten volle gesteund door zijn

echtgenote, die na zijn overlijden erevoorzitster werd, de fanfare financieel bleef steunen en elk jaar een diner aan het bestuur voorschotelde. Octave Sintobin was een aristocratische en tegelijk een heel charismatische figuur die aangesproken werd als 'president'. Hij hechtte veel belang aan het muzikale peil en aan het stijlvol optreden van het korps. In 1946 kregen de Stadsfanfaren weer een uniform. Kort voor zijn dood hervormde hij ook het trommelkorps en stak het in een nieuw uniform.

Joseph Sintobin (1964-1971)

Doordat Joseph Sintobin in 1964 voorzitter werd, bleef dat ambt in de familie. Hij was een kleinzoon van Cyrille. Hij werd in Izegem geboren op 4 maart 1924, trouwde met Jeannine Moerman en overleed in het Izegemse Sint-Jozefziekenhuis op 29 april 1998. Samen met zijn broers André en Pierre leidde hij tot 1975 de weverij Et[n] Sintobin-Neyrinck aan de Zuidkaai, die door hun vader Maurice was gesticht; hijzelf onderhield de dagelijkse contacten met de werknemers. Hij woonde met zijn gezin aan de Zuidkaai 1, dicht bij de fabriek en later aan de Melkmarkt 11/5. Hij werd in 1990 getroffen door een trombose wat zijn hele verdere leven tekende. Hij overleed op 29 april 1998[120].

Hij was in 1948 samen met zijn broer André in het bestuur gekomen. Tijdens zijn voorzitterschap werd naar ereafdeling gepromoveerd (1967). Hij volgde het reilen en zeilen van de fanfare nauwgezet. Hij was veeleisend en wond er niet veel doekjes rond om zijn ideeën gerealiseerd te zien. Daardoor botste hij wel eens met de muzikanten. Een aantal muzikanten verliet de vereniging en het werd steeds moeilijker om verse krachten te vinden. Ook de dirigent leek uitgeblust. Ontmoedigd deelde Joseph Sintobin op 9 januari 1971 tijdens het souper dat hij het bestuur bij hem thuis aanbood zijn ontslag mee. Er kwam toen ook een nieuwe dirigent.

Jacques Vandenbogaerde (1971-1981)

In de bestuursvergadering drie dagen later werd ondervoorzitter Jacques Vandenbogaerde[121] eenparig als nieuwe voorzitter gekozen[122]. Daarmee kwam een einde aan precies een halve eeuw voorzitterschap door een Sintobin en keerden we als het ware in de geschiedenis terug, want zijn grootvader en de grootvader van zijn grootvader waren hem ooit als voorzitter voorafgegaan. Vandenbogaerde III was in Izegem geboren op 29 januari 1914 als kleinzoon van burgemeester Valère Vanden Bogaerde een trouwde met Andrée de Meulemeester.

Jacques Vandenbogaerde, hier nog als ondervoorzitter in Yorkshire in 1967

Hij werd beheerder van de Société Royale des Courses d'Ostende. In Izegem was hij gekend als eerste voorzitter van de lokale afdeling van de Nationale Strijdersbond die officieel op 8 mei 1945 gesticht werd. Hij bleef dat bijna veertig jaar. Op de statutaire vergadering van maart 1983 nam hij daar ontslag als voorzitter; hij werd opgevolgd door Maurice Vandommele en werd erevoorzitter[123].

Hij was in 1950 in het bestuur van de Stadsfanfaren gekomen. In zijn voorzittersperiode werd 175 jaar Koninklijke Stadsfanfaren gevierd met o.a. de persing van een LP. Het was een aimabel man, die veel van zijn eigen geld in de Stadsfanfaren heeft gestoken. Hij was een aristocraat in de goede betekenis van het woord en graag gezien door de muzikanten. Eind 1981 nam hij ontslag wegens gezondheidsredenen en hij werd erevoorzitter. Hij verhuisde naar Oostende, waar hij overleed op 9 oktober 1989.

Alfons Loontjens (vanaf 1981)

Alfons Loontjens werd in Gent geboren op 17 juli 1942, maar bracht zijn jeugd in Eekloo door. Hij werd op 18 juni 1974 benoemd als notaris in Izegem, een stad die hij helemaal niet kende. Hij werd hier de opvolger van notaris Willem Donck, met wie er geen familieverband is. Hij is gehuwd met Véronique Dousy en is nu geassocieerd met zijn zoon Bernard. Loontjens kwam in 1975 in het bestuur van de Koninklijke Stadsfanfaren. Louis Crochon en Paul Vanhaverbeke kwamen het hem vragen. Vragen is niet het juiste woord, hij móést van hen de functie aanvaarden. Hij schonk toen een muziekinstrument, wat traditie was[124]. Hij werd al in 1976 secretaris in opvolging van René Denolf die zich niet langer kon vrijmaken, omdat hij bij de brandweer cursussen volgde en examens aflegde;

Voorzitter Alfons Loontjens in 1988

hij werd uiteindelijk commandant van het stedelijk brandweerkorps. Eind 1981 werd Loontjens – graag, zeggen onze zegslieden – voorzitter. Toen hij zich later niet meer kon herinneren in welk lokaal hij voorzitter was geworden, kwam er een weddingschap van. De inzet werd steeds groter en uiteindelijk kwam er 'een etenje' voor het hele bestuur in Het Blauwhuis van. De verliezer betaalde en dat was de voorzitter. Wat het bestuur hem nooit vertelde en wat hij hier voor het eerst zal lezen: men had gedaan alsof men zelf ook twijfelde, waardoor de notaris enkele keren de inzet opdreef.

Onder het voorzitterschap van Loontjens werd in 2001 naar superieure afdeling gepromoveerd en in 2006 de CD 'Koninklijke Stadsfanfaren Izegem - 1806-2006' uitgegeven. Zijn belangrijkste verdiensten zijn echter dat hij financieel orde op zaken heeft gesteld, dat de vereniging de bouw van een eigen lokaal aandurfde, en dat het bestuur verjongd werd, wat de relatie met de muzikanten ten goede kwam. Vriendschap met en tussen de muzikanten is een woord dat ook deze voorzitter vaak in de mond neemt[125]. Moge de bovenstaande anekdote een bewijs zijn van de amicale verstandhouding binnen het bestuur.

Voorzitter Loontjens verloor een weddingschap en trakteerde het bestuur in Het Blauwhuis. Op de foto Philipe Vandenbogaerde, Christiaan De Forche, Paul Vanhaverbeke, voorzitter Alfons Loontjens, André en Philippe Sintobin, Filip Van der Haegen en Johan Werbrouck.

6. DE MUZIKANTEN

Nu we de leiders – de dirigenten en de voorzitters – voor het voetlicht hebben gebracht, willen we het in dit hoofdstuk hebben over de muzikanten, waarvan we de honderden namen zoveel als mogelijk opnemen. Dat de bestuursleden nog eventjes moeten wachten, zullen ze ons wel niet kwalijk nemen, het gaat tenslotte om een muziekmaatschappij.

1. Hun aantal

Eerst een overzicht van het aantal muzikanten. Er is uiteraard een verschil tussen het aantal muzikanten dat lid is van de Stadsfanfaren en het aantal dat bij een bepaald optreden aanwezig is. In 1853 telde de Société d'Harmonie 24 muzikanten ('membres exécutants')[126]. Het reglement van 1860 werd ondertekend door zeventien werkende leden. Op 1 juni 1866 behoorden evenveel instrumenten de Stadsfanfaren toe: 6 bugels met pistons, waarvan één in slechte staat; 1 bugle à clefs; 1 cornet met pistons en nog één in slechte staat; 1 altbugel; 2 trombones met pistons; 1 basophicléide; 1 trompet met pistons in slechte staat; 1 grote trom; cymbalen, een triangel en een vlag; zeventien stuks dus. De maatschappij bezat toen ook nog een kleine 'drapeau' geschilderd door Alois Veranneman en 17 medailles[127]. Bij de Sint-Ceciliaviering van 1868 zaten 37 mannen aan tafel aan[128]. Aan het festival in Oostende op 6 augustus 1871 namen ze met 29 deel. Op 12 september 1875 werd 28 x 1,20 fr. = 33,60 fr. betaald voor *Kosten van konvooi voor den festival van Kortrijk* en nog eens 36 fr. voor verblijf. Hippoliet (ook wel Pol geheten) Vandewalle, *muziekschrijver in stad,* werd in 1876 eens betaald voor *36 partiën, ieder aan 28 Centimen*[129]. Bij de Sint-Ceciliaviering van 1878 tafelden ze met 28 à 2,50 frank[130]. In de *Annuaire musical de la Belgique* van 1880 worden de namen van 25 spelende leden opgegeven. Op het festival in Kortrijk op 18 augustus 1889 tellen we 38 uitvoerders en 38 op dat van Rumbeke op 12 juni 1910.

Er zijn ons geen cijfers bekend voor de periode van het interbellum. Wel schreef *De Mandelbode* op 31 mei 1924: *De Stadsfanfaren beleeft thans een tijdperk van opmerkelijke bloei dankzij de toetreding van jonge nieuwe krachten.*

Toen de leden in 1947 een nieuw uniform kregen, moesten ze hun handtekening plaatsen. We tellen 46 namen, zonder een rustend lid, de bode en de dirigent. De volgende jaren ging het aantal in stijgende lijn. Een lijst van augustus 1955 telt 55 namen, zonder de dirigent en een bijgeschreven naam[131]. In juni 1961 staan er 66 namen op een lijst , zonder de dirigent. We kennen ook de instrumenten die toen bespeeld werden: twee alto's, drie baritons, acht bugels, vier bugels solo, één kleine bugel, één althoorn, drie pistons, zes altsaxofoons, vier sopraansaxofoons, drie tenorsaxofoons, één trombone en drie schuiftrombones, twee sousafoons, drie trompetten, zes tuba's, één (paar) schijven en één schijvenslager, één carillon, één pauk, een grote trommel en vijftien trommels (Ook één dienstknecht en één vaandeldrager). Op het Sint-Ceciliafeest van 1962, zag de voorzitter de toekomst rooskleurig in, want er was een verjongingsproces aan de gang. Het aantal spelende leden – zonder trommelkorps – schommelde in de jaren 1960 rond de 45[132]. In 1967 ging het om tien saxofoons, zeven klein koper, elf bugels, drie baritons, vijf tuba's, twee althoorns, vier trombones, twee sousafoons. Het slagwerk wordt niet vernoemd. Tijdens het feestmaal op Sint-Cecilia 1969 legde de voorzitter de nadruk op de sterke verjonging van de Stadsfanfaren, vooral het werk van René Denolf, die als directeur van de stadsschool en secretaris van de Stadsfanfaren goed geplaatst was.

In de beginjaren 1970 kwamen de eerste meisjes in de Stadsfanfaren, o.a. de zusjes Windels en de zusjes Desseyn[133]. Wellicht was dat uit noodzaak, want in de bestuursvergadering van 12 januari 1971 stond niet alleen de keuze van een nieuwe voorzitter op de agenda – na het ontslag van Jozef Sintobin – maar ook de vraag of de maatschappij nog leefbaar was. Secretaris René Denolf notuleerde: *2 leden wensen de maatschappij op te doeken, na goede overweging wordt het volgend besluit genomen. Een budget 1971 zal opgemaakt worden, volgend jaar zal dezelfde vraag opnieuw behandeld worden.* In dezelfde vergadering ging het ook over dirigent Dieudonné Dejaeghere die het meer dan beu was en de volgende maand vervangen werd. Even typerend voor de malaise was dat op 5 september 1971 zou worden deelgenomen aan het congres van de brandweer van het département du Calais, maar: *Wegens het tekort aan muzikanten is deze uitstap afgelast*[134].

Op het Nationaal Muziektornooi van de Stad Antwerpen op 30 november 1980 waren er 52 uitvoerders, maar de volgende jaren toch wat minder: circa 40 op het dubbelconcert met Frank Deleu op 17 september 1983 en 45 op het Nationaal Muziektornooi van de Stad Antwerpen. Bleef de kwaliteit, het aantal muzikanten daalde: volgens *Het Nieuwsblad* van 26 juni 1985 waren er 24 orkestleden (kopers, saxofoons en slagwerk) en 18 trommelaars. De secretaris getuigde toen dat de Stadsfanfaren in tegenstelling met de andere Izegemse muziekverenigingen geen banden met politieke

of religieuze instellingen hadden. Die pluralistische grondslag vormde haar sterkte, maar ook haar zwakte. *Dat een vereniging zich pluralistisch opstelt, is een teken van onafhankelijkheid, maar die medaille heeft ook een keerzijde want dan heb je ook geen "zuil" van aanhangers achter je, wat je parten kan spelen bij de rekrutering van nieuwe leden*[135].

Was het weggaan van dirigent Willy Demey in 1991 de oorzaak of het gevolg van de vermindering, feit is dat als een dirigent ontslag neemt, gewoonlijk ook wat muzikanten de maatschappij verlaten en een nieuwe dirigent er nieuwe bijbrengt. Dat is ook bij het afscheid van Demey gebeurd[136]. Bij het aantreden van dirigent Hans Demeurisse in maart 1991 waren er heel weinig muzikanten. *Het kan niet weggestoken worden: de rangen van de Izegemse Stadsfanfaren zijn de jongste jaren nogal wat uitgedund,* merkte een krant op. *Toen ik het dirigeerstokje heb overgenomen waren er soms bedroevend weinig aanwezigen op de repetitie. Sedert ik dirigent geworden ben zijn enkele muzikanten van vroeger teruggekomen en zijn ook enkele nieuwe aanwinsten*, verklaarde Demeurisse toen. Op het concert van 7 december 1991 zou worden aangetreden met 32 instrumentalisten, de trommelaars dus niet meegerekend, wat Hans Demeurisse een minimumbezetting vond om goede muziek te kunnen maken. Vijftien jaar later vertelde hij dat voor zijn eerste repetitie amper elf muzikanten waren komen opdagen[137]. In 1997 waren er 45 muzikanten en 15 trommelaars.

In de laatste jaren is het aantal leden merkelijk aangegroeid. Op 1 januari 2000 64 leden, 19 trommelaars en 17 leden in het jeugdkorps Euphonia[138]. Dat getal is sedertdien niet noemenswaardig veranderd. Bij het optreden met Myriam Couvreur in de H.-Hartkerk op 29 april 2006 stonden op het programma de namen van de dirigent en 63 muzikanten, de vaandrig inbegrepen. Omdat muzikanten nogal eens met hun instrument vereenzelvigd worden: het ging om elf bugels, twee sopraansaxofoons, zes altsaxofoons, drie tenorsaxofoons, één baritonsaxofoon, één sopraankornet, vier kornetten, drie trompetten, vier hoornen, één althoorn, vijf trombones, twee bastrombones, twee baritons, vijf euphoniums, drie bastuba's Eb, twee bastuba's Ut, 1 bastuba Bb, zes slagwerkers en de vaandrig. Als we ook de leden van het trommelkorps en het jeugdkorps meetellen, dan tellen de Koninklijke Stadsfanfaren zo'n honderd muzikanten.

De aangroei was het gevolg van inzet van zowel de dirigent als het bestuur. En dat ondanks de strengere eisen, want wie wil spelen bij de Stadsfanfaren zelf moet minstens vijf jaar notenleer gevolgd hebben en een instrument kunnen bespelen (voor het jeugdensemble zijn er andere eisen, zie verder)[139]. En dat ondanks het feit dat de voorzitters geen politici of fabrikanten meer zijn, want ooit was het gebruikelijk – en niet alleen bij de Stadsfanfaren! – dat wie werk zocht en muziek kende vriendelijk 'gevraagd' werd om lid te worden van de muziekvereniging van de voorzitter-fabrikant.

Al vijf keer won een van de muzikanten van de Stadsfanfaren de Prijs Octave Sintobin: Bart De Clerck (2002, trombone), Björn Verschoore (1998, saxofoon), Steven Buyse (1995, percussie), hier alle drie ter gelegenheid van Sint-Cecilia 2002, Elien Wanzeele (2004, saxofoon) en Bruno Van Der Haegen (2006, saxofoon).

Of speelt de aangename sfeer mee, waarop menig keer door de voorzitter of anderen wordt geattendeerd? En in dat verband moet worden vermeld dat de muzikanten geregeld een vorm van medezeggenschap kregen. We weten dat er in 1947 een besturend comité en een werkend comité met acht muzikanten was en ook in 1961 was sprake van een 'bestuur leden muzikanten', met tien leden[140]. Dergelijke muzikantenbesturen zijn meestal geen lang leven beschoren. Een nieuw 'Overlegcomité tussen bestuur en muzikanten', afgekort OCMB werd opgericht en vergaderde op 4 november 1999 voor het eerst; de bestuursleden Yves Martin, Filip Van der Haegen en August Driegelinck, de dirigent, de jeugddirigent en de instructeur van het trommelkorps, de muzikanten Geert Vermeersch, James Seynaeve, Steven Buyse, Luc Vandevoorde en Jacqueline Vantomme (verantwoordelijke voor de cafetaria) konden in dat comité alle mogelijke ideeën bespreken en eventueel uitwerken[141]. Ook dat comité is ingeslapen.

2. Hun namen

Een naam op een lijst zegt zeker niet alles. Wie of wat waren die muzikanten bijvoorbeeld? Er is verder onderzoek nodig om dat uit te spitten. Toch dit. In de beginjaren moesten de leden blijkbaar zelf hun instrument bekostigen, wat uiteraard slechts voor de burgerij was weggelegd. In een periode dat het analfabetisme zeer groot was, zullen er vermoedelijk nog minder mensen muziek hebben kunnen lezen. Op het gehoor spelen? De stukken waren toen weliswaar eenvoudiger en populairder dan heden ten dage, maar spelen in een orkest vergt toch een grotere muzikaliteit. De samenstelling van het korps is ook de weerspiegeling van de Izegemse maatschappij: in het interbellum ging het vooral om schoen- en borstelmakers, vanaf de beginjaren 1970 ook om meisjes en een decennium later om de eerste universitairen…

Julien Vierstraete zorgde jarenlang voor de opleiding van de jongeren. Hier poseert hij met zijn leerlingen en oud-leerlingen: Roger Vanwijnsberghe, Eric Cools, Cesar Vandorselaere, Herman Demeurisse, Eddy Vandorselaere, Julien Vierstraete, Roland Tytgat, Jacques Vercruysse, Hugo Dehullu, Lionel Callens en Roger Callens.

Ongetwijfeld doen we een aantal muzikanten onrecht aan door ze niet speciaal te vermelden. Plaatsruimte, tijdsgebrek en onvoldoende bronnen zijn zeker oorzaken. Nogal wat muzikanten hebben de pers gehaald omwille van hun individuele muzikale prestaties. Ook daar kunnen we niet op ingaan. Hier en daar komt een naam nog verder aan bod. We houden het hier bij enkele figuren. Adolf Christiaens en Emiel Couckhuyt zijn niet de enigen die wegens 50 jaar spelend lidmaatschap gedecoreerd werden, maar in 1934 werd dat nog aan de koning gemeld.[142] Leopold III bekroonde hen met een zilveren medaille in de orde van Leopold II. Bugelspeler Julien Vierstraete (Izegem 21 april 1891- aldaar ten gevolge van een smartelijk ongeval op 16 april 1972 overleden) zorgde jarenlang voor de opleiding van de jongeren. Hij speelde eerst in de Peter Benoit's Kring-Fanfare, in de volksmond 'Pol Decoenes muziek', maar toen het met die vereniging bergaf ging, stapte hij in 1908 over naar de Stadsfanfaren . Hij was in 1926 de stichter en dirigent van De Lustige Zanzibars. In (of omstreeks) 1934 verhuisde het gezin Julien Vierstraete-Coomans naar het Garenhuis – dat lokaal werd van de Stadsfanfaren – en daar begon hij les te geven aan een aantal leerlingen, o.a. aan Herman Demeurisse. Hij was bijna 70 jaar muzikant, waarvan bijna 65 jaar bij de Stadsfanfaren[143].

Silvain Seynaeve en Roger Vanwijnsberghe hebben inmiddels dat record al gebroken. Ze zijn er beiden, na zeventig jaar (!) nog altijd bij. Silvain Seynaeve begon in 1936 muzieklessen te volgen bij Eugène Vierstraete op aanraden van zijn neef Jozef Eeckhout, die lid was van de Stadsfanfaren. Na zes weken opleiding mocht hij in juni 1936 meestappen in de H.-Hartprocessie als kornetspeler. Hij was bijna een halve eeuw nachtridder. Hij werd lid van de blaaskapel Thoriz en feestcommissaris van het Herfstmuziekfestival.[144] Roger Vanwijnsberghe (°5 januari 1924) werd lid van de Stadsfanfaren in 1936, op 12-jarige leeftijd. Zijn vader Remi was er bijna een halve eeuw 'dienstknecht'. Dat zijn de mensen – want er staan er nog in onze lijst – die er o.a. moeten voor zorgen dat alle boekjes en partituurhoudertjes ordelijk kunnen weggeborgen of op verplaatsing meegenomen worden. Er was toen nog geen muziekschool in Izegem. Roger was een van de vele mensen die notenleer en een instrument in de schoot van de Stadsfanfaren leerden spelen, bij Julien Vierstraete. Hij speelde eerst enkele jaren cornet, maar stapte op verzoek van de dirigent over op bugel. Hij was 35 jaar nachtridder. Hij was ook lid van Thoriz. Toen hij met pensioen was, speelde hij ook in het Westvlaams Seniorenorkest dat in 1984 werd opgericht.[145] Niemand die beter dan hen de evolutie kan weergeven. Er worden nu veel meer concertstukken gespeeld dan vroeger. Een uitstap – waaronder het jaarlijks optreden in Blankenberge – was vroeger een hele belevenis, wat veel muzikanten zagen daar voor het eerst de zee. De fanfare had vroeger een enorme aantrekkingskracht, want er waren weinig andere ontspanningsmogelijkheden. Terwijl voor hen musiceren op de eerste plaats kwam, hebben de jongeren nog tal van andere hobby's. De jeugd is tegenwoordig goed muzikaal geschoold en technisch enorm sterk, maar legt minder de nadruk op de vriendschapsband dan de oudere generatie.

We hopen dat niemand ons kwalijk neemt dat we het hier bij deze namen houden, al weten we dat de gevoeligheden soms groot zijn.[146]

De lijst van muzikanten die ooit in de Stadsfanfaren, het trommelkorps of het jeugdkorps Euphonia hebben gespeeld is bijzonder lang en we hebben niet eens gegevens voor de eerste vijftig jaar en zeker onvolledige gegevens voor heel wat daaropvolgende decennia.

Waar vonden we onze gegevens? Het reglement van 1860 opgenomen in het (enige) verslagboek is ook ondertekend door de muzikanten. N.a.v. de viering van Henri Deblauwe die 25 jaar dirigent was en de inhuldiging van de nieuwe vlag in 1925 worden respectievelijk in de *Gazette van Iseghem* van 14 augustus 1920 en *De Mandelbode* van 13 juni 1925 ook (een aantal) namen van 'eerste spelende leden' vermeld[147]; de originele lijst, zonder datum, is ingeplakt in het verslagboek. De namen in die kranten stemmen niet honderd procent overeen met die onder het reglement; als ze alleen op deze lijst staan, nemen we ze op als 1860+. De lijst 1880 steekt in dat boek op de achterkant van een velletje papier, waarvan een stuk doormidden een naam is afgesneden, maar werd ook afgedrukt in DEFRANE, *Annuaire officiel de la musique en Belgique, 1880*, p. 357. Jozef Geldhof vernoemt in *De Mandelbode* van 2 juni 1956 een aantal muzikanten met wie dirigent Henri Deblauwe in contact bleef tijdens de Eerste Wereldoorlog; bij de muzikanten die we alleen bij hem vinden, schrijven we: zeker circa 1914. Er werd in 1947 een lijst opgesteld n.a.v. het nieuwe uniform waarbij elk lid voor ontvangst moest tekenen; die lijst is te vinden in het boek met het reglement van 1860. Enkele bladzijden verder zit er een aanvullende lijst die wellicht van 1948 dateert. In datzelfde boek is ook de ledenlijst van augustus 1955 en juni 1961 opgenomen. In het archief zitten ook de lijsten van 1959, 1961,1963, 1964,

1967, 1973, 1975, 1977 en vanaf 1980 zijn ze nagenoeg jaarlijks bewaard.

Is de lijst zeker onvolledig, misschien is ze hier en daar te volledig. Het blijkt een gewoonte te zijn om ook mensen te verzekeren – en dus op de lijst te plaatsen – die onregelmatig de repetities bijwonen en/of eigenlijk alleen maar het korps komen versterken bij een uitvoering. Dat onderscheid hebben we niet kunnen aanhouden, omdat de meesten ofwel volwaardig lid waren, of later werden. Soms staan er nog mensen enkele jaren op de lijst van wie men hoopt dat ze maar tijdelijk niet meer opdagen.

De datering is nog minder nauwkeurig en vaak een momentopname. Omdat pas sedert de jaren 1980 bijna jaarlijks lijsten beschikbaar zijn kan het verschil met 'nog niet' of 'niet meer' groot zijn; in het geval van Rudi Blomme bijvoorbeeld liggen tien jaar tussen 'zeker al in 1963' en 'zeker niet meer in 1973'. Soms worden muzikanten tijdens een Sint-Ceciliaviering gedecoreerd, waardoor we een begindatum kunnen achterhalen, maar soms wordt iemand wel eens een paar jaar te laat gevierd.

Allosserie, Simon, trommelaar, 2003-nu
Ameye, Joseph, vermelding 1860
Anthierens, Eno, trommelaar, 2005-nu
Arteel, Peter, 1989-1992
Asenjo, Yvan, trompet en bariton, 1977-1984
Baert, Jari, tuba, 2005
Baert, Wim, bastuba Bb, 2001-nu
Bardoel, Carlos, piston, 1948, niet meer in 1955
Beernaert, Dominique, trommelaar, zeker 1973- zeker 1975
Beernaert, Gerard, vaandrig, 1946-1961; werd ontslagen
Beernaert, Louis, caisse roulante, vermelding 1880
Beernaert, Petrus, vermeldingen 1860 en 1880
Beirnaert, Annelore, saxofoon, 2003-zeker nog 2004
Belaen, Raf, bugel, bombardon, 1962-1986
Belaen, Wim, euphonium, 2004-nu
Berge, Luc, 1971, niet meer in 1973
Billen, Bruno, trommelaar, 1977-1986
Blomme, Rudi, ook trommelaar, nog niet in 1961, zeker al in 1963, niet meer in 1973
Blondeel, Albert, eerste bariton, vermelding 1880
Blondeel, Florent, basbazuin, vermelding 1880
Blondeel, Theophiel, eerste bugel, vermelding 1878 en 1880
Bogaert, Dirk, 1989-1990
Boscart, Dieter, cornet, 2005
Boscart, Maarten, bastuba Mib, 2003-nu
Boscart, Marc, bugel, cornet, 1986-nu, speelt ook mee met het jeugdkorps
Boscart, Mathias, trompet, 1998-nu, speelt ook mee met het jeugdkorps
Boscart, Stefanie, cornet, 1999-nu, speelt ook mee met het jeugdkorps
Bossier, Henri, trommelaar, trommelinstructeur 1963-1964
Bossier, Jean, bombardon mi b, 1946, niet meer in 1955
Bossuyt, Bram, 1993-zeker nog 1996
Bossuyt, Jules, zeker circa 1914
Boucherie, Elise, saxofoon, 2003-zeker nog 2004
Bouckaert, André, xylofoon en vibrafoon, 1964, niet meer in 1973; was drummaster vanaf 1965
Bouckenooge, Leo, bugel, 1964-1967, niet meer in 1973
Bourgeois, Florent, tweede bugel, 1936-1976
Bourgeois, Leon, trombone, 1914-1947, niet meer in 1955
Bourgeois, Pierre, bugel 1957-1977, niet meer in 1980
Brackez, Dirk, trommelaar, 2004
Bral, Henri, piston solo, vermelding 1880
Bruneel, Sylvie, slagwerk, 1992-nu
Bultinck, Ann, trommelaar, 1982-1982
Buyse, Steven, slagwerk, 1994-nu
Callens, Gino, trombone, 1968-1982
Callens, Lionel, solo bugel, 1946-nog 1955, niet meer in 1963
Callens, Roger, eerst trommel, later tuba, 1942-† 24 november 1992
Calluwaerts, Dirk, bugel, 1998-nu
Carlier, August, vermelding 1860
Castelein, Giselinde, bugel, cornet, 1987-nu
Castelein, Joris, trompet, 1989-nu
Castelein, Reinilde, hoorn en alto, 1988-1992
Cauwelier, Chris, slagwerk, 1988-zeker nog 1996
Cauwelier, Filip, slagwerk, 1988-1992
Christiaens, Adolf, 1884-zeker nog in 1934
Clement, Emile, bombardon, vermelding 1878 en 1880
Coeman, Johan, nog niet in 1973-1975
Commeene, Joachim, percussie, 1999-2005
Cools Eric, solo bugel, 1952-1955
Coor,man, Kurt, 1990-1992
Coppens, Arthur, bugel, 1948, niet meer in 1955
Cornette, Lindsay, tenorsaxofoon, 1999-2000
Cornette, Melinda, slagwerk en trompet, 1996-2005
Cornette, Patrick, trombone, 1996-nu
Corteville, Gilbert, bugel, 1936-1947, niet meer in 1955
Cottyn, Danny, Bastuba Bb en Ut, 2002-nu
Couckhuyt, Emiel, bugel, 1884-zeker nog 1934
Couckhuyt, Eric, bugel, 1947, niet meer in 1955
Creton, Dirk, altsaxofoon, nog niet in 1964, zeker al in 1967-1968
Cuvelier, Claude, trombone, 2003-nu
Debaecke, Frans, bugel, 1986-2001
Debeuf, Bart, cornet, 1986-1993
Deblauwe, Frederik, zeker circa 1914
Debusschere, Anne, 1986-1991
Decavele, Lieven, baritontuba, 1997-nu
Deceuninck, Jan, pauken, 1976-1979
Decleer, William, tenorsaxofoon, later altsaxofoon, bariton, 1989-2001
De Clerck, Bart, trombone en tuba, 1997-nu, speelt ook mee in het jeugdkorps
Declercq, Albert, trommel, 1947, niet meer in 1955
Declercq, Daniël, alto, 1933-1947, niet meer in 1955
Declercq, Eug., tuba,1967, niet meer in 1973

Declercq, Joseph, sopraansaxofoon, 1930-1967, niet meer in 1973
Declercq, Stefaan, bastuba, 1992-2000
Decoopman, Stefaan, 2000-2002
Decouttere, Louis, slagwerk, 2004-nu
Decroix, Florent, bombardon Sib, 1946-1969, niet meer in 1973
Decroos, Koen, 1990-zeker 1994
Dedene, Katrien, tamboer-majoor, 1980-1983
Dedeurwaarder, Danny, trommelaar, zeker 1964
Deforce, Arthur, saxofoon, 1947 of 1948, niet meer in 1955
Deforche, Els, trombone, 2004-nu
Defrancke, Xavier, trommel, zeker al 1961, niet meer in 1963
Defraye, Mars, bastuba Ut, mogelijks 2005, zeker 2006
De Hulle, Freddy, 1961, trommel, zeker al 1961, niet meer in 1963
De Hulle, Hugo, 1953, bugel solo, zeker al 1961, niet meer in 1963
Dehullu, Hugo, 1ste bugel, 1950-1955, niet meer in 1963
Dejaegher, Bob, trombone, tot 1979
Dejaegher, Didier, trommelaar, 1997-1999
Dejaegher, Lucien, 1956, trommel, zeker al 1961, niet meer in 1963
Dejaeghere, Jean-Claude, altsaxofoon, 1997-1999
Dejaeghere, Roger, 1959, trommel, zeker al 1961, niet meer in 1963
Dejonghe A., eerste alto, vermelding 1880
Delaere, Raymond, 1959, schijvenslager, nog in 1964, niet meer in 1973
Delaere, Etienne, trommelaar, zeker 1964
Delaere, Raymond, trommelaar, zeker 1973
Delaere, Samuel, trommelaar, 1992-1997
Delaey, Roland, 2e piston en trompet, 1953-1979
Delaey, André, baritonsaxofoon, 1952-1955, niet meer in 1963
Delaey, Roland, zeker al 1973-1977, niet meer in 1980
Delbaere, Walter, 1e trompet, 1950-1955, niet meer in 1963
Delbaere, Werner, 2e alt, 1952-1955, niet meer in 1963
Delbaere, Willy, 2e alt, 1952-1955, niet meer in 1963
Deldaele, Emiel, zeker circa 1914
Deldycke-Mulier, Hypoliet, tweede bugel, vermeldingen 1860 en1880
Delecluyse, Guido, bastuba, 1981-1988
Delecluyse, Hugo, bugel, 1981-1988
Delecluyse, Ludwig, saxofoon, 1981-1991
Deleersnyder, Franky, trombone en slagwerk, 1991-nu
Deleersnyder, Jean-Pierre, tot 1976
Demazière, François, vermelding 1860
Demeester, Emiel, grote trom, 1925-1947, niet meer in 1955
De Meester, François, zeker 1924
Demeulemeester, Dirk, tuba, 1974-1981, trommelaar geweest
Demeulenaere, Kris, trommelaar, 1977-1979
Demeulenaere, R., sousafoon, tot 1967
Demeulenaere, William, trommelaar, op lijst 1973 en 1975
Demeurisse, Gilles, bugel, 2001-nu, trommelaar geweest
Demeurisse, Hans, euphonium, 1975-nu, zie bij de dirigenten
Demeurisse, Herman, solo bugel en cornet, 1951-nu
Demeurisse, Jos, zeker circa 1914 en 1920
Demeurisse, Justine, trommelaar, 2003-zeker nog 2004
Demeusere, Lucien, tuba en 2e trombone, 1942-1969, niet meer in 1973
Demeurisse, Roger, tuba, voor 1955
Demey, Bert, bugel, 1983-1991
Demey, Jacques, bazuin, trombone, 1965-1985
Demey, Joannes, 1860+ en 1880
Demey, Kris, trommelaar, zeker 1979-1984
Demey, Michel, tuba, nog niet in 1964, zeker al in 1967, niet meer in 1973
Demey, Tine, 1985
Demey, Walter, sopraansaxofoon, 1965-1991
Demey, Willy, 1964-1991, zie dirigenten
De Meyer, Kris, baritontuba, 1974-1993
Demeyere, Jules, derde bugel, vermelding 1880
Demeyere, Kathy, bugel, 1980-1987
Demuynck, Aloïs, zeker circa 1914
Demuynck, Antoon, klaroen en sonnerietrompet, 1946-1971, niet meer in 1973
Demuynck, Maurice, sonnerietrompet, 1921-1971, niet meer in 1973
Demunck, Maurice, trommelaar, op lijst 1973 en 1975
Demuynck, Rudi, saxofoon, 1964-1967, niet meer in 1973
Demuynck, Valentina, bugel en trompet, 1996-nu
Denolf, Bart, zeker al 1973, niet meer in 1975
Denolf, Roger, trommel, 1958-1961, niet meer in 1963
Denolf, Walter, zeker al 1973, niet meer in 1975
Denys, J., vermelding 1880
Deprez, Chris, hoorn, 1994-nu
Deprez, F., piston, zeker 1920
Deprez, R., piston, zeker 1920
Deprez, Wouter, bugel, 2003-nu
Deprost, Olivier, trommelaar, 1992-?
Deprost, Virginie, trommelaar, 1992-?
Deroor, Freddy, trommelaar, op lijst 1964
De Rop, Wesley, trommelaar, 1994-1997
Deryckere, Arne, jeugdkorps, saxofoon, 1997-1999
Deryckere, Bram, trommelaar en jeugdkorps, altsax en percussie, 1997-2003
Deseck, Guido, zeker al 1973, niet meer in 1975
Descheemaecker, Rafaël, zeker al 1955-† 22 juni 1963; trommelinstructeur 1961-1962/3.
Desmedt, Nico, bastuba en trombone, 1992-2005
Desmet, Andy, hoorn, 1994-2000
Desmet, Bert, cornet en bugel, 1989-nu
Desmet, Eric, trombone, 1958-1962
Desmet, Jimmy, vaandrig, 1994-nu
Dessauvage, Bram, jeugdkorps, zeker 2002
Dessauvage, Simon, jeugdkorps, trompet, 1999-2003
Desseyn, André, schijven, 1965-1990
Desseyn, Betty, sopraansaxofoon, 1977-1984 [op lijst 1980 staat: sedert 1966]
Desseyn, Filip, trompet, 1968-1984
Desseyn, Jan, cornet, 1968-1984
Desseyn, Liliane, zeker al 1973, niet meer in 1975
Desseyn, Marleen, bugel, 1970-1982
Desseyn, Rik, trompet, zeker al 1967-1973, niet meer in 1975,

Groepsfoto uit 1931.
Op de tweede rij de bestuursleden Pierre Deldycke, August Denecker, Maurice Verstraete, Charles Laloo, de kersverse voorzitter Octave Sintobin, Cyriel Staes, Adhemar Vandemoortele, Maurice Sintobin, Charles Clement, Odile Sintobin en Gaston Clement.

voordien trommelaar (op lijst 1964)
Devolder, Timen, jeugdkorps, altsaxofoon, 1997-2000
Devylder, Paul., vermelding 1860
Devogele, Kevin, altsaxofoon, 1993-1999
Devos, Felicien, eerste piston, vermelding 1878 en 1880
Devos, Jules, bugel solo, vermelding 1880
Devrieze, Willy, trommel, later tweede tuba, 1948-1976
Dewaele, Erik, trommelaar, op lijst 1964
Dewaele, Johny, tenor- en altsaxofoon, 1978- † 20 augustus 2004
Dewulf, Nico, trommelaar, 1988-1991
D'haene, Glenn, tenorsaxofoon, 1999-nu
D'Haeze, Renaat, bugel, 1994-1997
D'Hondt, Jozef, trompet, zeker al 1967-1973, niet meer in 1975
D'Hondt, Lievin, trommel en bugel, 1960-1964, niet meer in 1973
Dobbels, Filip, trommelaar, op lijst 1973
Douvere, Mario, trommelaar, 1999-nu
Dubois, Claude, vlaggendrager, 1992-tot 1994 of 1995
Dumon, Dieter, trommelaar, 1993-1993
Dumortier, Anja, 1995-1997
Duyck, Domien, trommelaar, 1999-nu
Duyck, Franky, trommelaar, 1977-1979
Duyck, Jolien, trommelaar, 1999-nu
Duyck, Koen, altsaxofoon 2003-nog
Duyck, Michel, bugel, 1932-1947, niet meer in 1955
Duyck, Stefaan, trommelaar, 1999-nu
Eeckhout, Christophe, cornet, 1985-zeker nog 1996
Eeckhout, John, zeker al1973-1977, niet meer in 1980
Eeckhout, Joseph, tenorsaxofoon, 1934-1991
Eeckhout, Patrick, tot 1975
Etienne, Ronny, trommel, 1947, niet meer in 1955
Ferreira, Laurinda, trommelaar, 1986-1987
Ferreira, Jean-Marie, trommelaar, zeker 1985 en 1986
Fertin, Lucien, trompet, zeker al 1967, niet meer in 1973
Fertein, Kurt, trommelaar, 1977-1980
Fertein, Heidi, trommelaar, 1980-1980
Fertein, Silvana, trompet, 1982-2000
Geirlandt, Julien Valère (Valère genoemd), clairon, later schijvenslager, 1919-1968, niet meer in 1973

Gerne, Andy, cornet en bugel, 1976-1983
Gerne, Erik, 1977, niet meer in 1980
Gevaert, Firmin, vermeld in 1963, niet meer in 1973
Glas, Diete, jeugdkorps, saxofoon, 1999-2002
Goeminne, Gino, trommelaar, 1982-1992
Goutsmet, Doenia, trompet, 1993-2000
Goutsmet, Luc, bugel en trombone, 1982-nu
Goutsmet, Marjorie, altsaxofoon, 1992-2000
Gouwy, Julien, trommelaar, 1977
Grymonprez, Chris, tuba en euphonium, trompet, trombone, 1977-nu
Grymonprez, Jules, trombone en tuba, 1921-1967, niet meer in 1973
Grymonprez, Kurt, eerst als trommelaar 1975-1986, bij de muzikanten 1990-1997
Grymonprez, Lucien, trombone en later trompet en later piston, 1948-† 1996
Grymonprez, Willy, trommel, 1948, niet meer in 1955, maar als knecht-regisseur opnieuw 1980-1986
Heldenbergh, Carlos, 2e alt, hoorn,1948-1967, niet meer in 1973
Herman, Cyriel, zeker circa 1914
Herman, Ingrid, altsaxofoon, 1972-1984 of 1985
Herman, Johan, sopraan- en altsaxofoon, 1968-1999
Herman, Kurth, cornet, 1982-1985
Herman, Yvan, na 1973, zeker al 1975, niet meer in 1980
Himpe, Ronny, na 1973, zeker al 1975-1977
Hoornaert, Constant, kleine bugel, vermelding 1880
Horré, Andy, trommelaar, 1986-1999
Horrie, Jan, 1989-1992
Hugghe, René, trombone, 1948, niet meer in 1955
Huszar, Emma, trommelaar, 1999-2000
Huysentruyt, Petrus, vermeldingen 1860 en1880
Huysentruyt, Roger, tenorsaxofoon, 1994-1999
Jodts, Willy, saxofoon, 1986-1989
Labeeuw, Danny, trommelaar, op lijst 1964
Labeeuw, Luc, zeker al 1973, niet meer in 1975
Labeeuw, Lucien, knecht, tot 1975
Labeeuw, Peter, trommelaar, op lijst 1975
Lafaut, Chris, trommelaar, 1980-2002
Lafaut, Emiel, bugel solo, vermelding 1860 en 1880
Lafaut, F., derde bugel, vermelding 1880
Lafaut, Matthias, 1999-2001
Lagae, Kasper, trommelaar en jeugdkorps, 1999-2001
Lagae, Korneel, trommelaar, 1999-2001
Landuyt, Marnix, 1977, niet meer in 1980
Landuyt, Patrick, 1977, niet meer in 1980
Lapeire, Angelique, trommelaar, 1993-1997
Lapeire, Cindy, trommelaar, 1995-zeker nog 1996
Lapeire, Johny, tot 1975
Lapeire, Ronny, zeker al 1963, niet meer in 1973, ook trommelaar geweest
Laridon, August, vermelding 1860
Laridon, Henri, vermelding 1860
Lechat, Norbert, 2e trombone, 1953-1955, niet meer in 1963
Lemiere, Jerome, saxofoon, susafoon, 1940-1964, niet meer in 1973
Lemiere, Joseph, saxofoon, susafoon, tuba 1932, nog in 1976, niet meer in 1981
Lemiere, Raphaël, tenorsaxofoon en (vanaf 1961?) ook onderchef, vanaf 1931, nog in 1967, niet meer in 1973
Lezy, Ad., triangel, vermelding 1880
Lezy, Charles, eerste tuba, 1860+ en vermelding 1880
Lezy, Henri, eerste tuba, vermelding 1880
Lievens, Dirk, bastuba, 1991-1993
Lippens, Andy, trommelaar, 1995-zeker nog 1996
Loncke, Bart, slagwerk, 1985-nu, sedert 1976 ook bij trommelkorps
Loose, Wouter, bastrombone, 2004-nu
Luças, Eddy, bugel, zeker al 1963-1964, niet meer in 1973
Lybeer, Achille, bugel, 1947 of 1948-1964, niet meer in 1973
Lybeer, Alberic (Achiel), 1933-1973, niet meer in 1975
Lybeer, Mario, trommelaar, 1975-1983
Maertens, Eddy, trommelaar, 1977-1983
Maertens, Jean-Pierre, bugel, zeker al 1963-1964, niet meer in 1973
Maertens, Kris, trommelaar, op lijst 1975
Maertens, Willem, bastuba en euphonium, 1997-nu, speelt mee in het jeugdkorps en is dirigent BBKSFI
Maes, Rogier, alt- en sopraansaxofoon, en dirigent Euphonia, 1992-nu
Maes, Wim, hoorn, 1989-nu
Malbrancke, Lizier, zeker al 1973, niet meer in 1975
Malfait, Jerome, zeker 1924
Malysse, Kris, trommelaar, 1981-1984
Margot, Filip, trommelaar, 1979-1987
Martin, Stefanie, trommelaar en keybord in het jeugdkorps, 1999-2001
Menga, Cosimo, jeugdkorps, altsaxofoon, 1996-2002
Mestiaen, Kurth, trommelaar, 1977-?
Mestiaen, Valère, bugel, 1921-1947, niet meer in 1955
Meyfroidt, Anja, trommelaar, 1986-1987
Meyfroidt, Dieter, cornet, 2002-nu
Meyfroidt, Marc, trompet, 2004-2005
Misseleyn, Franky, trommelaar, 1977-1980
Mistiaen, Ronny, trommelaar, op lijst 1964
Moreel, Ruben, trommelaar, 1995-1997
Mulier, Stephan, slagwerk, 1991-1992
Mussche, Danny, trommelaar, 2001-2004
Mussche, Dimitri, trommelaar, 2001-2003
Mussche, Gilles, trommelaar, zeker 2001-2002
Mussche, Gwenny, trommelaar, nog niet 2002-2005
Naessens, Alfons, tweede tuba, vermelding 1880
Neirynck, Cyriel, tweede bugel, vermelding 1880
Nonkel, August, grote trom, vermelding 1880
Noyez, Albert, slagwerk, zeker al 1963 en 1964, niet meer in 1973 en trommelinstructeur 1962-1963
Ockier, Katrien, altsaxofoon, 2005-nu
Oosterlinck, Hendrik, 1960-1961, niet meer in 1963
Oosthuysse, Joseph, 2e bugel, 1953-1955, niet meer in 1963
Pareit, Hanne, jeugdkorps, tot 1996
Parmentier, Liesbeth, jeugdkorps, 1991-2002
Perneel, Carla, trommelaar, 1985-1986
Perneel, Georges, trompet, 1922-1964, niet meer in 1975

Perneel, Luc, percussie, 1957-nu, trad ook op in trommelkorps (1964-zeker nog 1973)
Perneel, Valère, altsaxofoon, 1949-† 1985
Platinck, Paul, clairon, 1947 of 1948, niet meer in 1955
Platteeuw, Patrick, 1958, bugel, 1964, niet meer in 1973
Raes, Florent, zeker onmiddellijk na de Eerste Wereldoorlog.[148]
Ramon, Lucien, 2e trompet, 1952-1955, niet meer in 1963
Rebry, Bruno, zeker rond 1914
Reynaert, Gino, trompet, 1973-1993, trommelaar geweest (op lijst 1975)
Saelens, Bart, bugel, 2004-nu
Samyn, Alphonse, alto – tamboer-majoor en later eerste alt, 1927-† 13 mei 1961, was onderoverste
Samyn, Georges, bugel en later trompet solo, 1944-1974, niet meer in 1980
Samyn, Georges, grote trommel, 1938-1955, niet meer in 1963
Santy, Bjorn, trommelaar, 1996- 2002
Santy, Wouter, trommelaar, 1999-2003
Scheldeman, Stefaan, bastrombone, 1992-nu
Seynaeve, Charles, tweede tuba, vermelding 1880
Seynaeve, Dirk, zeker al 1973, niet meer in 1975
Seynaeve, Georges, trompet solo, bastuba, 1944-1981
Seynaeve, Gertjan, trombone, 2001-nu, in het jeugdkorps geweest
Seynaeve, Heyderike, bugel, 2003-nu, in het jeugdkorps geweest
Seynaeve, Jean, circa 1952-1977, niet meer in 1980
Seynaeve, James (Jimmy), Eb Cornet, 1978-nu
Seynaeve, Koen, saxofoon, 1992-1993
Seynaeve, Marcel, op lijsten 1975-1977 vermeld als knecht
Seynaeve, Michel, sonnerietrompet, 1946, niet meer in 1955
Seynaeve, Patrick, zeker al 1973-1977, niet meer in 1980
Seynaeve, Peter, altsaxofoon, 1990-1993
Seynaeve, Ronny, zeker al 1963-1977, niet meer in 1980, trommelaar geweest (op lijst 1964)
Seynaeve, Rudy, zeker al 1963-1977, niet meer in 1980
Seynaeve, Stefaan, trompet en cornet, 1975-198
Seynaeve, Sylvain, piston en solo bugel, 1936-nu
Seynaeve, Tom, bugel, 2004-nu
Simoens, Patrick, tuba, 2001-nu

De muzikanten Roger Vanwijnsberghe en Sylvain Seynaeve (rechts) worden tijdens het Sint-Ceciliafeest van 1981 gevierd omdat ze 45 jaar spelend lid van de Stadsfanfaren zijn. Anno 2006 zijn ze dat nog altijd, al 70 jaar dus! Ze worden geflankeerd door Philippe Sintobin, Jacques Vanden Bogaerde, onderdirigent André Vandommele – al sedert 1944 spelend lid! –, Leon Spriet, Pierre Verstraete, Alfons Loontjens en André Ghys.

Snauwaert, Tjorven, trommelaar, 1993-1999
Snauwaert, Tjorveline, trommelaar, 1992-1998
Soenen, Maurice, bariton, 1919-1955, niet meer in 1963
Soenens, Maurice, 2e alt, 1927-1955, niet meer in 1963
Staelens, Petra, trommelaar, 1992-1993
Steen, Frans, bastuba, 1995 -2001
Steen, Gerda, bariton, 2000-2001
Stockman, Ilse, bugel en trompet, 1997-2001
Stragier, Peter, altsaxofoon, 1989-nu
Strobbe, Matthijs, trombone, 2005-nu
Strosse, Raphaël, bugel en bazuin, 1954-1964, niet meer in 1973
Strynck, Danny, baritonsaxofoon, 1985-nu, speelt mee in het jeugdkorps
Strynck, Joeri, bugel, 1997-nu, in het jeugdkorps geweest
Strynckx, Jozef, bastuba en trompet, 1988-nu
Strynckx, Kenny, trommelaar, 1999-2002
Supply, Constant, vermelding 1860
Tant, Roderic, altsaxofoon, 1982-1987
Theunis, Lucien, tenorsaxofoon, 1977-1979
Tillieu, Leon, eerste bugel, 1924-1973; in 1981 gehuldigd als eremuzikant
Tytgat, Louise, trommelaar, 2006
Tytgat, Paul, 1986-1991, trommelinstructeur, 1987-1990
Tytgat, Michel, bugel en later eerste bariton, 1923- † 1 december 1973
Tytgat, Roland 2e piston, 1953-1964, niet meer in 1973
Valcke, Alain, begel, 1956-1961, niet meer in 1963
Vanackere, Maurice, 2e bariton, trommel en zeker de laatste jaren ook vaandrig, 1950-† 1976, zeker bij trommelkorps van 1964 tot 1973
Vanbalberghe, François, vermelding 1860; een (deze?) Vanbalberghe ook nog circa 1914
Vanbiesbrouck, Daisy, trommelaar, 1985-1988
Vanbiesbrouck, Tamara, trommelaar, 1986-1988
Van Brabant, Jürgen, percussie, 2002-nu
Van Coillie, Marijke, altsaxofoon, 1992-1996
Vancouille, Robin, trommelaar, 1999-2000

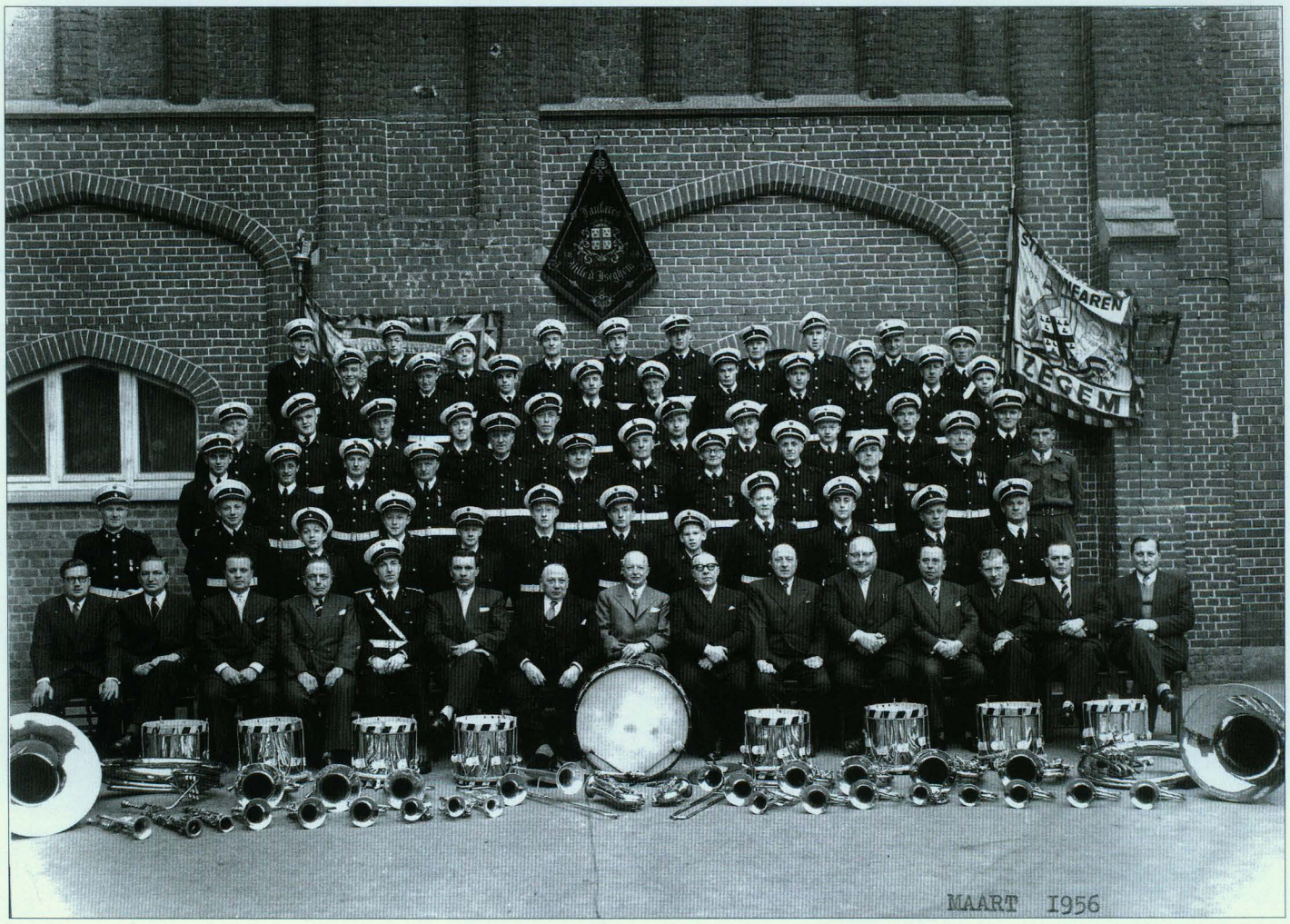

Deze groepsfoto dateert van maart 1956 en werd genomen ter gelegenheid van het 150-jarige bestaan. Achter de grote trom voorzitter Octave Sintobin,; in uniform op de eerste rij dirigent Dieudonné Dejaeghere en op de tweede rij uiterst links tamboer-majoor Alfons Samyn.

Vandaele, Jan, altsaxofoon, toen Deblauwe dirigent was en zeker nog in 1920
Vandaele, Pieterjan, altsaxofoon, 2004-nu
Vandecasteele, Paul, tamboer-majoor, van circa 1961 tot 1981
Vandecasteele, Paul, trommelaar, op lijst 1973
Vandekerckhove, August, 1860+
Vandekerckhove, Petrus, 1860+
Vandekerckhove, Wim, trommelaar, 1985-1990
Vandenabeele, Johan, bugel, 1999-nu
Vandenberghe, Maurice, altsaxofoon, 1957-1963, niet meer in 1973
Vandenberghe, Michèle, jeugdkorps, altsaxofoon, 1997-2002
Vandenberghe, Pieter, euphonium, 2005-nu
Vandenberghe, Roger, alto, 1957-1963, niet meer in 1973
Vandenbroeke, Frank, trompet, 1985-1997
Vandenbroucke, G. (Sr)., eerste bugel, vermelding 1880
Vandenbroucke, Victor, tuba, 1929-† 31 maart 1964; de Stadsfanfaren begeleidden hem naar kerkhof.
Vandenbussche, Patrick, slagwerk, 1981-1986
Vandenbussche, Valère, trompet, 1947, niet meer in 1955
Vandenbussche, Wouter, trommelaar, 1996-1998
Vandendriessche, Johan, tot 1975
Vandendriessche, Robert, jeugdkorps, sopraansaxofoon, 1997-1999
Vandepitte, Yelte, jeugdkorps, saxofoon, 2003-nu
Vandeputte, Alidor, zeker in 1926
Vandeputte, Dominique, trommelaar, zeker al 1972 en zeker nog 1975
Vandeputte, Edouard, sonnerietrompet, 1946, niet meer in 1955
Vandeputte, Emiel, pauken, vermelding 1880
Van De Putte, Hinky, tenor- en sopraansaxofoon, 1989-2001
Vandeputte, Johan, cornet en bugel, 1992-2005
Vandeputte, Klaas, cornet, 2005-nu
Vandeputte, Lieven, hoorn, 1990-nu
Vandeputte, Luc, percussie, bariton en drumbandinstructeur, 1990-nu
Vandeputte, Patrick, bugel en cornet, 1999-nu
Vandeputte, Sebastiaan, cornet, 2004-2005
Vandeputte, Willy, sopraansaxofoon, 1948-1963, niet meer in 1973
Van de Putte, Yvan, trombone, 1989-2001
Van Der Haegen, Annelies, trommelaar en synthesizer in het jeugdkorps, 1993-2001
Van Der Haegen, Bruno, altsaxofoon, 1996-nu, trommelaar en lid van het jeugdkorps geweest
Van der Haegen, Filip, staat op lijst 1991 genoteerd als alto
Van Der Haegen, Frederik, althoorn en cornet, 1992-nu, in het jeugdkorps geweest
Van Der Haegen, Matthias, bariton, voordien bij trommelkorps en in het jeugdkorps, 1999-nu
Van Der Haegen, Michiel, trommelaar, later bugel in het jeugdkorps, 2002-nu
Van Der Haegen, Mieke, trommelaar, ook keyboard in het jeugdkorps, 1994-nu
Vanderheeren, Jozef, pauken, 1946
Vanderhelst, Freddy, zeker al 1963, niet meer in 1973, trommelaar geweest (lijst 1964)
Vanderhelst, Georges, zeker al 1963, niet meer in 1973, trommelaar geweest (lijst 1954), was in 1967 tamboer-majoor
Van Der Sarren, Koen, bastuba, 1995-2000
Van De Sompel, Guy, altsaxofoon, 1994-2000
Vandevelde, Piet, altsaxofoon, 1983-1985
Vandevoorde, Els, bugel, 2005-
Vandevoorde, Joke, jeugdkorps, klarinet, 1998-nu
Vandevoorde, Luc, trompet en bugel, 1994-nu, speelt ook mee in het jeugdkorps
Vandevoorde, Marc, hoorn, 1999-nu
Vandevoorde, Matthieu, slagwerk, 2000-nu, ook bij trommelkorps en jeugdkorps
Vandevoorde, Simon, jeugdkorps, euphonium, 2002-2005
Vandewalle-Lafaut, Henri, vermelding 1860
Vandewalle, Jos, bugel, cornet, trompet 1992-2001
Vandewalle, Kathy, altsaxofoon, 1992-2001
Vandewalle, Pia, saxofoon, 2004-nu
Vandewyngaerde, Gerard, zeker al 1963, niet meer in 1973
Vandewyngaerde, Freddy, zeker al 1963, niet meer in 1973
Vandommele, Adolf, (solo)bugel, 1946-1955
Vandommele, André, tuba, later trombone, later euphonium, onderdirigent, 1944-nu
Vandommele, Geert, na 1973, zeker al 1977, niet meer in 1980, trommelaar geweest
Vandommele, Gerard, trommel, 1920-1974
Vandommele, Jean-Pierre, trommelaar, op lijst 1964
Vandommele, Jos., derde trombone, vermelding 1880
Vandommele, Joseph, trombone, 1947 of 1948, niet meer in 1955
Vandommele, Joseph, 2e bugel, 1952-1955, niet meer in 1963
Vandommele, Jules, trommel, tamboer, 1938-1988
Vandommele, Jules, trommelaar, op lijst 1964
Vandommele, Kathleen, altsaxofoon, hoorn,1974-1986
Vandommele, Lieven, trommel, 1947, niet meer in 1955
Vandommele, Louis, trommelaar, 2003-nu
Vandommele, Lucien, 2e tuba, 1950-1969, niet meer in 1973
Vandommele Maurice, trompet, 1947-1982
Vandommele, Maurice Frans, kleine trommel, 1921- in 1971 overleden
Vandommele, Roger, slagwerk, saxofoon mi b, 1944-1982
Vandommele, Roger, trommelaar, op lijst 1973 en zeker nog 1975
Vandommele, Ronald, bastuba Eb, 1969-2000, trommelinstructeur, 1976-1984
Vandorselaere, Eddy, 2e bugel, 1953-1955
Vandorselaere, Cesar, piston-solo, 1928-1956, niet meer in 1963
Vanfleteren, Ferdinand, vermelding in 1860
Vangeesdaele, Kurt, trommelaar, zeker 1979-1980
Vanhaverbeke, Eddy, trommelaar, op lijst 1964
Vanhecke, Anja, trommelaar, zeker 1982-1991
Vanhecke, Etienne, tamboer-majoor, 1982-nu
Vankeirsbilck, Annick, hoorn, cornet, 1980-1991
Vankeirsbilck, Carmen, 2001-nu
Vankeirsbilck, Eddy, tuba en bariton, 1999-nu
Vankeirsbilck, Jens, jeugdkorps, cornet, 2002-2005
Vankeirsbilck, Roger, tenor- en baritonsaxofoon, 1976-nu
Vankeirsbilck, Thijs, jeugdkorps, trompet, 2004-2005

Vanmellaerts, Benny, trommelaar, 1988-1993
Vanmellaerts, Cinthy, trommelaar, 1985-1993
Vanmellaerts, Joeri, trommelaar, 1992-1994 of 1995
Vanneste, Alois, bariton, 1931-1966, niet meer in 1973
Vanneste, Carlos, trommel, zeker al 1961, niet meer in 1963
Van Neyghen, Bart, bastuba, 1999-nu
Vannieuwenhuyse, Gilles, trommelaar, 2006
Vanoverschelde, Geert, trombone, 1981-1993
Vanoverschelde, Marleen, alto, 1986-1991
Van Perck, W., piston, zeker 1920
Vanquathem, Anja, trommelaar, 1986-1987
Vanrobaeys, Franky, trommelaar, 1977-1980
Vanrobaeys, Stefanie, trommelaar en later bugel in het jeugdkorps, 2003-nu
Vanrobaeys, Veerle, cornet, 2005-nu
Vansteenkiste, André, altsaxofoon, 1947, niet meer in 1955
Vansteenkiste, Emile, trommel, later tweede trombone, schuiftrombone, 1944-1996
Vansteenkiste, Jan, tenorsaxofoon, 1999-nu
Vansteenkiste, Jerome, 2e tuba, 1950, niet meer in 1963
Vansteenkiste, Kristof, trommelaar, 1992- 1994 of 1995
Vansteenkiste, Michel, trommel, 1947, niet meer in 1955
Vansteenkiste, Mik, trommelaar, 1982
Vansteenkiste, Theo, bugel, 1947, niet meer in 1955
Vanthournout, Henri, clairon en sonnerietrompet, 1946, niet meer in 1955
Vanwalleghem, Etienne, bugel, 1947 of 1948, niet meer in 1955
Vanwijnsberghe, Laurens, bugel, 1996-nu
Vanwijnsberghe, Nadine, zeker al 1973-1976
Vanwijnsberghe, Remi, bode = dienstknecht, 1926-1975
Vanwijnsberghe, Remi, trommelaar, op lijst 1973
Vanwijnsberghe, Roger, solo bugel, 1936-nu
Vanzieleghem, Danny, trommelaar, op lijst 1964
Vanzieleghem, David, trommelaar, 1992-1999
Vanzieleghem, Johny, trommelaar, op lijst 1964
Velghe, Noel, bariton, 1991-1999
Vens, Urbain, altsaxofoon, later tenorsaxofoon, 1944-1971, niet meer in 1973
Veranneman, Alouise, vermelding 1860
Veranneman, August, tweede trombone, vermeldingen 1860 en 1880
Veranneman, Emile, vermelding 1860
Veranneman-Demey, Auguste, 1860+
Verbeke, Wim, trommelaar, 1986-1991
Vercaemst, Hilde, trommelaar, 1993-1997
Vercaemst, Hilde, trommelaar, 1993-1997
Vercouillie, Robin, trommelaar, 1999-2000
Vercruysse, Eric, 2e bariton, 1951-1955, niet meer in 1963
Vercruysse, Jacques, eerste tuba, later bastuba, 1952-2002
Vercruysse, Jan, zeker al 1973, niet meer in 1975
Vercruysse, Jasper, jeugdkorps, saxofoon, 1999-2002
Vercruysse, Peter, trommelaar, jaren 1980
Vercruysse, Wouter, trommelaar, 1999-2001
Verfaille, Lotte, trommelaar en nadien in het jeugdkorps, 2000-nu
Verfaillie, C., trombone, zeker 1920
Verfaillie, Danny, trommelaar, op lijst 1964
Verfaillie, Johny, 1977, niet meer in 1980, trommelaar geweest (lijst 1975)
Vergote, Georges, zeker al 1963, niet meer in 1973
Vergote, Jugen, bastuba Eb, 2004-nu
Vergote, Julien, vaandeldrager, 1975-1986
Vergote, Lorenzo, trommelaar, 1982
Vergote, Natascha, trommelaar, 1982-1987
Vergote, Sandra, trommelaar, 1985-1987
Verhaeghe, Erik, 1960, carillon, xylofoon, 1960-1964, niet meer in 1973
Verhaeghe, Filip, trombone, bastuba Eb, 1991-nu
Verhaeghe, Julien, trommel, later tweede tuba, 1932-1977, niet meer in 1980; in 1981 gehuldigd als eremuzikant (51 jaar); ook bij trommelkorps geweest (op lijsten 1973 en 1975)
Verhaeghe, Mike, trommelaar, 1994-2000
Verhaeghe, Mandy, trommelaar, 1999-1999
Verhaeghe, Stefaan, trommelaar, 2000-nu en percussie in het jeugdkorps, 1999- 2004
Verheye, Bart, trommelaar, 1993- 1994
Verheye, Jurgen, trommelaar, 1993-1994
Verhulst, Marc, tuba, 1986-2001
Verkest, Christobal (Kristo), trommelaar, 1977-1992
Verkest, Danny, vroeger trommelaar 1977-1979, in 1992 vaandrig, daarna geen vermeldingen meer
Verkest, Katrien, trommelaar, 1986- 1991
Verleden, Nathalie, trommelaar, 1992-1992
Verledens, André, susafoon, 1964-1967, niet meer in 1973
Verledens, Roger
Verlinde, Jan-Paul, tot 1977
Verlinde, Rik, piston, 1960-1964, niet meer in 1973
Verlinde, Roger, tuba, 1955-1983, maar bode-regisseur 1986-1992
Verloove, Nico, trompet, 2000-nu
Verloove, Sil, trombone, 2002-2005
Verloove, Thari, hoorn, 2002-nu; speelt ook in het jeugdkorps
Vermeersch, Danny, trommelaar, op lijst 1975-1977
Vermeersch, Eveline, trommelaar, 1995-1997
Vermeersch, Geert, alt- en tenorsaxofoon, 1975-nu; speelt ook in het jeugdkorps mee
Vermeersch, Gwinny, trommelaar, 1986-1987
Vermeulen, E., piston, zeker 1920
Vermeulen, Valère, zeker circa 1914
Verschaeve, Stijn, bugel en trompet, 1999-nu
Verscheure, Mireille, cornet, 1983-1984
Verschoore, Björn, alt- en sopraansaxofoon, 1997-nu
Verschoore, Dimitri, trombone, 1998-nu
Verschuere, Ann, sopraan-alt sax, 1999-2002
Verstraete, Corry, trommelaar, 1982-1986
Verstraete, Geert, tot 1975, trommelaar geweest (op lijst 1973)
Verstraete, Rogier, schuiftrombone 1957-1967, niet meer in 1973
Vertin, Lucien, trompet, zeker al 1963 en 1964, niet meer in 1973
Vervaecke, Eric, altsaxofoon, zeker al 1963 en 1964, niet meer in 1973

Groepsfoto van 1978.
Op de tweede rij onderdirigent André Vandommele, brandweercommandant Henri Daenens, Noël Sintobin, Edgard Van Kesbeeck, André Ghys, voorzitter Jacques Vandenbogaerde, secretaris Alfons Loontjens, Pierre Verstraete, André Sintobin, Frans Spriet, Fabien Kemp en Paul Vanhaverbeke.

Vervaecke, Roger, kleine bugel, 1950-1968
Vierstraete, Julien, solo bugel, 1908-† 1971
Wallaert, zeker circa 1914
Wallaert, Gino, trommelaar, 1977-1979
Wanzeele, Elien, sopraan- en altsaxofoon, 1995-nu; speelt ook in het jeugdkorps mee
Wanzeele, Hendrik, trompet, 1976-nu
Wanzeele, Kristof, percussie, 1992-2004: ook bij trommelkorps en bij jeugdkorps gespeeld
Wellens, Pierre, trompet, 1943-1947, niet meer in 1955
Werbrouck, Eric, trommel, 1958-1961, niet meer in 1963
Werbrouck, Willy, 1975-1977, niet meer in 1980
Wilfaert, Nancy, trommelaar, 1985-1986
Wilfaert, Roger, trompet, 1964, niet meer in 1973
Windels, Carine, bariton, 1973-1982
Windels, Dieter, trommelaar, 1995-1997
Windels, Nadine, bugel, 1970-1983
Windels, Nadia, trompet, 1973-1984
Windels, Sabine, altsaxofoon, 1973-1985
Windels, Sabine, trommelaar, 1985-1987
Windels, Oscar, trommel, later tweede alt, later pauken, 1945-1964, niet meer in 1975
Windels, Wim, eerst trommelaar, dan slagwerk, 1976-1987, trommelinstructeur, 1984-ten laatste 1986
Wolfcarius, José, sonnerietrompet, 1946, niet meer in 1955
Wyffels, Jean-Pierre, cornet, trompet, 1979-1991
Wyffels, Marcel, bariton, 1983-1991

7. HET TROMMELKORPS

Voor het publiek zijn de Stadsfanfaren al wie optreden. Binnenskamers maakt men echter onderscheid tussen de Stadsfanfaren, het trommelkorps, en het jeugdkorps en de allerjongsten (BBKSFI). Omdat we in de lange lijst ook de trommelaars en de leden van het jeugdkorps opnamen, behandelen we eerst die twee

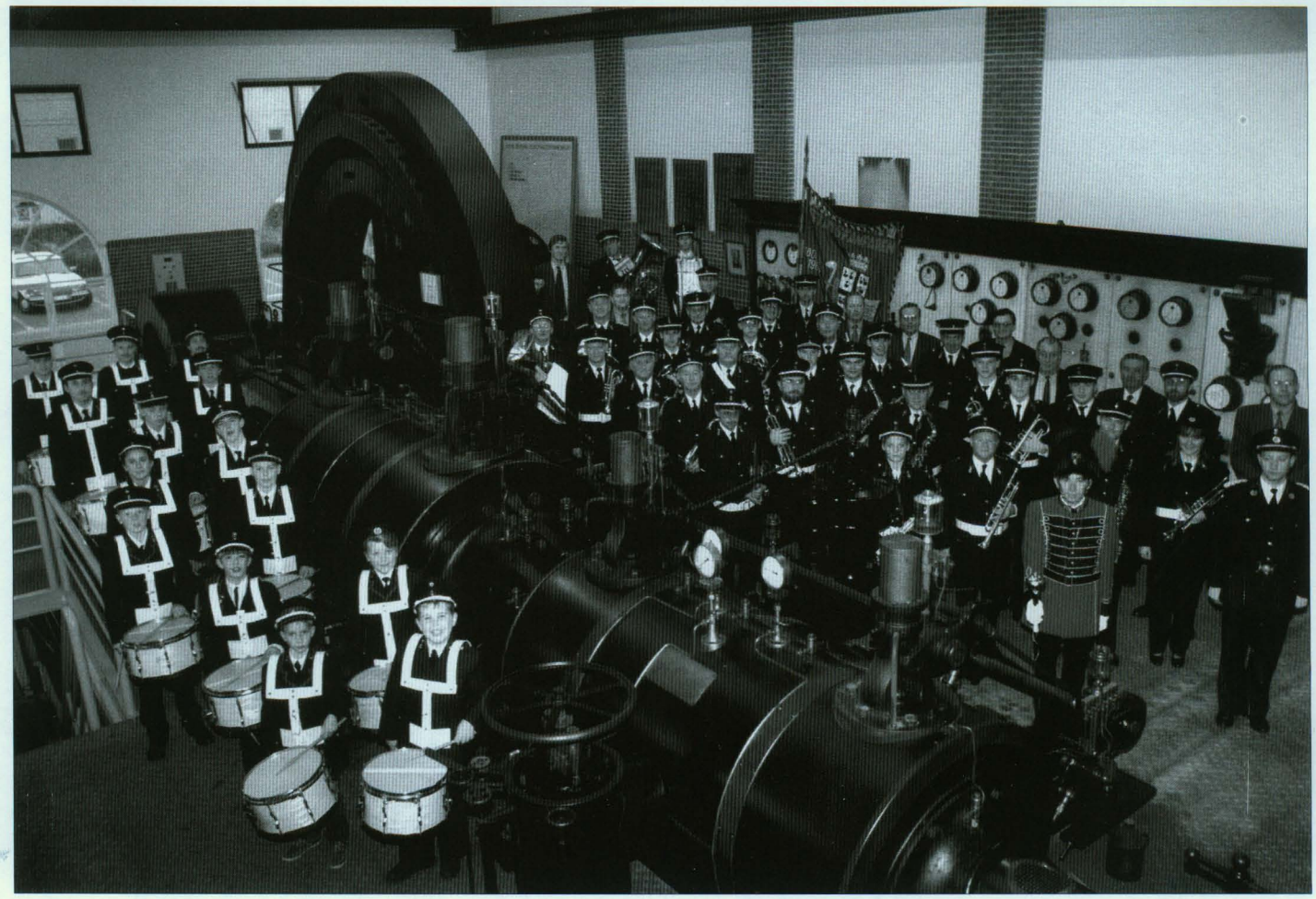

Trommelaars en muzikanten poseerden in november 1993 rond de stoommachine van de Izegemse elektriciteitscentrale.

afdelingen.

Het huidige trommelkorps is niet het eerste van de Stadsfanfaren. Dat van de jaren 1960 moest zowat heropgericht worden in 1976.

De laatste betrachting en verwezenlijking van voorzitter Octave Sintobin die medio 1964 overleed was de oprichting van een kliek 'Jonge Trommelaars'. Op een lijst van 1961 staan vijftien trommelaars genoteerd. Uit het volgende citaat leiden we af dat de eerste tamboer Rafaël Descheemaeker was, die nog geen volle 28 jaar oud op 22 juni 1963 verongelukte. Want over de Roeselarenaar Albert Noyez die tijdens het Sint-Ceciliafeest van 1962 voorgesteld werd als de nieuwe instructeur stelde het provinciebestuur vragen omdat die ook voorkwam op de ledenlijst van de Koninklijke Philharmonie van Poperinge. En toen antwoordde voorzitter Octave Sintobin op 14 augustus 1963, zes weken na de dood van Descheemaeker: *Inderdaad de persoon in kwestie* [Noyez] *is in onze Maatschappij hulpleider van de kliek. Wij hebben inderdaad, door een zeer spijtige rouw, over enkele weken onze eerste tamboer verloren; daarmede zijn wij plots in een toestand van overmacht gevallen, daar wij geen andere uitweg zien om de tambour te vervangen, dan door de hulpleider.*

Noyez werd onmiddellijk vervangen door de 68-jarige gepensioneerde Henricus Antonius Bossier, *een oud goed lid, dat zich verleden jaar teruggetrokken heeft en geen verbintenissen heeft met andere Muziekmaatschappijen*[149]. We vonden echter zijn naam op geen enkele lijst terug en lang is die dat zeker niet geweest. Bij de doortocht van het vorstenpaar in Izegem op 3 juli 1964 bracht het trommelkorps 's middags aan het stadhuis de passende hulde[150]. Aan het winterconcert van 26 februari 1966 in Het Damberd werkten de tamboers mee onder de leiding van André Bouckaert, laureaat van het Koninklijk Muziekconservatorium van Gent, solist aan de Koninklijke Opera van Gent en lid sedert 1 januari 1965[151]. Begin 1964 telde het trommelkorps twintig

trommelaars, waarvan vier werknemers, één student en vijftien scholieren. Ongetwijfeld had het feit dat René Denolf de secretaris van de Stadsfanfaren was geworden een positieve invloed. Hij was hoofdonderwijzer in de gemeenteschool en de Stadsfanfaren kregen in februari 1965 de toestemming van het stadsbestuur om *gebruik te maken van de lokalen van de Gemeenteschool, om een muzikale opleiding te geven aan leerlingen uit deze school die wensen in uw fanfare betrokken te worden*[152]. De drumband was mee tijdens het bezoek aan Engeland van 15 tot 19 juli 1967 en telde toen 19 leden[153]. De drumband verdween een van de volgende jaren, want tijdens zijn Sint-Ceciliatoespraak eind 1970 noemde voorzitter Joseph Sintobin *het wegvallen van een trommelkorps betreurenswaardig, maar had goede hoop dat de secretaris en de chef weldra met een nieuw korps zullen starten*[154].

Het huidige trommelkorps moet ontstaan zijn in 1976; op Sint-Cecilia 1986 werden Bart Loncke, Kristof Verkest en Wim Windels gevierd omdat ze tien jaar lid waren. In april 1979 volgde het trommelkorps gedurende vier weken een cursus[155]. De eerste leider van het nieuwe trommelkorps was tubaspeler Ronald Vandommele, maar hij nam om beroepsredenen ontslag met ingang van 27 maart 1984.Wim Windels volgde hem op[156], maar begin 1987 was percussionist Paul Tytgat al de instructeur. Tytgat was beroepsmuzikant bij de Muziekkapel van de Gidsen, maar ook hij moest wegens te drukke beroepsbezigheden de functie in oktober 1990 opgeven. Hij werd vervangen door Luc Vandeputte die instructeur was geweest (en later opnieuw werd) bij Vrede en Eendracht van Kachtem en dat jaar ook percussionist in de Koninklijke Stadsfanfaren werd[157]. Hij is ook dirigent van de drumband van de Congregatieharmonie.

Dat kleinschalig werd begonnen is zeker. Veel bewijzen van activiteiten uit de jaren 1970 en 1980 zijn er niet, al is het wellicht ook zo dat de pers niet altijd aparte aandacht had voor het trommelkorps . We noteren optredens tijdens het Ceciliaconcert van 25 november 1978 en het lenteconcert van 25 maart 1979, deelname in 1981 aan het provinciale drumbandtornooi in derde afdeling waar 79% werd behaald[158] en optredens tijdens het winterconcert van 24 januari 1982 en in Zichem begin mei 1982. Vanaf 1987 zijn er meer optredens. In 1987 op het winterconcert, op het Batjesaperitiefconcert, in Sint-Idesbald en op het winterconcert. In 1988 n.a.v. de V-dag op 6 mei 1988 in de optocht van de Sint-Tillokerk naar de oorlogsmonumenten, op 19 juni tijdens het

De drumband werd in 1997 nationaal kampioen in tweede afdeling. De wedstrijd werd georganiseerd door Fedekam.

Tamboer-majoor Etienne Vanhecke en drumbandinstructeur Luc Vandeputte houden de bewijzen in de hand.

batjesaperitiefconcert en op 26 juni tijdens de tuinfeesten in het rustoord. Het jaar daarop was er evenwel al sprake van een crisis. Het trommelkorps kon toen niet deelnemen aan de 8-meiviering wegens gebrek aan trommelaars en daarom werden in de basisafdeling van de Gemeenschapsschool 120 brieven rondgedeeld[159]. In 1992 en 1993 kon het trommelkorps gevoelig uitgebreid worden.

1995 werd een hoogtepunt. Nadat op 24 september deelgenomen werd aan de 'Slagwerk-happening' in Moorslede[160] trad het trommelkorps op 1 oktober met een dertiental personen voor het eerst aan in het Fedekam-kampioenschap in Brugge. Met 86% werd de kampioenstitel in derde (en laagste) afdeling behaald. Er moest een stuk in loopmars en een stuk in stilstand worden uitgevoerd, m.a.w. een mars en een concertstuk. De jury was lovend: *zeer verzorgde uitvoering – Het opkomen is perfect – Prachtig korps! – Prima uitvoering! – Dit korps kan moeilijker niveau aan – Technisch verzorgd gespeeld – Mooi samenspel – Muzikaal*[161]. Op 5 november deed het korps mee aan het Belgisch kampioenschap in Tremelo. Ook daar werden het trommelkorps en zijn tamboer-majoor nationaal kampioen in derde afdeling, al moeten we er eerlijkheidshalve aan toevoegen dat er in die afdeling maar twee deelnemers waren[162]. Twee jaar later werden de provinciale en de nationale titel in tweede afdeling behaald met respectievelijk 80 en 88,2%[163]. Voor de nationale titel in Hasselt moest al om vijf uur in de ochtend vertrokken worden en dat uitgerekend daags na de Sint-Ceciliaviering[164].

Ook tijdens de patersmarkt in 1991 en op de viering van eeuwelinge Sylvia Roose op 22 september 1991 was het trommelkorps te horen. Zeker vanaf halfweg de jaren 1990 was het trommelkorps tijdens de Izegemse concerten van de Stadsfanfaren vaak na de pauze te horen. Sedert eind 1999 begint het concert zelfs gewoonlijk met het trommelkorps. Het optreden tijdens de Izegemse batjes was zowat een constant gegeven. De wedstrijd van het 36e Herfstmuziekfestival werd geopend door de Koninklijke Stadsfanfaren met het Trommelkorps. Op vraag van de harmonie De Goede Vrienden uit Tielt trad het trommelkorps in 1996 en 1997 in Nieuwpoort met deze muziekvereniging op[165]. Op 23 augustus 1998 was het trommelkorps te horen in de tiende internationale kaasstoet in Passendale; het regende pijpenstelen[166]. In 2002 was het trommelkorps te gast tijdens het optreden van Euphonia en De Bietjes in Izegem (zie volgend hoofdstuk) en werd op 27 september opgetreden in Brugge[167].

Er waren niet alleen hoogtepunten. Waarom het trommelkorps ontbrak op het concert van 18 april 1999 lezen we in *'t Pupiterke* van 2 september 1999. *De laatste tijd was het eerder rustig en stil rond het korps, zodanig dat men geen koncert of manifestatie naar behoren kon brengen. Er was toen weinig volk op de repetities, sommigen konden wegens tijdsgebrek de moed en de motivatie niet meer opbrengen en anderen haakten volledig af.* Haast altijd schrijft men zoiets nà een crisisperiode. Ook nu, want in zijn volgende zin kondigde de schrijver beterschap aan. *Dank zij enkele trouwe leden en bestuursleden komen er nu stilaan jonge mensen zich bij het trommelkorps voegen zodat we met behulp van enkele 'oude' leden opnieuw kunnen bouwen aan een mooie loopbaan.* Dat belette niet dat de drumband naar derde afdeling zakte en daar geklasseerd bleef op 29 september 2002.

Het aantal leden schommelt rond de twintig: begin 2000 19, begin 2001 22 en medio 2006 24. Er zijn beginnelingen en gevorderden die elke dinsdag respectievelijk van 18.30 tot 19.00 en van 19.00 tot 20.00 repeteren. Het verloop in het trommelkorps is bijzonder groot (geweest). Dat komt doordat trommelaars geen muziekschool hoeven te volgen en vaak minder gemotiveerd zijn dan de musicerende jongeren van Euphonia. Maar dat kan zeker niet van iedereen gezegd worden!

De tamboer-majoors

Meer dan de dirigenten springen de tamboer-majoors tijdens wandelconcerten in het oog. Zeker als ze hun stok hoog kunnen gooien kijkt het publiek bewonderend. Alponse Samyn (+13 mei 1961) wordt niet alleen als onderoverste, maar ook als tamboer-majoor vermeld. Trommelaar Georges Vanderhelst was in in de jaren 1960 tamboer-majoor. Hij was de eerste die de opvallende berenmuts droeg. Ongetwijfeld zijn de tamboer-majoors die het publiek zich het best kan herinneren Paul Vandecasteele die tamboer-majoor was tot 1981 en Etienne Vanhecke die het sedert 1982 is(*).

Vandecasteele, beter gekend als Pol van de Mol, werd in Heule geboren op 18 mei 1934. Hij was chauffeur en hield met zijn echtgenote Christiane jaren lang café De Nieuwe Mol open. Hij was een kleurrijke figuur en erg betrokken bij het verenigingsleven, met name in het voetbal (Molsport, later SV Izegem), de wielrennerij en de vinkenverenigingen. Hij werd als tamboer-majoor aanvaard op voorstel van Achiel Lybeer, muzikant bij de Stadsfanfaren en oom van zijn echtgenote. Hij volgde in 1978 de cursus voor gevorderde tamboer-majoors. Hij zag zich genoodzaakt tijdelijk verstek te geven als tambour-majoor wegens een spierscheuring met opname in de kliniek. Omdat hij niets meer van zich liet horen werd hij 'na maandenlange afwezigheid, ondanks herhaald aandringen zowel door bestuursleden of muzikanten' door de voorzitter

Etienne Vanhecke, hier aan het werk tijdens het Herfstmuziek-festival van 1996, is sedert 1982 de tamboer-majoor.

Tot 1981 was Paul Vandecasteele, alias Pol van de Mol, tamboer-majoor.

gevraagd om tegen 12 oktober 1982 zijn uniform en tamboer-majoorstok in te leveren. Hij deed dat op 7 oktober, wenste voorzitter en muzikanten, chef en onderchef 'verdere bloei met het muziek', maar schreef ook een verbitterd visitekaartje. Hij beklemtoonde de Stadsfanfaren verlaten te hebben omdat hij niet meer kon, niet omdat hij niet meer wilde.
DWB, 31 maart 2006, brief van hem aan secretaris Loontjens, 12 september 1981, voorzitter Loontjens aan Paul Vandecasteele, 27 september 1982.

Etienne Vanhecke, werd zijn opvolger en zwaait al bijna 25 jaar 'de scepter' bij de Stadsfanfaren. De 'stiel' leerde hij tijdens een Fedekam-cursus van Vermeire die tamboer-majoor bij de zeemacht was. Op het Fedekam-kampioenschap van 1 oktober 1995 werd hij kampioen van de lagere afdelingen.
Uitslag en juryverslag in archief en *DWB*, 27 oktober 1995.

(*) Over Katrien Dedene signaleerde *De Weekbode* op 24 oktober 1980: *De tamboer-majoor is een majorette*. Heel juist was die betiteling niet, want op foto's (o.a. een krantenfoto van 1981) zien we haar lopen achter de tamboer-majoor en vóór de trommelaars.

8. DE JEUGD - EUPHONIA

Al goed en wel dat sommigen vijftig jaar of langer lid blijven, ook de Stadsfanfaren hebben op tijd en stond vers bloed nodig. Daarom werd gedacht aan het op touw zetten van een jeugdwerking, want als men de jeugd kon aantrekken was er kans op doorstroming. Maar daarmee was het probleem wat verlegd, want jeugd recruteren is moeilijk, en voor een fanfare nog problematischer dan een harmonie, omdat meisjes b.v. liever fluit of klarinet spelen dan trompet[168].

Wat een Julien Vierstraete en voorgangers deden, aan jonge muzikanten lesgeven, kan niet tot de jeugdwerking gerekend worden, omdat die jongeren (nagenoeg) vanaf het begin met de grote mannen repeteerden. De specifieke jeugdwerking dateert van zo'n 30 tot 35 jaar geleden. Hoofdonderwijzer René Denolf was in 1963 aangetrokken in het bestuur van de Stadsfanfaren om de jeugdwerking te bevorderen. Zowat zijn hele periode ging zijn aandacht uit naar het trommelkorps. Voortgaand op de stukken in het archief – en zijn briefwisseling zit in het archief – werd dat slechts een paar jaar voor zijn ontslag als secretaris in 1975 anders. Op 15 augustus 1973 wenste hij namens het bestuur de muzikantjes proficiat die hun eerste jaar notenleer succesvol achter de rug hadden en straks een instrument zouden kiezen. *We bezitten goede koperinstrumenten die we ter beschikking stellen aan leerlingen die het tweede jaar aanvatten*[169]. Begin 1976 schreef de nieuwe secretaris de brandweermannen aan. *Vanaf de leeftijd van twaalf jaar rekenen wij erop dat U bij uw kinderen het verlangen stimuleert om tot ons trommelkorps toe te treden.* Het ging hem niet alleen om het trommelkorps, want hij achtte het ook wenselijk dat ze vanaf acht jaar muziekonderwijs volgden[170].

Een persnota van 16 augustus 1982 titelde: 'Een nieuw jeugdbeleid bij de Stadsfanfaren'. Na de vaststelling dat de rekrutering van jonge muzikanten wel eens over het hoofd werd gezien, lezen we dat daar sedert enkele maanden verandering in is gekomen. *Sedert enkele maanden werd gestart met speciale repetities voor de jongste muzikanten. Deze repetities hebben op zondagvoormiddag plaats, zodat de studerende jeugd zo weinig mogelijk problemen ondervinden om zich vrij te maken. De repetities van de jeugdgroep worden geleid door Ronald Vandommele, leraar aan de stedelijke Muziekacademie en muzikant bij de muziekkapel van de Zeemacht. Geleid door zijn jonge geestdift, weet hij de jongeren op een pedagogisch verantwoorde manier en*

Jongeren zijn altijd welkom! Hier Christophe Eeckhout, trommelaar Andy Horré en Bert Demey (zoon van de dirigent) in 1987.

in een gezonde sfeer musiceren. Ook andere veteranen van de stadsfanfaren springen hem geregeld bij om hun ondervinding te laten combineren met het jeugdig talent van de jongeren. Een maand later ontving de brandweercommandant in elk geval een gelijkaardige brief als die van 1976[171]. Het volgende jaar kregen de muzikanten de lijst van de geslaagden van het eerste jaar notenleer 'voor de werving van nieuwe muzikanten'[172]. Op het concert van 8 mei 1988 kregen leerlingen van het eerste jaar notenleer van de muziekschool gratis toegang (met bon)[173]. Met de batjes van 1989 werd 'een nieuw en origineel element in het Stadsfanfaren-programma' ingevoerd: kinderen tot veertien jaar konden gratis deelnemen aan een muzikale wedstrijd; ze moesten wel hun formulier afhalen en indienen in het openluchtcafé[174]. Zeker al in 1992 werden mogelijke muzikantjes – de lijst wordt jaarlijks door de Muziekacademie beschikbaar gesteld – door het bestuur bezocht[175] en op een opendeurrepetitie van het jeugdkorps uitgenodigd.

Beroepsmuzikant Ronald Vandommele, zoon van hulpdirigent André en tubaspeler in de Koninklijke Stadsfanfaren, leidde aanvankelijk het jeugdkorps dat een eerste keer optrad tijdens het winterconcert van 14 november 1982. (Bij afwezigheid van de dirigent leidt hij nog altijd de repetities van de Stadsfanfaren.) Op 12 juni 1983 mocht het jeugdkorps een aperitiefconcert verzorgen op de Westwijkfeesten in Ingelmunster[176] en een week later een concert in Izegem op batjeszaterdag. Toch bleek het een valse start. Niet alleen vinden we geen verdere optredens terug, het probleem werd in 1989 zowel in het bestuur als in het comité der muzikanten besproken. De werving van nieuwe en vooral jonge muzikanten was 'uiterst dringend' en er was 'een vastberaden en moderne aanpak nodig' en

Optreden van het jeugdkorps Euphonia in een camping in Lombardsijde in 2000.

het bestuur besloot een strategie op te stellen om in Emelgem en in de rijksbasisschool op zoek te gaan naar muzikanten[177]. Enkele weken voor het Sint-Ceciliafeest van 1990 werd gestart met een jeugdensemble o.l.v. Hans Demeurisse[178]. De huidige dirigent dus! Met hem waaide er een nieuwe wind en werd er door het bestuur en enkele muzikanten aan jeugdrekrutering gedaan[179]. Sporen van optredens blijven evenwel uiterst zeldzaam. Of vond men het jeugdorkest het vermelden niet waard? Feit is dat de werking van de jeugd op en af gaat. Zo werd het resultaat van de jongerenwerving in 1996 'pover' genoemd, met drie nieuwe jongeren, waarvan twee altsaxofonisten[180]. De jeugdwerving werd in september 1997 dan weer succesvol genoemd, met zes inschrijvingen en op 12 oktober 1997 startten de repetities met 'ongeveer 8 leden, waaronder 3 starters'[181]. Dank zij het organiseren van een open repetitie op 18 augustus 1997 mochten we vijf jonge leerling-muzikanten verwelkomen, vernemen we op het Sint-Ceciliafeest van 1997 en de secretaris voegt eraan toe: *Voorwaar een stimulans om weer met de jeugdrepetities de zondag aan te vatten.* En hij keek al uit naar het eerste optreden van het jeugdmuziek tijdens het lenteconcert. Dat gebeurde inderdaad op 25 april 1998. 'Voor het eerst' lezen we op het programma.

De nieuwe dirigent was Roger Maes. Hij is dat tot op vandaag. Hij werd in 1996 lid van de Koninklijke Stadsfanfaren, maar had al een hele muziekcarrière achter de rug, o.a. in het Gildemuziek van Roeselare en diverse orkesten en bands, en als dirigent van de dorpsfanfare van Zwevezele. Maar het bestuur had vooral oog voor het feit dat hij de jeugdharmonie in Rumbeke had geleid, al was die inmiddels opgedoekt. Hij werd tijdens het Sint-Ceciliafeest van 1999 vereremerkt omdat hij 50 jaar muzikant was[182]. Ook hij verklaarde toen dat het moeilijk

was om jongeren te rekruteren, want die kiezen steevast voor klarinet of dwarsfluit en die instrumenten worden in de Stadsfanfaren vervangen door bugels.

Onder zijn dirigentschap trad het jeugdorkest geregeld op tijdens de concerten van de Koninklijke Stadsfanfaren, maar het duurde nog tot 2000 vooraleer het kind – of moeten we schrijven: de kinderen? – eindelijk een naam kreeg: Euphonia, het Griekse woord voor welluidendheid. Er werd naar een naam gezocht omdat op 20 februari 2000 de jeugd een eerste aperitiefconcert zonder de Stadsfanfaren verzorgde. Weliswaar bescheiden: in het eigen repetitielokaal, toen nog boven het borstelmuseum, met gratis toegang en een drankje bovenop. Op het programma stonden de namen van de twintig uitvoerders, die versterking kregen van vijf leden van de Koninklijke Stadsfanfaren en we vernemen ook dat ze sinds een klein jaar elke zondagmorgen van 10.30 u. tot 11.30 u., uitgezonderd in de examen- en vakantieperiode, repeteerden[183].

Het allereerste officiële – aparte – optreden gebeurde echter op 28 mei 2000, want dat van februari was 'binnenskamers'. Nu werd ter gelegenheid van de opening van de kleuterafdeling 'De Knuffel', in de Sint-Pietersschool een aperitiefconcert gehouden[184]. Later op het jaar mocht Euphonia ook optreden tijdens de presentatie van het programma voor het nieuwe werkjaar (29 oktober 2000). Op 1 juli 2001 volgde een aperitiefconcert tijdens de Emelgemse feesten[185] en twee maanden later, op 2 september, een aperitiefconcert in Wallemote ter gelegenheid van de Kasteelfeesten georganiseerd door De Kerels uit Emelgem[186].
Het volgende jaar werd twee keer in het kader van 'Jongeren en Muziek zonder Grenzen' opgetreden met Jeugdharmonie 'De Bietjes' uit Rekkem: op 24 februari in het JOC (JeugdOntmoetingsCentrum) en op 27 oktober in de kerk Maagd der Armen Paradijs in Rekkem. Eveneens in 2002 was men van de partij in 'De Lombarde Camping' in Westende op 18 augustus, en hielp men op 31 augustus mee aan 'Plug & Play', een muzikale avond die in Graevjes Scheure in Gullegem georganiseerd werd door Bravoura uit Gullegem[187].
Op 18 mei 2003 werd het schoolfeest van de Heilig-Hartschool opgeluisterd. Jaarlijks wordt er opgetreden voor de ouders, waarna een broodjesmaaltijd volgt.

Euphonia staat open voor jongeren vanaf negen jaar die minimum twee jaar muziekinstrument gevolgd hebben. De instrumenten worden gratis in bruikleen gegeven. Er wordt de zondag van 10.30 tot 11.30 uur o.l.v. Roger Maes gerepeteerd. Het aantal leden schommelt de laatste jaren rond de twintig: 17 begin 2000, 18 het jaar daarop en op dit moment 20. In het jeugdkorps zitten nog altijd ook leden met de eeuwige jeugd: volwassenen die een steun zijn voor het jeugdige korps.

In 2002 werd onder impuls van dirigent Hans Demeurisse begonnen met een nog jongere groep, de zogenaamde leerling-muzikanten. Dat zijn leerlingen die in de muziekschool al met een instrument begonnen zijn, maar nog niet met Euphonia kunnen meespelen. Ze zijn gegroepeerd in BBKSFI, wat staat voor Beginners Band Koninklijke Stadsfanfaren Izegem. Willem Maertens en Bart De Clerck leiden deze jongeren voor wie de repetities de zondag van 10 tot 10.45 uur plaatsvinden. Op 15 juni 2003 traden de heel jonge muzikantjes

Drie jongeren tijdens het Herfstmuziekfestival van 2001: Domien en Jolien Duyck en Bruno Van Der Haegen.

(BBKSFI) voor het eerst op tijdens het concert van de Koninklijke Stadsfanfaren. Ze speelden 'Lord of The Earth' van Ludwig van Beethoven, 'Scotland' van W. Vandemaele, 'Klokkenfeest' van H. van Lijnschooten, 'My Grandfathers Clock' van K. Olgary, en 'Drunken Sailor' van C. Asher. Ze traden begin 2005 samen met Euphonia op tijdens de nieuwjaarsontmoeting. Op 21 mei 2006 verzorgden ze een aperitiefconcert in de H.-Hartschool[188].

Af en toe werd ook op een andere manier aan de jeugd gedacht, op 16 april 1983 bijvoorbeeld met de 'TD-Vijgen na Pasen' met Studio Vestiaire in de ISO. Een paar keer was er een sinterklaasfeest met boterkoekenontbijt. Van een jaarlijkse groepsuitstap naar een (jeugdig) cultureel evenement kwam weinig in huis.

De jeugdwerking is in handen van Yves Martin, sedert mei 1999 bestuurslid.

9. DE BESTUURSLEDEN

Nu we met alle muzikanten kennis maakten, is het hoog tijd om de bestuursleden te leren kennen. We konden een zeventigtal namen op het spoor komen. In de volgende alinea plaatsen we ze eventjes in alfabetische volgorde, om ze daarna chronologisch te bespreken.

Emma Maria Anné (mevrouw Octaaf Sintobin), F. Beel, Jules Bossuyt, Albert Bral, François Bral-Donego, Frans Bral, Leon Bral, Raymond Bral, Charles Clement-Verstraete, Gaston Clement, Louis Crochon, Henri Daenens, Walter Daenens, Leon Defauw, Christiaan De Forche, Amand Deldycke, Pierre Deldycke, Henri De Mûelenaere, August Denecker, René Denolf, August Driegelinck, L. Dumat, F. Dumont, André Ghys, baron Philippe Gillès de Pélichy, Fabien Kemp, Sidonie Laleman (mevrouw Jules Vandekerckhove), Charles Laloo, een zekere Lapeere, Alfons Loontjens, Jean François Maes-Vancampenhoudt, F. Maes, Yves Martin, V. Messiaen, Joseph Mestdagh, Remi Ooghe, Hans Pareit, Gustaaf Rosseel, Louis Rosseel, Etienne Sabbe, Georges Seynaeve, André Sintobin, Cyrille Sintobin, Jozef Sintobin, Maurice Sintobin, Noël Sintobin, Octave Sintobin, Odiel Sintobin, Philippe Sintobin, Frans Spriet, Leon Spriet, Cyriel Staes, Gerard Vanbesien, Louis Van Campenhoudt-Van Ackere, Firmin Vandekerckhove, Jules Vandekerckhove-Laleman, Edgard Vandemoortele, Adhemar Vandemoortele, Jacques Vandenbogaerde, Philippe Vandenbogaerde, Arthur Vandeputte, Filip Van der Haegen, Albert Vandewalle, Paul Vanhaverbeke, Edgard Van Kesbeeck, F. Van Mellaerts, Joseph Van Naemen, Hector Vanneste, Alex Verbrugghe, August Verfaillie, Aloïs Verhamme, Hendrik Verhamme, Joseph Verhamme, Maurice Verstraete, Pierre Verstraete, Johan Werbrouck.

De eerste namen dateren van de jaren 1840 en 1850 en werden door Luc Haeghebaert opgespoord in de *Provinciale Wegwijzer* uit die jaren: Mestdag als secretaris in 1843, L. Dumat, F. Maes en V. Messiaen van 1845 tot 1848, F. Van Mellaerts tot 1849, F. Beel van 1849 tot 1855 en Lapeere van 1849 tot 1853. De meesten konden we identificeren.

Die Mestdag kan niemand anders zijn dan Joseph Mestdagh. Hij was eerst gemeentesecretaris in Oostrozebeke en werd dat in Izegem op 28 februari 1837 in opvolging van de overleden Joannes Gernay[189]. Hij was als zoon van Joseph en Theresia Deneve in Aarsele geboren en had een broer die daar onderwijzer was. Een schoonbroer van hem was niemand minder dan Constant Vandenberghe, arrondissementscommissaris van Tielt-Roeselare. Mestdagh woonde in de Gentstraat 50, trouwde met Catharina Vandenberghe die winkel hield in de Gentstraat en overleed in zijn woonhuis op 19 januari 1852, nog geen 43 jaar oud. Anderhalve maand na zijn dood keerde de weduwe naar Aarsele terug.

F. Van Mellaerts wordt in 1843 griffier en tot 1849 lid van de bestuurscommissie.genoemd. Op een paar omzendbrieven uit 1843 en 1846 staat hij als een van de drie leden van 'la commission directrice' vermeld en we weten dat hij zeker op 3 april 1843 een brief als secretaris ondertekende. De enige F. Van Mellaerts die we in de bevolkingsregisters terugvinden is François, in Izegem geboren op 13 oktober 1806 en er in zijn woning in de Marktstraat overleden op 27 november 1879. Hij was een zoon van hoedenmaker Pierre die uit Diest afkomstig was en Eugenie Lievens. Hij bleef ongehuwd. In de bevolkingsregisters wordt geen beroep aangegeven en in zijn overlijdensakte staat hij als 'bijzonderen' gecatalogeerd.

L. Dumat wordt in 1843 als dirigent vermeld en van 1845 tot 1848 als lid van de besturende commissie. We behandelden hem bij de dirigenten.

F. Maes wordt van 1845 tot 1848 als lid van de besturende commissie vernoemd. Die 'F' kan volgens de bevolkingsregisters in die periode maar Francis zijn, maar er zijn er drie toen Francis Maes heetten. Twee ervan woonden op (de toen afgelegen) wijk De Mol: een verver en een werkman. We zouden durven opteren voor Francis Maes, zoon van Pieter Jan en Marie Rosa Tanghe, die op

de Korenmarkt 23 woonde, van Ruddervoorde afkomstig was, trouwde met winkelierster Isabella Verbeke, en als 78-jarige overleed op 3 december 1851. Eigenlijk heette hij Joseph Francis, maar Isabella Verbeke wordt 'weduwe Francis Maes' betiteld. Het blijft evenwel gissen[190].

De namen Mistiaen, Messiaen of Missiaen komen in Izegem vaak voor en worden nogal eens door elkaar gebruikt. Slechts van een van hen begint in die tijd de voornaam met een 'V': Vitalis Mistiaen. De man was omstreeks 1816 geboren, woonde in de Brugstraat 1 en was garenfabrikant. Hij was getrouwd met Natalie Van Mellaerts, particuliere, van wie de familienaam wonderwel in het geheel past; zij overleed in Izegem op 28 oktober 1847.

De enige F. Beel uit die periode is Franciscus Beel, in Emelgem op 4 maart 1813 geboren als zoon van Franciscus en Agnes David. Hij was schoen- en leestenmaker en op 17 mei 1854 getrouwd met herbergierster Adèle Vansteenkiste.

Lapeere moet Lapeire zijn, maar we konden hem niet identificeren: we hebben geen eerste letter van zijn voornaam en er woonden nogal wat Lapeires in Izegem.

Voor de rest van de negentiende eeuw kunnen we gangbare paden bewandelen, maar een aantal namen zal wel in de nevelen der tijden opgegaan zijn. Stadssecretaris Remi Ooghe wordt voor het muziekfestival in Izegem op 20 juni 1858 aangeschreven als *sekretaris der kommissie van 's muziekgenootschap, Fanfares, te Iseghem* en een andere keer als *sekretaris van het stadsmuziek te Iseghem*. Hij werd als zoon van Joseph Benedictus en Juliana Tarcilla Vanbalberghe in Izegem geboren op 20 februari 1824 en woonde later ongehuwd samen met zijn vier zussen in de Nieuwstraat 13. Hij was koopman in bouwstoffen, maar volgens de overlijdensakte lijnwaadfabrikant. Hij stierf in zijn geboortestad op 22 februari 1875 ten gevolge van pokziekte, maar was toen al geen stadssecretaris meer.

Bij de herstichting op 14 november 1860 werd het reglement ondertekend door voorzitter baron Philippe Gillès de Pélichy (zie p. 29-30), de secretaris-schatbewaarder Louis Vancampenhoudt-Vanacker, de gewone raadsleden Jean-François Maes-Van Campenhoudt, en Henri De Mûelenaere (zie p.30) en muziekmeester (dirigent) Albert Demaeght.

Louis Vancampenhoudt was in Izegem geboren op 23 augustus 1813 als zoon van Augustin en Maria Victoria du Thielt en overleed er op 20 november 1886 als weduwnaar van Marie Virginie Vanacker. Hij was goud- en zilversmid. Zeker al halfweg 1866 was hij als secretaris opgevolgd door Henri De Mûelenaere.

Jean-François Maes was in Ingelmunster geboren op 10 augustus 1813 en trouwde met Amelia Vancampenhoudt. Naar aanleiding van zijn dood vinden we een uitvoerige necrologie in *De Landbouwer* van Roeselare die we hier en daar wat aanvullen[191]. Hij werd in Izegem lijnwaadfabrikant in de Marktstraat en was een van de acht fabrikanten die in 1858 weefden met mechanisch gesponnen garen. Hij stichtte in 1854 een leerwerkhuis voor jonge wevers, een modelleerwerkschool waarmee hij inspeelde op de grote crisis in de linnennijverheid en dat in 1862 door de gemeente werd overgenomen; hij was er tot de verdwijning in 1865 'bestierder' van. Van 1868 tot 1871 was hij gerant van een grote fabriek in een ander gedeelte van Vlaanderen. Sedert 1872 was hij lid van de kamer van koophandel in Roeselare. Op politiek gebied werd hij in 1863 ondervoorzitter van 'het Bewarend Kiesgenootschap' – het conservatieve kiesgenootschap van de katholieken – en zetelde hij in de gemeenteraad van 16 januari 1858 tot 1874. Bij Koninklijk Besluit van 15 februari 1871 werd hij schepen, (o.a.) bevoegd voor het onderwijs; jarenlang had hij vroeger zelf nog kosteloos les gegeven.
Ook op sociaal gebied was hij bedrijvig. Hij was sinds 1856 voorzitter van het Sint-Vincentius-a-Paulo genootschap en werd voorzitter van het Bureel van Weldadigheid (een voorloper van het OCMW) en van de Commissie van het Oudemannenhuis. Van de kerkfabriek was hij sedert 1854 lid. Sedert 1858 was hij bestuurslid van de 'muziekmaatschappij van stad'; in 1873 zuiverde hij nog een financieel verlies aan. Zijn in memoriam noemt hem zelfs medevoorzitter. In 1855 werd hij lid van de Sint-Sebastiaansgilde, de handbooggilde waarvan hij 'schatbewaarder' werd. Hij was sedert 1869 voorzitter van de kring De Eendracht. Hij was al maandenlang aan zijn ziekbed gekluisterd toen hij op 17 januari 1875 overleed.

(Pieter) Aloïs Verhamme was zeker al in 1867 de 'geheimschrijver' en bleef bestuurslid tot zijn dood op 1 juli 1919. Hij trouwde met Sidonia Impe en was eerst notarisklerk en later deurwaarder. Hij volgde Leander Vercruysse op als voorzitter van de Spaarkas van de Xaverianen. Een van zijn zonen werd ook bestuurslid van de Stadsfanfaren en een dochter trouwde met Jules Crochon – bankier en zaakvoerder van de Onderlinge Brandverzekering Izegem – en dat was dan weer de vader van Louis die we later in het bestuur terugvinden[192].

F. Dumont wordt in 1880 vernoemd als 'schatbewaarder'. We vermoeden sterk dat het gaat om Florentinus Xaverius Dumont want dat is de enige in die periode wiens voornaam met een 'F' begint. Hij was als zoon van metser Franciscus Dumon (zonder 't' achteraan) uit Sint-Eloois-Winkel en huisvrouw Barbara Buyse in Izegem geboren op 1 september 1833, was gehuwd met Coleta Piepers en had geen kinderen. Het echtpaar woonde in de Gentstraat 62. De man was alleszins vertrouwd met paperassen, want hij was bureelschrijver en kruidenier. Als het inderdaad om deze man gaat dan kunnen we eraan toevoegen dat hij van 1855 tot 1862 de eerste dirigent van de harmonie van de Jongelingencongregatie was geweest. Hij overleed op 28 mei 1892.

Er bestaat een groepsfoto van 1904 met daarop de bestuursleden Leon Defauw, François Bral (zie p. 31), Joseph Van Naemen, voorzitter Gustaaf Rosseel (zie p. 31), Jules Vandekerckhove, en schrijver-schatbewaarder Aloïs Verhamme. Leon Defauw werd in Izegem geboren op 16 juni 1862, trouwde met Eugenie Pieters, stichtte met zijn broer Theophile de gekende schoenfabriek Defauw in de Gentsestraat en overleed in Izegem op 22 augustus 1910. Hij was ondervoorzitter van de Stadsfanfaren en na de dood van zijn broer vanaf 1910 voorzitter van De Mandelkoor. Hij was ook erelid en weldoener van de Congregatieharmonie[193]. Joseph van Naemen was erevoorzitter. Hij werd in Sint-Niklaas geboren op 25 december 1871, trouwde met Suzanne Vanden Bogaerde, een dochter van burgemeester Valère, werd op 21 oktober 1909 schepen in Izegem, maar was dat al niet meer toen hij, al weduwnaar, op 30 juli 1913 in zijn geboortestad stierf. Hij was het die in Izegem het kasteel Ter Wallen liet bouwen[194]. Ook Jules Vandekerckhove werd ondervoorzitter. Hij was in Izegem geboren op 6 juli 1858, trouwde op 19 mei 1885 met Sidonie Laleman en overleed in Izegem op 28 april 1914. Hij had in de Kruisstraat een cichorei- en borstelfabriek en was een van de bijzonderste 'nijveraars' van Izegem. Hij was voorzitter van de kerkfabriek van de H.-Hartparochie, (ere)voorzitter van de Izegemse Bond der Borstelnijverheid, ondervoorzitter van de Reizigersbond Spoed en Moed, en bestuurslid van de Katholieke Burgersbond. Zijn vader was schepen van Izegem geweest, hijzelf was vanaf eind 1899 gemeenteraadslid[195].

Na de Eerste Wereldoorlog was François Bral van de genoemden het enige bestuurslid dat nog in functie was. Dat betekent dat Jules Bossuyt er na 1904 was bijgekomen, want we weten dat onmiddellijk na de Eerste Wereldoorlog, op een moment dat er geen voorzitter meer was, dirigent Henri Deblauwe samen 'met zijn intiemste medewerker', secretaris-penningmeester Jules Bossuyt, er alles aan deed om de fanfare er weer bovenop te helpen[196].

Na de oorlog werd een nieuw bestuur gevormd waarvan behalve François Bral ook Albert Bral, ondervoorzitter Louis Rosseel, Edgard Vandemoortele, Arthur Vandeputte, Hector Vanneste, Alex Verbrugghe, Joseph Verhamme en Maurice Verstraete deel uitmaakten[197]. Dat moet vóór 1 juni 1919 gebeurd zijn, want op een kwitantie van die datum wordt Louis Rosseel genoemd als ondervoorzitter. Deze bestuursploeg was echter geen lang leven beschoren, want het kwam tot een politieke ruzie.

We overlopen het rijtje. Over François Bral had *Ons Iseghem* op 21 juni 1919 geschreven: *Ware de Heer Bral maar burgemeester, Iseghem zou in korten tijd worden wat het reeds lang had moeten zijn.* Maar dat blad was uitgerekend de spreekbuis van de katholieke oppositie![198] Schoenfabrikant Albert Bral was op 13 maart 1893 geboren en was een zoon van François Bral-Donego. Louis Rosseel (°Izegem 30 juni 1888) was een zoon van Gustaaf. Olieslager Edgard Vandemoortele was op 15 januari 1886 geboren als zoon van olieslager Constant en Marie Declercq en was een broer van Adhemar die in Emelgem met Esther Roelens trouwde. Brouwer Arthur Vandeputte was in Emelgem geboren op 17 april 1872, trouwde in Ieper op 15 augustus 1899 met Marie Gillioen en woonde in de Roeselaarsestraat 152. Landbouwer Hector Vanneste en apotheker Joseph Verhamme waren vóór de oorlog, met name op 15 oktober 1911, als gemeenteraadslid gekozen geweest, maar dan wel op de katholieke oppositielijst van handelaar Constant Gits. Hector Vanneste was op 8 oktober 1876 in Moorsele geboren en trouwde in Kachtem op 27 augustus 1919 met Odila Vanlaecken. Hij had Rollegem-Kapelle verlaten om eind 1900 het landbouwbedrijf van zijn oom Clement Vandeputte in de Roeselaarsestraat 244 over te nemen. Fabrikant Alex(ander) Verbrugghe werd in Izegem geboren op 11 december 1890 als zoon van handelaar Remi en Prudence Lahousse en woonde op de Korenmarkt; hij verhuisde in februari 1921 naar Meulebeke. Joseph Verhamme was een zoon van de vroegere secretaris Aloïs en werd in Izegem geboren op 27 april 1871. Hij trouwde op 11 april 1899 met Gabriëlle Van Craen. Zijn apotheek was gevestigd in de Marktstraat 12. Omdat hij het kunstgehalte van de uitvoeringen wilde verbeteren, startte hij na de Eerste Wereldoorlog met solistenconcerten in de bovenzaal van De gouden Leeuw in de Gentstraat. Kolenhandelaar Maurice Verstraete werd in Izegem geboren op 23 september 1886, trouwde op 16 september 1920 in Sint-Eloois-Vijve met Beatrix Gaeremijnck en woonde in de Marktstraat 46.

Kort voor het Sint-Ceciliafeest kwam het tot een breuk binnen het bestuur en de meesten namen ontslag. De muzikanten pikten het niet. *Zij hadden met de politiek niets te zien, maar daar waren de gevolgen ! Zij besloten hun St.-Cecilia toch te vieren op hun risico en op eigen kosten, en in een heilige koleire feestten zij twee dagen lang, en in plaats van één diner, bestelden zij er twee !*[199]

Na de gemeenteraadsverkiezing van 1921 werd een nieuw bestuur gevormd. Van de vorige ploeg bleef alleen Maurice Verstraete over, tot zijn dood in 1953. Cyrille Sintobin werd van de eerste keer voorzitter (zie p. 32-33). De gewone bestuursleden waren Amand Deldycke, Sidonie Laleman als weduwe van Jules Vandekerckhove, Charles Laloo, Octave Sintobin (zie p. 33-34), Maurice Sintobin, Adhemar Vandemoortele. Cyriel Staes was de erevoorzitter[200].

Amand Deldycke (officieel Henri Amand) werd in Izegem geboren op 23 maart 1863. Hij trouwde op 28 juli 1897 in Kortrijk met Euphrasie Dutoit. Hij was borstelhoutfabrikant en woonde in de Hondstraat. Hij was meester in de Zondagsschool van 1881 tot 1884. Hij was zeker al geen bestuurslid meer in 1931. Sidonie Vandekerckhove-Laleman was welisaar niet met naam, maar wel in werkelijkheid een soort erevoorzitster. Ze was een *grote steunpilaar, vooral waar het geldelijke nood betrof. Was er een instrument aan te kopen, muziek aan te schaffen, een nieuw vaandel te huldigen, St.-Cecilia te vieren, of andere algemene kosten te dekken – en die een muziekmaatschappij medebestuurt, weet of er zijn ! –, ofwel moeilijkheden te beslechten, daar was altijd gereed en voorkomend, Mevrouw Vandekerckhove, om de nijpende zaken te beredderen*[201]. Architect Charles Laloo (Brugge 16 september 1880 – Izegem 24 mei 1966) was bestuurslid tot 1947. Hij was van 1923 tot 1950 directeur van de Stedelijke Leergangen na Jules Vercoutere[202]. Nijveraar Maurice Sintobin, was bestuurslid en zeker al in 1946 ondervoorzitter tot zijn dood. Hij werd in Izegem geboren op 22 oktober 1898, trouwde met Rachel Neirynck en overleed in Izegem op 16 juni 1955. Hij was een zoon van Cyriel. Hij was ook lid van de beheerraad van KFC Izegem en werd o.a. vereerd met het ereteken 'Musicorum Ex Suo Promerito'. Adhemar Vandemoortele (Izegem 22 oktober 1884 - 15 oktober 1964) was afgevaardigd beheerder van de NV Oliefabrieken Vandemoortele die hij tot grote bloei bracht[203]. Op burgemeester en erevoorzitter Staes na was dus duidelijk met de actieve politiek gebroken! Schoenfabrikant en erevoorzitter Cyriel Staes werd in Izegem geboren op 19 juni 1877, deed in 1921 voor het eerst mee aan de gemeenteraadsverkiezingen en werd onmiddellijk burgemeester. Hij werd door de Duitse bezetter afgezet, maar nam na de Tweede Wereldoorlog dat ambt weer op tot 1946. Hij overleed in Izegem op 14 maart 1958[204].

Heel kort nadien noteren we nog drie bestuursleden. Als eerste advocaat Pierre Deldycke, op 12 april 1902 geboren als zoon van Eugène en Eleonora Sintobin. Firmin Vandekerckhove, zoon van Jules Vandekerckhove en Sidonie Laleman, wordt een keer, in 1923, vernoemd als erevoorzitter[205]. Charles Clement-Verstraete (Izegem 28 januari 1889 – aldaar 14 januari 1959) woonde in de Vandenbogaerdelaan en had samen met zijn broer Alfons een schoenfabriek. Na de oorlog was hij geen bestuurder meer.

Na de dood van Cyrille Sintobin werd in oktober 1931 een nieuw bestuur aangesteld met Cyriel Staes nog altijd als erevoorzitter, Octaaf Sintobin als voorzitter en Maurice Verstraete, Maurice Sintobin, Karel Laloo, Adhémar Vandemoortele, August Denecker (zeker

De begrafenisstoet van brandweercommandant Frans Bral in 1957 – Vanaf het sterfhuis in de Wolvestraat – was indrukwekkend. Hij was in 1946 bestuurslid van de Stadsfanfaren geworden.

nog in 1956; tot hij op rust ging in Oostende), Odiel Sintobin, Pierre Deldycke, Charles en Gaston Clement als bestuursleden[206]. In 1933 was daar zeker al Frans Bral bijgekomen[207].

Van hen bleef Odiel Sintobin het langst in functie, nl. tot 1971. Hij werd in Izegem geboren op 28 februari 1902 en overleed in Ingelmunster op 21 januari 1974 als echtgenoot van Leona Allaerd. Hij was na het overlijden van zijn broer Maurice in 1954 ondervoorzitter geworden en fungeerde vanaf 1964 als erevoorzitter (samen met de weduwe van Octave Sintobin). Frans Bral Izegem 25 mei 1897-Brugge 2 augustus 1957) was nijveraar, maar is vooral bekend geworden als brandweerman: hij was commandant van de stedelijke brandweer, voorzitter van de Koninklijke West-Vlaamse Brandweerbond en ondervoorzitter van de Koninklijke Belgische Brandweerfederatie. Hij had talrijke contacten met brandweerkorpsen uit het buitenland, waarvan ook de Stadsfanfaren konden profiteren.

Na de Tweede Wereldoorlog verlieten Adhemar Vandemoortele en de broers Charles en Gaston Clement de Stadsfanfaren. In 1945/6 noteren we heel wat nieuwe bestuursleden.[208] Dat Henri Daenens (zeker nog in 1959), Frans Spriet (zeker nog in 1971) en Edgard Van Kesbeeck (gedurende bijna 40 jaar) bestuurslid werden, had alles te maken met de verbroedering met de brandweer dat jaar. Dokter Van Kesbeeck werd op een bepaald moment de oudste inwoner van Izegem: hij werd op 16 september 1897 geboren als zoon van politiecommissaris François en stierf op 25 oktober 2002. Hij vestigde zich met zijn ouders in 1901 in de Hondstraat 11 en bleef daar meer dan een volle eeuw wonen. Zijn patiënten bezocht hij tot

Het bestuur in maart 1956.
Zittend: Frans Spriet, secretaris André Sintobin, brandweercommandant Frans Bral, voorzitter Octave Sintobin, ondervoorzitter Odiel Sintobin, Edgard Van Kesbeeck en Noël Sintobin.
Rechtstaand: Pierre Verstraete, Etienne Sabbe, Joseph Sintobin, Henri Daenens, dirigent Dieudonné Dejaeghere, Jacques Vandenbogaerde, André Ghys en Walter Daenens.

Philippe Vandenbogaerde en Philippe Sintobin op bezoek bij de 104-jarige dokter Edgard Van Kesbeeck in september 2001. Hij was bijna veertig jaar lang bestuurslid

1987. Ook brandweerofficier Gerard Vanbesien kwam er in 1945/6 bij, als secretaris-schatbewaarder, maar hij was zeker al in 1948 uit het bestuur verdwenen. Het werd evenwel geen gewoonte om ook later 'brandweermannen' in het bestuur op te nemen.[209] Ook August Verfaillie, uitbater van Het Damberd en schoonvader van Walter Daenens, werd in 1945/6 bestuurslid, maar hij overleed in 1952.

De wijzigingen in 1948[210] waren nog groter met Leon Bral die evenwel al op 17 februari 1949 overleed, Etienne Sabbe (nog in 1973), Albert Vandewalle die nog hetzelfde jaar ontslag nam, dokter Hendrik Verhamme (zeker al niet meer in 1969; °Izegem 29 juli 1872, zoon van dokter Eugeen) en de broers André en Joseph Sintobin. Met laatstgenoemden werd de sterke link tussen Stadsfanfaren en familie Sintobin voortgezet want zij zijn kleinzonen van voorzitter Cyrille en zonen van ondervoorzitter Maurice. Joseph werd later voorzitter. André werd binnen de kortste keren secretaris-penningmeester. Hij bleef secretaris tot 1964 – toen voorzitter Octave Sintobin overleed – en penningmeester tot 1971; van 1991 tot 2005 was hij ondervoorzitter en hij is nog altijd bestuurslid. In 1949 kwam Raymond Bral erbij, maar in 1952 nam hij ontslag.

De veranderingen de volgende jaren waren meer gespreid: in 1950 Jacques Vandenbogaerde (zie p. 35), in 1951 Noël Sintobin – neef en petekind van Cyriel –, in 1953 Walter Daenens – broer van Henri en uitbater

Tamboer-majoor Etienne Vanhecke (links) en dirigent Hans Demeurisse (rechts) in november 1993 samen met de bestuursleden Filip Van Der Haegen, Johan Werbrouck, secretaris Philippe Sintobin, Philippe Vandenbogaerde, voorzitter Alfons Loontjens, Paul Vanhaverbeke, André Sintobin en Christiaan De Forche.

van Het Damberd – tot zijn dood in 1958, en eveneens in 1953 dokter André Ghys die in 1974 ondervoorzitter zou worden[211]; hij was korpsgeneesheer van de brandweer geworden in opvolging van Edgard Van Kesbeeck, die bij het bestuur van de Stadsfanfaren bleef. In 1955 werd Pierre Verstraete (°Izegem 22 december 1921-21 december 1991) bestuurslid in vervanging van zijn vader. Hij werd op 9 februari 1971 penningmeester en bleef dat tot zijn ontslag in september 1986.[212] In 1959 trad Fabien Kemp tot het bestuur toe; hij nam ontslag in 1984.

Hoofdonderwijzer René Denolf werd in 1963 bestuurslid en was van 1964 tot 1975 secretaris. Hij werd door voorzitter Octave Sintobin aangetrokken omdat hij als directeur van de stadsschool kon zorgen voor leden voor het trommelkorps. Zeker al in 1976 was hij secretaris van de Stedelijke Culturele Raad en ook voorzitter en luitenant van het stedelijk brandweerkorps; hij werd in 1995 brandweercommandant. In de bestuursvergadering van 9 februari 1971 werden Paul Vanhaverbeke en Louis Crochon bestuurslid. Vanhaverbeke is dat nog altijd en was penningmeester van 30 september 1986 tot 31 december 2002. Crochon werd in Izegem geboren op 6 oktober 1919 en overleed onverwachts op 23 mei 1985 in volle Nieuwstraat. Hij was toen ereadvocaat (al heeft hij nooit veel gepleit), ereplaatsvervangend vrederechter, beheerder van de S.V. Westvlaamsch Beroepskrediet, zaakvoerder van de N.V. Eigen Huis. De Izegemnaren kenden hem vooral vanuit de politiek. Hij stond in 1958 als liberaal op de lijst van Gemeentebelangen en werd samen met Marcel Clarysse gekozen, maar hij kon niet zetelen

Bestuur en gedecoreerden tijdens de Sint-Ceciliaviering van 2003.
Zittend: Roger Vankeirsbilck, burgemeester Willy Verledens, ondervoorzitter André Sintobin, Johny Dewaele, voorzitter Alfons Loontjens en Jimmy Seynaeve.
Staand: dirigent Hans Demeurisse, August Driegelinck, Johan Werbrouck, Yves Martin, Paul Vanhaverbeke, Willem Maertens (dirigent van de allerkleinsten), Philippe Sintobin, Bart Declercq (eveneens dirigent van de BBKSFI), penningmeester Philippe Vandenbogaerde, Roger Vanwijnsberghe, secretaris Filip Van der Haegen en Sylvain Seynaeve.

door onverenigbaarheid wegens verwantschap, want de oom van zijn vrouw, Jules Vandeputte, was gemeenteraadslid. Hij werd in 1970 gekozen op de lijst 'Gemeentebelangen met Kristelijke inslag', de zogenaamde Groep van de Burgemeester o.l.v. André Bourgeois. Door de ruzie bij de CVP werd hij na de gemeenteraadsverkiezing van 1976 vanuit de oppositie liberale schepen in een homogene (sic) CVP-coalitie. In 1982 kwam hij niet meer op.

In de loop van 1980 werd Georges Seynaeve bestuurslid, maar hij bleef het maar een jaar. Architect Leon Spriet werd in 1980 bestuurslid, maar nam al ontslag op 4 oktober 1984[213]. Twee andere leden namen ook datzelfde jaar ontslag: Fabien Kemp op 12 november[214] en dokter Edgard Van Kesbeeck op 17 december 1984, maar die was toen al bestuurslid op papier[215]. In 1987 vielen twee leden weg: erevoorzitster Emma Sintobin-Anné (Aalst 9 maart 1900 – Ieper 26 april 1987) en Noël Sintobin die ontslag nam op 1 september[216]; een afvaardiging was op de begrafenis van haar erevoorzitster in de Sint-Niklaaskerk in Ieper aanwezig . Op 27 februari 1991 overleed ondervoorzitter Ghys in het Sint-Jozefsziekenhuis.

De huidige ploeg bestaat behalve uit André Sintobin (sedert 1948!) en Paul Vanhaverbeke (sedert 1971) uit nog negen andere bestuursleden. De voorzitter is sedert 1981 Alfons Loontjens; zijn echtgenote is verwant aan Vanhaverbeke. Philippe Sintobin, zoon van Noël, is sedert 2005 ondervoorzitter. Hij kwam in 1979 in het bestuur, volgde in 1981 Loontjens als secretaris op en oefende deze functie uit tot 1995[217]. Hij is de man die ervoor zorgde dat zoveel mogelijk archief bijeengebracht werd en enthousiast het schrijven van deze uitgave volgde. De huidige secretaris en duivel-doet-al is Filip Van der Haegen. Hij werd bestuurslid in april 1991, na aandringen van stadsontvanger Philippe Sintobin. Hij was van 1964 tot 1982 actief muzikant in de Harmonie van de Congregatie (eerst landsknechttrom, later concerthoorn), en is daar nog altijd erelid. Hij is sedert 1995 de secretaris van de Stadsfanfaren[218]. Stedelijk informatie-ambtenaar Christiaan De Forche is al sedert mei 1986 bestuurslid, architect Johan Werbrouck kwam er samen met Van der Haegen in 1991 bij, Philippe Vandenbogaerde – zoon van de vroegere voorzitter – in 1992, August Driegelinck in december 1995 en Yves Martin in mei 1999. Martin is de voorzitter van Euphonia, het jeugdkorps en de man van de website. Sedert begin 2003 is Vandenbogaerde de penningmeester, in opvolging van Vanhaverbeke[219]. In augustus 2006 is Hans Pareit erbij gekomen.

10. DE OPTREDENS

Nu de muzikanten en hun dirigent, en de voorzitter en zijn bestuur zijn voorgesteld, kunnen we eindelijk musiceren. Dit hoofdstuk is het langste. In mijn oorspronkelijke tekst staan zo'n 550 verwijzingen (voetnoten) op 14 bladzijden tekst. Om de tekst korter te maken, laten we onze vindplaatsen voor de periode na 1945 vallen: het gaat meestal om stukken in het archief en artikels of vermeldingen – soms maar één lijntje – in de kranten.

TOT 1860

We vernoemden al het eerste concert op kermisdinsdag 1824, toen nog op 7 oktober, en drie winterconcerten, telkens in De Handboog. De zondag na O.-L.-Vrouw-Hemelvaart 1825 – dat moet 21 augustus zijn geweest – vond in Izegem een groot volksfeest plaats 'om het feest te vieren van de dochter van de Weledele Heer Joseph van Huerne'. Er werden programma's van de feestelijkheden verzonden naar de randgemeenten, het kanon werd afgevuurd de avond voordien en al de Izegemse verenigingen namen deel. In de stoet van de Markt naar Het Blauwhuis stapte ook de Izegemse Société d' Harmonie mee[220]. We vermoeden dat toen het naamfeest werd gevierd van Marie van Huerne die met Jean de Pélichy was getrouwd.

In 1826 werd in Izegem een eerste muziekfestival gegeven[221]. Crombez had het idee gelanceerd tijdens een muziekfestival dat op 8 juni 1824 in Pittem in De Posterie plaatsvond en waar behalve de plaatselijke muziekvereniging en de Société d'Harmonie ook de muziekkorpsen uit Ardooie en Lichtervelde aanwezig waren. Hij wilde een festival, een muziekfeest onder de maatschappijen van Ardooie, Lichtervelde en Oostrozebeke. Een festival was geen wedstrijd en dat was precies zijn bedoeling. Zijn uitgangspunt was dat velen het betreurden dat de wedstrijden vaak aanleiding gaven tot geschillen die voortsproten uit 'de willekeurige toekenning van de prijzen door de juryleden'[222]. Zijn plan realiseerde hij voor het eerst in Izegem de vierde zondag van juli 1826. Eduard Dierick vervolgt hierover[223]:

De dag wierd door plakbrieven in al de omliggende steden en gemeenten aangekondigd. Men stelde tegen dat de dag aankwam een schone estrade op de grote markt en de tenten der deelnemende herbergiers verfraaiden het park. 's Avonds te voren werd het feest door het bulderen van het kanon aangekondigd, en dit gebulder was weer hoorbaar de volgende dag voor de noen. Na de noen zwarmden de straten van vreemdelingen. Te 3 uur

namiddag kwam elke muziekmaatschappij al spelen op de koornmarkt en volgens toer van loting rangschikte men zich. Om 3,30 u. zette de stoet uit, langs de Nieuwstraat, Roeselarestraat en Marktstraat al spelen van pas redoublé. Het muziek van Izegem ging voorop en op de koornmarkt in het park gekomen besteeg ieder muziek op toer de estrade om drie stukken te spelen. Stuk na stuk werd door een daverend handgeklap toegejuicht. Onbeschrijflijk was de menigte mensen te Izegem. Alle de herbergen van stad waren opgepropt van volk en alle de bakkerijen waren uitverkocht van gebak, en daar en was binnen de stad geen plaatse meer voor de rijtuigen te stellen. Men nam plaatse over den Steendam langst den steenweg. Het park had een lief uitzicht als men bemerkte de menigte dames met aangename toiletten. Deze waren zeer talrijk en waren niet gemengd met gemene toiletten. De steden van Kortrijk, Roeselare en Tielt leverden elk het beste van het zijne, waardoor het park vol zat en een goede ontvangst bood aan de maatschappijen. De dag eindigde naar wens zonder enig onheil te moeten beklagen. Elk sprak lof en eer aan Izegem en Izegem aan de vreemdelingen. Ziet daar den oorsprong en de geboorte der festivallen die nadien ten allen kante veel bijval gevonden heeft. Ere zij den uitvinder Crombez. Denk eraan dat er toen nog geen sprake was van een spoorweg!

Het programma 'Gezang op het luysterlyk feest gegeven binnen de vermaerde stad Iseghem den 16 Augustus 1827' met op de keerzijde 'Programme der Marche' is verdwenen uit het Slossefonds XII/69, maar Luc Haeghebaert die overal veel kopieën nam en neemt, kon ons meedelen dat het ging om een stoet van dertig groepen met twee muziekverenigingen: de hoedenmakers werden voorafgegaan door *het muziek* en nr. 25 was het *Steedelyk Musiek.*

Op 15 oktober 1832 opende het rusthuis in de Gentsestraat. Kanunnik G.F. Tanghe schreef daarover dertig jaar later: *Een twaelftal bedaegde mannen, van 't beste gedrag, en gekozen onder de ouderlingen die zonder hunne schuld arm geworden waren, deden hunne intrede in de nieuw ingerigte schuilplaetse. Zy wierden triomfantelyk opgeleid zoo door de wereldlyke als de geestelyke overheid, vergezeld door het muzyk der stad en pompiers, onder het losbranden des kanons en het vreugdegelui der klokken. Wat aengename feest! De stokoude grysaerds die in jaren, te samen, bykans negen eeuwen telden, konden niet genoegzaem bewonderen de onverwachte eer welke zy ontvingen*[224].

Op 8 september 1836 waren de Stadsfanfaren van de partij op een muziekfestival in Lichtervelde. De deelnemers moesten drie stukken spelen en kregen een medaille 'uyt bewijs van vriendschap'[225]. In 1837, 1838 en 1843 waren er muziekfestivals in Izegem. Over dat van 1837 ontbreken verdere gegevens. Op 1 juli 1838 was er een 'Réunion musicale' waarvan een 'médaille de reconnaissance' in het archief van de Koninklijke Harmonie van Lichtervelde is bewaard[226]. Aan het muziekfestival van eind 1841 in Roeselare nam ook Izegem deel[227]. Het Izegemse muziekfestival van 9 juli 1843 werd georganiseerd door de *Societeit van Ste Cecilia*[228]. Daarom vroeg directeur Wautier aan het stadsbestuur een subsidie van 200 frank. Met vijf stemmen tegen drie kende de gemeenteraad op 4 november 1842 een subsidie van 100 frank goed, *inziende dat de openbare feesten zoo als een festival, eene groote menigte vreemdelingen uitlokt hetgeen niet dan voordeelig is voor alle neringdoende ingezetenen; – van den anderen kant dat zulks ook doelmatig word geacht om den bloei der maetschappy van muziek steeds gaende te houden.*

Op woensdag 21 mei 1845 namen baron Louis Gillès en zijn echtgenote Marie de Pélichy Het Blauwhuis plechtig in bezit en precies een week later kreeg het grootse feest zelfs nog een vervolg. *Nooit heeft er, binnen Iseghem, een schooner en luisterlyker feest plaets gehad.* Daarover *zou men een geheelen boek konnen opmaken,*

Herinnering aan het Izegemse festival van 1 juli 1838.
(Met dank aan Luc Haeghebaert)

schreef kanunnik Tanghe[229]. Het werd geen boek, maar een brochure van 34 bladzijden, geschreven door de stadssecretaris[230]. *Dan, op een gegeven teeken wordt de Stoet in beweging gebragt, de Ruitery aen het hoofd. Het korps Fanfaren by de Pompiers van den eenen kant, de maetschappy van Sinte Cecilia van den anderen kant, hieven nationale zangen aen, en vol geestdrift traden al de Gilden in de beste orde, langs de Marktstraet heen.* In 'de défilé des Stoets' liep op kop *het vrywillig korps Pompiers, in groot uniform met Fanfaren, die vaderlandsche stukken uitvoerden* en als een van de laatste groepen de *Maetschappy van Toonkunde, verbeeldende op eenen prachtigen Praelwagen, omringd met Maegdekens, de Heilige Cecilia in hagel witte kleeding, gezeten voor het klavier van een piano, waerop zy nu en dan eenige zoete accoorden liet hooren. De Maetschappy van haren kant voerde volklieve airen uit met eene wonderbare juistheid en zamenhang.* Na afloop van de stoet speelden de twee muziekverenigingen: *De Fanfaren by het korps Pompiers, speelden Pasredoublés, de Maetschappy van Ste. Cecilia hief alweer het altoos lieve en gekende air aen, Waer kan men beter zyn.* Het vervolg de week nadien bestond uit de uitdeling van geschenken door de baron en een feestmaal. Het brandweerkorps kreeg *zes zilveren lepels en fourchetten* (om onder de leden te verloten) en de Maatschappij van Toonkunde *een zeer schoon zyden Vaendel met goude friniën, op welk in gulden letteren staet rond eene harp: Maetschappy van Toonkunde te Jseghem.* De 'Fanfaren by het korps Pompiers' kregen geen aparte vermelding of cadeau! *De Maetschappy van Toonkunde heeft gedurende den maeltyd muziekstukken uitgevoerd die met vermaek zyn aenhoord geworden.* Ook 's avonds was het *de Maetschappy van Toonkunde die hare zoetluidende klanken van op eene kunstige en smaekvolle verlichte Estrade de Stad door en door deed weergalmen.*

Tijdens de hongerjaren in de tweede helft van de jaren 1840 waren er weinig of geen festivals. [231] In 1846 en 1847 werd de spoorlijn Brugge-Kortrijk aangelegd. Op dinsdag 15 september 1846 werd het station van Torhout officieel ingehuldigd. In de stoet liep ook de muziekvereniging van Izegem mee[232]. De plechtige inhuldiging van het spoorwegtraject Brugge-Izegem-Ingelmunster had plaats op zondag 9 mei 1847. Over die feestelijkheid schreef de *Standaerd van Vlaenderen* op 11 mei 1847 o.a.:*Het convoy van eer om elf uren en half uyt Brugge vertrokken, na langs den weg de byzondere opgenomen te hebben, is om een uren en half te Iseghem aangekomen. Eene redevoering is er afgelezen geworden; daerna hebben de Isegemsche maetschappijen van toonkunde en -zang eenige stukken uytgevoerd. Het convoy is onmiddellijk naer Ingelmunster vertrokken, al waer de overheid en de notabelen vereenigd waren. Na eene redevoering van den heer Van Ooteghem, secretaris, is het convoy weder naer Iseghem terug gekeerd. De uytgenodigden hebben zich op rang gesteld en zijn in stoet naer het stadhuys getrokken alwaer het banket plaets had, terwijl brooddeelingen aen de armen gedaen geweest zijn te Iseghem, Ingelmunster, Cachtem en Rumbeke. In de namiddag hebben toonkundige genootschappen op eene estrade ter markt, verschillende muziekstukken uytgevoerd. Deze feest zal lang in het geheugen der inwoners blijven. Nooit heeft deze stad meer vreemdelingen in zijn beluyk bijeen verzameld gezien*[233].

In 1848 werd op initiatief van Louis Antoine Van Biervliet (Izegem 1802 - Leuven 1868), professor aan de Katholieke Universiteit van Leuven, in de zaal van het stadhuis een banket aangeboden aan Crombez. *De muziek bracht aan de Heer Crombez een serenade*[234]. Op 30 oktober 1849 behaalde Petrus Parmentier een gouden eremetaal op de 'Expositie van Konst- en Nijverheidsvoorwerpen' in Gent. Kort daarop organiseerden de notabelen van de stad voor hem een banket dat met een serenade door de Stadsfanfaren werd opgeluisterd[235]. Op 1 september 1850 werd deelgenomen aan het eerste festival in Ingelmunster[236]. Een van de negentien geprogrammeerde muziek- en brandweerkorpsen die op 8 augustus 1852 deelnamen aan het eerste muziekfeest dat in Oostkamp werd georganiseerd, waren de Fanfaren van de Vrijwillige Pompiers; de muziekverenigingen van Sluis en van Izegem kregen de prijs voor de schoonste kleding[237]. Op 19 juni 1853 organiseerden de Stadsfanfaren een festival waaraan dertien muziekgenootschappen deelnamen[238]. De *Thieltenaer* van 26 juni 1853 rapporteerde:[239]

Zondag laetst heeft een schoon muziekfeest te Iseghem plaets gehad. Gedurende den ganschen dag heerschte er een alleraengenaemst weder; doch omtrent den avond heeft het begonnen regenen, zoodanig dat eenige genootschappen zich niet hebben kunnen laten horen.

Op de Groote Markt was eene estrade opgeslagen ten dienste der mededingende maetschappyen, die ten getalle van veertien deel aen dit kunstfeest waren komen nemen.

De stoet vormde zich om 3 ure en doortrok de voornaemste straten der stad, omringd van eene ontzaggelyke menigte, die van alle kanten was toegestroomd. Sedert lang was er aldaer geen zulk een gedrang van volk gezien geweest.

De fanfaren van Iseghem hebben het festival geopend met een potpourri, welk met veel samenhang is uitgevoerd. Daarop volgden beurtelings de ingeschrevene maetschappyen. Om 11 ure eindigde het feest, door 't afbranden van vuerwerk. Tot laet in den nacht, was er

veel beweging in de stad en voornamelyk in de herbergen, welke in dergelyke omstandigheden, altijd best varen.

Ter gelegenheid van het bezoek van koning Leopold I aan Brugge op 28 augustus 1853 werd een muziekfestival georganiseerd. Zowel de 'maetschappij van harmonie' als het 'muziekkorps der pompiers' waren van de parptij, eigenlijk niet te verwonderen want de burgemeester van Brugge was baron Jean de Pélichy. *De prijzen voor dit festival zijn behaeld geworden als volgt: Schoonste militaire houding, muziekkorps der pompiers van Iseghem; verstkomende en meeste getal, Harmoniegenootschap ook van Iseghem.* Het feest ging de volgende dag verder. *Deze morgend hebben de muzieksocieteiten, die aen den festival deel genomen hadden, de straten doorwandeld, verscheidene marschen uitvoerende. Aen M. de burgemeester is door de harmony-maetschappy van Iseghem eene serenade gegeven geworden*[240].

Op 23 oktober 1853 waren vijf muziek-verenigingen present op het muziekfestival in Kortrijk. *Het genootschap van fanfaren van Iseghem, heeft met veel kunde twee stukken uitgevoerd, den potpourie populaire is met geestdrift toegejuicht*, noteert tijdgenoot Jean Baptiste Filleul[241]. Aan het festival in Meulebeke op 15 juni 1856 werd zowel door de harmonie als de fanfaren deelgenomen[242]. Ter gelegenheid van de 25e verjaardag van de troonsbestijging van koning Leopold I was er in Brugge een groot festival waaraan 33 muziekkorpsen deelnamen, waaronder een uit Izegem[243]. Op 28 mei 1857 kwam baron Gillès vanuit Antwerpen zijn zomerverblijf in Izegem houden. De stedelijke harmonie, de harmonie van de jongelingencongregatie en de fanfare van de pompiers kwamen hem toen een serenade brengen[244]. Die '*stedelijke* harmonie' blijkt dus duidelijk onze *Stads*fanfaren te zijn, aangezien de fanfare van de pompiers apart vermeld wordt.

Over het muziekfestival dat 'la Musique de la Ville dépendant du corps des sapeurs-pompiers volontaires' in Izegem op 20 juni 1858 organiseerde, is briefwisseling bewaard. Er waren toezeggingen van muziekverenigingen uit Hooglede, Ingelmunster, Lauwe, Lichtervelde, Meulebeke, Oostkamp, Oostrozebeke, Roeselare, Staden en Wakken. De Société Anonyme des Chemins de Fer de la Flandre Occidentale reageerde positief op de vraag en zegde een paar speciale treinen toe en een reductie van 50 procent. Zoals vijf jaar geleden besliste het college van burgemeester en schepenen de politie opnieuw te versterken met *de garde champêtres van Lendelede en Wijnckel St Eloi* en de politiecommissaris kreeg opdracht *van voor dezen dag te willen zorgen dat de Politie beambte zoo veel mogelyk in de verschillige wijken verdeeld zouden wezen, ten einde alle twisten te konnen vermijden.*[245] Op het programma stonden vijftien muziekverenigingen, want 'de fanfares der stad' uit Izegem staan er als eerste en als zestiende op vermeld. Op 19 juni 1859 behaalde het stadsmuziek zijn eerste medaille op het festival in Lichtervelde[246] en op 29 juli 1860 werd samen met De Mandelkoor aan het festival in Tielt deelgenomen[247].

1860-1914

1860 mag dan wel een mijlpaal zijn geweest, de leemtes in het archief van de Stadsfanfaren blijven heel groot. Op 29 juli 1860 waren de Stadsfanfaren present op het 'Luisterryk Festival' in Tielt georganiseerd door de Goede Vrienden. De optredens op de markt moesten door het slechte weer een paar uur onderbroken worden. *Binst het slecht weder hadden de koorzangers van Iseghem en Pitthem gezongen op de groote zael van de Beurze*[248]. Die koorzangers waren De Mandelkoor. Apotheose van de dag was de uitvoering van de Brabançonne door de twaalf deelnemende harmonieën en fanfaren, samen zowat 200 muzikanten. Op 7 augustus 1864 traden de Stadsfanfaren aan in Oostrozebeke waar ze een medaille kregen.[249] Na jarenlang touwtrekken verhuisde in 1866 de vestingplaats van het vredegerecht van Ingelmunster naar Izegem en dat werd in Izegem uitbundig gevierd. Het wetsontwerp werd in de Kamer eenparig goedgekeurd op 25 januari. *Om 4 ure kwam het bericht aan met den telegraf, en verspreidde zich bliksemsnel onder de ingezetenen. Eenieder was opgetogen van blijdschap en voldoening. Men wilde er aanstonds blijken van geven: de kanons werden losgebrand, en de huizen versierd met de nationale vlag. Om 8 ure kwamen de Maatschappijen* de Mandelkoor *en* de Fanfaren *te zamen op de Groote Merkt; zij lieten aan de toegestroomde menigte muziek en koorzangen hooren, en deden dan bij het licht der fakkels eene wandeling door de bijzonderste straten der stad, waar ettelijke huizen verlicht waren.* Op 7 februari nam ook de senaat het wetsontwerp eenparig aan. *De kanons werden nog eens losgebrand; zes maal lieten de klokken hun schoon driegeluid hooren* (...) *Wederom kwamen de toonkundige maatschappijen om 8 ure op de Groote Merkt te zamen, om door muziek en zang de openbare blijdschap op te ruien.* En dat waren nog maar spontane reacties geweest, want het stadsbestuur organiseerde een groot feest op 25 februari 1866. 's *Avonds te vooren en 's morgens om 6 ure, zullen de Feesten aangekondigd worden door het luiden der Klokken en het losbranden der Kanons.* (...) *Gedurende den dag zal van uur tot uur eene losbranding der Kanons plaats hebben.* Om 1 uur was er voor 74 ingeschreven burgers 'gastmaal' in het

stadhuis – café De Handboog in de Marktstraat – en om 16 uur een 'luisterlijke stoet' met o.a. 'De Maatschappij de Fanfaren' die vertrok aan de herberg Klein Menen. En nog kon de vreugde niet op. *Om 8 ure deden de verschillende Maatschappijen eenen fakkeltocht door de voornaamste straten der stad; intusschen gaven de* Mandelkoor *en de* Fanfaren *welverdiende serenaden aan den heer Ameye-de Gheus, den heer Parmentier, en den heer Vande Moortele, Burgemeester te Emelghem, die alle drie bijzonder medegewerkt hadden om datgene te bekomen waarvoor de feestelijkheden plaats grepen.* De dag eindigde met een vuurwerk[250].

Er werd hetzelfde jaar ingeschreven voor festivals in Tielt op 30 mei 1866 en in Kortrijk op 30 augustus 1866[251]. De Stadsfanfaren moeten in die periode ook in eigen stad opgetreden zijn want in 1864 was daarvoor nog 178,35 fr. schuldig aan muziekmeester Demaeght en op 10 februari 1867 werd aan drukker P.J. Bossut 9,75 fr. betaald *over drukken programmen in 1864, 65 en 66*[252]. Die Izegemse optredens waren echter geen festivals en dat begon stilaan te knagen.

Op 25 april 1866 bedelden de 'Maatschappij der fanfaren' en De Mandelkoor bij een aantal burgers om geld want tot spijt van veel Izegemnaren had er al jaren geen festival in Izegem plaatsgehad en dat moest veranderen. *De Maetschappy der fanfaren & de Mandelkoor bieden zich aen om al hunnen iever en invloed samen te spannen om dit feest allen moogelyken luyster te verschaffen, maer er ontbreekt geld. Het Stedelyk bestuer weigert dit feest met eene bylaege te vergunnen. Blyft over de vrywillige inschryving onder burgers. Het is tot dien middel M.... dat wy genoodzaekt zijn ons te wenden en ten dien einde zal er binnen de tien dagen eene inschryvingslijst voorgelegd worden*[253]. Niet dat jaar werd een festival in Izegem georganiseerd, maar wel op 14 juli van het volgende. Eerst werd nog aan festivals in Halluin en Moorslede deelgenomen, want op10 juli 1867 werd aan voerman Pieter Devos veertig frank betaald voor *voituren voor den Festival te Halluin* en evenveel voor een festival in Moorslede. Die dag werd ook een betaling van 31 fr. geboekt als *Kosten voor verblijf te Halluin, hespe*[254]. Op 9 juli 1867 brachten de Stadsfanfaren in de loop van de namiddag een serenade bij L[eo] Declercq, Ed[uard] Deryckere, Ed[uard] Dierick, [Henri?] De Lodder, [Bernard] Nonkel-Desmet, [Frans?] Vandoorne en P. Demeurisse omwille *van den goeden uitslag die gij bekomen hebt in de algemeene tentoonstelling van Parijs*[255].

Over het *Muziekfeest voor Harmonij en Fanfaren* dat de 'Maatschappij de Fanfaren der Stad' en De Mandelkoor op 14 juli 1867 gemeenschappelijk organiseerden, is nogal wat briefwisseling bewaard gebleven[256]. Op de kladversie van de eerste uitnodiging lezen we: *Het gulhartigste onthaal is UE voorbereid en niets zal door ons nagelaten worden uw verblijf in onze stad zoo aangenaam mogelijk te maken. Bij het bestuur van den ijzeren weg zullen ieverige pogingen aangewend worden om bijzondere treinen en prijsverminderingen te bekomen waarop wij van nu af meenen te mogen rekenen*[257]. De tekst was aan Emile Neirynck voorgelegd, die enkele wijzigingen had voorgesteld.[258] Aan de baronnen Louis Gillès en Philippe Gillès de Pélichy, de voorzitter van de Stadsfanfaren, was drie weken vroeger al om een financiële bijdrage gevraagd. *Un festival donné en 1867 ne peut manquer de réussir complètement. Or il importe beaucoup de ne pas nous laisser devancer par la société rivale de fanfares qui vient d'être définitivement constitué sous le patronnage de Parmentier & De Cocq.* Die rivaliserende fanfare was De Jongens van Boos Iseghem die in 1866 tot stand was gekomen na disputen binnen de Stadsfanfaren en meewerkte aan liefdadigheidsconcerten georganiseerd door liberaal georiënteerde verenigingen[259]. Baron Louis Gillès zegde onmiddellijk tweehonderd frank toe[260]. De *Directeur de la Société Générale d'exploitation des chemins de fer* ging in op de vraag naar speciale treinen en prijsvermindering; dat was trouwens de voorbije jaren de gewoonte geworden.

Van het reglement voor dat festival bestaat een Franse tekst, maar we citeren de kladversie die in het Nederlands was geschreven.

Art. 1. – De Maatschappij van Harmonij en Fanfaren die aan het feest begeeren deel te nemen, worden verzocht er kennis van te geven aan den geheimschrijver, vóór den 10 Juni aanstaande.

Art. 2. – Elke Maatschappij zal twee stukken van haren keus uitvoeren. Zij wordt verzocht er de titels en namen des opstellers van aan te duiden in haren bijtredingsbrief.

Art. 3. – Eenige dagen vóór het feest zullen de Maatschappijen eene program ontvangen die de orde van uitvoering aanwijst.

Art. 4. – Elke Maatschappij die bericht geeft van het uur en de plaats harer aankomst, zal ontvangen worden door eenen kommissaris die haar alle wenschelijke inlichtingen zal geven.

Art. 5. – De heeren Voorzitters der Maatschappijen worden uitgenoodigd om ten 2 ½ ure des namiddags bijeen te komen op de zaal onzer Maatschappij, in het Paviljoen, Statieplaats, alwaar hun de eerewijn zal aangeboden worden.

Art. 6. – De Maatschappijen zullen zich volgens de program rangschikken op de gezegde Statieplaats, en om

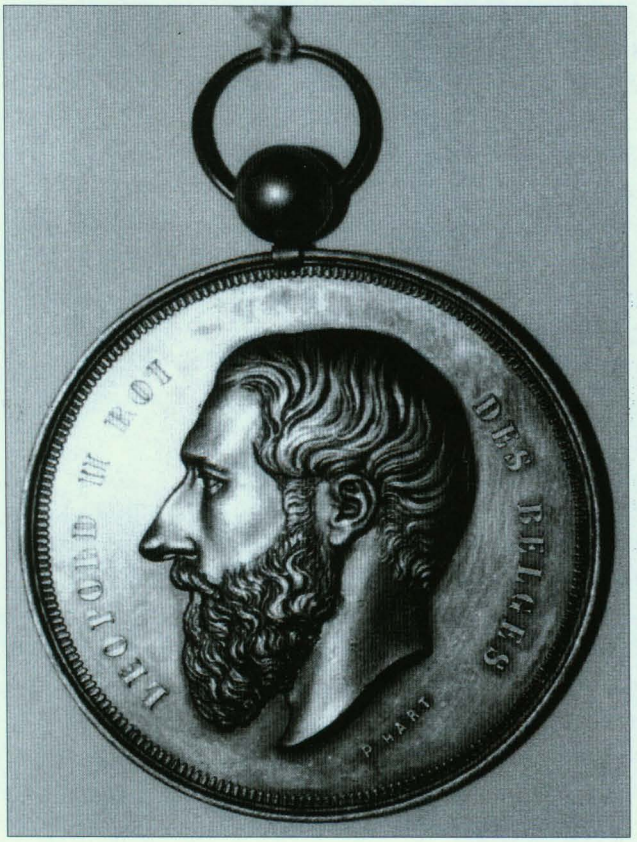

Herinnering aan het Izegemse festival van 14 juli 1867. (Met dank aan Marcel Nuijttens)

3 ure juist zich in stoet begeven naar de Groote Markt, waar het park voor de uitvoering zal ingericht zijn.
Art. 7. – Gedurende den doortocht der stad zullen de Maatschappijen beurtelings een Pas Redoublé uitvoeren.
Art. 8. – Het muziekfeest zal geopend worden door de Fanfaren der Stad Iseghem, onmiddelijk na de aankomst van den stoet.
Art. 9. – Aan elke deelnemende Maatschappij zal er, uit erkentenis, een schoon verguld eermetaal geschonken worden ter geheugenis van het feest.
Art. 10. – Een prachtig vuurwerk zal afgeschoten worden om het feest te sluiten.
Vastgesteld te Iseghem, den 26 Februari 1867[261].
Kort voor het festival werd nog eens contact opgenomen met een reeks muziekverenigingen. Naar Bouquet, de *chef de Musique* van Staden werd geschreven: *Telkens dat Staden een festival gaf waren wij van de gereedste om er naartoe te komen*. Een tegenbezoek was dus gewenst. Meteen weet de lezer ook dat de lijst van festivals waar de Stadsfanfaren aanwezig was onvolledig is, want over een festival in Staden zijn we niet getipt.

Volgens het programma[262] namen er zeventien groepen deel, de Stadsfanfaren op kop en De Mandelkoor als nr. 10. De stoet deed het park van Het Blauwhuis aan en daarom werd gehoopt dat de voorzitter, baron Philippe Gillès de Pélichy naar Izegem zou komen om de deelnemende korpsen te ontvangen. Of die hoop bewaarheid werd, weten we niet. Het festival kostte 947,50 frank, waarvan meer dan één derde voor de zestien medailles die tweeëntwintig frank het stuk kostten. De dirigent kreeg zes flessen erewijn cadeau. Priester Joseph de Pélichy betaalde vijftig frank, de baronnen Louis en Philippe Gillès de Pélichy respectievelijk tweehonderd en honderd frank en pastoor Carolus Aernoudt vijfentwintig frank; de rest van het bedrag werd meer dan een jaar later, op 29 augustus 1868, aangezuiverd door voorzitter Philippe Gillès de Pélichy (tweehonderd frank) en de bestuursleden François Maes-Van Campenhoudt en Henri De Mûelenaere (elk 186,25 frank). De 236,50 frank inkomsten aan entrees werden niet in rekening gebracht, want dat bedrag werd enkele dagen na het festival volledig overgemaakt aan het Bureel van Weldadigheid (een voorloper van het OCMW) om *aan de behoeftigen buitengewoonlijk uit te deelen in gelde, zonder dat zij daarvoor iets te min ontvangen van den onderstand die het armbestuur gewoonlijk verschaft*. Een extraatje dus

voor de armen.

De volgende jaren stond er heel wat op het programma. In 1868 werd in Izegem meegestapt in de twee processies, want daarvoor werd negen frank aan dirigent Demaegt voor 'teire' betaald[263]. Op 21 juni 1868 kostte het festival in Ronse de groep 179,50 frank[264]. Op 26 juli 1868 werd deelgenomen aan het tweede muziekfestival in Ingelmunster, dat georganiseerd werd omdat graaf Albert De Montblanc als volksvertegenwoordiger was verkozen[265]. Op 13 september 1868 speelden de Stadsfanfaren op het festival in Roeselare ingericht ter gelegenheid van de inhuldiging van de nieuwe beiaard in de Sint-Michielstoren.[266] Uit de rekeningen blijkt dat in november werd deelgenomen aan nog een festival in Roeselare en een verbroederingsfeest in Rumbeke. We weten ook dat op 17 november 1868 aan de dirigent 12,75 fr. betaald werd *over teire op den dag der inhaling van den heer Gouverneur*[267]. De gouverneur had op sacramentsdag 20 juni 1867 een administratief bezoek gebracht aan Izegem. Zo'n onthaal gebeurde toen met veel tralala. De avond voordien werd de bevolking getrakteerd op klokkengelui en kanonschoten en die waren de dag zelf al van 's morgens zes uur (!) geregeld te horen! Om 9 uur verzamelden alle uitgenodigde 'sociëteiten' op de Korenmarkt om het 'konvoi van Brugge' te gaan opwachten, want de gouverneur kwam per trein. Achteraan in de stoet liep het Stadsmuziek net voor de leden van het gemeentebestuur, het armbestuur, de commissie van het oudemannenhuis, de leden van de kerkfabriek en het korps vrijwillige pompiers[268].

In juli 1869 waren de Stadsfanfaren in Oostende[269], Becelare[270] en Wakken[271] van de partij en in juni 1870 stonden festivals in Beveren-Roeselare en in Dentergem op het programma. In Beveren deden 17 muziekkorpsen mee en met 32 muzikanten waren de Stadsfanfaren de op twee na grootste maatschappij[272]. Op 17 juli 1870 keerden de Stadsfanfaren uit Eyne (bij Oudenaarde) met een medaille naar huis; de dirigent van de muziekvereniging van Eyne was Prosper Demaeght, een broer van de eigen dirigent. De uitstap had 47,51 frank gekost. Uiteraard werd op 19 april 1871 ook de inhuldiging van burgemeester François Ameye luister bijgezet, want dat was de voorzitter geweest; hij werd door de stoet afgehaald aan de Abeele[273]. Voor 1871 hebben we ook kennis van deelname aan twee festivals. In Meulebeke op 25 juni (medaille)[274] en op 6 augustus in Oostende. Naar de kuststad reisden vijfendertig mensen met de trein: vijf in tweede (aan 2,70 frank) en dertig in derde klasse (aan 1,80 frank); dank zij een aantekening op hetzelfde blad weten we dat negenentwintig muzikanten een diner aan drie frank aangeboden kregen en dat van hen er achtentwintig in derde en één in tweede klas (vermoedelijk de dirigent) reisden. Alles samen kostte deze uitstap 145,45 frank waarvan de voorzitter – notaris De Mûelenaere – 70 frank en de maatschappij 75,45 frank betaalden. De bestuursleden betaalden hun eigen onkosten (trein en diner)[275]. In 1872 stond in juni in Wervik[276], op 29 augustus in Wijnendale (medaille)[277] en op 8 september in Oostrozebeke (medaille)[278] een festival op het programma. Maar op 23 juni 1872 was er vooral het eigen festival waaraan zeventien verenigingen waaronder uiteraard de 'fanfaren der stad' en één koor, nl. De Mandelkoor, deelnamen[279]. Het festival was verlieslatend: 328,27 frank[280].

Luc Haeghebaert wijst erop dat de festivals vooral vanaf 1860 ontzettend populair waren. In West-Vlaanderen vonden er de laatste drie decennia van de 19e eeuw tijdens de zomermaanden iedere zondag in West-Vlaanderen wellicht enkele plaats. Er waren meer muziekverenigingen en ook de transportmogelijkheden waren verbeterd. Zo'n festival bestond gewoonlijk uit een stoet met alle deelnemende verenigingen, de organiserende fanfare of harmonie voorop; een receptie op het gemeentehuis voor de prominenten van alle muziekverenigingen; daarna het festival zelf, geopend door het plaatselijk korps, waarbij de verschillende korpsen op een kiosk een drietal werken speelden die gemakkelijk in het gehoor lagen; na het festival uitdeling van de eremedailles, met vaak een speciale herinneringsmedaille voor het korps uit de verst gelegen gemeente; vanaf eind 19e eeuw schijnt het een gewoonte geweest te zijn met een spetterend vuurwerk te eindigen. Voor de periode 1860-1910 ging Haeghebaert na welke stukken gespeeld werden op een 24-tal festivals: van de 588 stukken waren dat 34,5% fantasieën, 21,2% ouvertures, 10,7% walsen, 7,8% potpourri's, 5,7% polka's en 3,8% marsen (totaal 83,7%)[281].

In 1873 werd het al even druk met optredens op de festivals van Rumbeke op 22 juni (medaille)[282], in Wakken op 6 juli (medaille)[283], in Moorslede op 14 juli (medaille)[284], in Ledegem op 3 augustus (medaille)[285] en in Kortrijk en Kachtem in september. Volgens het rekeningboek werd op 8 september 1874 13,20 frank betaald *over eene halve tonne bier op het Concert Champêtre* en op 8 september 1875 6,75 frank *over ½ der kosten van het Concert Champêtre.* We weten niet wat deze 'landelijke concerten' precies inhielden. Uiteraard werd op 27 januari 1875 meegedaan aan de inhaling van burgemeester De Mûelenaere, want dat was de voorzitter; de stoet haalde hem aan het station af, want hij kwam met het 'konvooi'[286]. In 1875 kwamen de muzikanten met een medaille terug uit Hulste en

Kachtem[287] en er werd ook opgetreden in Kortrijk[288]. In Kachtem vond op 26 september 1875 een festival plaats. Klaarblijkelijk kenden de Stadsfanfaren dan een terugval, want terwijl er overal nog festivals waren, blijkt uit de rekeningen die tot eind 1878 werden ingeschreven dat er alleen nog in 1876 werd opgetreden: tijdens de twee processies[289] en op 10 september 1876 tijdens het festival in de buurgemeente Ingelmunster[290]. Vermoedelijk moet daar nog de begrafenis van baron Louis Gillès worden aan toegevoegd. Hij overleed op zaterdag 29 april 1876 in Antwerpen en werd de woensdag daarop met een speciale trein overgebracht naar Izegem om er plechtig begraven en in de familiekelder bijgezet te worden. Het kan haast niet anders dan dat de Stadsfanfaren een van 'de acht byzonderste Maatschappyen van stad' waren die samen met de gemeenteraad, het dis- en kerkbestuur en veel priesters meestapten in de begrafenisstoet, uit erkentelijkheid voor de financiële steun die ze in de loop van de jaren hadden gekregen[291].

Voor de rest van de eeuw zijn we minder gedocumenteerd. In 1879 was er een festival in Emelgem[292], maar we weten niet of de Stadsfanfaren meededen. Op 11 januari 1880 verleenden de Stadsfanfaren – samen met enkele andere Izegemse muziekverenigingen en zangers/essen – hun medewerking aan een 'Concert de Bienfaisance' dat plaatsvond in de gemeenteschool van Izegem.[293] Op 28 augustus 1881 waren er jubelfeesten in Brugge en de Stadsfanfaren waren een van de 34 ingeschrevenen voor het 'Festival d'Harmonies et de Fanfares'[294]. Op 20 augustus 1882 namen 18 verenigingen deel aan het 'Groot Muziekfeest' voor fanfaren, harmonieën en koren in Pittem[295].

Op 21 januari 1884 vierden Bruno Vanbelle en Theresia Allaert die in de Brugstraat rechtover café Roozendale woonden, hun gouden huwelijksjubileum. We gaan er wat dieper op in en niet alleen omdat de Stadsfanfaren hun medewerking verleenden. Als de journalist overdrijft, dan ook wij[296]. In de straat stonden vier triomfpoorten opgesteld en er hingen honderden vlaggen. *Ten 8 ½ uren 's morgens vormde men de stoet. Het stadsmuziek voorop, de maatschappijen Vinkeniers der stad, het prachtig rijtuig van den heer dokter Van Wtberghe waarin de jubilarissen gezeten waren, gevolgd door de familie, de commissie en de gebuurs en duizenden Iseghemnaars die door hunne tegenwoordigheid de echtelingen wilden vereren.* Het ging dan naar de mis, met de 'zonderlinge omstandigheid' dat de koster nog de man was die hun huwelijksmis had gezongen. Na de plechtigheid kreeg de jubilaris in het portaal het cadeau dat hij gewild had: een vinkenmuit. (Van een cadeau voor zijn vrouw is geen sprake). Daarna werd van een ontbijt genoten bij dokter Van Wtberghe en om 13 uur tafelden een veertigtal mensen in Roozendale. *Binst het banket wierden door het stadsmuziek verscheidene schoone muziekstukken uitgevoerd.* Duizenden wandelaars kwamen in de straat de versiering bewonderen. Van de menige jaarschriften en dichten drukt het blad er een aantal af. *Ten 6 uren 's avonds was het algemeene verlichting der straat. Duizenden lampions in alle kleuren, transparants, sterren, de huwelijksboot, alles was verlicht. Van aan de Groote Markt had de straat een tooverend gezicht. Nog nooit heeft in Iseghem zulk een prachtige verlichting plaatsgehad. Het feest werd gesloten door een schoon vuurwerk, dat allerbest lukte.*

Op 29 juni 1884 werd weer meegedaan aan het festival in Ingelmunster[297]. Precies een week later organiseerden de Maatschappij de Fanfaren der Stad en het Korps der Vrijwillige Pompiers zelf een 'Groot Festival en Militair Feest' met Chinese vogelschieting. Aan de stoet namen 26 verenigingen deel, 12 brandweerkorpsen en 14 muziekverenigingen waaronder de grote harmonie van Wervik en de harmonie van Roeselare[298]. Op 5 juli 1885 speelden de Stadsfanfaren op het festival in Roeselare naar aanleiding van het ambtelijk bezoek van gouverneur Ruzette aan de stad[299]. Drie weken later, de 26e juli, bracht de gouverneur een gelijkaardig bezoek aan Izegem en ook hier deed het stadsbestuur zijn uiterste best om goed voor de dag te komen. *Ten 10 1/2 ure, vergadering* [lees: bijeenkomst] *op de Statieplaats (Koornmarkt), van de overheden, ambtenaren en de ingerichte gilden en maatschappijen der Stad, om van daar, met vlaggen, eerteekens en muziek, stoetsgewijze den Heer Gouverneur naar de Statie van den ijzeren weg te gaan afhalen, en langs de Kastanjestraat, Kruisstraat, Rousselarestraat, Nieuwstraat, Statieplaats, Ketelstraat, Groote Markt en Marktstraat, naar het stadhuis te geleiden, alwaar (...)* Aan deze stoet namen o.a. het Congregatiemuziek, De Mandelkoor en 'het stadsmuziek' deel. Het feestmaal begon om 15 uur en de bevolking werd opgeroepen om de huizen te versieren[300]. Op 26 juni 1887 vierde de maatschappij van onderlinge bijstand De Broederliefde haar zilveren bestaan. Aan de stoet die de feestvergadering voorafging waren de Stadsfanfaren halverwege een van de 28 groepen. Het eigenlijke muziekfestival, met negen fanfares en acht harmonieën, werd om 3 uur geopend door de fanfare van De Broederliefde en gesloten door de Stadsfanfaren die van 11.15 uur tot middernacht speelden[301]. Op het 'Grand Festival International de Fanfares, Harmonies et Chant d'Ensemble' in Kortrijk op 18 augustus 1889 ter gelegenheid van de onthulling van het standbeeld

STAD ISEGHEM.

FESTIVAL

VAN DEN 6 JULI 1884.

INGANGKAART.

Prijs 50 centimen.

van dokter Jan Palfijn speelden maar liefst 138 muziekverenigingen, waaronder de Stadsfanfaren en De Mandelkoor die een premie van 100 frank won in de categorie maatschappijen uit gemeenten van min dan 10.000 inwoners[302]. Op 9 juli 1893 stond weer het festival in Ingelmunster op het programma[303].

Op 23 juni 1895 richtten de Stadsfanfaren weer eens een 'Festival voor Harmonijen en Fanfaren' in[304]. De gemeenteraad had daarvoor eerder een toelage van duizend frank toegestaan en vermoedelijk was de kiosk op de Grote Markt nagelnieuw, want de gemeenteraad stemde enige maanden later in met de uitbetaling van 783,99 frank voor *het maken van eenen kiosque voor het geven van publieke* feesten[305]. In de voormiddag concerteerde de harmonie van Wervik op de Grote Markt. Aan het festival in de namiddag namen 23 verenigingen deel: 17 op de Grote Markt en 7 in de Meensestraat. Voor Izegem waren dat de Stadsfanfaren met 36 uitvoerders, de Fanfaren der Broederliefde met 32 muzikanten o.l.v. Napoleon Willaert, en de Harmonie van de Jongelingenkring met een groep van 60 o.l.v. Jules Vanhaverbeke. De Stadsfanfaren zetten de namiddag in en misschien was het wel het eerste openbare optreden onder de leiding van Henri Deblauwe van wie we weten dat hij dat jaar debuteerde. Op de keerzijde van het programma stond het volgende 'Bericht aan de deelnemende Maatschappijen' afgedrukt:

1. De stoet zal vertrekken met het slag van 2 ½ ure op de kerkhorlogie.

2. De Pas-Redoublés in den stoet zullen volgender wijze uitgevoerd worden: eerst nummers 1 (Iseghem), 8 (Ledeghem) en 16 (Meulebeke); - daarna nummers 2 (Roeselare), 9 (Wevelghem) en 17 (Rumbeke); dan nummers 3 (Iseghem), 10 (Rollghem-Kapelle) en 18 (Denterghem), enz. De Muziekanten worden verzocht buiten hunne beurt niet te spelen.

3. Zoohaast op de Groote Markt eene Maatschappij haar tweede stuk uitgevoerd heeft, zal de volgende Maatschappij op de kiosk komen al den trap van achter. De maatschappij die gespeeld heeft zal van de kiosk komen al den trap van vooren.

4. Alleenlijk de Eerleden die in den stoet tegenwoordig zijn, zullen onvergeld ingangkaarten bekomen.

5. De Muziekanten die geen onderscheidingsteeken op hunne kleederen hebben, moeten, om in het park toegelaten te worden, drager zijn van hun instrument of van een bewijs geteekend door hunnen Voorzitter.

De Grote Markt en de Meensestraat waren afgesloten. Er werd twintig centiem toegangsgeld gevraagd en een programmablad kostte vijf centiem. In haar nummer van 29 juni 1895 publiceerde *De Mandelbode* een enthousiast verslag: *De Festival van Zondag laatst zal ongetwijfeld nog lang in het geheugen blijven der Iseghemsche bevolking, want het feest heeft waarlijk alle verwachtingen overtroffen. Het weder was alleraangenaamst en talrijke vreemdelingen kwamen van alle kanten toegestroomd. In de statie van den ijzeren weg alleen zijn er bijna 3000 kaarten ingekomen, zonder te spreken van de groote menigte gekomen te voet, per velo of in rijtuig. Voorzeker dat alle neringdoeners een winstgevende dag zullen gekend hebben.* Vooral de harmonie van Wervik kreeg van het blad *een bijzondere melding* voor zijn *allerprachtigst concert*. Dat festival vond wel plaats zonder dat De Mandelkoor was uitgenodigd. In het pamflet 'Ons Festival' reageerde 'een oud lid van de Mandelkoor' verbolgen; onderpastoor Slosse identifeert hem als 'Jan Deldaele-Vanneste te Rousselare'[306], de vroegere secretaris van De Mandelkoor[307]. Er moet daarop in tien punten een antwoord zijn gekomen van Aloïs Verhamme, maar al zijn argumenten werden weerlegd door Joseph Deldycke, de secretaris van De Mandelkoor[308]. Deldaele schreef ook een boze brief naar de *Gazette van Iseghem*[309].

Een grote maand later, op 28 juli 1895, organiseerden De Kerels een muziekfestival in Emelgem. De kiosk werd in Izegem geleend. De Stadsfanfaren ontbraken niet op het appel.[310] Op 15 juni 1897 deed monseigneur Waffelaert zijn plechtige intrede in Izegem. De 37 groepen waaronder de Stadsfanfaren kwamen samen aan de Sint-Arnolduskapel en begeleidden de Brugse bisschop naar de Sint-Tillokerk. Het muziekfeest in de vooravond werd verzorgd door de Stadsfanfaren en na hen de Harmonie van de Congregatie[311].

De eeuw werd vol gemaakt met nog een reeks optredens. Een primus die afstudeerde in het Klein Seminarie van Roeselare werd in die tijd enorm gevierd. Zo ook Alberic Beeuwsaert die in 1898 de eerste

De oudste groepsfoto dateert van 1896. In het midden de eerste vlag die erevoorzitter Philippe Gillès de Pélichy in 1860 aan de Stadsfanfaren schonk. Let ook op het uniform.

in uitmuntendheid werd en acht eerste prijzen in de 'rederijkersschool' en drie bijprijzen in de wedstrijd tussen de bisschoppelijke colleges van West-Vlaanderen won. De Izegemse geestelijkheid haalde hem af aan het station en begeleid door de Stadsfanfaren werd hij naar het stadhuis gebracht, waar de burgerlijke overheid hem eerde[312]. Op 28 augustus 1898 werd herdacht dat een eeuw geleden de Boerenkrijg plaatsvond. Na de plechtige hoogmis werd de gedenksteen onthuld en gewijd die nog altijd in het portaal van de Sint-Tillokerk hangt, gevolgd door op het Kerkplein de uitvoering van de feestcantate door de leden van De Mandelkoor, de Izegemse studenten met vakantie, en een zestigtal jongens. Aan de stoet in de namiddag namen al de gilden en maatschappijen van Izegem deel, met als groep 17 de Stadsfanfaren. 's Avonds werd een groot muziekfeest op de Grote Markt opgeluisterd door de Stadsfanfaren (van 19 tot 20 uur) en daarna door de Harmonie van de Congregatie; die als slot van de hele avond speelden ze samen de Vlaamse Leeuw. Niet met de gebruikelijke woorden, want de omstanders konden een speciale tekst meezingen die voordien in krant was opgenomen. Op kermiswoensdag 7 september 1898 werden volksfeesten in de Baron de Pélichystraat en de St.-Hiloniusstraat georganiseerd, met o.a. om 17 uur een concert met de Fanfaren der Stad en om 20.30 uur 'schitterend vuurwerk'. Tijdens het vuurwerk voerden de Stadsfanfaren muziekstukken uit[313]. Op 18 juni 1899 traden de Stadsfanfaren met 34 uitvoerders aan op het festival in Meulebeke georganiseerd door de lokale muziekmaatschappij Sinte-Cecilia[314].

Op 9 juli 1899 organiseerde het stadsbestuur van Izegem een 'Festival en Militair Feest' voor harmonieën, fanfaren, zangkoren en Chinese schijfschieting voor brandweerkorpsen. 's Morgens gaven de drie Izegemse muziekverenigingen – de Congregatieharmonie, De Broederliefde en de Stadsfanfaren – een 'luisterrijk concert' vanop de kiosk op de Grote Markt. Om twee uur namen, de gendarmen te paard op kop, vierenveertig fanfaren, harmonieën, zangverenigingen en pompierkorpsen deel aan de stoet die liep van het Stationsplein via de Stationsstraat, Kruisstraat, Roeselaarsestraat, Wijngaardstraat, Hondstraat, Nieuwstraat, de Pélichystraat, Sint-Tillostraat, Sint-

Amandstraat, Krekelstraat, Sint-Pietersstraat, Papestraat ('Priesterstraat'), Gentstraat en Marktstraat naar de Grote Markt, zowat het gebruikelijke traject in die tijd. Aan de 'Chineesche Vogelschieting' namen dertien pompierkorpsen aan evenveel persen deel. Zes harmonieën en twintig fanfaren musiceerden op drie kiosken: op de Grote Markt, de Kruisplaats en de Meensestraat. Het waren de drie Izegemse verenigingen die inzetten, de Stadsfanfaren op de Grote Markt. In het Gildenhuis traden vier koren op, waaronder De Mandelkoor o.l.v. P. Bourgeois, Vriendenkring o.l.v. J. Clement en De Kerels o.l.v. J. Desmarets[315].

Op 10 juni 1900 – en dat is nog de 19e eeuw – namen de Stadsfanfaren deel aan het festival in Aarsele waar de vlag werd gewijd van de maatschappij van onderlinge bijstand[316]. Op 1 juli 1900 waren de Stadsfanfaren een van de 18 geprogrammeerde maatschappijen op het 'Groot Festival' in Lichtervelde, maar Haeghebaert betwijfelt of ze wel allemaal hebben deelgenomen[317]. Valère Vanden Bogaerde werd op woensdag 8 augustus 1900 ingehaald. De nieuwe burgervader werd om 1.30 uur door de overheden, ambtenaren, maatschappijen en gilden van de stad tussen de Sint-Arnolduskapel en de Abele verwelkomd, waarna de 41 groepen in stoet naar het stadhuis trokken, de Stadsfanfaren als laatste muziekvereniging. 's Avonds openden de Stadsfanfaren op de Grote Markt het muziekfeest, waar ook de Vereenigde Kunstminnaren, de muziekafdeling van de Gretrykring en de harmonie van de Congregatie optraden. Een groot vuurwerk op de Korenmarkt sloot de avond af[318].

De Stadsfanfaren konden natuurlijk niet afwezig blijven in de stoet n.a.v. het bezoek op 22 september 1901 van prins Albert (de latere koning Albert I) aan de Stedelijke Elektriciteitscentrale. Om 16.30 uur – maar toen was de prins al vertrokken – was er een muziekfeest op de Grote Markt met de Stadsfanfaren, de Peter Benoit's fanfaren, de harmonie van Ingelmunster en de harmonie van de Jongelingencongregatie, klassiek besloten met een vuurwerk[319]. Op 6 juli 1902 kende Ingelmunster zijn zesde festival en weer ontbraken de Stadsfanfaren niet[320]. Enkele weken later werd in eigen stad opgetreden. Op 8 juni 1901 was baron Charles Gillès de Pélichy getrouwd met Maria Rosalie van der Renne de Daelenbroeck, maar tijdens zijn huwelijksreis in Biarritz had hij een longontsteking opgelopen, in die tijd zeker nog een gevaarlijke ziekte. Izegem bad voor zijn genezing en op 27 juli 1902 kon het echtpaar triomfantelijk worden ingehaald. Het feest was een van de grootste die Izegem ooit meemaakte, naderhand door Emiel Dierick beschreven in een brochure van 55 bladzijden. Op kop reden de gendarmen te paard, daarachter het 'Korps Pompiers' gevolgd door het 'Stadsmuziek' Dat was niet het enige optreden. *Van 6 tot 8 ure gaven de Stadsfanfaren en de Harmonie van Ingelmunster een luisterlijk muziekfeest op de Markt en lieten het volk eenige aangename stonden en de bewoners van de markt eene goede neering genieten*[321]. Ter gelegenheid van het bezoek van gouverneur Charles d'Ursel aan de stad op 21 juni 1903 organiseerde het stadsbestuur een 'Muziek- en Militair Feest' voor harmonieën, fanfaren en zangmaatschappijen[322]. Nog in de gemeenteraadszitting van 16 mei was er sprake van dat bezoek, maar of het plaats vond is zeer de vraag, want op 28 juni overleed de gouverneur en van dat bezoek vernemen we niets meer. Op 4 juni 1905 traden de Stadsfanfaren op het Emelgemse plein op n.a.v. 75 jaar Belgische onafhankelijkheid[323]. Op 6 augustus 1905 waren ze ook te horen tijdens de installatiestoet van burgemeester Henri Paret en het bijhorende muziekfeest[324], en op 20 februari 1906 bij de inhaling van de Emelgemse pastoor Aloïs Devisschere[325].

Serenades werden niet alleen gebracht aan het huis van bestuursleden. Een paar mooie bewijzen hiervoor vinden we in 1906. *Iseghem was Dinsdag namiddag in volle feeste. Vlaggen wapperden in alle straten en 't muziek was op gang om den Heer Louis Verstraete in te huldigen, voor de uitgezonderde onderscheiding die zijne studien van bouwkunde komen te bekroonen in den Academie van Gent.* Dergelijke uitslag was nog maar drie keer behaald sedert het ontstaan van de Sint-Lucasscholen in Gent en de vorige keer was twintig jaar geleden. Daarom die huldiging op 24 juli 1906. *Het muziek heeft den Laureaat ten huize gehaald om hem op 't stadhuis den eerewijn te schenken.* Daar werd hij door de burgemeester gehuldigd[326]. Nauwelijks twee weken later werd ook Robert Gits (°Izegem 23 maart 1886) gehuldigd. *Deze week wierd er een nieuwe laureaat plechtig ingehaald door het stadsmuziek en verwellekomd door zijne familie-leden en kennissen die hem aan de statie kwamen afhalen*, aldus de *Gazette van Iseghem* op 4 augustus 1906. Gits was toen als laureaat aan het Klein Seminarie van Roeselare afgestudeerd (in Izegem bestond toen nog geen volledige humaniora). Het was niet de enige keer dat de Stadsfanfaren hem een serenade brachten: dat gebeurde ook op 11 oktober 1910 toen hij aan de Katholieke Universiteit van Leuven afstudeerde als doctor in de wijsbegeerte en letteren. Het volgende jaar behaalde Gits in de interuniversitaire wedstrijd uitgeschreven voor studenten van de vier Belgische universiteiten andermaal de gouden medaille[327], maar volgens een liberaal dagblad *heeft het gemeentebestuur van Iseghem* [die keer] *geen enkele plechtigheid ter eere van den Hr Gits ingericht* want *de vader van de Hr Gits wil in de gemeenteraad niet*

dansen zoals de burgemeester fluit.[328] Zijn vader Constant zetelde in de gemeenteraad, maar dan wel bij de katholieke oppositie en dus mocht de gebruikelijke serenade niet gebracht worden. Jozef Geldhof brengt dat feit in verband met een scheuring in de Stadsfanfaren: elf muzikanten zouden het verbod overtreden hebben en hem toch een serenade hebben gebracht, met als resultaat dat ze uit de Stadsfanfaren werden gezet.[329]

Op 21 oktober 1906 was Izegem in de ban van een groots opgezette feestbetoging ter ere van oud-bestuurder van het Sint-Jozefsgesticht Pieter Baes en onderwijzer August Vermeire aan wie toen omwille van hun verdiensten tijdens de schoolstrijd van 1879-1884 het pauselijk ereteken Pro Ecclesiae et Pontificae werd toegekend. Aan de huldestoet namen 34 groepen deel, na de gendarmen te paard de Stadsfanfaren. De stoet eindigde aan het Gildenhuis waar de feestvergadering werd ingezet door de Harmonie van de Congregatie, en eindigde met 'Zij zullen haar niet hebben, de schone ziel van 't kind' door de zangmaatschappij Allen Broeders[330]. Op 16 juni 1907 kon er weer eens deelgenomen worden aan een 'Groot Festival' in Izegem dat door het stadsbestuur werd ingericht. Na de gendarmen te paard stapten 29 fanfaren, harmonieën en koren in de stoet mee en aan de wedstrijd zelf namen er 27 deel: de muziekverenigingen in kiosken op de Grote Markt, de Kruisplaats en de Meensestraat en de vier koren in het Gildenhuis.Voor Izegem waren dat de Stadsfanfaren, de Peter Benoit's Kring Fanfaren, de Congregatie Harmonie, de Fanfaren Onder Ons en De Mandelkoor, voor Emelgem De Kerels en voor Kachtem de onbetitelde 'Fanfaren', waarvan wij weten dat het om Vrede en Eendracht gaat[331]. Bijna een jaar later namen de Stadsfanfaren op zondag 3 mei 1908 deel aan de inhaling en – met de Peter Benoitkring, Onder Ons en de Harmonie van de Jongelingencongregatie – aan het muziekfeest ter ere van de nieuwe burgemeester Eugène Carpentier[332]; burgemeester Paret had al na twee jaar ontslag genomen en zijn opvolger was op 16 januari 1908 door de koning benoemd.

Op 2 mei 1909 overleed Emiel Jacob, de eerste pastoor van de H.-Hartparochie. De begrafenisstoet met o.a. de Stadsfanfaren en de Congregatieharmonie haalde het lijk vier dagen later ten huize af en begeleidde het naar de kerk en daarna wellicht ook naar het kerkhof[333]. Zijn opvolger, Frederik De Baecker, werd op 15 juni 1909 ingehaald. Een stoet werd gevormd tussen de Abeele en Boers Linde; na de gendarmerie en de Sint-Eloysgilde – allemaal te paard – liepen de Stadsfanfaren, een volgorde die wel eens meer voor kwam[334]. Op 25 juli 1909 vierde De Mandelkoor zijn vijftigjarige bestaan en organiseerde een huldebetoog voor erevoorzitter baron Jean Gillès de Pélichy en ondervoorzitter Camille Kerckhof. Een stoet met op kop het Korps Vrijwillige Pompiers gevolgd door de Stadsfanfaren liep van het Stationsplein via de centrumstraten naar het Gildenhuis waar de Feestcantate op muziek van Pierre Bourgeois en tekst van Emiel Neirynck werd uitgevoerd door 200 mensen. Daarna verzorgden de deelnemende maatschappijen een muziekfeest op de Grote Markt en een zangfeest in het Gildenhuis[335].

Dat de katholieke partij 25 jaar aan het bewind was, vierde het kanton Izegem op zondag 8 augustus 1909, om 10 uur met een plechtige hoogmis en vanaf 15 uur met een stoet die door de Stadsfanfaren via de centrumstraten naar het Gildenhuis leidde waar de feestvergadering plaatsvond[336]. Geen jaar later namen de Stadsfanfaren deel aan een andere politieke manifestatie, georganiseerd door de Katholieke Burgersbond van Izegem. Op 8 mei 1910 bracht het arrondissement Roeselare-Tielt een hulde- en dankbetoon aan baron Charles Gillès de Pélichy. De officiële reden was dat hij tien jaar het arrondissement in het parlement vertegenwoordigde, maar het ging al evenzeer om een politieke meeting, want op 22 mei waren er parlementaire verkiezingen. Volgens de katholieke pers zouden er tienduizend mensen deelnemen, 250 verenigingen, waaronder 20 muziekkorpsen. Het waren er in werkelijkheid wel veel, maar toch veel minder: volgens het programmablad 38 Izegemse en 41 niet-Izegemse verenigingen. De stoet leidde naar het Gildenhuis voor de feestzitting. De burgemeester, dokter Gits als voorzitter van de Katholieke Burgersbond, dokter Delbeke, volksvertegenwoordiger, en pastoor Van Coillie namen het woord. Laatstgenoemde las een telegram met gelukwensen van de paus voor en speldde de gevierde het erekruis der orde van Gregorius de Grote op. Daarna was er een muziekfeest op drie kiosken, op de Grote Markt waar de Stadsfanfaren als eerste aantraden, de Meensestraat en de Kruisplaats, en 's avonds vuurwerk op de Korenmarkt[337].

Zeker vanaf 1910 werd deelgenomen aan de Sinksenkermis op de H.-Hartparochie[338]. De Stadsfanfaren zetten telkens – samen met De Mandelkoor – de vooravond van de vierdaagse kermis (Sinksenzondag, maandag, dinsdag en de zondag erop) in met een concert. In 1910 en 1911 was een van de evenementen op tweede Sinksen een stoet met wielrenners, aangevoerd door de Stadsfanfaren. Een andere attractie zal die twee keren wel een avondoptreden van de Veloclubfanfare uit Zwevegem, zo'n vijftig man sterk, geweest zijn. Tot 1914 werd er telkens een vuurwerk afgeschoten met een gezamenlijk optreden van de Stadsfanfaren. En ter gelegenheid van Izegem-Kermis verzorgden de Stadsfanfaren zeker de eerste maandag van september 1911, 1912 en 1913 om 18 uur een concert[339];

in 1914 was op dat ogenblik de oorlog al uitgebroken. Het waren ook de jaren van de zomerconcerten een zondagavond op de Grote Markt[340].

Op 12 juni 1910 namen 'De Fanfaren der Stad' deel aan een festival in Rumbeke[341] en op 17 juli 1910 werd het vaandel van de Maatschappij Gewezen Soldaten van het Belgisch Leger 'De Ware Vaderlanders' ingezegend. In de stoet stapten de Stadsfanfaren mee, maar de glansrol was in de namiddag weggelegd voor het muziekkorps van het 1e Regiment Gidsen dat twee concerten ten beste gaf[342]. Op 25 juni 1911 was er het vaandelfeest van de Katholieke Jonge Wacht (een soort voorloper van jong CD&V); van aan de Trompette in de Nieuwstraat vertrok in de namiddag een uitgebreide stoet met op kop de Stadsfanfaren[343]. Op 9 juli 1911 stond het festival in Ingelmunster op het programma.[344] Van een heel andere aard was de stoet met 29 groepen, de Stadsfanfaren op kop, waarmee medio augustus 1912 Odiel Defraeye werd vereerd; voor de *inhaling van den baankoerser Sieur Odiel Defraeye, overwinnaar der ronden van Belgie en Frankrijk in 1912* gaf de gemeenteraad 500 van de gevraagde 800 frank *onder voorwaarde dat de feest gegeven worde ten voordeele van gansch Iseghem en niet ten voordeele van enkele plaatsen*[345].

De oorlog betekende de voorlopige stopzetting van de activiteiten[346]. *De schone kostumen schenen gevaarlijke dingen te zijn* – ze hadden een nogal militair uitzicht – *en moesten afgeleverd worden, om daarbij met de tijd te vergaan. Instrumenten en materiaal vervielen in erbarmelijken staat, kostbare muziekstukken, diploma's en een zwaar behangen kroonring met herinneringsmedailles gingen jammerlijk verloren*[347]. De militaire Duitse overheid eiste de instrumenten op, want een in Izegem verblijvend regimentsmuziek wilde in de H.-Hartkerk een concert geven, maar beschikte niet over alle nodige instrumenten. Zijn Kapelmeister kwam ze ten huize van dirigent Henri Deblauwe in de St.-Pietersstraat opeisen, maar die beweerde dat de muzikanten ze hadden meegenomen. Enkele instrumenten lagen geborgen boven zijn hoofd terwijl hij ontkende. Omdat de Duitser hem niet geloofde en bleef aandringen, verwees de dirigent ten lange laatste naar Het Damberd waar nog vier, vijf stukken oud koper lagen, en gepaaid met hun schat trokken ze op. Uit dank bracht de Kapelmeister twee kaarten voor de uitvoering in de H.-Hartkerk, maar Deblauwe weigerde ze te aanvaarden. Alle waardevolle instrumenten waren heimelijk weggeborgen in de brouwerij Rosseel[348].

VAN WERELDOORLOG TOT WERELDOORLOG

De Stadsfanfaren waren present tijdens de inhuldiging van pastoor Joseph Loosveldt op Onze-Lieve-Vrouw Lichtmis (2 februari) in 1919. Blijkbaar was dat het eerste openbare optreden na de wapenstilstand. De 'inhaling' van de nieuwe pastoor van de Sint-Tilloparochie gebeurde al bij al bescheiden, want de oorlog was nog maar net gedaan.[349] Een paar maanden later vinden we de eerste vermelding van de viering van de Nationale Feestdag door de Stadsfanfaren terug 1919[350]. Dergelijk concert ter gelegenheid van 21 juli zou een constante worden in de geschiedenis van de Stadsfanfaren. Anders dan na de Tweede Wereldoorlog vierden de Stadsfanfaren zowel 11 als 21 juli. Gewoonlijk verscheen dan het programma in de pers. Vooral de nationale feestdag van 1930 werd meegevierd en dat had natuurlijk alles te maken met de viering van honderd jaar Belgische onafhankelijkheid[351].

Op zondag 22 februari 1920 verzorgden de Stadsfanfaren in de Gouden Leeuw een solistenconcert waarvan de grote stimulator bestuurslid Joseph Verhamme was.[352] Dat jaar won FC Izegem het voetbalkampioenschap der Vlaanderen en de club werd daarom door de Stadsfanfaren triomfantelijk naar haar lokaal Het Oud Stadhuis geblazen[353]. Op 20 juni 1920 werd het vaandel van de oudstrijdersvereniging VOS gezegend en het oorlogsgedenkteken, een werk van architect Jules Vercoutere en beeldhouwer Adolf Van Peteghem, onthuld. Er namen maar liefst 71 groepen deel aan de optocht, na de gendarmen en de boerengilde te paard, de Stadsfanfaren[354]. Op 27 juni 1920 werd Louis De Wasch ingehaald als derde pastoor van de H.-Hartparochie; dat gebeurde o.a. 'met muziek', maar er wordt niet gespecificeerd[355]. Daags voordien had de koning François Bral-Donego tot nieuwe burgemeester benoemd. Op 18 juli werd hij ingehaald door dertig groepen waaronder de Stadsfanfaren en 's avonds verzorgden de Congregatie en de Stadsfanfaren een muziekfeest[356]. Op zondag 19 juni 1921 gaven de Stadsfanfaren twee concerten ten voordele van het Wezenbloempje, bedoeld voor de slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog, initiatief dat op 18 juni 1922 herhaald werd[357]. Op zondag 21 augustus 1921 vierden Izegem en Omliggende het 200-jarige bestaan van het Broederschap van het H.-Sacrament en dat werd op de Sint-Tilloparochie gevierd, 's morgens met een algemene communiemis, een plechtige hoogmis en een volksvergadering in 't Gildenhuis met de kapucijn René, na de middag met een plechtig lof, om 4 uur gevolgd door een volksoptocht ter ere van het H.-Sacrament. De boerengilde beet de spits af en de Stadsfanfaren volgden

als groep 14[358]. De Stadsfanfaren hielpen in maart 1923 architect Jules Vercoutere, die directeur was van de Stedelijke Nijverheidsschool, ten grave dragen[359].

Op 28, 29 en 30 juli 1923 vond in Blankenberge een groot internationaal reddingscongres plaats, met als een van de activiteiten op zondag 29 juli een concert door de Stadsfanfaren op de kiosk van de zeedijk.[360] Ter gelegenheid van Statie-Kermis op 3 en 4 augustus 1924 verzorgden zowel de Vrije Kunstvrienden als de Stadsfanfaren een concert[361]. Twee maanden later werd op 12 oktober de nieuwe stadsbeiaard feestelijk ingehuldigd met o.a. concerten van de Stadsfanfaren, Leo XIII en de Congregatie[362]. Op 14 juni 1925 werd gefeest toen de Stadsfanfaren een nieuwe vlag kregen (zie verder). Aan de optocht ter gelegenheid van het provinciaal congres van de Kroostrijke gezinnen op 30 augustus 1925 in Izegem namen ook de Stadsfanfaren deel[363]. Voor hun 'Luisterlijke Vlaamsche Leute Kermis' op 22 augustus 1926 konden de padvinders van Sint-Joris de Stadsfanfaren strikken voor een aperitiefconcert in de H.-Hartschool[364]. De Stadsfanfaren begeleidden in 1927 politiecommissaris Frans Van Kesbeeck naar zijn laatste rustplaats[365]. In de vooravond van zondag 23 oktober 1927 noteren we een concert op de Korenmarkt, die ondertussen al enige jaren tot Zegeplaats was omgedoopt[366]. Er waren vanaf 1928 in de feestzaal van het stadhuis Pax Intrantibus de eigen jaarlijkse aperitiefconcerten een zondagmorgen in maart[367].

Op 10 augustus 1930 kregen de pompiers een nieuw vaandel en werd het arsenaal op de hoek van de Ommegangstraat en de Krekelstraat plechtig in bezit genomen. Aan de 'grote feestelijkheden' namen o.a. de Stadsfanfaren deel met in de voormiddag een muziekconcert op de kiosk van de Grote Markt en in de namiddag de stoet[368]. Op 20 september 1931 werd het nieuwe spoorwegstation plechtig geopend. De stedelijke overheid, de feestcommissie en een aantal hoge ambtenaren van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen wachtten tegen de middag minister van vervoer Philip Van Isacker af. De Stadsfanfaren verwelkomden hem met de Brabançonne. Na enkele spreekbeurten en een bezoek aan het station werden de minister en de genodigden door de muzikanten voor de receptie en het banket naar het stadhuis begeleid[369]. Op 7 augustus 1932 vierde de Izegemse Bond der Kroostrijke Gezinnen zijn tienjarige bestaan; in de stoet van de Grote Markt naar de kastelen op de Bosmolens liepen de Stadsfanfaren voorop en in de hovingen van het Wolvenhof concerteerden ze[370]. Op 6 augustus 1933 werd de honderdjarige Francisca Cloet gevierd. De Stadsfanfaren stapten mee in de stoet en gaven in de vooravond een concert op de Zegeplaats[371].

Het Stedelijk Badhuis langs de vaart werd op 26 mei 1935 plechtig geopend door gouverneur Henri Baels; de Vrije Kunstvrienden, de Stadsfanfaren, de Harmonie Leo XIII, de socialistische harmonie De Voorwacht en de Koninklijke Harmonie der Jongelingencongregatie gaven elk een muziekconcert.[372] Van 17 tot 19 augustus 1935 gaven de scouts nog eens een 'Groote Vlaamsche Leutekermis' ten voordele van hun nieuw lokaal, met de zaterdagvoormiddag een muziekconcert door de Zanzibars en de zondagvoormiddag een aperitiefconcert door de Stadsfanfaren[373]. De inzegening van hun lokaal gebeurde op 1 december 1935; na de hoogmis in de H.-Hartkerk werd in stoet o.l.v. de Stadsfanfaren naar het lokaal in de Nederweg getrokken[374]. Ook de vlag van de Afdeling Izegem en Omliggende van het Nationaal Verbond der Vuurkruisers werd ingezegend; de Stadsfanfaren en De Vrije Kunstvrienden zetten het feest luister bij met een concert op 4 juli 1937[375]. In Tielt werd deelgenomen aan een nationale en provinciale muziekwedstrijd georganiseerd door de Koninklijke Harmonie De Goede Vrienden; van de dertien maatschappijen die deelnamen, waren het de Stadsfanfaren die met een 'eerste prijs' en een 'medaille der stad Tielt' terugkeerden[376]. En toen anderhalve maand later, op 30 oktober, Leopold III o.a. Izegem vereerde met een bezoek aan de honderdjarige Francisca Cloet, de elektriciteitscentrale en de vakschool werd hij bij de ontvangst op het stadhuis verwelkomd op muziek van de Stadsfanfaren[377]. Die dag hielden de verscheidene Izegemse muziekverenigingen een wandelconcert.

Opvallend is dat nog maar weinig buiten de gemeente werd opgetreden. Daar zijn althans weinig bewijzen van in de lokale pers terug te vinden en het archief van de fanfare voor die periode is al helemaal verloren gegaan. Het jaar 1939 was om twee redenen muzikaal belangrijk. Het provinciebestuur richtte op 26 februari in de feestzaal van het stadhuis voor het eerst een 'Wedstrijd voor volksmuziekmaatschappijen' in. De drie Izegemse verenigingen werden door de jury in tweede afdeling gerangschikt. De harmonie van de Jongelingencongregatie telde toen 60 uitvoerders, de Stadsfanfaren 37 en de Haronie Leo XIII 45. Ze voerden na hun optreden gezamenlijk o.l.v. J. Berteele, de dirigent van Leo XIII, 'Alte Kameraden' op[378]. Dat jaar ook sloegen de Izegemse muziekverenigingen de handen in elkaar en ze richtten een vrije muziekschool op[379]. De muziekschool van Crombez was al generaties verdwenen en een nieuwe had de oorlog niet overleefd. In 1913 had de katholieke oppositie aangedrongen op de opening van een muziekschool en een reglement voorgelegd, waarmee de gemeenteraad op 30 oktober 1913 eenparig instemde. Er werden lessen notenleer en koorzang, piano, viool

en blaasinstrumenten gegeven[380]. *Het Iseghemsche Volk* stond toen zeker niet achter het initiatief. *Ze stichten een muziekschole. We zijn tegen die schole niet, dat is ook volksontwikkeling. We zijn er zelfs voor, maar... ze hadden algelijk beter gedaan eerst dat geld te geven voor 't werkloozenfonds en later te peizen op een muziekschool*[381]. Een week later heette het: *Er werd ons gevraagd hoe 't komt dat men geen leraar benoemde uit MANDELKOOR of STADSMUZIEK? We moeten bekennen dat we 't niet weten.* De leergang blaasinstrumenten – of ging het alleen om klarinet? – werd de zondagvoormiddag gegeven door Jean Lagage. Met de oorlog was de muziekschool weggevallen en het duurde dus tot bijna weer een oorlog voor er een nieuwe kwam. In het inrichtend comité werden de mandaten in 1939 netjes over de muziekverenigingen verdeeld: Octave Sintobin werd voorzitter, Daniël Saelen van de Peter Benoitkring ondervoorzitter en Jozef Herreman, de proost van het Jongelingencongregatie, secretaris[382].

Een muziekuitvoering van op de kiosk van de Grote Markt.

Op 21 april 1940 werd dat gemeenschappelijk optreden van de drie verenigingen herhaald, maar dan kwam de oorlog.[383] Toch is er nog enig muzikaal leven te bespeuren: op 10 augustus 1941 gaven de Stadsfanfaren, de Jongelingencongregatie, Leo XIII en de harmonie Eendracht en Vooruitgang van Emelgem op de Grote Markt een concert ten beste met 125 uitvoerders en met werk van Genotte, Peter Benoit, Edgar Tinel, Jan Blockx en Paul Gilson[384].

DE LAATSTE ZESTIG JAAR

Voor de naoorlogse periode hebben we zoveel gegevens, dat we afzien van de strikt chronologische volgorde. We behandelen eerst de (provinciale) wedstrijden waarmee net voor de oorlog was gestart en waarin we de opgang van de Stadsfanfaren zullen meemaken. Omdat volgens de statuten van 1954 de vereniging zich oplegde deel te nemen *aan al de openbare plechtigheden die de stad aangaan, telkens zij daartoe door de stad verzocht wordt, dit in erkentenis voor een jaarlijkse bijdrage welke deze haar verleent,* komen de officiële en semi-officiële optredens daarna aan de orde. Daar hoort o.a. ook de samenwerking met de brandweer bij en die resulteerde in enkele buitenlandse reizen. De eigen vieringen en concerten zijn daarna aan de orde. Volgen dan andere optredens in Izegem waaronder het Herfstmuziekfestival en de Batjes en allerlei vieringen... Natuurlijk werd er ook veel buiten Izegem opgetreden. De radio-opnames, LP's en CD's gaan de afdeling ontspanning vooraf, waarbij we apart aandacht hebben voor de nachtridders. We zijn bij sommige onderdelen wat breedvoeriger om bij tal van Izegemnaren herinneringen op te wekken.

Wedstrijden en promotietornooien

Tot voor kort waren er verscheidene organisaties die elk hun wedstrijden organiseerden, waaronder het eerder neutrale Muziekverbond van België en Fedekam, de federatie van katholieke muziekverenigingen. Hoewel de Stadsfanfaren zich altijd uitgaven als neutraal was de maatschappij – samen met veel niet-katholieke verenigingen – ook bij Fedekam aangesloten, om te kunnen deelnemen aan tornooiwedstrijden en jeugdsolistentornooien.

We beginnen met de wedstrijden georganiseerd door het provinciebestuur van West-Vlaanderen[385]. Aan het 'groot provinciaal muziektornooi' op de kiosk op de Korenmarkt op 18 september 1949 namen tien maatschappijen deel, waaronder de drie Izegemse muziekverenigingen. In het totaal schreven

37 maatschappijen in en traden er 34 op, want Izegem was maar één van de vier wedstrijdplaatsen. Van al die verenigingen behaalde de Koninklijke Harmonie van de Congregatie het beste resultaat (90%) en zij mocht als eerste Izegemse muziekkorps overgaan naar eerste afdeling. Op dat moment waren de Stadsfanfaren (75%) ook nog de mindere van de Harmonie Leo XIII (80%). Voor een goed begrip: er zijn vijf categorieën: superieure afdeling (in 1974 ingevoerd), ereafdeling, uitmuntendheid, eerste afdeling en tweede afdeling.

Op het provinciaal tornooi voor muziekkorpsen van tweede afdeling op 16 oktober 1955 in Heule promoveerden de Stadsfanfaren met 85 procent naar eerste afdeling. Een jaar later bleven de Stadsfanfaren in eerste afdeling (76%) , maar promoveerde de Koninklijke Harmonie van de Congregatie naar ereafdeling (91%) en de Harmonie Leo XIII (84%) naar uitmuntendheid. Nog eens drie jaar later, op 20 september 1959, werd op het tornooi in Diksmuide naar de klas van uitmuntendheid gepromoveerd, maar ook Leo XIII steeg een categorie. Op 29 september 1963 deden in zaal Patria in Roeselare 46 muzikanten mee aan het provinciaal muziektornooi dat was voorbehouden aan de korpsen in uitmuntendheid en ereafdeling. De Stadsfanfaren bleven weliswaar in uitmuntendheid, maar behaalden slechts een premie (60-69%). De pers was niet mals: er werd lawaaierig en ruw geblazen, de sonoriteit en de nuanceringen lieten veel te wensen over, de bewegingen van de dirigent waren vaak foutief en onnodig…[386].

In 1967 was het dan wel zo ver. Dieudonné Dejaeghere en zijn tien saxofoons, zeven klein kopers, elf bugels, drie baritons, vijf tuba's, twee althoorns, vier trombones, en twee sousafoons, dus samen 44 muzikanten, behaalden in de stadsschouwburg van Kortrijk 87% en promoveerden op het 20e provinciaal muziektornooi naar ereafdeling[387]. In 1974[388] en op 4 mei 1980[389] bleven de Stadsfanfaren in ereafdeling. Op 11 mei 1986 werd in Menen de plaats in ereafdeling met goed resultaat verdedigd. *Het koncert van de Kon. Stadsfanfare Izegem, geleid door Willy Demey, was ook van uitstekende kwaliteit. Er werd met een veel kleinere bezetting* [dan de Leiezonen van Desselgem die naar superieure promoveerden] *getornooid. Dat was een koket koncert. Jef Moerenhouts Zomerbeelden en Hironki Kuwahara's "Three fragments for band" werden als stukjes kantwerk naar voren gebracht. Het moet een genot zijn in die Stadsfanfaren te koncerteren. Maar het is waarschijnlijk een moeilijke opdracht zich te kunnen meten met zo vele eerste klasse solisten. En wat een snedige dirigent. Bravo zei het publiek.*[390] Op de provinciale tornooien van 1992 in Harelbeke[391] en van 27 april 1997 in Diksmuide[392] verzekerden de Stadsfanfaren het behoud in ereafdeling.

Op 28 april 2001 promoveerden de Stadsfanfaren met grote onderscheiding naar superieure afdeling. Dat werd op 23 mei 2001 in het Oud Stadhuis gevierd.

Het begin van de 21e eeuw werd wel een nieuw hoogtepunt. Na bijna dertig jaar promoveerden de 53 muzikanten van de Stadsfanfaren met grote onderscheiding (88%) op 28 april 2001 in 't Gelandt in Menen naar superieure afdeling. En dat terwijl de Koninklijke Harmonie van de Congregatie naar ereafdeling zakte![393] Er kon op 23 mei een etentje van af en tijdens het Sint-Ceciliafeest later op het jaar (3 november) kreeg het korps op het stadhuis een receptie aangeboden.

We gaan nu verder met de wedstrijden georganiseerd door Fedekam. In 1972[394] en 1977 bleven de Stadsfanfaren in ereafdeling. Op 11 mei 1980 werd in Brugge ook meegestreden in het nationaal kampioenschap en voor Izegem werd het daar een dubbel succes: De Koninklijke Harmonie van de Congregatie werd nationaal kampioen in de afdeling harmonie en de Koninklijke Stadsfanfaren nationaal kampioen in de afdeling fanfaren![395] In een artikel in *Het Wekelijks Nieuws* – waarin de Stadsfanfaren niet eens vernoemd worden – kaart de auteur wel een oud zeer aan, nl. dat van de gelegenheidsmuzikanten, die bij die tornooien de korpsen komen versterken[396]. Een oud zeer inderdaad, want hetzelfde blad had dit fenomeen ook al fel aangeklaagd in zijn nummer van 18 oktober 1963[397]. Later werd daarop strenger toegekeken. In

het archief zitten stukken waarbij een muzikant die lid was van meer dan één vereniging gevraagd werd 'welke muziekvereniging uw voorkeur geniet voor wat uw optreden voor de Provinciale Tornooien betreft'. Die versterking tijdens optredens was een gebruik dat blijkbaar in alle verenigingen bestond en van alle tijden was, ook bij de Stadsfanfaren. Het kon tot hilarische toestanden leiden: muzikanten die zich heel snel moesten omkleden als de twee verenigingen waarin ze speelden na elkaar moesten optreden.

Op het tornooi van 22 oktober 1995 in het cultureel centrum 'De Stringe' in Vichte behaalden de Stadsfanfaren 85,6 procent in ereafdeling[398]. Op het provinciaal kampioenschap van 18 oktober 1998, opnieuw in Vichte, traden de Koninklijke Stadsfanfaren aan in superieure afdeling; 91,3% was een half procent te weinig om voor het nationaal kampioenschap geselecteerd te worden. De ontgoocheling was niet al te groot, want het winnende Zarren speelde in superieure afdeling en de Stadsfanfaren op dat moment nog altijd in ereafdeling. Op 15 oktober 2000 deden de Stadsfanfaren, weer in Vichte, opnieuw mee in superieure afdeling. In het concertprogramma van 25 november 2000 is sprake van *een prachtig resultaat van meer dan tachtig procent (...) en dat dan nog na een (al te) korte voorbereidingstijd*[399].

Die Fedekamwedstrijden verdwenen toen na ingrijpen van het ministerie van cultuur er in 2002 met VLAMO (afkorting voor Vlaamse Amateurmuziekorganisatie vzw) een overkoepelende organisatie kwam waarin het Muziekverbond en o.a. Fedekam opgingen[400]. VLAMO-West-Vlaanderen organiseerde op 18 oktober 2003 haar eerste provinciale wedstrijd voor harmonieën en fanfareorkesten in Vichte. De Stadsfanfaren deden mee in superieure afdelingen en plaatsten zich voor de finale in Leuven. *De Koninklijke Stadsfanfaren uit Izegem onder leiding van dirigent Hans Demeurisse waren de uitblinker met een score van 91,8 procent, goed voor de grootste onderscheiding. De jury was vol lof over de prestaties van het orkest en de dirigent*, lezen we in *Het Nieuwsblad* van 23 oktober 2003. Die finale op 29 november werd echter een tegenvaller[401].

We vernoemen nog enkele andere prestigieuze wedstrijden. Wat nog altijd als een hoogtepunt wordt gezien is de deelname op 8 augustus 1954 aan het wereldmuziekconcours in het Nederlandse Kerkrade. Op dat (werkelijk!) internationale muziekconcours voor symfonie-, harmonie- en fanfaregezelschappen behaalden de Stadsfanfaren met dertig punten op veertig een tweede

Op 8 augustus 1954 mochten de Stadsfanfaren deelnemen aan het wereldmuziekconcours in het Nederlandse Kerkrade.

prijs in de marswedstrijden en met 66% een derde prijs in de internationale muziekwedstrijd (concert).[402] De Stadsfanfaren werd daar geklasseerd in eerste afdeling.[403] Een halve eeuw later werden de Koninklijke Stadsfanfaren geselecteerd om op 16 juli 2005 nog eens deel te nemen aan dat Wereldmuziekconcours in Kerkrade dat om de vier jaar plaats vindt. In de 'eerste divisie fanfare' werd een gouden medaille behaald. Voor nog vier muzikanten was het hun tweede deelname: Silvain Seynaeve, André Vandommele, Herman Demeurisse en Roger Vanwijnsberghe.

Ook het nationaal muziektornooi in Antwerpen georganiseerd door het stadsbestuur staat hoog aangeschreven. Op 14 december 1975 waren de Stadsfanfaren er van de partij. *In een vaardig en genuanceerd tempo, op uitzonderlijke wijze uitgedrukt onder de bezielende leiding van haar stijlvolle chef, de heer Willy Demey, vertolkte het gedrilde muziekkorps een gave en persoonlijk-aangevoelde interpretatie in de uitvoering der werken.* Of nog: (...) *de heer Demey, wiens zwierige en kreatieve leiding een keurkorps van de Koninklijke Stadsfanfaren heeft gemaakt, gebeeld naar zijn talentvolle persoonlijkheid.* En nog: *Nieuw leven werd gewekt in de aloude muziekmaatschappij*(...)[404]: Het werd een zilveren medaille. Er was al eens een bronzen medaille behaald... in 1895. Op 30 november 1980 behaalde dirigent Willy Demey met zijn 52 muzikanten dit keer wel de gouden medaille van de stad Antwerpen. Daarvoor moet een vereniging 90 procent of meer behalen. *Dit is een uitstekend korps met een bevoegde en accurate dirigent*, was de eindconclusie van de jury. De Stadsfanfaren maakten toen duidelijk een goede periode mee. Zeven jaar later wonnen op 6 december 1987 zowel de Koninklijke Harmonie van de Congregatie als de

Op 6 december 1987 wonnen zowel de Koninklijke Stadsfanfaren als de Koninklijke Harmonie van de Congregatie goud op het 36e Nationaal Muziektornooi van de Stad Antwerpen. Op de eerste rij André Ghys, de voorzitters Alfons Loontjens en Fernand Sagon, en Jean-Pierre Debosschere. Achter hen André Mistiaen, Philippe Sintobin, Paul Vanhaverbeke, Eric Thibau, Etienne Canniere en Christiaan De Forche.

Optreden in Blankenberge op 30 mei 1954. De tamboer-majoor is Alphonse Samyn.

Koninklijke Stadsfanfaren goud op het 36e Nationaal Muziektornooi van de Stad Antwerpen! De bezetting van het eerste korps was wel dubbel zo groot: 96 tegenover 45 muzikanten.

Officiële en semi-officiële optredens

Een stadsfanfare kan wel niet anders dan meewerken aan officiële feestelijkheden. Elk jaar verzoekt het stadsbestuur om medewerking aan de vieringen die de vaderlandslievende verenigingen organiseren. Traditioneel zijn de Stedelijke Stadsfanfaren van de partij bij de optochten in november: op 1 november naar het graf van de militaire en burgerlijke oorlogsslachtoffers op het kerkhof in de Roeselaarsestraat en op 11 november naar de ingang van Pax Intrantibus (het stadhuis) waar de foto's van de overleden weerstanders en politieke gevangenen ophangen. De leden van de Stadsfanfaren verzamelen dan aan de Sint-Tillokerk om van daaruit de oudstrijdersgroeperingen eerst te begeleiden naar de oorlogsmonumenten, vroeger op de Korenmarkt en sedert 1975 op de Melkmarkt. Daar worden dan de Last Post en het volkslied gespeeld. Lange tijd was dat alleen de Brabançonne, maar sedert de federalisering van het land ook de Vlaamse Leeuw. Vieringen van de NSB (Nationale Strijdersbond) volgen hetzelfde stramien.

We halen enkele speciale herdenkingen naar boven. Ter gelegenheid van de nationale feestdag van 1945, de eerste na de oorlog, voerden scholieren aan het oorlogsmonument het spreekkoor 'Heldenhulde' op en zongen ze 'België boven al', begeleid door de Stadsfanfaren. We staan stil bij de 21-juliviering van het volgende jaar omdat de anonieme verslaggever in *De Mandelbode* uitvoerige commentaar gaf over het concert dat de Stadsfanfaren o.l.v. dirigent Dieudonné Dejaeghere op de kiosk op de Grote markt ten beste gaven. Er was hier en daar wat kritiek te horen, maar de lof primeerde duidelijk:

Wat de interpretatie aangaat, moeten we dadelijk erkennen, dat we aangenaam verrast geweest zijn door het reeds bereikte peil op kunstgebied. De nieuwe leider, heer Dejaegher, heeft in korten tijd veel recht gezet, zijn muzikanten degelijk opgevoed, hen veel doen bijleeren, de nuanceering verzorgd en zijn aandacht gewijd aan de vele details van een onberispelijke vertolking. Dit is als slotsom een zeer verdienstelijke som geleverd werk. De uitvoering was dan ook netjes verzorgd, volstrekt muzikaal, degelijk schoon genuanceerd. Wat dadelijk en vooral opvalt is de goede wil, de tucht en de groote aandacht der muzikanten tijdens de uitvoering. Daarbij waren zelfs aan het slot van het Concert om zoo te zeggen nog geen teekens van opvallende vermoeienis te bespeuren, wat wijst op een degelijke training, door herhaalde individueele oefening bekomen.

Zeggen dat alles nu volmaakt is, ware natuurlijk overdreven (...) doch dit alles neemt niets weg van de groote verdienste van het reeds bekomen resultaat en zal ongetwijfeld met verdere studie ook tot meerdere volmaking komen.

Wij hebben ook kunnen vaststellen, dat de indruk bij het publiek overweldigend was. Verschillige Izegemnaren, met wie we spraken, bekenden ronduit dat ze

hun Stadsfanfare niet meer herkenden, zoodanig opvallend is de vooruitgang, die in de laatste maanden verwezenlijkt werd.

Om begrijpelijke redenen trokken de herdenkingen in de eerste naoorlogse jaren het meest deelnemers en publiek. Op 8 september 1945 vierde de bevolking de 'Mariale Bevrijdingsfeesten'. Mariaal omdat de Dankkapel werd ingezegend en alle straatkapelletjes opgetooid en verlicht waren. Die 'dank' en die 88 betonnen Mariakapelletjes die tussen 1 mei 1944 en 23 augustus 1944 werden geplaatst – en tot op vandaag in het stadscentrum te zien zijn – kwamen er omdat Izegem niet onder de bombardementen had geleden zoals Kortrijk, waar geallieerde vliegtuigen in 1944 de spoorweginstallaties wilden vernielen en daarbij honderden burgerlijke slachtoffers maakten.[405] In de Mariale stoet die om 17 uur aanzette, stapten ook de vier Izegemse muziekverenigingen en die van Emelgem mee. Een week later waren de Stadsfanfaren opnieuw te horen en wel tijdens het vlaggenfeest van de Izegemse afdelingen van de Nationale Strijdersbonden van 1914-1918 en 1940-1945. Tijdens deze eerste provinciale oudstrijders-verbroederingsdag werd de vlag aan de Izegemse afdeling overhandigd en concerteerden de Zanzibars, de Vrije Kunstvrienden en de Stadsfanfaren. Op 15 september 1946 werd het gedenkteken van de oorlogsslachtoffers 1940-1945 plechtig onthuld en het vaandel aan de oud-politieke gevangenen van Izegem-Emelgem in het stadhuis overhandigd en in de Sint-Tillokerk gewijd. Aan de 'Grootsche Optocht' namen 57 groepen deel, de Stadsfanfaren op kop, en er waren die dag diverse concerten, o.a. om halftien 's avonds door de Stadsfanfaren. Op Allerheiligen 1946 brachten meer dan 4500 stadsgenoten in het stadhuis een laatste eregroet aan twaalf gesneuvelde Izegemnaren, van wie er al zes begraven waren op het stedelijk kerkhof. De erewacht bestond uit leden van alle plaatselijke oud-strijdersgroeperingen en oud-politieke gevangenen. De solemnele lijkdienst en uitvaart vond de volgende dag plaats. De lijkkisten waren opgesteld aan het nieuwe standbeeld, toen nog op de Korenmarkt en door de Stadsfanfaren naar de Sint-Tillokerk begeleid. Tijdens de offerande werden meer dan 3500 gedachtenissen met de beeltenis van de twaalf soldaten uitgereikt. Op het stedelijk kerkhof in de Roeselaarsestraat werd het afscheidswoord namens de strijdmakkers uitgesproken door Jacques Vandenbogaerde, de voorzitter van de NSB 40-45. Pas later zou hij bestuurslid en nog later voorzitter worden van de Stadsfanfaren. Op 15 mei 1949 waren er in Izegem 'Jubelfeesten' ter gelegenheid van het dertigjarige bestaan van de provinciale afdeling van de Nationale Strijdersbond, met o.a. een 'grootse vlaggenoptocht' en op de kiosken van de Korenmarkt en de Kruisplaats optredens van de accordeonmaatschappij Crescendo, de Jongelingencongregatie, Leo XIII, de Stadsfanfaren, De Vrije Kunstvrienden, en een taptoe door de paramilitaire muziekkapel van de Nationale Strijdersbond van Moeskroen.

Bloemlegging aan de oorlogsmonumenten, toen nog op de Korenmarkt, want de foto dateert uit de beginjaren 1950. Vooraan de politie.

Tijdens de 'Vaderlandse feesten' van 18 september 1955 werd 'de 125e verjaardag van 's lands onafhankelijkheid' gevierd. Op het drukke programma stond er o.a. na de middag een stoet met vlaggenoptocht geafficheerd. *Taptoe doorheen de Kasteelwijk en het centrum; Bengaalse fakkel- en luchtballonnenoptocht. Opgeluisterd door de Koninklijke Stadsfanfaren. Vertrek aan "Het Damberd", over Gentstraat, Kasteelwijk, Kortrijkstraat, Grote Markt* was geprogrammeerd voor de avond die afsloot met een *toverachtig vuurwerk* op de Grote Markt.

De Stadsfanfaren waren in augustus in Nieuwpoort een aantal jaren van de partij op het 'jaarlijks huldebetoon aan Z.M. Koning Albert 1e en de helden van de IJzer'. Dat gebeurde op uitnodiging van de Izegemnaar Joseph Strobbe die o.a. nationaal voorzitter was van de NSB en

bevriend was met Octave Sintobin. De eerste keer moet op 4 augustus 1963 geweest zijn, toen de stad ook haar 800-jarige bestaan vierde. Zeker ook de twee volgende jaren waren de Stadsfanfaren van de partij en opnieuw vanaf 1970 tot 1976 met uitzondering van 1971. In 1971 kon het bestuur niet op de uitnodiging ingaan *gezien deze datum in het jaarlijks verlof der werknemers valt, en wij aldus niet kunnen beschikken over de nodige muzikanten voor een degelijke bezetting van onze fanfare* en nadien vond de organisatie de vraagprijs te hoog. Klassiek bij die deelnames was in de voormiddag deelname aan de optocht en in de namiddag in Nieuwpoort-Bad een concert en een defilé op de zeedijk, maar ook wel een optreden in een omliggende gemeente (De Panne in 1970, Beauvoorde en Westvleteren in 1972 en Oostduinkerke in 1973).

In tegenstelling tot 1 en 11 november, staat 8 mei (V-dag, de Duitse overgave in de Tweede Wereldoorlog) lang niet altijd op het programma van de Stadsfanfaren. Is dat wel het geval, dan is het scenario gelijkaardig aan de novemberdagen. Bij speciale gelegenheden gebeurt er wat meer, zoals op 15 mei 1993 toen werd herdacht dat de Eerste Wereldoorlog 75 jaar achter de rug was, al was dat met een half jaar onjuist. Tijdens het feestmaal met ruim 200 disgenoten werd het speciale nummer van *Ten Mandere*, gewijd aan de twee wereldoorlogen en aan al die verenigingen, voorgesteld.

Op 3 september 1994 organiseerde het Stedelijk Feestcomité in samenwerking met de plaatselijke verenigingen en de oudstrijdersgroeperingen in de voormiddag een stoet ter gelegenheid van de Bevrijdingsfeesten, want vijftig jaar voordien werden de Duitsers uit Izegem verdreven[406] en op 28 en 29 augustus 1998 werd 75-jaar NSB-Izegem gevierd.

Al die keren namen de Stadsfanfaren op zijn minst actief deel aan de klassieke optochten naar de oorlogsmonumenten, maar tot 1961 werd door de Stadsfanfaren jaarlijks op 21 juli een concert op de kiosk op de Grote Markt verzorgd. In 1962 vroeg voorzitter Octave Sintobin het stadsbestuur echter om het traditionele muziekconcert van 21 juli te mogen vervangen door een concert op 12 augustus, *daar de omstandigheden dit niet meer toelaten*. Misschien sprak de datum de jongere generatie niet meer aan, maar bovenal waren de 'golden sixties' aangebroken! *Het staat reeds vast dat ongeveer de helft van onze leden, en dan nog van de beste, niet kunnen aanwezig zijn, bijzonderlijk omdat zij ingeschreven hebben voor reizen in het buitenland tijdens de verlofdagen die nu juist in die week van 21 juli vastgesteld zijn*, argumenteerde de voorzitter. Om dezelfde reden werd een jaar later gevraagd om de 21-juliviering met een week te mogen vervroegen. In die periode was de jaarlijkse vakantie veel meer rond 21 juli geconcentreerd dan heden ten dage.

Meteen wijzen we op een andere traditie die is weggevallen. Zeker nog in de beginjaren 1960 was het de gewoonte ter gelegenheid van het Sint-Barbara- en Sint-Ceciliafeest een telegram naar de koning te sturen.[407]

De Stadsfanfaren zijn herhaaldelijk hun koninklijke titel indachtig geweest. Op 10 juni 1991 kreeg koning Boudewijn naar aanleiding van zijn dubbeljubileum – 60e verjaardag en 40 jaar koning – gelukwensen en twee exemplaren van de LP 'Ode aan Izegem' (1986) toegestuurd. Bij het overlijden van koning Boudewijn drukten de Stadsfanfaren hun medeleven uit aan de koningin en bevestigden *ons hernieuwd vertrouwen en aanhang aan het Koningshuis*. In het archief van de Stadsfanfaren zit ook een brief van Paul-Yves Manette de Holsbeek, adviseur van de koning, aan de secretaris, gedateerd 12 november 1999. (...) *De Koning heeft echter het genoegen de Koninklijke Stadsfanfaren Izegem uit te nodigen teneinde het huwelijksfeest van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Philippe met Jonkvrouw Mathilde d'Udekem d'Acoz op 4 december 1999 op te luisteren.*(...) *Het zou de Koning ten zeerste behagen op uw aanwezigheid te mogen rekenen als oudste fanfare van België*. Als u zich ook afvraagt waarom op die uitnodiging blijkbaar niet werd ingegaan: het ging om een grap van Yves Martin en het bestuur aan het adres van hun voorzitter! Toen Elisabeth geboren was, feliciteerden de Stadsfanfaren de ouders en hoopten dat

De Stadsfanfaren luisterden de viering van het 75-jarige bestaan van de Nationale Strijdersbond op 28 en 29 augustus 1998 op. Aan de oorlogsmonumenten op Melkmarkt speelt Herman Demeurisse de Last Post.

het kind *in de muzikale voetsporen van wijlen Koningin Elisabeth zal* treden; meteen werden prins Filip en prinses Mathilde uitgenodigd voor het tweehonderdjarige bestaan vijf jaar later, maar de uitnodiging werd afgewimpeld[408] evenals die van 16 maart 2004 waarin de Koninklijke Stadsfanfaren aanboden om ter gelegenheid van hun 200e verjaardag in 2006 voor het vorstenpaar te komen spelen[409].

In het interbellum vierden de Stadsfanfaren 11 en 21 juli zonder onderscheid. Door de collaboratie, de repressie en de epuratie was het klimaat na de Tweede Wereldoorlog helemaal omgeslagen. Opvallend is dat de 11-juliviering in Izegem op de agenda van de Stadsfanfaren op een paar uitzonderingen na ontbreekt. Een uitzondering valt voor 1956 te noteren, toen het 11-julicomité gedurende drie dagen de Guldensporenzege liet herdenken. De laatste avond (woensdag 11 juli) trok een stoet van het standbeeld op de Korenmarkt met o.a. de Stadsfanfaren naar de feestzaal van het Sint-Jozefscollege voor een feestvergadering met samenzang, voordracht door declamator Guido Cafmeyer, en een tornooi voor groepszang.

Dat niet-deelnemen was een bewuste keuze, want toen het Stedelijk Feestcomité voortaan de 11-julivering meer luister wou geven, kreeg zijn voorzitter, schepen Joseph Tytgat, op 1 juni 1972 de volgende reactie: *U zult begrijpen dat het voor onze vereniging, waar de diversiteit van opinies en dus de neutraliteit op ieder gebied, behalve op het muzikale een gulden regel is, het zeer moeilijk valt de uitnodiging positief te beantwoorden. Op die kunstavond wordt immers een spreekbeurt gehouden, waar uiteraard niemand de politieke inslag kan bepalen of zelfs voorzien.* In 1976 was het principieel bezwaar weggevallen, maar kwam er een praktisch probleem in de plaats: wegens de verlofperiode van haar muzikanten wilde het bestuur het concert een week vroeger laten plaatsvinden. In 1977 verleenden de Stadsfanfaren wel hun medewerking aan de 'Feestelijke stapmarsen en sterwandeling door stad', maar deze 11-juliviering was gekoppeld aan de viering van Daniël Clement.

We moeten al een sprong van twee decennia maken toen op zaterdag 6 juli 1996 de Stadsfanfaren in Izegem in Wallemote een aperitiefconcert gaven in het kader van de 11-juliviering. Van 1998 tot 2001 verleenden de Stadsfanfaren wel hun medewerking aan 11-julifeesten, maar dan wel in Middelkerke en Westende, met een wandelconcert in de voormiddag in de ene gemeente, en in de namiddag in de andere.

In 1976 zorgde de Vlaamse Leeuw voor een incident. De verslaggeving over de officiële opening van het revalidatiecentrum Ten Bos door minister Lavens kreeg in *De Weekbode* de ondertitel *Kennen Stadsfanfaren de «Vlaamse Leeuw» niet?* We lezen daarin: *Spijtig van die wanklank waarvoor de stadsfanfaren van Izegem zorgden. Zij moeten toch weten dat ook de Vlaamse Leeuw een nationaal lied is. De verantwoordelijken hadden beter een muziekkorps gevraagd dat beide nationale hymnen kan spelen. Zoals het thans verliep na het doorknippen van het lint, was het werkelijk potsierlijk. Het Vaderlands Lied werd gespeeld door de Stadsfanfaren en dan kreeg de Vlaamse Leeuw zijn beurt via een bandrekorder. Voor de muzikanten die willens nillens blijk moesten [geven] van «onkunde» moet zoiets toch vernederend werken.*[410] Enkele maanden later erkende 'Arnold' (Albert Vandommele) dat er op het Sint-Barbarafeest van de brandweer beterschap was. Toen galmde de Vlaamse Leeuw zo luid *dat alle onrecht die hij ooit te Izegem werd aangedaan meteen weer goed gemaakt werd. (...) Wij dachten aan de openstelling van de brug waar een Waals minister Vlaams sprak en de stadsfanfaren geen Vlaamse Leeuw ten uitvoer brachten. Ze hadden geen opdracht en bij de openstelling van het Revalidatiecentrum bleek dat de Stadsfanfaren de Vlaamse Leeuw niet konden spelen, want toen klonk na hun Belgisch Volkslied, een bandopname van De Vlaamse Leeuw. Spijtige voorvallen die we samen met zovelen betreurden. Maar daar op dat feest speelden de Koninklijke Stadsfanfaren tweemaal de Vlaamse Leeuw: de eerste maal bij de Bloemenhulde aan de oorlogsmonumenten en een tweede maal na de uitdeling van de onderscheidingen tijdens het feestbanket.*[411]

Maar lag de schuld wel altijd bij de Stadsfanfaren? Voor de 8-meiviering van 1985 (op 11 mei) vroeg Emile Samyn, voorzitter van de oud-politieke gevangenen, uitdrukkelijk *bij de plechtige hulde van de 46 Izegemse Politieke Gevangenen, gestorven voor Vorst en Vaderland in de Nazikampen van Duitsland, ALLEEN de Nationnale Hymne uit te voeren en GEEN Vlaamse Leeuw, Volkslied van de Nederlandse Cultuurgemeenschap.* Hij had zich geïnformeerd bij burgemeester Vanlerberghe en die had van het bevoegde kabinet vernomen dat volgens een Koninklijk Besluit van 5 juli 1974 het volkslied van de Nederlandse Cultuurgemeenschap mócht, maar niet móest uitgevoerd worden. Hoe de Stadsfanfaren toen reageerden, weten we niet, maar het is voorzitter Loontjens die er naar eigen zeggen het stadsbestuur op wees dat het spelen van de Vlaamse hymne verplicht was. Zeker al vanaf 1981 worden altijd de twee volksliederen gespeeld en de laatste jaren bij tal van gelegenheden ook het

Europese volkslied (Ode an die Freude).[412] Tot op vandaag blijken de vaderlandslievende verenigingen niet erg happig te zijn om bijvoorbeeld de vlaggengroet te brengen bij het spelen van de Vlaamse Leeuw.

In maart 1956 traden de Stadsfanfaren op in het stadion.

Als een vorm van officieel optreden kunnen we de inhuldigingen van de burgemeesters beschouwen. Na de Tweede Wereldoorlog werden negen (en binnenkort een tiende) burgemeester benoemd[413]. In het archief steken bewijzen van een aantal inhuldigingen, maar dat zou voor elke burgemeester gebeurd zijn. Op 26 en 27 september 1959 werd voor burgemeester Jules Sintobin een 'volkshulde' georganiseerd, met in de voormiddag o.a. een optocht naar de Korenmarkt waar kransen aan de oorlogsmonumenten werden gelegd en de Stadsfanfaren een parademars hielden, en met in de namiddag wandelconcerten door de verscheidene muziekmaatschappijen. Begin 1965 brachten de Stadsfanfaren – samen met de brandweer – een serenade aan André Bourgeois. Burgemeester Vens werd hulde gebracht op 11 en 12 juni 1977. Gustaaf Nyffels viel in de namiddag van 10 juli 1981 o.a. een optocht, de Stadsfanfaren op kop, te beurt en twee jaar later, op 14 juni 1983 's avonds, werd hem een serenade aan zijn huis in de Middenweg 18 gebracht naar aanleiding van zijn tweede ambtsperiode als burgemeester. Zijn opvolger Robert Vanlerberghe werd gehuldigd op 1 februari 1986, waarbij een olijke journalist in *De Weekbode* opmerkte: *Bij de SP-huldiging was ook muziek betrokken, wij doelen op de stadsfanfaren, die kwamen aanrukken al spelend naar het auditorium om de optocht naar de Germinal te vormen. Dat wij dus de stadsfanfaren midden in de toespraak van onze burgervader lament hoorden geven deed ons niet verrassend opkijken*. Op 24 mei 1992 was een aubade bestemd voor Willy Verledens, die toen van de 'buren' uit de Peter Benoitstraat en de Kouterweg een boormachine en een vlakschuurmachine kreeg, niet zozeer om mee te werken, wel omdat ze symbool stonden voor het beleid dat men van hem verwachtte. Ook toen André Bourgeois federaal minister werd, kwamen de Stadsfanfaren hem een aubade brengen en voor de kersverse Vlaamse minister Geert Bourgeois gebeurde dat op 6 november 2004 ter gelegenheid van Sint-Cecilia.

Er waren ook droevige momenten: begrafenisstoeten voor oud-burgemeesters begeleid door de Stadsfanfaren: op 3 oktober 1964 voor Jules Sintobin, op 27 juni 1987 voor erelid Gustaaf Nyffels, voor Robert Vanlerberghe op 15 juni 1996 en op 5 mei 2001 voor Florent Vandenberghe[414].

Na de nationale verkiezingen van 24 november 1991 werd André Bourgeois federaal minister. De Stadsfanfaren brachten hem een aubade.

De samenwerking tussen de brandweer en de Stadsfanfaren vanaf 1946 mondde uit in diverse optredens in en buiten Izegem. Dat Stadsfanfaren en brandweer van 1946 tot 1984 Sint-Cecilia en Sint-Barbara samen vierden en ze gemeenschappelijke acties opzetten om de kas te spijzen, zal verder blijken. In Izegem noteren we optochten of concerten van de Stadsfanfaren op het congres van de Koninklijke Belgische Brandweerfederatie op 1 en 2 juli 1950, het provinciaal zomercongres van de Koninklijke West-Vlaamse Brandweerbond op 12 en 13 juni 1965, bij de opening op 23 oktober 1971 van het nieuwe brandweerarsenaal in de oude fabriek van Gheysen op de parking-Michiels, bij de viering op 1 juni 1980 van het 150-jarige bestaan van de Izegemse brandweer, en op 27 november 1982 ter gelegenheid van de inhuldiging van nieuwe brandweerwagens.

De optredens buiten Izegem die in relatie staan met de brandweer zijn talrijk. Op de verbroederingen met brandweerkorpsen uit Engeland en Duitsland komen we verder terug. In 1952 werden de brandweerfeesten in Bastogne opgeluisterd. Kort voor hun jubileumfeesten van 23-25 juni 1956 moeten de Stadsfanfaren zijn opgetreden in Douai want in zijn jubelspeech zei de voorzitter: *Pas enkele weken geleden te Douai in Frankrijk, bij de gelegenheid van de grootse brandweerfeesten, hoorde men herhaaldelijk: «Mais les petits Belges, ce sont des bons copains, et leur musique, mais elle est un peu là; c'est magnifique!* » *En de heer Burgemeester uit deze Franse plaats komplimenteerde als volgt: «Merci beaucoup à vos hommes, ils l'ont bien mérité*». Aan het eeuwfeest van de vrijwillige brandweer van Antoing (Henegouwen) op 3 juni 1962 werkten de Stadsfanfaren mee met deelname aan de stoet en een concert. Op dezelfde manier werd veertien dagen later meegewerkt aan de viering van de brandweer van Heist en op 23 juni 1963 aan de brandweerplechtigheden in Poperinge. Op een uitnodiging voor de brandweerfeesten van 10 mei 1964 in Sint-Jans-Molenbeek kon niet worden ingegaan omdat die veel te laat was toegekomen en 'wij andere verplichtingen hebben'. Op 31 mei 1964 luisterden de Stadsfanfaren wel het vijftigste zomercongres van de Koninklijke West-Vlaamse Brandweerbond in Kortrijk op. Om halfvier moesten aan het monument op de markt bij het hijsen van de vlaggen de volksliederen van België, Duitsland, Engeland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk en de Vlaamse Leeuw worden gespeeld en daarna stapmarsen, die door tachtig luidsprekers over de hele omloop van de stoet zouden worden uitgezonden. Na de toespraak door de gouverneur moest dan nog een parade worden gegeven. De regenvlagen waren echter zo geweldig dat er voor 8000 frank schade aan instrumenten en uniformen was. Op 15 mei 1966 werd opgetreden tijdens

het feest van de brandweer van Bourbourg (Frankrijk, Departement du Nord). De Stadsfanfaren zegden toe om – i.s.m. het lokale muziekkorps– marsmuziek te spelen tijdens het defilé van 18 juni 1967 in Sint-Eloois-Winkel ter gelegenheid van het zomercongres van de Koninklijke West-Vlaamse Brandweer We weten dat de Stadsfanfaren ook wensten deel te nemen aan het zomercongres van de Oost-Vlaamse Brandweerbond op 28 augustus 1966. Of werd ingegaan op de uitnodiging voor de brandweerfeesten in Gavere op 25 augustus 1968 weten we niet. Op 2 mei 1971 waren de Stadsfanfaren in Doornik van de partij op het congres van de Koninklijke Belgische Brandweerfederatie. Er werd ook toegezegd om deel te nemen aan het brandweercongres op 5 september 1971 in Bully-sur-Mines (Fr., dep. Pas-de-Calais). Op 31 augustus 1980 noteren we een optreden in Lendelede naar aanleiding van de officiële opening van de nieuwe brandweerkazerne. De lezer weet al dat er in 1985 een serieuze kink in de kabel kwam. Toen de betrekkingen werden hersteld, bleven beide korpsen hun eigen gang gaan en is van optredens voor de brandweer nog maar weinig sprake.

De vriendschapsbanden tussen enkele buitenlandse brandweerkorpsen en het Izegemse brandweerkorps resulteerden ook in enkele buitenlandse reizen van de Stadsfanfaren. In 1966 had de West Riding County Fire Service Band tijdens het zesde Herfstuziekfestival een eerste keer in Izegem opgetreden.[415] Het volgende jaar brachten 109 Izegemnaren van 15 tot 19 juli een tegenbezoek aan Birkenshaw: de burgemeester, enkele brandweermannen en vooral muzikanten. Die dagen waren er niet alleen muzikale optredens, maar ook tal van officiële ontvangsten, bezoeken en uitwisselingen. Op 16 juli werd samen met de West Riding County Fire Service Band een openluchtconcert gegeven in Roundhay Park, een stadspark in Leeds. Naar het schijnt keken Engelsen hun ogen uit op de drumband en de vele jonge muzikanten. De volgende dag stond Southport op de muziekkalender en de dinsdag traden in Birkenshaw beide muziekverenigingen op in het paradeplein Oakroyd Hall; de avond sloot af met een bierfeest waarbij leden van de Stadsfanfaren o.l.v. onderchef Rafaël Lemiere een Tyrolerorkest vormden. Een mooie brandweerklok in het lokaal blijft een mooie souvenir aan deze reis. Op het 8e Herfstmuziekfestival was de West-Riding County Fire Service Band nogmaals te horen.

Met de Feuerwehr uit Steinfurth verbroederde de Izegemse brandweer toen de Duitsers op 27 juni 1975 naar Izegem kwamen. Het volgende jaar ging de verbroedering in de omgekeerde richting: op vrijdag 16 juli luisterden de Stadsfanfaren de openingsplechtigheid van de vierdaagse Rozenfeesten op, de volgende dag volgden de eigenlijke verbroederingsfeesten, en de zondag werd 's morgens in het kuuroord Bad Nauheim een kunstconcert gegeven en na de middag de rozencorso geopend.

Zo'n twintig jaar na de eerste Engelse contacten werd verbroederd met de West Yorkshire Fire Service Band. In 1985 waren de Engelsen te horen op het 25e Herfstmuziekfestival. En van 10 tot 14 juli 1986 trok een delegatie van 108 personen het Kanaal over. Op 11 juli werd York bezocht en concerteerden de Stadsfanfaren in de grote zaal (500 plaatsen) van het stadhuis van Huddersfield. Aan de jaarlijkse 'Garden Party', een benefietnamiddag georganiseerd door de West Yorkshire Fire Service de volgende dag verleenden de Stadsfanfaren hun medewerking. Op zondag 13 juli lieten de Izegemnaren zich horen in de 'piece hall' in Halifax. Tijdens het herfstmuziekfestival van 1990 was de West Yorkshire Fire Service uit Riding weer van de partij. Dat gebeurde samen met het 61e Reconnaissance Regiment dat een belangrijk aandeel had in de bevrijding van Izegem in september 1944. Voorlopig een laatste keer was het Engelse brandweerkorps op het 40e Herfstmuziekfestival van 2000 te horen.

Van 15 tot 19 juli 1967 waren de Stadsfanfaren te gast bij de West Riding County Fire Service Band in Engeland. Er werd enkele keren opgetreden.

Parade van de Stadsfanfaren op de oefenkoer van de West Riding County Fire Service Band in Birkenshaw (1967).

Van 2 tot 4 juni 2000 werd in Izegem 25 jaar verbroedering tussen de brandweer van Izegem en die van Steinfurth gevierd. Vijfentwintig jaar? Ja, de periode 1988 tot 1998 meegerekend, toen er tussen beide korpsen ruzie was geweest. De Stadsfanfaren begeleidden op zondag 4 juni al de brandweermannen van brandweerkazerne tot stadhuis, waar de academische zitting plaats vond. Twee jaar later was een tegenbezoek gepland tijdens de 'Rosenfeste' van 13 en 14 juli 2002, maar dat ging niet door, omdat er te weinig muzikanten inschreven.

Van 29 mei tot 1 juni 2003 waren de Stadsfanfaren op uitnodiging van The West Yorkshire Fire Service Band voorlopig een laatste keer te horen in Engeland. Het was precies 25 jaar geleden dat aan Bradford in het graafschap West Yorkshire een bezoek werd gebracht. In The Lawrence Batley Theatre van Huddersfield gaven de Stadsfanfaren op vrijdagavond 30 mei een concert maar met zo'n 170 mensen viel de opkomst tegen. Dat was de volgende dag anders toen er een concert en een muzikale rondgang ten beste werd gegeven op het grote domein van Harewood, eigendom van een volle 'kozijn' van de Britse koningin Elisabeth II.[416]

Laat ons naar België terugkeren, want bij vieringen van haar decades deed de Civiele Bescherming, in Izegem gesticht op 1 september 1955, een beroep op de Stadsfanfaren: voor de provinciale dag van 9 mei 1965 en van 24 mei 1975 in Izegem gehouden ter gelegenheid van het tien- en twintigjarige bestaan van de lokale afdeling, voor het zilveren jubileum op 8 november 1980, in 1995 en op 24 september 2005. We vinden ook een paar bewijzen van medewerking met de Vriendenkring Politie Izegem (VPI): op 13 februari 1982 toen de VPI verbroederde met die van Oudenaarde en op de memorabele 8 februari 1986 toen de VPI het twintigjarige bestaan vierde. Na de mis in de Sint-Pieterskerk volgde een lange optocht door de straten van Emelgem die eindigde aan het Emelgemse oorlogsmonument (bij de kerk). Dat optreden zou de muzikanten nog lang geheugen! Toen ze de twee volksliederen speelden, bevroor het speeksel in de instrumenten. Halverwege de Brabançonne doofde het muziek uit en de uitvoering moest worden stopgezet.

Optreden van de Stadsfanfaren in het park van Leeds (1967).

THE WEST YORKSHIRE
FIRE SERVICE
WELCOME

Koninklijke Stadsfanfaren,

Izegem, Belgium.

Musical Director — Willy Demey.

In Concert

Town Hall

Huddersfield,

Friday,
11th July.
1986
7.45 p.m.

STAD IZEGEM

PROGRAMME 25p

Ook van 10 tot 14 juli 1986 trokken de Stadsfanfaren het Kanaal over. Op 11 juli concerteerden de muzikanten in de grote zaal van het stadhuis van Huddersfield.

Van 29 mei tot 1 juni 2003 gingen de Stadsfanfaren in op de uitnodiging van The West Yorkshire Fire Service Band. De groep is klaar voor de afreis.

Optreden op het grote domein van Harewood op 31 mei 2003.

Spijtig van de strenge winterkoude, schreef de Vriendenkring in zijn dankbrief.

Marcherend in de Nieuwstraat in 1995.

Eigen vieringen

Op 23, 24 en 25 juni 1956 werden jubileumfeesten n.a.v. 150 jaar Koninklijke Izegemse Stadsfanfaren georganiseerd. Gedurende die drie dagen waren diverse korpsen in de stad te horen en waren duizenden mensen op de been. De eerste dag kwamen de toenmalige prins Albert en zijn halfbroer prins Alexander naar Izegem. Aan de twee oorlogsmonumenten op de Korenmarkt legden ze bloemen, waarbij volgens afspraak de zeemacht de Brabançonne en de Stadsfanfaren de Vlaamse Leeuw uitvoerden. Het feestvierende korps en de zangmaatschappijen speelden en zongen ook Naar Wijd en Zijd. De plechtige dankmis de volgende dag werd opgedragen door Pierre Sintobin, zoon van oud-voorzitter Cyriel Sintobin. Het 'Sint-Gregorius Mannen- en Knapenkoor' voerde o.l.v. Marcel Deblauwe de Missa Salvatoris van Herman Roelstraete uit. Omdat die dagen ook opgeluisterd werden door het Maastrichtse muziekkorps 'Sint-Joezep' speelde Daniël Clement op het orgel 'Wie schoen uns Limburg ist' en 'Limburg mijn vaderland'.Tijdens de academische zitting bracht Jozef Geldhof de historiek van 150 jaar Stadsfanfaren naar voor. Voorzitter Octave Sintobin huldigde stichter Bernardus Crombez en baron Philippe Gillès de Pélichy, de voorzitter bij de herstichting in 1860. Hij wees ook op de goede samenwerking tussen de vier koninklijke Izegemse muziekverenigingen en De Voorwacht, zodat ondanks de verschillende politieke visies uit die gemoedelijke samenwerking de muziekschool kon ontstaan. Nadat tijdens het daaropvolgende banket in het Damberd Jozef Strobbe, beheerder van NSB, had gewezen op de goede verstandhouding tussen de Stadsfanfaren en de oud-strijders van de beide wereldoorlogen en speciaal de dirigent bedankte 'omdat de mars van de N.S.B. zo dikwijls gespeeld wordt in de straten', kregen Octave en Odiel Sintobin en dirigent Dieudonné Dejaeghere namens het federaal bestuur van de NSB het erekruis met erediploma. We kunnen niet nalaten om het feestmenu te vermelden, terecht 'Muzikaal menu' geheten:

Als OUVERTURE van 't banket,
Waarop velen stemmig blikken,
Krijgen we vol melodie
Een fijne aspergensoep te slikken.
Voor 't ALLEGRO rode zalmen
Midden botersaus en wijn,
Met aardappels als variatie,
't Belooft een flink motief te zijn.
Bij 't ANDANTE malse kuikens
Die zelfs niet in mineur kraaien,
We zullen ze met abrikozen
En malse sla naar binnen draaien.
Voor FINALE licht gebak
Met 't hoofdmotief in do# klein.
De fruitschaal brengt een sappig coda
Die schijnt volledig Vlaams te zijn.
Mokka = niet te evenaren =
Sluit 't banket der Stadsfanfaren

Voor het eerst en het laatst ging na de middag de Sprookjesstoet uit. 's Morgens regende het, na de middag gelukkig niet meer. Volgens de affiche namen er tien praalwagens, tien muziekkorpsen, en 1500 verklede uitvoerders aan deel. De algemene leiding lag bij Maurice Vandommele, maar de ontwerper en tekenaar van de stoet was Antoon Vandromme. Er waren drie grote delen: 1) "Koninklijke": hulde aan de dynastie; 2) "Stads-": hulde aan de Izegemse nijverheid; 3) "Fanfaren": hulde aan de

In juni 1956 vierden de Stadsfanfaren hun 150-jarige bestaan. Op 23 juni kwamen de latere koning Albert en prins Alexander naar Izegem. Op de foto's zien we de wachtende bestuursleden aan de oorlogsmonumenten op de Korenmarkt; dirigent Dieudonné Dejaeghere (vooraan op de foto) die door voorzitter Octave Sintobin voorgesteld wordt aan prins Albert; en prins Albert die Octave Sintobin decoreert.

jubilerende Stadsfanfaren. Er namen 52 'groepen' aan deel, waarvan de nummers 42-50 in het derde deel te maken hadden met de Stadsfanfaren, nl:

42. Oude vlaggen van de Stadsfanfaren
43. Het verre begin, toen in 1806, Bernardus Crombez een muziekvereniging stichtte
44. Naar nieuw leven in 1860 toen er een soort herstichting was met baron Philippe Gillès de Pélichy als voorzitter en met de wapenspreuk van de familie 'In eeuwigheid zal hij niet wankelen' (in aeternum non commovebitur)
45. Koets met baron Philippe Gillès de Pélichy
46. De Stadsfanfaren in kledij van 1879
47. Een praalwagen waarop de Muziekacademie, basis van muziekonderwijs, werd afgebeeld
48. 150 jaar Stadsfanfaren verbeeld door 150 knapen in de wit-zwarte stadskleuren die het nieuwe staplied 'Vlytigh ende Boos' zongen
49. Een praalwagen die hulde bracht aan de jubilerende Koninklijke Stadsfanfaren
50. De jubilerende Koninklijke Stadsfanfaren zelf

's Avonds verzorgde o.a. de Peter Benoitkring een muziekconcert op de Korenmarkt en de afsluitende maandagavond trad de Koninklijke Harmonie van de Congregatie o.l.v. Georges Verdonck op[417].

De viering van 175 jaar Koninklijke Stadsfanfaren in 1981 was muzikaler, maar minder volks

dan in 1956. Het programma werd samengesteld door een comité waarvan de nieuwe stadsontvanger Philippe Sintobin de algemene leiding had. De toenmalige secretaris Alfons Loontjens was verantwoordelijk voor de administratie, André Sintobin voor de financiën, dirigent Willy Demey voor de muzikale coördinatie, Fabien Kemp en André Vandommele voor de publiciteit en het aantrekken van sponsors en Leon Spriet en Jacques Vercruysse voor de logistiek. BRT1 had twee keer in Ieper en een keer in Kortrijk 'De Dagen van de Blaasmuziek' georganiseerd, en daar zou het bij gebleven zijn. Maar toen het comité van de Stadsfanfaren al een en ander in mekaar had gestoken, was de dienst Amusement en Kleinkunst van BRT1 toch bereid om van 1 tot 3 mei 'De Dagen van de Blaasmuziek' in Izegem te organiseren, met de volledige inbreng van de Stadsfanfaren, die o.a.de muziekmaatschappijen mochten uitkiezen. Dirigent Willy Demey was natuurlijk niet vreemd aan die beslissing van de BRT!

Elk van die drie dagen waren er drie concerten in het auditorium en daarnaast ook nog eens wandelconcerten door bevriende muziekverenigingen. Voorproevers waren op zaterdag 25 april een optreden van het Harmonieorkest van het Koninklijk Conservatorium van Gent, ingericht door de Izegemse afdeling van Jeugd en Muziek en BRT2, en op donderdag 30 april een concert door het Groot Koperensemble Theo Mertens. Op 1 mei was er in de vooravond een wandelconcert door de Postharmonie van West-Vlaanderen en de Koninklijke Fanfare Sint-Cecilia uit Lichtervelde en 's avonds in het Muziekauditorium achtereenvolgens een concert van de Stadsfanfaren en van The Dodworth Colliery Band uit Yorkshire (Engeland). Vanaf 21 uur animeerden The Jacksons in de feestzaal Plaza het avondfeest. De volgende namiddag stonden wandelconcerten van de Koninklijke Muziekmaatschappij Sint-Cecilia uit Ardooie en van de Koninklijke Harmonie Leo XIII geprogrammeerd, maar dat laatste ging blijkbaar niet door[418]. 's Avonds concerteerden drie muziekverenigingen elk een uur in het Muziekauditorium: de Koninklijke Fanfare Sint-Cecilia uit Londerzeel, de Koninklijke Harmonie van de Jongelingencongregatie en de Kortrijkse Brass Band. De jubileummis in de paterskerk de zondag werd opgeluisterd door The Dodworth Colliery Band. Daarna werd om 10.15 uur hulde gebracht aan de oorlogsslachtoffers, onmiddellijk in het Muziekauditorium gevolgd door een academische zitting met muzikale omlijsting door de Stadsfanfaren. Na de receptie volgde een feestmaal in Het Damberd. 's Avonds traden in het Muziekauditorium de Brass Band Midden-Brabant uit Nossegem, het Brussels Saxofoonkwartet en tot slot de Militaire Muziekkapel van de Gidsen op. De bijdrage van 'de jeugd' voor de viering van 175 jaar Stadsfanfaren bestond in het aantrekken van Raymond van het Groenewoud en de Centimeters in zaal Iso op 14 november 1981 met een optreden van twee keer 45 minuten voor 49.000 frank, maar met toch een grote winst als gevolg.

Op 15 november 1986 werden de 180-jarige Koninklijke Stadsfanfaren op het stadhuis ontvangen, waar hulde werd gebracht aan enkele verdienstelijke leden. Een feestelijke maaltijd volgde. Het korps verzorgde de avondmis in de H.-Hartkerk, omdat tezelfdertijd Sint-Cecilia werd gevierd.Tien jaar later werd het 190-jarige bestaan bescheiden gevierd met twee jubileumconcerten. Het was in tweeërlei opzicht een dubbelconcert: in twee locaties en met twee muziekverenigingen, nl. op 13 april 1996 in het Muziekauditorium en op 27 oktober 1996 in Zaal Lichtenhove in Lichtervelde. Beide muziekverenigingen verwezen naar hun ontstaan in 1806.

Dit jaar vieren de Koninklijke Stadsfanfaren het tweehonderdjarige bestaan in verscheidene schuifjes, met het uitbrengen begin 2006 van de CD 'Koninklijke Stadsfanfaren Izegem 1806-2006', op 29 april 2006 hun jubileumconcert met Myriam Couvreur in een presentatie van Bianca Vanhaverbeke in de Heilige-Hartkerk, de opening van het nieuwe en eigen lokaal, een tentoonstelling, een nieuwe vlag, en deze historiek in *Ten Mandere*.

André Vandommele is nog altijd muzikant.
Hij is er vroeg aan begonnen, al in 1944.
Deze foto dateert van 1947. Hij was toen 11 jaar.

Eigen concerten

De concerten in de andere rubrieken zijn (op een uitzondering na) geen initiatief van de Stadsfanfaren. In deze rubriek zijn ze dat wel. Zeker tot 1966 werd in augustus op de Grote Markt een zomerconcert gegeven. Het eerste 'winterconcert' werd op 26 februari 1966, in Het Damberd gegeven, toen nog de thuisbasis van de Stadsfanfaren. Het jaar daarop (25 februari 1967) was dat al een winterconcert in het auditorium van de Stedelijke Muziekacademie en dat zou de vaste stek blijven. De vaste gewoonte om twee keer per jaar een concert in het muziekauditorium te geven dateert van 1991, maar al voordien gebeurde dat soms. Men sprak meestal van een lente- en een winterconcert, al kwamen ook de benamingen Ceciliaconcert en herfstconcert wel eens voor. Philippe Sintobin hield nauwgezet alle programma's bij, maar hij werd pas bestuurslid in 1981. Voor de concerten daaraan voorafgaand moeten we het doen met krantenknipsels. Er zijn jaren geweest dat er geen programma's gedrukt werden, wat wellicht enkele leemtes in ons overzicht verklaart. We noteren de data, hier en daar met een kort woord uitleg. Wat gespeeld werd, kan men lezen in het laatste hoofdstuk.

- 24 februari 1968: winterconcert
- 19 maart 1972: winterconcert m.m.v. het Brusselse Saxofoonkwartet. Volgens Arnold was er te weinig volk – ook zo bij de voorbije concerten van andere Izegemse muziekmaatschappijen. Hij besprak de diverse stukken kritisch, maar besloot dat hij luisterde naar 'een zeer geslaagd concert'. Was eerst aangekondigd voor 12 maart.
- 25 maart 1973: winterconcert, met optreden van klarinettist Theo Paradis en pianist Jean-Marie Vanbroeckhoven, laureaten van de nationale muziekwedstrijd Pro Civitate
- 3 maart 1974: winterconcert
- 23 november 1974: Ceciliaconcert m.m.v. Rock Group, uitzonderlijk in het Damberd
- 14 mei 1976: lenteconcert, m.m.v. het Brussels Saxofoonkwartet. Goede uitvoering, maar veel te weinig volk, want slechts één derde van de zaal was bezet. *En dat voor een programma dat de moeilijken kon bevredigen!*, schreef *De Weekbode* op 21 mei.
- Het lenteconcert voorzien op 28 mei 1978 werd wegens onvoorziene omstandigheden verschoven naar het najaar. De muzikanten waren er niet klaar voor. Dirigent Demey luchtte zijn hart in een brief van 20 februari 1978 aan de muzikanten: er waren te veel afwezigheden op de repetities, een van de oudste trommelaars en een paar aanhangers hadden recent ontslag genomen, maar vooral: *Eveneens vernam ik langs omwegen dat er bepaalde instrumentist-muzikanten, het vertikken zich de laatste tijd op de repetities te laten zien en horen, omwille dat: (ik citeer) "de in te studeren muziekpartituren te moeilijk zijn*. Het ging vooral om Music for a Movie Picture van Kees Vlak en de Symphonische Beweging van Marcel Poot.[419]
- 25 november 1978: Ceciliaconcert in het Damberd
- 25 maart 1979: lenteconcert m.m.v. het Brussels Saxofoonkwartet en gastdirigent Guy Duyck. *Waardig lentekoncert kende machtige uitvoering*, titelde *De Weekbode* de volgende week.
- 1 mei 1980: lenteconcert
- 24 januari 1982: winterconcert met 'een totaal vernieuwd repertoire'
- 14 november 1982: winterconcert, presentatie Dorine Platteeuw. Er werd van wal gestoken met 'Goede Start', een nieuwe mars van Henri Parmentier speciaal gecomponeerd voor het nieuwe seizoen van de Stadsfanfaren. De auteur noemde het 'een mars in moderne stijl met brassbandallures waarbij de trombones op de voorgrond gebracht worden'[420]; onderchef André Vandommele dirigeerde dit programmaonderdeel
- 23 oktober 1983: winterconcert
- 27 mei 1984: meiconcert, presentatie Gino Debeyne
- november of december 1984: winterconcert
- 28 april 1985, het Europees jaar van de muziek: lenteconcert
- het op 22 november 1986 geplande Ceciliaconcert werd vervangen door het concert van 1 februari 1987
- 1 februari 1987: winterconcert. Het aangekondigde Quatuor de Saxophone du Grand Duché de Luxembourg' moest verstek geven wegens ziekte van een van een van de leden; presentatie Christiaan De Forche die vrij nieuw in het bestuur was en in het vervolg vaak de tekst op de programmabladen en de presentatie verzorgde. Verslaggeefster 'Martine' besloot in *De Weekbode* van 5 februari 1987: *Uit deze koncertuitvoering blijkt duidelijk dat in deze stad een aktieve kulturele vereniging bloeit, die van een ontegensprekelijke geestdrift en kwaliteit getuigt. De musici waren in "shape" en droegen de immens rijke muziek evenwichtig en uitgebalanceerd uit. Het programma bevatte hoofdzakelijk technisch moeilijke werken, waarbij natuurlijk veel aan het oor voorbijgaat. Zo kwamen bv. de niet zo goed op elkaar afgestemde middenstemmen vooral in de langzame passages tot uiting. Maar dat gebrom laten we terzijde, omdat de totaalindruk duidelijk positief was. Een artistiek imago, dat zonder twijfel uitstraalde en waarvan de parameters duidelijk zijn: een sterke en veelzijdige solistencast, het zoeken naar hoogwaardige bezetting en het optimaal benutten van al dat weelderig talent, dat ligt opgeborgen in de muzikale rangen van de Koninklijke Stadsfanfaren.*
- 8 november 1987: het jaarlijkse Ceciliaconcert
- 8 mei 1988: lenteconcert, met veel filmmuziek en met

tentoonstelling van Johan Herman,
- 22 oktober 1989: winterconcert getiteld 'Soloists For Izegem' omdat talrijke solisten uit eigen korps te horen waren. Gelijktijdig stelde sopraansaxofonist Johan Herman zijn sculpturen in brons en keramiek voor.
- 20 mei 1990: lenteconcert met heel wat nieuwe werken. Volgens een artikeltje van W.B.D. was de publieke belangstelling minder, waarschijnlijk door het mooie weer en o.a. de schoolfeesten. De afwezigen hadden ongelijk: *Het werd een sprankelend concert van een fanfare waarvan we telkens genieten van de mooie sound. De Stadsfanfaren hebben ook heel wat talent, met knappe solisten, in huis.*
- 2 februari 1991: uitzonderlijk in de zaal van het Damberd want het thema was 'Dixieland Revue' en zo kon het publiek zich meer betrokken voelen. M.m.v. de Crook Town Jazz Band, opgericht in 1979, met acht muzikanten en met zijn roots in Lendelede. Het was het laatste concert o.l.v. Willy Demey.
- 7 december 1991: winterconcert, het eerste concert met de nieuwe dirigent Hans Demeurisse.
- 28 maart 1992: lenteconcert, m.m.v. het Gentse saxofoonkwartet met o.a. sopraansaxofonist Johan Herman, spelend lid van de Koninklijke Stadsfanfaren.
- 28 november 1992: winterconcert. H.J.C besprak het in *Flandria-Nieuws* van januari 1993 en schreef over Hans Demeurisse: *Nog geen twee jaar is deze jonge dirigent verantwoordelijk voor de muzikaliteit van het korps en we kunnen vaststellen dat hij na een eerder moeilijke start, toch bezig is zijn korps in een opwaartse richting te sturen.*
- 2 mei 1993: lenteconcert.
- 19 februari en 29 oktober 1994
- 25 februari 1995: met eerste uitvoering van de 'Pekkersmars' van Henri Parmentier, gebaseerd op een thema van Johan Herman
- 2 december 1995: winterconcert; presentatie: Johan Vandoorne
- 3 november 1996
- 8 maart en 6 december 1997
- 25 april 1998: met eerste optreden van het jeugdensemble. De Stadsfanfaren lieten Henri Parmentier

Het Lenteconcert op 25 maart 2001 in het muziekauditorium.

Optreden tijdens een van de eerste uitgaven van het Herfstmuziekfestival. De tamboer-majoor is Georges Vanderhelst.

voor het eerst zijn nieuwe compositie 'The Police Forces', een mars van vier minuten, horen. Bijna twee jaar geleden rijpte bij hem het idee om een mars ter ere van de gemeentepolitie te schrijven. Enkele dagen voor dit lenteconcert dienden de Stadsfanfaren de kandidatuur van Henri Parmentier voor de Izegemse Cultuurtrofee in

- 28 november 1998: Herfstconcert
- 18 april en 31 oktober 1999
- 19 maart en 25 november 2000
- 25 maart en 25 november 2001
- 3 april 2002: lenteconcert, met veel filmmuziek
- 24 november 2002
- 26 april 2003: i.p.v. het traditionele concert het 2e luik van het dubbelconcert met de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia uit Ardooie
- 23 november 2003: herfstconcert in het teken van Spanje
- 25 april 2004
- 5 december 2004: winterconcert met als thema 'ontmoeting met Rusland, *waarmee aangeknoopt wordt bij een traditie die door SF 'op tijd en stond' wordt aangedaan, nl. een themaconcert.*
- 24 april 2005
- 4 december 2005: winterconcert, dit keer op de Britse toer
- het klassieke voorjaarsconcert werd op 29 april 2006 vervangen door het jubileumconcert met Myriam Couvreur in de H.-Hartkerk.

Andere optredens in Izegem: Herfstmuziekfestival, Batjes...

Izegem heeft met zijn Herfstmuziekfestival een traditie die stilaan naar de halve eeuw toe gaat, want het allereerste vond plaats op zondag 17 september 1961[421]. De derde zondag van september is de vaste datum geworden voor de wedstrijd, maar binnen de kortste keren werd het festival een twee- of driedaags gebeuren en de Izegemse muziekverenigingen leveren altijd een bijdrage. Die eerste keer zorgden de vier Izegemse korpsen 's morgens voor een wandelconcert: de Koninklijke Stadsfanfaren, de Koninklijke Harmonie van de Jongelingencongregatie, de Koninklijke Harmonie Leo XIII en de Vrije Kunstvrienden ('Charelke Blommes muziek'). In 1974 – een jaar na de toekenning van de titel 'Koninklijk' – werden de Vrije Kunstvrienden ontbonden, maar na de fusie met Kachtem konden ze op de Herfstmuziekfestivals vervangen worden door de Koninklijke Muziekmaatschappij Vrede en Eendracht. Aan de wandelconcerten de zaterdag- of zondagochtend, gaan we in ons overzicht voorbij. Iets meer dan dat, vermelden we wel.

In 1963 werd voor het derde herfstmuziekfestival op de vier hoeken van de Grote Markt een kiosk geplaatst, waarop de vier Izegemse muziekverenigingen plaats namen en 's avonds om beurt een mars en een concertstuk speelden. Op zondagavond 20 september 1964 verzorgden de vier Izegemse muziekverenigingen een uur lang een 'Groot Marsenconcert'. In 1968 streden de Stadsfanfaren mee in de stapmarsenwedstrijd en behaalden met 93,6% een derde plaats. Op 19 september 1976 kampten zowel de Koninklijke Stadsfanfaren als de Koninklijke Harmonie van de Jongelingencongregatie mee en ze werden respectievelijk eerste en tweede. De ergernis van de voorzitter van de Koninklijke Harmonie was bijzonder groot en de Stadsfanfaren werden beschuldigd van omkoperij. In een overzichtsartikel n.a.v. 25 jaar Herfstmuziekfestival schreef Jos Remaut een decennium later: *De stapmarsenwedstrijd [van 1976] werd gewonnen door onze eigen Stadsfanfaren, terwijl de harmonie van de Kongregatie er tweede werd. "Triomf voor de lokale muziekmaatschappijen", blokletterde de*

pers, maar... meteen was ook een strijd geopend onder de Izegemse korpsen, die wel eens minder gezonde proporties zou kunnen aannemen, en zou kunnen leiden tot afgunst. In 1977 vinden we dan ook geen enkel korps meer als deelnemer aan de stapmarsenwedstrijd. Het reglement werd inderdaad een paar keer herzien en sedertdien nemen de Izegemse muziekverenigingen om beurt en buiten wedstrijd deel aan het festival. In 1978 deed Vrede en Eendracht uit Kachtem wel nog mee en het won.

In 1976 wonnen de Stadsfanfaren het Herfstmuziekfestival. Op de foto Lucien Grymonprez, Carine Windels, Jacques Vercruysse, schepen Robert Vanlerberghe, André Vandommele, burgemeester Gustaaf Nyffels, op de achtergrond Roger Callens, voorzitter Jacques Vandenbogaerde, Louis Crochon en secretaris Alfons Loontjens.

Aan het 20e Herfstmuziekfestival van 1980 mochten alleen voormalige winnaars aantreden. Als achtste trad Vrede en Eendracht op en als laatste de Stadsfanfaren. Op het einde speelden de negen korpsen 'Boos Izegem' van Pieter Leemans en 'Izegem 900' van Roland Cardon. Vrede en Eendracht behaalde de tweede plaats met 95,8%, na het Gildemuziek van Roeselare, en de Stadsfanfaren rangschikten zich met 93,8% als vierde, na de Harmonie De Kunstvrienden uit Sint-Eloois-Winkel. Op 18 september 1982 gaven de Stadsfanfaren in het kader van het Herfstmuziekfestival een concert op het Sint-Tilloplein. Op 17 september 1983 werd dat initiatief herhaald, maar nu als een dubbelconcert met stadsbeiaardier Frank Deleu; van de geprogrammeerde nummers werden er vijf simultaan gespeeld, de rest was afwisselend. Het contact tussen beiaardier en dirigent gebeurde via walkietalkies en een ontvangstpost. Op 15 september 1984 wilden de Stadsfanfaren opnieuw een 'Pleinconcert' voor de Sint-Tillokerk, maar dan zonder beiaard, verzorgen, maar dat viel letterlijk in het water en werd vervangen door een wandelconcert.

Het 25e Herfstmuziekfestival, van 13 tot 15 september 1985, was weer iets bijzonders. Niet alleen omdat het geen wedstrijd was of omdat op vrijdagavond 'The West Yorkshire Fire Service Band' (doedelzakken) in samenwerking met de Stadsfanfaren (nog eens) in auditorium concerteerde. Het Jubileumfestival op zondag 15 september op de Grote Markt bestond uit drie grote delen. Het eerste deel was de 'Openingsparade' en werd verzorgd door de vier Izegemse muziekverenigingen die gezamenlijk van aan het hoekhuis met de Marktstraat met de korte sonnerie 'Ceremonial Hymn for Izegem' van André Waignein openden, vervolgens elk apart optraden – als vierde de Stadsfanfaren met 'Izegem 900' van Roland Cardon – en gezamenlijk eindigden met de 'Ode aan Izegem' van en o.l.v. Henri Parmentier. In het tweede deel, 'Muziek kent geen grenzen', traden niet-West-Vlaamse maatschappijen aan en in de 'Laureatenparade' (het derde deel) enkele West-Vlaamse laureaten. In de 'Slotapotheose' speelden de vijftien deelnemende korpsen gezamenlijk 'Isinga 25' van en o.l.v. Roland Cardon. Op zaterdag 20 september 1986 was er om 15.30 uur weer een dubbelconcert aan de Sint-Tillokerk met beiaardier Frank Deleu en de volgende dag openden de Stadsfanfaren de stapmarsenwedstrijd (buiten competitie).

Het 30e Herfstmuziekfestival hernam op 16 september 1990 zowat de formule van vijf jaar geleden. In de mis begeleidde een gelegenheidsorkest van 17 muzikanten uit de vier Izegemse muziekverenigingen het 'massakoor'. Na de middag waren er wel optredens, maar was er geen wedstrijd. Een octet van muzikanten van de vier Izegemse muziekverenigingen begon met 'Ceremonial Hymn for Izegem' van André Waignein. Daarna traden de vier Izegemse korpsen afzonderlijk, op, met een nummer dat ooit speciaal ter gelegenheid van een voorgaand festival werd gecomponeerd. De Stadsfanfaren begonnen, met 'Izegem 900' van Roland Cardon. Daarna werden gezamenlijk 'Intrada' van Roland Cardon en 'Ode

Opening door de Koninklijke Stadsfanfaren van het Herfstmuziekfestival van 1996.

aan Izegem' van Henri Parmentier uitgevoerd, telkens o.l.v. de respectieve componist. Na de vijf buitenlandse korpsen traden voormalige binnenlandse winnaars op. Het volgende jaar was het weer de beurt aan de Stadsfanfaren om de zondagnamiddag de internationale muziek- en stapmarsenwedstrijd buiten wedstrijd in de plenzende regen te openen.

Het 35e Herfstmuziekfestival moest in 1995 weer wat bijzonders worden. Op initiatief van het Stedelijk Feestcomité werd een CD uitgebracht waarop de vier Izegemse muziekverenigingen elk drie nummers brachten die alle naar Izegem verwezen (zie verder). De opening de zondag gebeurde opnieuw door een koperensemble samengesteld met muzikanten uit de vier Izegemse muziekverenigingen dat 'Ceremonial Hymn for Izegem' van André Waignein o.l.v. Ronald Vandommele speelde. Daarna traden de vier Izegemse verenigingen de Grote Markt op, de Stadsfanfaren als tweede met de Pekkersmars van Henri Parmentier; dit deel sloot af met een gezamenlijk optreden van de vier korpsen, zoals vijf jaar voordien met 'Intrada' en 'Ode aan Izegem'. Het tweede deel was voorbehouden voor zes buitenlandse korpsen en het derde deel voor vijf West-Vlaamse laureaten. Als afsluiter speelden de zowat duizend muzikanten de 'Festival Hymn' van Roland Cardon. Het volgende jaar was het opnieuw aan de Stadsfanfaren om buiten wedstrijd het Herfstmuziekfestival te openen. *Terug uitgegroeid tot een groep van 48 leden, waarvan 35 muzikanten en een mooi trommelkorps, brachten zij een stijlvol en gedrild optreden bij hun opmarcheren en bij de uitvoering van de concertstukken, waaronder het gloednieuwe 'Ceremonial for the Olympics' van stadsgenoot Henri Parmentier*, schreef *De Weekbode*. Twee jaar later werd gelijk met het Herfstmuziekfestival 150 jaar spoorlijn Brugge-Kortrijk gevierd en verzorgden de Stadsfanfaren daarom de zaterdag een aperitiefconcert op het pleintje naast het station.

Voor het 40e Herfstmuziekfestival (2000) werd volledig teruggegrepen naar het patroon van 1995. Dit keer speelden de Stadsfanfaren de festivalmars 'Boos Izegem' van Pieter Leemans en werden o.l.v. Henri Parmentier door de vier verenigingen 'Ode aan Izegem' van hemzelf en 'Festival Hymn' van Roland Cardon uitgevoerd. Alle deelnemende korpsen sloten de namiddag af met de 'Emerald Festival March'. Het volgende jaar openden de Stadsfanfaren nog eens buiten wedstrijd, maar in 2003 werd nog eens echt meegedaan en werd de derde plaats (88,5%) behaald.

Het 45e Herfstmuziekfestival, werd na de uitvoering van 'Ceremonial Hymn for Izegem' door een beperkt ensemble uit de vier muziekverenigingen, buiten wedstrijd geopend door de Stadsfanfaren. Vrede en Eendracht deed wel mee aan de wedstrijd en werd

tweede. *De muziek- en stapmarsenwedstrijd van zondag opende met een schitterende muzikale prestatie van de Koninklijke Stadsfanfaren uit Izegem, buiten wedstrijd. Wellicht het indrukwekkendste optreden van de ganse namiddag, met een schitterende uitvoering van het concertstuk "Cossack Fire Dance" en "Cossack Wedding Dance". Virtuoos gewoon die solo's van Björn Verschoore op sopraansax, op trombone met Bart Declercq, op tuba met Willem Maertens en op cornet met Herman Demeurisse*, aldus *De Weekbode*, die daarbij solist Steven Buyse (xylofoon) over het hoofd zag..

Ook in 2003 streden de Stadsfanfaren mee in het Herfstmuziekfestival.

We sluiten dit onderdeeltje af met de vermelding dat verscheidene componisten speciaal voor het Herfstmuziekfestival een nummer componeerden: Pieter Leemans in 1963 'Boos Izegem' en in 1980 'Izegem 900', toen Izegem (foutief) zijn 900-jarige bestaan vierde; Roland Cardon in 1970 de mars 'Festival 10', in 1975 de festivalmars 'Lustrum 3, in 1985 'Isinga 25' en in 1995 'Festival Hymn'; André Waignein in 1985 de sonnerie 'Ceremonial Hymn for Izegem'; en Henri Parmentier 'Ode aan Izegem' in 1985.

We komen aan de batjes. De eerste in Izegem werden in 1969 georganiseerd. Vanaf het begin zegden de Stadsfanfaren jaarlijks hun medewerking toe met een wandelconcert. Dat engagement kwam stilaan in het gedrang toen men zelf een driedaags openluchtcafé en een aperitiefconcert organiseerde, waarover in een later hoofdstuk meer. Tijdens batjeszondag 21 juni 1987 zouden er de zondagnamiddag o.l.v. voorzitter Loontjens in 't Oud Stadhuis veertien oude muziekinstrumenten *waarvan er een aantal nog bespeelbaar zijn* en acht trommels verkocht worden. Omwille van het barslechte weer werd dat uitgesteld tot 30 augustus. Tijdens de batjes van 1989 kon een wedstrijdformulier (met een paar doodgemakkelijke vragen) in een wedstrijdurne gedeponeerd worden; de bedoeling was enkel de Stadsfanfaren voor te stellen en vooral om muzikanten te rekruteren. Op de 35e batjes van 2003 was een afvaardiging uit de Izegemse partnersteden met uitzondering van Zlin aanwezig. Na de officiële ontvangst op het stadhuis de vrijdagavond begeleidden de Stadsfanfaren de aanwezigen naar het 'Europese dorp', dat dit keer gelegen was naast het Borstelmuseum in de Baron de Pélichystraat.

Zeker van 1960 tot 1969 deden de Stadsfanfaren mee aan de opening van de Winterfeeërie (de eindejaarsverlichting), een ander initiatief van het NCMV (het christelijk middenstandsverbond).

Laat ons het nu hebben over vieringen van personen waarbij de Stadsfanfaren betrokken waren. De burgemeesters en ministers kwamen we al tegen. Mensen worden steeds ouder en dus zijn er steeds meer honderdjarigen en dat laat zich omgekeerd evenredig ook aan de feestelijkheden merken.[422] De eerste Izegemse eeuwelinge na de Tweede Wereldoorlog was Louise Egels, weduwe van Charles Tytgat. Het hoogtepunt van haar viering viel op zondag 1 augustus 1948 met na de middag een stoet met 37 groepen waaronder enkele praalwagens. Na de Izegemse Motorclub en de Boerengilde te paard stapten de Stadsfanfaren op, die bij het begin en het einde van de optocht de kijklustigen op paradeoefeningen vergastte. Eigenlijk had ze pas zeven maanden later mogen gevierd worden, maar ze is wel honderd geworden, een cijfer dat verscheidenen op de valreep niet haalden. Voor François Kesteloot werd er zelfs drie dagen gevierd, van 4 tot 6 augustus 1962, en gaf het stadsbestuur een rijk gevulde brochure uit. De zaterdag bezocht de eeuweling de diverse wijken van de stad, waar telkens een van de Izegemse muziekkorpsen een wandelconcert gaf. De zondagmorgen werd hij thuis afgehaald en onder begeleiding van de Stadsfanfaren via enkele straten naar de H.-Hartkerk geleid. Tijdens de middag verzorgden de Stadsfanfaren een half uur een aperitiefconcert op de Grote Markt. De volgende aan de beurt was Helena Platteeuw, maar haar viering kreeg bijlange niet dezelfde glans. Ze werd op 7 december 1986 door de drumband van de scouts en een delegatie van het stadsbestuur van haar huis in de Meensesteenweg afgehaald en naar de H.-Familiekerk gevoerd. Na de dankmis begeleidden de Stadsfanfaren haar met de meevierende verenigingen naar het stadscentrum waar aan de oorlogsmonumenten op de Melkmarkt ter

herinnering aan haar man die oud-strijder was geweest bloemen werden neergelegd en de Stadsfanfaren de Brabançonne en de Vlaamse Leeuw speelden. Daarna werd ze op het stadhuis officieel ontvangen. Voor de viering op 25 januari 1987 van Cyriel Pattyn, die toen in Maria's Rustoord verbleef, was er omwille van het slechte weer geen stoet, maar werd wel halt gehouden aan de oorlogsmonumenten, waar de Stadsfanfaren de gebruikelijke volksliederen speelden. De honderdjarige Maria Vercammen werd op 14 februari 1988 gevierd. Na een rondgang in de wijk Achter de Kerk haalden de Stadsfanfaren haar af aan haar woonst op de Maandagmarkt. Na de mis in de St.-Tillokerk trok de uitgebreide feeststoet o.l.v. de Stadsfanfaren naar het stadhuis voor officiële ontvangst. Honderdjarigen werden blijkbaar voor de gemeenschap een te alledaags gebeuren en ook uit het archief van de Stadsfanfaren blijkt dat nog enkel aan de viering van twee honderdjarigen in 1991 werd deelgenomen: op 22 september aan die van Sylvia Roose en op 17 november aan die van Marie Verhaest.

Na de Tweede Wereldoorlog kunnen we geen deelnames van de Stadsfanfaren aan inhalingen van pastoors vermelden. De enige uitzondering is die van Michel Van Wijnsberghe als pastoor van de H.-Familie op 19 augustus 1956. De triomfantelijke inhalingen van pastoors geraakten vanaf de jaren 1960 ook uit de mode. Ook aan de viering van andere personen werd zo goed als nooit deelgenomen. Op 24 oktober 1965 werd Robert Holvoet gevierd; de stoet van het rustoord naar het stadhuis waar de academische zitting plaatsvond werd geleid door de Stadsfanfaren. Over de viering van koster-organist Daniël Clement in 1977 hadden we het al. Op 5 september 1981 vierde pater Alexandre, in de wereld Charles Gillès de Pélichy, zijn gouden priesterjubileum; de grote receptie in Het Blauwhuis na de plechtige mis in de Sint-Tillokerk werd opgeluisterd door de Stadsfanfaren.

In de volgende alinea's komt de rest van de Izegemse optredens van de Stadsfanfaren aan bod. We beginnen met diegenen die een aantal keren plaats vonden.

De processies doofden in de jaren 1960 uit. De voorzitter liet de dirigent weten dat de pastoor van het H.-Hart was komen zeggen dat de processie op zijn parochie op zondag 1 juli 1962 niet doorging. Zeker op 24 juni 1962, 31 mei 1964 en 12 juni 1966 werd nog deelgenomen aan de H.-Sacramentsprocessie op de Sint-Tilloparochie.Vanaf 1966 traden de Stadsfanfaren (al dan niet met andere muziekverenigingen) op voor de senioren in Ten Bos: op 9 oktober 1966, 1 juni 1969, 22 februari 1970, 11 juni 1972, 17 juni 1973 met een geselecteerde compagnie o.l.v. André Vandommele, op 16 juni 1974, op 20 juni 1976, op 10 juni 1979, op 14 juni 1981 en toen in het weekend van 24-26 juni 1988 de Tuinfeesten in Maria's Rustoord en Ten Bos voor de twintigste keer plaatsvonden. De optocht van de schutters van de Sint-Barbaragilde werd enkele keren begeleid: zeker op 4 december 1966, 7 december 1969, 15 oktober 1972 en 18 oktober 1980. Voor 1972 en 1980 kennen we enkele details. Het ging om het opluisteren van de jaarlijkse keizerschieting. waaraan de koningen van de tien deelnemende gilden van het Verbond Zuid-West-Vlaanderen mochten deelnemen. De Stadsfanfaren begeleidden de optocht met de tien schuttersgilden die vanaf het lokaal, Het Damberd, vertrok. Na de receptie van de schutters moesten ze weer op post zijn om hen verder te begeleiden, in 1972 naar het auditorium in de Kruisstraat en in 1980 naar het stadhuis, want dat jaar bestond de Koninklijke Gilde der Bosseniers 365 jaar.

Op 31 augustus 1969 namen de Izegemse muziekmaatschappijen in het stedelijk Sportcentrum deel aan de eerste Dag der Muziek. Er werd gespeeld op twee kiosken die op het voetvalveld waren opgesteld. *Het opzet is een grote muzikale manifestatie in te richten, gedragen door de gezamenlijke inspanning van alle maatschappijen en tweedens 'n wisseloplossing te zoeken voor de minder suksesvolle geworden zomerconcerten op de Grote Markt of Korenmarkt*, schreef het Stedelijk Feestcomité aan de deelnemers. Een succes werd het niet, want *Het Wekelijks Nieuws* titelde: «*Dag der muziek*» *nog in kinderschoenen*. Organisatorisch was een en ander niet in orde, de mensen zaten te ver af en veel van de klank ging verloren in het veel te grote stadion. Op 29 augustus 1971 en 27 augustus 1972 deden de Stadsfanfaren weer mee aan de Dag der Izegemse Muzieken, die vanaf nu op de Grote Markt werd georganiseerd. De opvolger van de Dag der Izegemse Muzieken werd de Muziekcarrousel. De eerste uitgave vond in de ISO plaats op 18 oktober 1975, de tweede op 15 oktober 1976, de derde op 14 oktober 1978 en de vierde op 13 oktober 1979. Toen was het welletjes geweest, want de formule kende geen succes meer. Ter vervanging van de Muziekcarrousel traden de vier Izegemse muziekverenigingen op de Korenmarkt op 30 en 31 augustus 1980 op; de Stadsfanfaren die tweede dag, met een optocht en 's avonds een concert. Groep 11 mocht voor haar handelsfoor in Emelgem diverse keren een beroep doen op de Stadsfanfaren, zeker op 23 juni 1974, 19 juni 1977, 19 mei 1979 en voor het laatst op 29 mei 1981.

We behandelen nu de optredens waarvan we niet echt van een reeks doorheen de jaren kunnen spreken.

De Kroostrijke Gezinnen vierden op 13 juli 1947 hun zilveren bestaan en mochten ook het 18e provinciaal congres organiseren; op kop van de stoet stapten de Stadsfanfaren en de brandweer. Op 16 september 1951 werd het vijftigjarige bestaan van de stedelijke elektriciteitsmaatschappij meegevierd; de Stadsfanfaren brachten 's avonds een 'populair muziekconcert' op de Korenmarkt. Van 25 tot 27 juli 1953 vierde de Koninklijke Harmonie der Congregatie haar eeuwfeest en daarvoor kon o.a. op de medewerking van de Stadsfanfaren gerekend worden. Op 4 juli 1954 namen ook de Stadsfanfaren deel aan het 'Muzikaal Zomerfeest' van de Bond van Kroostrijke Gezinnen' Op hetzelfde moment vierde de Peter Benoitkring zijn dertigjarige bestaan, maar dan wel drie dagen lang: van zaterdag 3 tot maandag 5 juli. De zondag was het de beurt aan de Stadsfanfaren met een aperitiefconcert op de Korenmarkt.

De Katholieke Vlaamse Volkskunstfederatie hield haar 9e Nationale Meiboomplanting op 8 mei 1960 in Izegem; er werd in optocht met o.a. de Stadsfanfaren van de Baronielaan naar het stadion gestapt voor de meiboomplanting die gepaard ging met tal van optredens. Op 28 mei 1961 vierde de Bond van Kroostrijke Gezinnen haar 40e verjaardag met de inzegening van een nieuwe vlag. De optocht naar de oorlogsmonumenten 's morgens gebeurde o.l.v. de Harmonie Leo XIII, begrijpelijk als we weten dat van beide verenigingen de voorzitter Emiel Allewaert was, maar de Stadsfanfaren deden wel mee aan de stoet na de middag. De Izegemse Draverssport-Maatschappij nodigde de Stadsfanfaren andermaal (!) uit voor een optreden tijdens de paardenkoersen van 6 september 1962. *We weten maar al te goed wat een inslag het gegeven heeft tegenover het kermispubliek tussen de koersen in een mars te spelen en het is daarom juist dat we er zo aan houden dat ge dit jaar opnieuw onze koersen komt opluisteren. Moest het mogelijk zijn deze mars te spelen van de draverssport gaarne zouden we dat willen, dit stuk noemt Ambob-Polka (Ambert Parlow/bearb. Steinkopf)*, aldus secretaris Daniël Bogaert voor voorzitter dr. J. Feliers aan de voorzitter van de Stadsfanfaren op 2 april 1962. De paardenkoersen in Izegem waren ooit belangrijker dan die in Waregem. De aanvankelijke toezegging voor de paardenkoersen van 3 september 1963 moest ingetrokken worden, want *een zeer belangrijk deel van onze leden-muzikanten zijn die dag op reis en hebben reeds sedert lang verbintenissen genomen*. Erg was dat niet, want de koersen werden door het slechte weer afgelast. Op 22 juni 1963 werd het nieuw aangelegde marktplein plechtig geopend; de Stadsfanfaren begeleidden de personaliteiten van het stadhuis naar de markt en trokken dan verder door het stadscentrum. Op 24 augustus 1963 werd de nieuwe vlag van de supportersclub 'In nood kent men zijn vrienden' van KFC Izegem in de Sint-Rafaëlskerk gewijd. Zonder begeleiding door de Stadsfanfaren van het lokaal Normandië naar de kerk, want de vraag werd afgewimpeld door het bestuur van de Stadsfanfaren, *omdat onze Maatschappij zich aan zekere regelen moet houden waarvan ook niet in dit geval kan afgeweken worden*. Aan de huldiging van de wereldkampioen snelheid Patrick Sercu op 15 september 1963 werd wel meegewerkt, maar de voorzitter van het huldigingscomité was eerste schepen Joseph Tytgat. De hulde bestond uit een optocht gevolgd door een ontvangst op het stadhuis. Op de uitnodiging van de BRT, gewestelijke omroep West-Vlaanderen, om mee te werken aan een ontspanningsavond op 30 september 1965 in Gilde werd positief gereageerd. Wellicht de voetbalmatch Izegem-Wevelgem op 3 april 1966, maar zeker de laatste thuismatch tegen Poperinge veertien dagen later werd opgeluisterd door de Stadsfanfaren en de trommelaars. Blijkbaar waren de Stadsfanfaren in 1967 weinig te horen in Izegem. Wel tijdens de thuiswedstrijd van KFC Izegem tegen KFC Meulebeke op 23 april en de optocht van het 2e Europese Lentefestival op 13 mei. Op 5 oktober 1968 namen de Stadsfanfaren deel aan de viering van vijftig jaar Rode Kruis in Izegem en op 24 mei 1969 begeleidden ze de optocht naar het rustoord ter gelegenheid van het derde Europese Lentefestival georganiseerd door Die Boose.

De deelnemers aan het vijfde lustrum van de interscholenwedstrijd (24 oktober 1970) werden door de Stadsfanfaren begeleid; daar was de secretaris van de Stadsfanfaren, toen nog schooldirecteur Denolf, niet vreemd aan. Op 20 maart 1971 werd deelgenomen aan de tweede stedelijke boomplanting; de actie was het vorige jaar nationaal gestart om het leefmilieu te verbeteren. De Stadsfanfaren werkten mee aan het 4e Internationale Lentefestival op 30 mei 1971, maar wel met een onvolledig korps wegens vakanties of plechtige communiefeesten. De medewerking aan de boomplantingsactie van 18 maart 1972 bestond uit de begeleiding van de deelnemers van het rustoord tot de visvijver. In 1972 verbroederde de stad Izegem gedurende drie dagen met 1e Cie Anti-Tanks uit Siegen; de Stadsfanfaren defileerden op 22 april samen met de muziekkapel van de zeemacht. De officiële eerstesteenlegging van het Instituut voor Chronische zieken werd op 6 mei 1972 opgeluisterd. Op 19 mei 1973 werd meegewerkt aan de kampioenenhulde van FC Izegem en zes weken later, op 30 juni, werd de kerk in het midden gehouden met een parade tijdens de openingsmatch van SV Izegem. Toen in 1974 het Engelse 61e Regiment van het Royal Armoured Corps een

kort bezoek aan Izegem bracht, werd het gezelschap op zaterdag 8 juni onder geleide van de Stadsfanfaren naar de oorlogsmonumenten gebracht om onder het blazen van de Last Post bloemen neer te leggen. Dat regiment had in 1944 deelgenomen aan de bevrijding van Izegem. We zagen al dat in 1976 de Stadsfanfaren op twee officiële openingen van de partij waren: op 3 september van de brug over het kanaal en de spoorweg door minister Olivier en op 11 september van het revalidatiecentrum Ten Bos door minister Lavens.

In 1977 was het Izegemse programma niet alleen met de gebruikelijke optredens rijkelijk gevuld. Voor het nationaal congres van de wipschutters in Izegem op 27 maart moesten de Stadsfanfaren de optocht van de ISO naar de oorlogsmonumenten begeleiden, er de Brabançonne en de Vlaamse Leeuw spelen, en na haar ontvangst op het stadhuis de groep weer naar de ISO voor de congresvergadering begeleiden. Op 30 april werd de Belgische fruitkoningin gehuldigd, want dat was de Izegemse Martine Maes; de Stadsfanfaren leidden de stoet van haar woning in de Kerkstraat naar het stadhuis. Op 3 september 1977 werd Filip Bardoel (laattijdig) gehuldigd: bij de mindervaliden was hij in 1975 wereldkampioen boogschieten geworden en in 1976 had hij op de Olympische Spelen voor mindervaliden in Toronto (Canada) de zilveren medaille in de pentatlon behaald; de Stadsfanfaren moesten aan zijn woning de Vlaamse Leeuw en het Belgisch Volkslied spelen en hem een muzikale rondgang door zijn Lindewijk bezorgen. Op 16 oktober was er een Tripelconcert in het Muziekauditorium. De Koninklijke Stadsfanfaren, de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia – De Heren van Zichem en de Koninklijke Harmonie de Ware Vrienden van Tollembeek in een presentatie door notaris Loontjens traden gezamenlijk op.

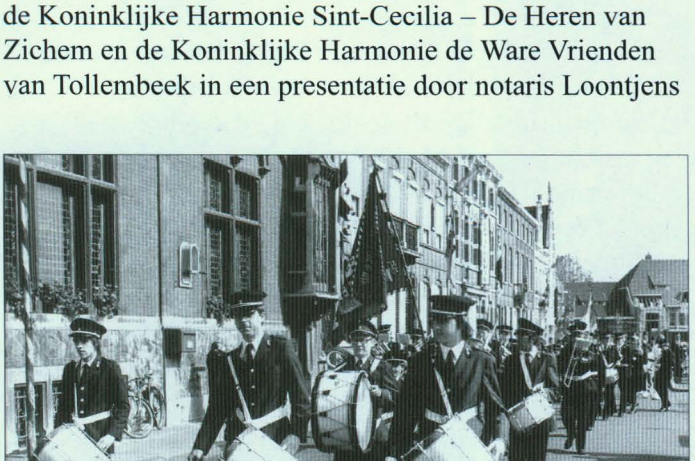

Optocht voor het stadhuis op 2 juli 1977.

1978 viel magerder uit. Medio 1978 waren de Stadsfanfaren van de partij op de Emelgemse feesten. Op 5 augustus vierde de wijkraad De Mol '50 jaar Molfeesten'; de Stadsfanfaren wilden aan deze jubileumviering meewerken, maar of dat met het door het comité gevraagde wandelconcert van kasteel Wallemote via de Molwijk tot café De Mol gebeurde, weten we niet. Of op 13 augustus de rondmars en het concert in Kachtem doorgingen, betwijfelen we sterk, want het enige archiefstuk is een brief van secretaris Loontjens aan zijn eigen voorzitter elf dagen voordien. Noël Dejonckheere was in 1978 wereldkampioen puntenkoers (wielrennen) geworden en ook dat moest natuurlijk gevierd worden; op 23 september bracht een stoet met o.a. de Stadsfanfaren hem van de Rode Poortstraat naar het stadhuis en bij zijn verschijning op het balkon moest het stadsmuziek de gevierde een aubade bezorgen. De optredens in 1979 kwamen hoger aan bod, want het ging om evenementen uit een langere reeks. Dat geldt ook voor het drukkere jaar 1980, ook al omdat Izegem toen zijn zogezegd negenhonderdjarige bestaan vierde.

In 1981 werd op 8 maart 1981 deelgenomen aan de karnavalsstoet en op 15 november aan de plechtige openstelling van de nieuwe installaties van SV Izegem, gevolgd door een gezellig samenzijn in Café Royal. Op 29 oktober 1983 gaven de Stadsfanfaren en Die Boose een dubbelconcert. Op 13 augustus 1984 werd meegewerkt aan de BRT-televisieopnames voor het programma 'Stad op Stelten'. Op 18 mei 1985 gaven de Stadsfanfaren op de Korenmarkt 'Het Bloemenconcert', met hetzelfde programma dat de week voordien in Oud Turnhout werd gebracht en vier maanden later, op 22 september, op vraag van de uitbaters een aperitiefconcert in Het Blauwhuis. Op 12 april 1987 was een aperitiefconcert van de Stadsfanfaren op de lokale zenders rechtstreeks te horen; het korps had zijn medewerking toegezegd aan Radio Ufo-Columbia die onder de benaming 'Rekening van het kind' een veertiendaagse steunactie ten voordele van de mindervaliden uit een drietal Medisch Pedagogische Instituten opzette. Op 16 mei 1987 werd 100 jaar Rijkswacht in Izegem gevierd, maar eigenaardig is dat de stoet van de Sint-Tillokerk naar de monumenten en naar het stadhuis geleid werd door de Koninklijke Fanfare Vrede en Eendracht uit Kachtem. Op 15 april 1989 zorgden de Stadsfanfaren voor de muzikale omlijsting tijdens het tweejaarlijkse Internationale Gymgala georganiseerd door de Rode Ster. Vijfenzeventig jaar Rode Kruis in Izegem werd gevierd met o.a. een stoet door de centrumstraten van Izegem op 25 september 1988;

achter de vlaggen van het Rode Kruis van de omliggende gemeenten stapten de Stadsfanfaren. Op 19 mei 1989 verzorgden De Kerels en de Stadsfanfaren in de St.-Pieterskerk van Emelgem een concert in het kader van het Festival van Vlaanderen; een van de uitgevoerde werken was 'The Protégée', speciaal voor de gelegenheid geschreven door saxofonist Ludwig Delecluyse, lid van de Stadsfanfaren[423]. Van 17-19 november 1989 hadden de Stadsfanfaren een stand op de Cultuurbeurs, maar ze concerteerden niet.

Op 21 april 1991 hielpen de Stadsfanfaren het Pekkerspad inwandelen. Een maand later (26 mei) nam het korps deel aan de Openluchtfeestmarkt op de Paterswijk, met een rondgang en een aperitiefconcert rechtover de Paterskerk. We noteren op 5 juli 1992 in de Stedelijke Sporthalle een aperitiefconcert ter gelegenheid van het 12e Internationaal Zomerfestival voor Volksdans in Izegem (2-6 juli). Tijdens de 24 Uren van Izegem in 1993, georganiseerd door IVAC, traden de Stadsfanfaren op zondagnamiddag 4 juli op in het stedelijk sport- en recreatiecentrum. Op 24 september 1993 werd er in stoet vanaf het lokaal vertrokken om de vooropening van 'Kunst op en rond het water' in de Vijfwegenstraat met een openluchtconcert glans bij te zetten; dat hoeft ons niet helemaal te verwonderen: de organiserende kunstenaar Johan Herman was lid van de Stadsfanfaren. Open Monumentendag 10 september 1995 kende als belangrijkste attractie de publieke openstelling van Het Blauwhuis; het aperitiefconcert werd verzorgd door de Stadsfanfaren. Van 25 april tot 18 mei 1996 organiseerde de Stedelijke Academie voor Muziek en Woord (SAMW) een 'Veertiendaags festival van de amateurskunsten'; de Stadsfanfaren traden op 28 april op en de drumband op 8 mei. Op 15 augustus 1996 kregen de olympische kampioenen, Patrick Sercu, Filip Bardoel en Ulla Werbrouck het ereburgerschap aangeboden. Ze behaalden respectievelijk goud in Tokio in 1964, op de Paralympics (OS voor mindervaliden) in Arnhem in 1980 en in Atlanta in 1996. Op het einde van de academische zitting in het Muziekauditorium voerden de Stadsfanfaren het speciaal voor die gelegenheid door Henri Parmentier gecomponeerde 'Ceremonial for the Champions' uit. Begin juni 1997 luisterden de Stadsfanfaren het huwelijksfeest op van Guy Van De Sompel en Sylvana Fertein, twee van haar leden, en op 20 september 1997 het eeuwfeest van dokter Van Kesbeeck, voormalig bestuurslid. Op 5 september 1998 werd 75 jaar Izegemse Bouwmaatschappij gevierd, o.a. met bezoek aan de wijken De Linde, De Bosmolens,

Ook de Stadsfanfaren verleenden op 5 september 1998 hun medewerking aan de feestelijkheden naar aanleiding van het vijfenzeventigjarige bestaan van de Izegemse Bouwmaatschappij.

Klein Harelbeke en de Kasteelwijk, telkens met een optreden van de Stadsfanfaren. Op 26 december 1998 vond er onder de algemene leiding van Herman De Backer een Kerstconcert plaats in de Heilige Familiekerk, m.m.v. de Stadsfanfaren o.l.v. Hans Demeurisse, het Parochiaal Zangkoor H. Familie o.l.v. Herman De Backer, het kinderkoor en jeugdensemble o.l.v. Gretl Vandoorne (die ook de avond presenteerde) en Karel Boucherie, en met de sopraan Nadine Verbrugghe. Het initiatief werd drie jaar later herhaald. De Stedelijke Raad voor Cultuurbeleid liet haar veertigjarige bestaan niet onopgemerkt voorbijgaan en organiseerde van 29 tot 31 januari 1999 een tweede Cultuurbeurs, waaraan de Stadsfanfaren dit keer én met een stand én met een optreden meewerkten. Aan 'Izegem in concert' in De Spil in Roeselare op 3 oktober 1999 namen achtereenvolgens de Izegemse harmonieën, fanfares, koren, en uiteindelijk koren en orkest samen, deel. De vier nummers van het deel voor fanfares werden gedirigeerd door Georges Coppé en Hans Demeurisse.

De Millenniumstoet op 20 augustus 2000 werd afgesloten door de Stadsfanfaren. Op 1 mei 2002 werd het nieuwe rust- en verzorgingscentrum 't Pandje ingezegend; de Stadsfanfaren concerteerden. Van 5 tot 8 juli 2002 logeerden de gerenommeerde American Musical Ambassadors bij leden van de Stadsfanfaren.[424]. Het jaar daarop kwam de groep voor de tweede keer naar Izegem en deze keer gaf ze samen met de Stadsfanfaren op 6 juli een concert in de H.-Hartkerk (want het Muziekauditorium was niet vrij). Op de al te vlug georganiseerde cultuurbeurs van 10-11 juni 2006 waren de Stadsfanfaren andermaal met een stand aanwezig. Op 23 december 2006 is een kerstconcert in de Sint-Tillokerk in samenwerking met het Sint-Gregoriuskoor gepland.

In juli 2003 kwamen de befaamde American Musical Ambassadors een tweede keer naar Izegem. Ze werden op het stadhuis ontvangen. Uiterst links bestuurslid Yves Martin die het jaar voordien de contacten via de website had gelegd.

Optredens buiten Izegem

Op de vorige bladzijden werden alleen optredens in Izegem vermeld, maar er werd natuurlijk ook buiten de stad opgetreden. Die in Engeland en Steinfurth behandelden we bij de brandweer. Hier komen eerst de jumelages aan bod, daarna evenementen die jaarlijks terugkeerden, en tenslotte de losse engagementen.

Op het moment zelf dat de jumelages of verbroederingen tussen de stad Izegem enerzijds en Bad Zwischenahn, Belle, Hotton, Zlin en wat Kachtem betreft Hilders anderzijds plechtig werden afgesloten, zijn de Stadsfanfaren nog nooit aanwezig geweest en rechtstreekse contacten tussen de Stadsfanfaren en de muziekverenigingen van die gemeenten zijn er tot op heden nog nooit geweest. Dat er wel achteraf verbroederd werd, staat vast. Met het Duitse Bad Zwischenahn was Izegem sedert 1980 verbroederd, maar pas in 1992 namen (o.a.) de Stadsfanfaren deel aan de 17e Bad Zwichenahn Woche (12-16 augustus) met o.a. een concert. Eigenlijk waren de muzikanten er al vier jaar eerder verwacht, maar dat bezoek werd toen wegens gebrek aan voldoende muzikanten afgeblazen, tot ergernis van de Spielmannszug des VfL Bad Zwischenahn.

Met Belle (Bailleul) verbroederde Izegem in 1992 en op 14 februari 1999 namen de Stadsfanfaren daar deel aan de grote carnavalstoet georganiseerd door de Société Philantropique; *Een te lang parcours, een bitsige koude en veel te veel lawaai deden ons beslissen om in de toekomst af te zien van gelijkaardige manifestaties*, aldus de commentaar achteraf. De verbroedering met het Waalse Hotton, dat onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog financiële steun had gekregen vanuit Izegem, gebeurde officieel in 1996. De Stadsfanfaren zijn sedertdien nog niet in Hotton geweest. Wel traden ze daar in de beginjaren 1950 eens op en stapten ze in Izegem op kop van de stoet toen op 19 september 1998 met een officiële afvaardiging uit Hotton de Hottonstraat (een zijstraat van de Mentenhoekstraat) werd ingewandeld. Met Zlin was er nog geen muzikaal contact. Nog voor de gemeentefusies was Kachtem in 1974 met Hilders verbroederd, maar dat voor de muzikale verbroedering een beroep wordt gedaan op Vrede en Eendracht uit Kachtem ligt voor de hand.

De jaarlijks terugkerende evenementen speelden zich aan de kust af. Van 1963 tot 1976 zagen de muzikanten de kust toen ze in Nieuwpoort optraden aan het Albert I-monument (zie hoger). Daarna werd dat de kust van Blankenberge. In 1972 had secretaris Denolf zelf naar Blankenberge geschreven om een optreden te mogen verzorgen tijdens het zomerseizoen. *Onze fanfare speelt in de hoogste categorie, is gecostumeerd en bestaat uit 45 spelende leden en 15 trommelaars.* De enige vrije datum op de kalender toen was 30 juli, luidde het antwoord en daar werd toen zeker niet op ingespeeld. Op 24 augustus 1975 waren de Stadsfanfaren wel te gast in Blankenberge: in de stoet van de kroostrijke gezinnen, een uur later voor een aperitiefconcert en in de late namiddag voor een wandelconcert. Vanaf 1977 werd dat een kioskconcert op de zeedijk van Blankenberge, een gezamenlijk middagmaal waarna men enkele uren vrij was en een wandelconcert in de vooravond. *Een uitstap was vroeger een hele belevenis; we gingen jaarlijks naar Blankenberge; na het concert en de rondgang door de stad liepen we naar de piste met die rare circusfietsen en speelden we met een groepje op een terrasje volksdeuntjes*, getuigden Silvain Seynaeve en Roger Vanwijnsberhe. Vanaf 1983 viel Blankenberge voor jaren weg, om reden van de 'moeilijke deficitaire stadsbegroting'. Een optreden in Sint-Idesbald (Koksijde) in augustus kwam van 1984 tot 1989 in de plaats, ook hier met een concert, een gemeenschappelijke maaltijd, enkele uren vrij, en een wandelconcert. Van 1998 tot 2001 werd naar de kust afgereisd voor een lucratief 11-juli-optreden in Westende en Middelkerke. Blankenberge stond de laatste jaren alleen sporadisch weer op het programma: in 2000 en op 31 mei 2004, toen de leden op eigen kracht daar moesten zien te geraken voor een wandel- en kioskconcert.

In 1953 kon vanuit Middelburg een medaille meegebracht worden. Op 23 april 1962 concerteerden de Stadsfanfaren in de stadsschouwburg van Ieper ter gelegenheid van de 32e Ieperse Handelsfoor. Op 23 augustus 1964 namen de Stadsfanfaren deel aan een wedstrijd voor stapmarsen in Kortrijk waarvoor negen maatschappijen waren geselecteerd. Er was toegezegd voor een optreden in Trith-Saint-Léger (6 km van Valenciennes) op 19 juni 1966, maar de gemeente zegde af omdat de kosten te hoog waren. In de plaats kwam op dezelfde dag de deelname aan het zomercarnaval van Petit-Fort-Philippe, maar de vergoeding liet maanden op zich wachten. Dichterbij ligt Ingelmunster waar op 14 augustus 1966 het 130-jarige bestaan (sic) van de Koninklijke Philharmonie werd gevierd[425]. In 1967 was het hoogtepunt uiteraard de reis naar Engeland, maar dat was niet het enige optreden buiten Izegem. Op 28 mei 1967 vierde de Koninklijke Stadsharmonie van Roeselare haar eeuwfeest met een stapwedstrijd waarin de Stadsfanfaren de 4e plaats met 84% behaalden. Deelname aan de Europafeesten in Vilvoorde op 9-10 september 1967 werd afgewezen: *Inderdaad van 3 tot 10 september is een traditionele vakantieweek te Izegem, wegens de lokale*

Kermis, en het zou niet mogelijk zijn een voldoende opkomst van onze muzikanten te bekomen[426].

1974 was een druk jaar. Over een optocht in Ingelmunster op 26 januari en een optreden in Frans-Vlaanderen op 20 april zijn ons geen verdere gegevens bekend, over twee andere optredens wél. Op 23 mei werd deelgenomen aan het Internationaal Muziekfestival te Leest bij Mechelen. Uit de 117 aanvragen werden 43 korpsen geselecteerd; daarvan traden er 15 aan in de hogere afdeling, waarvan de Stadsfanfaren een eerste prijs met lof van de jury behaalden; 94,66% was de op twee na beste uitslag van heel het tweedaagse festival. Het 1150-jarige bestaan van de gemeente Sint-Martens-Latem werd op 11 augustus met een muziekfestival gevierd. In de voormiddag bezochten onze muzikanten de begoniakwekerij Moerman en na de middag stonden ze paraat voor het wandelconcert. De Confrerie Centrum Oostende nam contact op voor een optreden op het Wapenplein, maar het voorstel van de Stadsfanfaren dat op 30 augustus te plannen, werd blijkbaar niet aanvaard.

Op zondag 11 mei 1975 kwamen de Stadsfanfaren uit Tisselt terug met de eerste plaats in de marsenwedstrijd en de vierde plaats (op acht) in de concertwedstrijd, dat in de hogere afdeling; het was de eerste keer dat met dirigent Demey aan een concertwedstrijd werd deelgenomen. De Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia van Ledegem vierde op 25 mei 1975 het honderdjarige bestaan met een stapmarsenwedstrijd waaraan de Stadsfanfaren deelnamen.

Op 15 augustus 1976 traden de Stadsfanfaren op tijdens de Zomerfeesten in Kachtem, dat jaar de zgn. Fusiefeesten genoemd. Op 8 mei 1977 waren de muzikanten te gast op een festival in Ardooie. Van de Koninklijke Harmonie de Ware Vrienden van Tollembeek, de Koninklijke Stadsfanfaren, de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia – De Heren van Zichem, en de Young Academy Harmony uit Tubize waren de dirigenten een van de leden van het Brusselse saxofoonkwartet. In de vier thuisgemeenten gaven die muziekkorpsen een gezamenlijk concert. In 1977 was dat in Izegem (toen zonder Tubize), op 2 juli 1978 in de namiddag in Tollembeek en 's avonds in Tubize, en op 2 mei 1982 in Zichem. Op 24 mei 1981 waren de Stadsfanfaren van de partij op het muziekfestival in Lichtervelde; na de rondgang traden de maatschappijen om beurt op. Op 13 juni 1982 namen de Stadsfanfaren met een optochtje en 'een licht en luchtig aperitiefconcert' deel aan de Westwijkfeesten in Ingelmunster. In 1983 schreven de Stadsfanfaren zich in voor een wedstrijd georganiseerd door Lions Club België. Ze werden geselecteerd voor de tweede selectieronde in een van de BRT studio's in Brussel op 24 april 1983, maar de finale werd niet gehaald. Op 25 september 1983 mochten de Stadsfanfaren de bloemencorso in Jemeppes-sur-Sambre helpen opluisteren. Op 8 september 1984 deden ze met vier andere verenigingen mee aan een wandelconcert en een kioskconcert in het kasteelpark van Ingelmunster want de Koninklijke Philharmonie van Ingelmunster, waarvan gravin de Montblanc erevoorzitster was, bestond 150 jaar. Op 7 oktober 1984 stond deelname aan de internationale muziekwedstrijd in Heist-op-den-Berg op het programma, waarmee daar de Koninklijke Fanfare Moed en Volharding haar 100 jaar vierde. Op 12 mei 1985 organiseerde de Lions Club van Turnhout in het culturele centrum 'de priorij van Corsendonck' in Oud-Turnhout een 'Lente-Brunch'; op de uitnodiging lezen we: *Life music door de alomgekende Koninklijke Stadsfanfaren van Izegem, de oudste van België die gesticht werd in 1806*. Op 29 september 1985 bestond de Koninklijke Harmonie 'De Vrije Muziekliefhebbers' uit Hoegaarden 125 jaar; de Stadsfanfaren gingen in op de uitnodiging voor het slotconcert in de Sporthal van Hoegaarden.

Op af en toe een optreden aan de kust na, vallen er daarna gedurende een jaar of tien geen optredens buiten Izegem te vermelden. Wegens de hoge kosten die aan dergelijke uitstappen verbonden zijn wordt het steeds moeilijker om hiervoor interessante contracten los te krijgen, zei de secretaris op het Sint-Ceciliafeest van 1993. Op 22 mei 1994 namen in Eu, gelegen aan de Normandische kust, vijf muziekkorpsen deel aan een defilé, waarop voor elk van die vijf een concert van een twintigtal minuten volgde. Op 28 augustus 1994 waren de muzikanten in het Melipark in Adinkerke te horen met een aperitiefconcert en na de middag een wandelconcert. In 1996 werd meegestapt in twee stoeten: de Brigandsstoet in Ingelmunster op 17 maart en in de 1-septemberstoet in Marke. Het volgende jaar waren de muzikanten heel bedrijvig. Het Koninklijk Harmonieorkest Vooruit in Harelbeke vierde zijn 75-jarige bestaan met een driedaags muziekfestival op 2, 3 en 4 mei; de Stadsfanfaren traden de laatste dag op met een wandelconcert. Twee maanden later, op 5 juli, gebeurde dat met een podium- en een wandelconcert in De Panne. Op 15 augustus waren de muzikanten present voor een podium- en wandelconcert op het 6e internationaal harmoniefestival in Oostrozebeke en op 24 augustus voor een wandel-, aperitief- en namiddagconcert in het vernieuwde Dadipark (Dadizele). In 1998 stond op 5 juli deelname aan de stoet van de vijftiende Bonte Berenfeesten in Meulebeke op het programma en op

11 oktober de jaarlijkse feestmarkt in Kaprijke, 'streek waarmee onze voorzitter zeer vertrouwd is'.

Op 3 september 2000 werd in Waarschoot deelgenomen aan een taptoe ter gelegenheid van het jubileum van een lokale muziekmaatschappij. Op zondag 8 juli 2001 stond Oostende op het programma, voor een optocht en een aperitiefconcert op de kiosk van het Wapenplein. *Het heeft heel wat moeite gekost om toegelaten te worden voor het kioskconcert te Oostende. We rekenen dan ook op een bezetting van zeker 40 muzikanten!*, kregen de muzikanten te lezen. In de vooravond namen ze in Lombardsijde deel aan een wandelconcert (ca. 20 minuten) en een podiumconcert (1 uur). Op 17 augustus 2002 kon gratis opgetreden worden in het Zilverpand in Brugge. Het volgende jaar vond een dubbelconcert met de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia uit Ardooie plaats: op 6 april in het cultureel centrum 't Hofland in Ardooie en op 26 april in het Muziekauditorium. In 2003 was er op 9 juni in De Panne een aperitiefconcert en na de middag een wandelconcert, en op 28 september een muziekfestival waarmee de Koninklijke Fanfare 'Sint-Cecilia' uit Deerlijk haar tachtig jaar vierde. Op 22 augustus 2004 werd in Nazareth een podiumconcert verzorgd op vraag van de Koninklijke Harmonie Vrank en Vrij. In 2006 stonden op 2 juli een concert in het Groeningepark in Kortrijk, op 20 augustus een concert op het Wapenplein en een wandeloptreden in Oostende, en op 10 september een podiumconcert op de Grote Markt van Brussel geprogrammeerd.

Radio-opnames

De Koninklijke Stadsfanfaren werkten herhaaldelijk mee aan radioprogramma's. Een opname door N.I.R. Studio Kortrijk van 15 april 1959 werd op 20 juni uitgezonden. Op 4 juli 1963 gebeurde een volgende opname van zo'n 25 à 30 minuten in het Damberd; ze werd uitgezonden op 27 augustus in het programma 'De volksmuziek in West-Vlaanderen'. De nationale BRT vroeg de medewerking van de Stadsfanfaren voor het Guldensporenconcert op 11 juli 1964 in Kortrijk en gaf de titels op van zes te spelen werken, maar daar ging het bestuur niet op in. *Tot onze grote spijt zien wij geen mogelijkheid om goed gevolg te geven, daar wij juist op het bepaalde tijdstip te zeer verbonden zijn.* Er was wel op 14 juli 1964 weer een opname in het Damberd. De stukken werden in het programma 'Liefhebbers musiceren' op de gewestelijke omroep West-Vlaanderen op 8 november uitgezonden. Op 20 januari 1967 was er nog eens een opname door de gewestelijke BRT. Op de uitnodiging voor een opname van circa dertig minuten in juli 1968 en later eventueel in twee keer uit te zenden vonden we geen reactie terug. Zeker ook op 23 april 1970, 28 november 1972 en 3 maart 1974 waren er weer radio-opnames. In het voorjaar van 1974 contacteerde BRT2 Omroep West-Vlaanderen de Stadsfanfaren voor een opname op dinsdag 17 december. Ook op 30 januari 1977 was er een radio-opname voor het programma Kiosk, waarvan we weten dat het tweede deel uitgezonden werd op 22 oktober 1977. Op 4 maart 1977 vond in de Muziekauditorium een Casinoconcert van het BRT-Kamerorkest o.l.v. Frans Soete en met solist-gitarist Peter Pieters plaats.Dat gebeurde in samenwerking met, maar zonder de Stadsfanfaren en werd uitgezonden op 20 mei 1977. Op 20 mei 1979 werden dan weer een vijftal stukken van de Stadsfanfaren opgenomen; de radio-omroep koos vijf van de tien voorgestelde stukken. Alle concerten – waaronder dat van de Stadsfanfaren – die in het auditorum werden opgenomen tijdens de 'Dagen van de Blaasmuziek' in 1981 (zie hoger) werden in de loop van 1981 en 1982 uitgezonden. Op 8 mei 1983 was er opname in de concertstudio van BRT2 West-Vlaanderen voor het programma 'Kiosk'. Op 8 februari 1987 werden door BRT1 in een studio aan het Eugène Flageyplein in Elsene vier stukken opgenomen. Ze werden uitgezonden in het programma 'Rond de Kiosk' op BRT1 op zondagvoormiddag 8 maart. Het hele programma werd toen gewijd aan de Stadsfanfaren. Op 11 februari 1990 werden in dezelfde studio nog eens drie stukken opgenomen, uitgezonden in hetzelfde radioprogramma 'Rond de Kiosk' op 1 april 1990.

LP's en CD's

Ter gelegenheid van het 175-jarige bestaan in 1981 werd de jubileum LP 'De Koninklijke Stadsfanfaren Izegem' (LP Eurosound, ES46542) opgenomen in de Stedelijke Muziekacademie door de opnamestudio Eurosound uit Nijmegen. De LP kostte 320 frank en werd voorgesteld op dinsdag 21 april 1981, tien dagen vóór 'De Dagen van de Blaasmuziek'. De eerste duizend gingen heel vlot van de hand en ook de nieuwe persing van 500 vond gemakkelijk kopers. Nummers van deze LP, die vooral amusementsmuziek bevatte, werden talrijke keren op de radio uitgezonden.

Vijf jaar later gaven de Stadsfanfaren een nieuwe LP uit: 'Ode aan Izegem', de titel van een werk van Henri Parmentier (LP Eurosound, ES46814). De opnames gebeurden op zaterdag en zondag 25-26 januari 1986 door dezelfde opnamestudio en opnieuw in het Muziekauditorium. Het bestuur was wat voortvarend

Voorstelling van de Dagen van de Blaasmuziek en de eerste LP geperst ter gelegenheid van het 175-jarige bestaan van de Koninklijke Stadsfanfaren in april 1981. Op de foto o.a. schepen Louis Crochon, de bestuursleden Leon Spriet en Edgard Van Kesbeeck, secretaris Alfons Loontjens, voorzitter Jacques Vandenbogaerde, algemene coördinator Philippe Sintobin, burgemeester Florent Vandenberghe, twee BRT-1 Radiomedewerkers w.o. Miel Vanattenhoven, en dirigent Willy Demey.

en hoopte dit keer 2000 exemplaren aan de man te kunnen brengen. Dit keer stond er meer dan alleen maar amusementsmuziek op. Het was de bedoeling een internationale LP te maken en o.a. daarom stond het zeer moeilijke stuk 'Three Fragments for Band' van Kuwahara erop. Het was vooral dirigent Willy Demey die de stukken in samenspraak met het bestuur uit een zestigtal stukken uit het eigen repertorium had gekozen. De dirigent noemde de opname 'technisch briljant' en ook Eurosound noemde de Stadsfanfaren gedisciplineerd en merkelijk verbeterd in vergelijking met vijf jaar terug. De geluidsopnamen gebeurden dit keer digitaal, zodat eventueel een 'compact disk' gemaakt kon worden, hoewel dat 'in ons geval waarschijnlijk niet zal gebeuren, omdat de markt eerder beperkt is' zei de voorzitter toen. De plaat werd op 5 mei 1986 voorgesteld door Frank Deleu, producer bij BRT2. Luc Van Acker besprak de plaat in *Fedekamnieuws*, jg. 31 nr. 5, oktober 1986 en besloot: *De kwaliteit van het gespeelde werk is uitermate goed.* (...) *Deze plaat mag als voorbeeld dienen in de discotheek van elke hafabra-muzikant.* De LP kostte 390 fr. Deze plaat verkocht minder goed. Achteraf zag men in dat de timing slecht gekozen was, want de CD was aan een opmars begonnen en de Stadsfanfaren hadden gekozen voor een LP.

In 1995 werden nog eens opnames gemaakt. Het ging dan al lang niet meer om een LP, maar om een CD en het ging ook niet om een initiatief van de Stadsfanfaren, wel van het Stedelijk Feestcomité en er werd werk opgenomen van de vier Izegemse muziekmaatschappijen. De CD 'Een hart voor blaasmuziek', uitgegeven

Voorzitter Jacques Vandenbogaerde overhandigt het eerste exemplaar aan burgemeester Florent Vandenberghe.

ter gelegenheid van het 35e Herfstmuziekfestival, bevatte vier keer drie stukken die speciaal voor het Herfstmuziekfestival waren geschreven. De opnames gebeurden op 22 en 23 april 1995 in het Muziekauditorium door de firma Signum uit Meulebeke De Stadsfanfaren speelden 'Ode aan Izegem' van Henri Parmentier (uit 1985), de 'Pekkersmars', eveneens van Henri Parmentier, met het thema van het 'Pekkerslied' van Johan Herman (uit 1995) en 'Festival Hymn for Izegem' van Roland Cardon (uit 1995). De CD werd verkocht aan 500 frank.

2006 was het jaar waarin de Koninklijke Stadsfanfaren hun tweehonderdste verjaardag op diverse manieren herdachten, o.a. met het uitbrengen van de

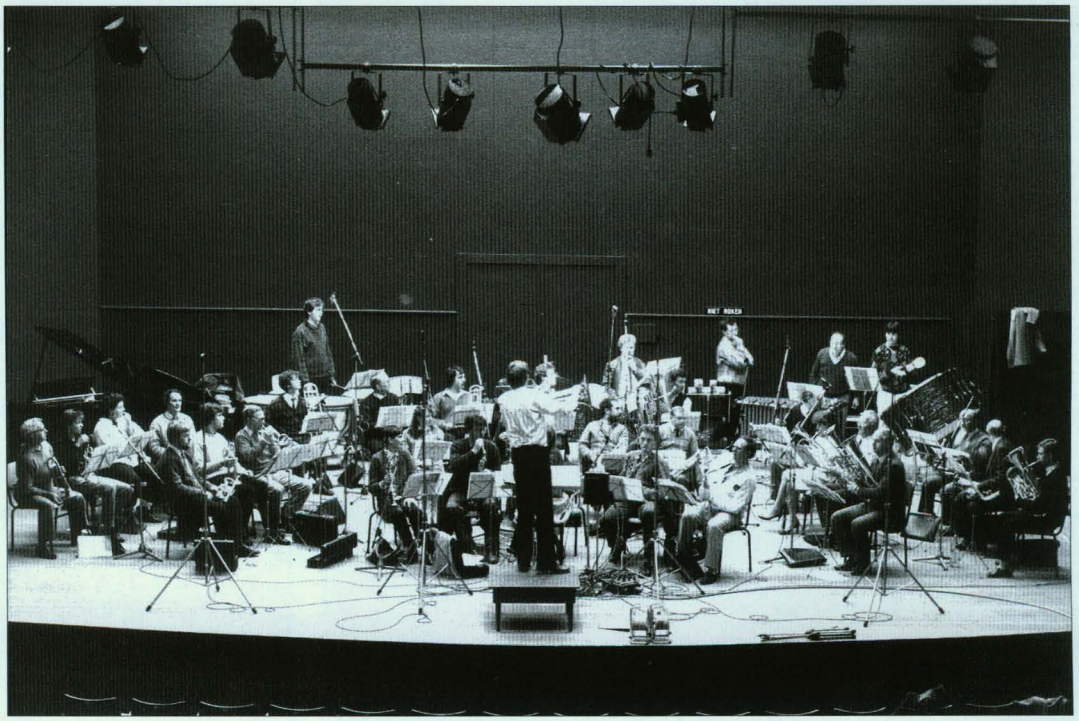

Opname van de tweede LP op 25 en 26 januari 1986 in het Muziekauditorium.

Voorstelling op 5 mei 1986 van de LP 'Ode aan Izegem'.
Vooraan Frank Deleu, Christiaan De Forche, Pierre Verstraete, André Ghys, Alfons Loontjens, Philippe Sintobin, dirigent Willy Demey, André Sintobin en Paul Vanhaverbeke.
Staande: Henri Parmentier (componist van Ode aan Izegem), schepen Geert Bourgeois, schepen Raf Leenknecht, gewezen schepen Jef Pattyn (Artex), senator André Vanhaverbeke, burgemeester Robert Vanlerberghe, volksvertegenwoordiger André Bourgeois, bestendig gedeputeerde Werner Vens, Raf Coryn, stadssecretaris Daniël Charlier, en de schepenen Erik Vandewalle, André Meurisse en Bernard Depoorter.

CD 'Koninklijke Stadsfanfaren Izegem - 1806-2006. De opnames gebeurden in eigen beheer van 21 tot 23 oktober 2005 door Anteun Hoesen Recordings in het Muziekauditorium, waar de CD drie maanden later op 22 januari 2006 werd voorgesteld, met een diaprojectie door Yves Martin en de uitvoering van enkele nummers van de CD. De eerste oplage van 600 stuks was binnen de kortste keren uitverkocht en er werden 400 nieuwe exemplaren aangemaakt. De CD kost 15 euro.

Ontspanning

Ontspanning voor muzikanten betekent in de eerste plaats de Sint-Ceciliaviering. Het gaat om een heel lange traditie. Cecilia is de patrones van de muziek. Ze moest trouwen, maar wenste maagd te blijven. Toen ze op de dag van haar huwelijk het huis van haar heidense bruidegom – die zich later bekeerde – werd binnengeleid onder de klanken van muziekinstrumenten ('cantantibus organis'), bad ze in stilte tot God dat Hij haar ziel en lichaam onbevlekt zou bewaren. Ze zou inderdaad als maagdelijke martelares sterven. Ze zou geleefd hebben in de tweede of derde eeuw. Ze wordt vaak afgebeeld met een handorgel, de volkse interpretatie van dat 'cantantibus organis'.

Wat de Stadsfanfaren betreft, we weten dat er in 1868 37 mannen aan tafel aanzaten en in 1878 28 toen een maaltijd 2,50 frank kostte.[427] N.a.v. de Sint-Ceciliafeesten betitelde de *Gazette van Iseghem* op 24 november 1894 Izegem als 'Het Trommelsteedje'. *In de nabij gelegene gemeenten zegt men somtijds, van Iseghem sprekende, het trommelsteedje; en inderdaad, in het begin van den winter verdient het wel zijnen naam: meer dan eene maand lang en gaat er geene weke voorbij zonder dat de trommel de eene of de andere feest aankondigt.*

Na de oorlog werd de Sint-Ceciliatraditie onmiddellijk hernomen.[428] We citeren wat *De Mandelbode* schreef over de Sint-Ceciliaviering in 1926

Sinte Cecilia in de Stadsfanfaren.

Maandag heeft de Stadsfanfare, naar oud gebruik, haar Ceciliafeest gevierd.

De viering werd ingezet met een serenade bij den Heer Burgemeester en de Heeren Bestuurleden om dan samen op te trekken naar Sint-Hiloniuskerk om er de plechtige mis bij te wonen.

Daarna was de uitstap in de stad onder het spelen van nieuwe stapmarschen, die het bewijs opleveren van den vooruitgang en de steeds hoogere kunstontwikkeling der maatschappij.

's Namiddags had het banket plaats, in de blijde stemming van gezellig en broederlijk samenzijn. De goedjonstige mildheid van het bestuur had gezorgd voor een prachtigen tombola, met een prijs voor al de leden.

Onder het banket, nam de Voorzitter, M. Cyriel Sintobin het woord :

Het leven en de bloei van de stadsfanfare vraagt groote offers. En toch leven en bloeien wij, dank zij den milden steun van het stadsbestuur, van de eereleden en in 't bijzonder van het bestuur. Aan allen hertelijken dank. De bestuurleden vooral verdienen erkentenis en genegenheid, omdat zij, niet alleen door geldelijke bijdragen, maar vooral door hunne persoonlijke aanwezigheid en medewerking, het bewijs geven van hunne toewijding aan onze maatschappij. Eer en lof aan de Heeren Octaaf Sintobin en Charles Clement, eere en lof aan de achtbare familie Vandekerckhove-Laleman om al hetgeen zij voor de stadsfan[fa]ren doen. Troosten wij ons weerdig van hunne genegenheid, door onzen ijver om onze maatschappij op een hoog kunstpeil te houden, door onze broederlijke eensgezindheid. Dat de muziekanten het als een plicht aanzien, om door stipte bijwoning van de herhalingen en meer nog door persoonlijke oefening, zich meer en meer te volmaken tot meerderen bloei der maatschappij : Zij mogen rekenen op de offervaardigheid en de bekwaamheid van den Bestuurder. De bijval dien wij genoten hebben op ons Concert te Oostende, moet ons aanmoedigen om eendrachtig samen te werken en onze maatschappij meer en meer machtig en bloeiend te maken. Eendracht maakt macht!

Ten slotte, stond een der muziekanten Alidor Vandeputte recht, om in aller naam hulde te brengen aan den onvermoeibaren ijver van den Voorzitter. Hij mag met recht de ziel van onze maatschappij genoemd worden.

Het Ceciliafeest heeft de broederlijke eensgezindheid en den goeden geest van de stadsfanfare bezegeld en is een spoorslag voor vooruitgang en meerder bloei in de toekomst.

Na de traditionele mis en noenmaal was er cafébezoek, in 1928 tot 22 uur naar twee ledenherbergiers.[429] In 1931 was er sprake van een tweedaags feest: de zondag en de maandag.[430] We willen u ook het verslag over 1935 niet onthouden.

CECILIA BIJ DE STADSFANFAREN. – Op 24 en 25 [november] ll. en niet het minst in den nacht van 24 stond de lucht boven Iseghem volgeschreven met toonladders en muziekleutels, witte en zwarte noten, haken en dubbele haken: het toeval had gewild dat verschillige muziekkorpsen hier ter stede denzelfden datum hun dagen vierden, en ook de stadsfanfaren waren van de partij.

De zondag dient gewoonlijk om er van te klappen en in den goeden form te komen: nadat dan vooreerst den heer voorzitter een bezoek en serenade werd gebracht is hij dan verder bij leden- en eereleden herbergiers in gezellig samenzijn en musiceeren doorgebracht.

Een deel... der «nachtridders» gaat dan gemeenlijk wat rusten om van in den «voordag» al hun kopertale door straten en stegen te dragen en op tractaat te gaan bij de bestuur- en commissieleden die de kopertale genoeg verstaan om het warm bedde te laten: het moet zijn dat er dees jaar voldoende gehoor was, want de nachtridders lieten er zich bizonder optimistisch over uit.

De maandag wordt met een muzikantenmis ingezet en tegen den middag hebben de gebruikelijke aperitiefs den honger gescherpt: wat en hoeveel er om den honger te stillen werd naar binnen gewerkt kan alleen een pallieterpen beschrijven.

Onder den eet muziek en zang, smakelijke moppen en anecdoten. De voorzitter, heer Oct. Sintobin die immer de gepaste woorden vindt om het gemoed onzer muzikanten te spreken weet in een hartelijke tafelrede de stemming nog gezelliger te maken en de heer Schepene Allewaert, genoodigde van 't stadsbestuur, weet hem in een wederwoord geestig en gemoedelijk van antwoord te dienen.

Een rijkvoorziene Tombola liet ieder blijgemutst van tafel gaan.

Tot in de «treffelijke» uren wordt dan nog voort gevierd: later dan dinsdag waren geen muzikanten aan 't vieren nog aan te «treffen».[431]

Tot omstreeks 1950 werd Sint-Cecilia drie dagen lang gevierd, eindigend met een diner de maandagnamiddag. Ook brandweer, politie, rijkswacht en stadsbestuur vierden toen mee. Daar kwam een einde aan toen enige muzikanten die dagen niet gingen werken, maar met hun instrument onder de arm gingen stempelen, wat de goegemeente bekritiseerde.[432] De meeste muzikanten kregen in die tijd voor die gelegenheid vrijaf van hun werkgever.

Vanaf 1946 tot 1984 werden Sint-Cecilia en Sint-Barbara door Stadsfanfaren en brandweer gemeenschappelijk gevierd. Elk jaar werd uitvoerig verslag uitgebracht in *De Weekbode.* Begrijpelijk, want in de mededeling van het programma op 25 november 1963 lezen we: *Er zal, zoals gewoonlijk, een plaats voorbehouden worden voor uw reporter, aan het diner.* In 1954 bijvoorbeeld zag het programma er zo uit: na de hoogmis van 10 uur in de Sint-Tillokerk optocht naar de oorlogsmonumenten op de Korenmarkt, uitreiking van decoraties aan de verdienstelijke manschappen van de brandweer en van de eremetalen aangeboden als prijzen door het Comité van het Wereldmuziekconcours te Kerkrade, schouwing van de fanfaren en brandweer door de overheden, om 13.30 uur gezamenlijk noenmaal in het Damberd, en om 20 uur gezellig avondfeest. In 1960 zaten circa 230 personen aan het feestdiner aan. In 1969 verliep de viering wat in mineur: 'Griep sloeg pompiers en muzikanten een voor een tegen de grond', was de bijtitel in *De Weekbode*. Tijdens de viering van Sint-Cecilia in 1969 werd een serenade gebracht ten huize van Michel Decroix als blijk van erkentelijkheid voor 25 jaar transport van de nachtridders, waarover direct meer. In 1971 was er de zaterdagavond mis, in de Sint-Tillokerk. We weten dat mevrouw Emma Maria Anné (de weduwe Octave Sintobin) was afgehaald; zij was erevoorzitster geworden na het overlijden van haar man in 1964, zodat zij wellicht ook al de jaren voordien die eer kreeg toebedeeld.

Sint-Ceciliaviering in 1969. Vooraan secretaris René Denolf, burgemeester André Bourgeois, voorzitter Joseph Sintobin, Odiel Sintobin en schepen Florent Vandenberghe. Achteraan Urbain Vens, Roger en André Vandommele, Michel Tytgat, Joseph Eeckhout en Lucien Demeusere

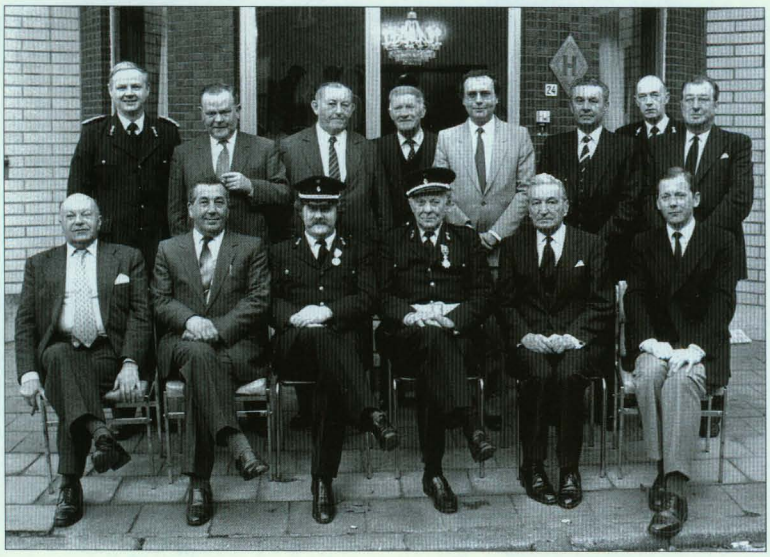

Tijdens het Sint-Cecilia feest van 1982 werden vader Valère en zoon Luc Perneel gevierd.
Verder vooraan op de foto schepen Louis Crochon, burgemeester Florent Vandenberghe, erevoorzitter Jacques Vandenbogaerde en voorzitter Alfons Loontjens.
Achteraan onderdirigent André Vandommele, ondervoorzitter André Ghys, Leon Spriet, Pierre Verstraete, Philippe en André Sintobin, Roger Callens en Paul Vanhaverbeke.

Als we ook nog de Sint-Barbara- en Sint-Ceciliaviering van 1972 wat vanuit de interne keuken mogen toelichten, dan zagen die twee dagen er zo uit. Vanuit Het Damberd in optocht naar de avondmis in de H.-Hartkerk op zaterdag 25 november. Dan in optocht weer naar het lokaal waar de vergoedingen aan de brandweermannen en de aanwezigheidspremies aan de muzikanten werden uitbetaald. Een groot bal vulde de rest van de avond. De volgende dag werden in de voormiddag de voorzitter en de brandweercommandant vanaf het lokaal afgehaald. Na het neerleggen van bloemen aan de oorlogsmonumenten volgde een bezoek aan de café's Aux Trois Suisses en 't Paviljoen. Kort voor de middag was er optocht naar het brandweerarsenaal in de Kruisstraat, waar de genodigden werden opgewacht. Na het feestmaal met de traditionele speeches en huldigingen was er 'rondgang in de stad' met bezoek aan drie cafés, nl. Plaza, Kanon en De Peer voor de Stadsfanfaren en Sportwereld, Belfort en Sporting van A. Sercu door de brandweer. Elk jaar waren dat andere cafés. In 1976 werd tijdens de Sint-Barbara- en Sint-Ceciliaviering de vlag van de brandweer gewijd. Vanaf dat jaar werd geen premie meer uitbetaald aan de muzikanten boven de achttien.

Het programma van de Sint-Ceciliaviering in de jaren 1980 volgde hetzelfde stramien. 1981 was misschien iets feestelijker, omdat 175 jaar Stadsfanfaren werd gevierd. Op 25 oktober 1983 werd een serenade voor het Oud Stadhuis gebracht toen Jaak Vansteenkiste en zijn echtgenote hun café heropenden, maar dat was toen het lokaal van de Stadsfanfaren. Op 8 december 1984 werd het banket door het stadsbestuur aangeboden ter gelegenheid van de officiële inhuldiging van de huidige brandweerkazerne. Het was de laatste keer dat brandweer en Stadsfanfaren samen vierden. Op 15 november 1986 werden de Stadsfanfaren op het stadhuis ontvangen. Verscheidene sprekers, de voorzitter niet in het minst, wezen op de vriendschap onder de leden.

Sedert 1984 beperkt de viering zich tot de dag zelf en dat is de zaterdag. Een tweedaagse was financieel niet meer haalbaar. Enkel de voorzitter – en aanvankelijk ook nog ondervoorzitter Ghys – wordt nog aan huis afgehaald. Het feestbanket werd in principe naar de avond verschoven, maar 's middags was er een breugelmaaltijd - lees frietjes met een brochette of een halve kip in het lokaal 't Oud Stadhuis en later in Te lande. De mis en de bloemenhulde gevolgd door een rondgang met cafébezoek bij de ereleden vonden in de voormiddag plaats. Enkele keren werd na de middag een of andere activiteit georganiseerd: in 1993 bezoek aan de stoommachine van ETIZ – waar een officiële groepsfoto werd genomen – en in 1994 aan het Borstelmuseum. Naar het einde toe van de jaren 1990 werd de Sint-Ceciliaviering nog soberder. De hele viering werd naar de namiddag en de avond verschoven: na een muzikale wandeling in de stad, verzorgen de Stadsfanfaren een avondmis en is er 's avonds feestbanket. Ter gelegenheid van Sint-Cecilia werd in 2000 door de Stadsfanfaren een aubade gebracht dokter Van Kesbeeck. Die was niet alleen veertig jaar lang bestuurslid geweest, maar was met zijn 103 de oudste inwoner van Izegem. Hij trakteerde achteraf in café 'The Corner'. De laatste jaren loopt die muzikale wandeling niet alleen door de Izegemse centrumstraten. Met Sint-Cecilia 2001 werd het korps op het stadhuis ontvangen n.a.v. de promotie naar superieure. Het is de gewoonte dat de secretaris op het Sint-Ceciliafeest het voorbije jaar bespreekt.

Ooit was er een tijd dat het aantal deelnames aan repetities werd omgezet in een zelfde aantal pinten. Die tijd is al lang voorbij. Tot voor enige jaren werd ter gelegenheid van de Sint-Ceciliaviering aan de oorlogsmonumenten gespeeld en werden bloemen

neergelegd. Dat is verleden tijd want op de duur waren de muzikanten de enige aanwezigen.

Sint-Cecilia was of is niet het enige moment van eigen ontspanning. In een omzendbrief vernemen we meer over 'onze jaarlijkse uitstap' op 20 maart 1966. In de namiddag werden enkele cafés van leden bezocht – de Aubisque, 't Klein Kortrijk en De Groene Dreef ; 's avonds mochten ook de vrouwen en verloofden aanwezig zijn op het 'gezellig samenzijn' in het Damberd: *eerst een beetje Vlaamse Kost, een tombola en dan kunnen we nog een beetje dansen.* Het ging hier om de viering van halfvasten die ook een tijdlang een jaarlijkse traditie is geweest. Veel concrete gegevens daarover zijn in het archief niet achtergebleven. De rondgang in de stad met bezoek aan enkele cafés was een constante en vaak ook het bijwonen en opluisteren van een lokale voetbalwedstrijd. Na 8 april 1973 viel deze halfvastenactiviteit blijkbaar stil. Het duurt tot 23 mei 1983 voor we weet krijgen van een 'gezellig samenzijn' voor de muzikanten, echtgenote(s/n), ouders of verloofden in 't Nieuw Gemeentehuis in Kachtem. Daarvoor moest worden ingeschreven bij Roger Callens, de muzikant die tijdens het Ceciliafeest van 1983 speciaal bedankt werd als 'de organisator en coördinator van talrijke nevenaktiviteiten' en als de trouwe jaarlijkse bezoeker van de ereleden. Op 12 april 1984 was er een Breughelfestijn in het lokaal.

Secretaris Philippe Sintobin brengt het jaarverslag naar voren tijdens het Sint-Ceciliafeest van 1988. Aan tafel mevrouw Louis Crochon, André Ghys, mevrouw Alfons Loontjens, burgemeester en mevrouw Robert Vanlerberghe en voorzitter Loontjens.

Traditiegetrouw is er, meestal de eerste dinsdag van januari na de repetitie, een nieuwjaarsviering die bestaat uit een eenvoudige receptie, tot 1998 gekoppeld aan een 'jaarvergadering'. Op 6 januari 1996 organiseerde het comité muzikanten een eerste hutsepotavond, een initiatief dat nog een paar keer herhaald werd. De trommelaars hadden vanaf februari 1995 een eigen 'gezellige avond' waar ook de leden van de Stadsfanfaren en familie waren op uitgenodigd. Het initiatief werd zeker nog vier keer herhaald met op het menu verrassingsbrood, kip met frietjes of een koude schotel. Op 31 augustus 1990 was er een Breughelmaaltijd voor alle muzikanten en hun familie in het Damberd. Ook op 1 april 2000 noteren we voor de muzikanten nog eens een Breughelavond, maar hun opkomst was pover. Op 17 augustus 1996 werd een ontspanningsuitstap naar Eurodisneyland in Parijs georganiseerd.

De Ridders in de Nacht

Dat daags voor Sint-Cecilia de Nachtridders uitgaan is een lange traditie, al is die een jaar of tien onderbroken geweest. Die werd op 15 november 1986 weer op gang getrokken door dirigent Willy Demey, bestuurder Philippe Sintobin en vooral Luc Perneel. André Vandommele had een jaar of twintig de Nachtridders geleid, maar Luc Perneel nam het leiderschap over. Vandommele getuigde daarover dat er in 1994 nog zo'n 7 à 8 mensen bezocht werden, maar de 'glorierijke' periode was volgens hem toch voorbije tijd. Het ging in zijn tijd om een compagnie van zowat 15 muzikanten en er waren jaren dat men tussen 10 uur 's avonds en 6 uur 's morgens 24 posten deed: leden van het stadsbestuur, de politiecommissaris, bestuursleden van de brandweer en de Stadsfanfaren en ook wel eens verdienstelijke muzikanten. Volgens zijn verhaal is het nog gebeurd dat ze 's morgens vroeg om 6 uur bij 'president' Vandenbogaerde – voorzitter van 1971 tot 1981 – aankwamen en dat maar twee man in staat waren om te spelen: hijzelf op de tuba en nog een sopraansaxofoon. Toen de voorzitter ze binnenliet, waren opeens al die anderen ook weer wakker. Ze

kropen de camionette uit en strompelden naar binnen. Ook Sylvain Seynaeve, die zo'n vijftig jaar Nachtridder was, herinnert zich dat ze eens 24 plaatsen aandeden. Luc Perneel vertelde daarover dat toen hij een klein manneke was, de Nachtridders bij zijn ouders de vrijdagavond verzamelden. Zijn ma maakte dan konijn met pruimen klaar. Na enkele serenades kon men starten voor een lange nacht. De muzikanten werden per busje rondgevoerd. Na vele jaren zagen de oudere muzikanten het niet meer zitten en er was geen opvolging. Het was enkele jaren stil, tot 1986. Omdat er wel vlug vervoer werd gevonden, maar geen verzamelplaats om eerst te eten, stelde de dirigent dan maar voor bij hem aan tafel te gaan. Daarna werden burgemeester Willy Verledens en zijn echtgenote de vaste gastheer en dat is tot op vandaag zo. Dat er tijdens die nachtbezoeken heel wat anekdotes worden aangehaald… en aangedikt naar gelang de nacht vordert, laat zich raden. Die nachtelijke uitstappen worden wel telkens officieel aangevraagd, meestal zonder namen te noemen. Maar in 1989 werd ook de burgemeester van Ingelmunster aangeschreven, wél met twee namen: die van dirigent Willy Demey en van muzikant Johan Herman die een maand voordien zijn kunstwerken had tentoongesteld n.a.v. het winterconcert en het volgende jaar het Pekkerslied op muziek zette. En er werd wel eens verder gegaan: in de avond van 29 november 1991 in Lichtervelde bij 'één van onze verdienstelijke muzikanten' en dat was Roger Vankeirsbilck.

Of ten huize van alle verdienstelijke leden door de Stadsfanfaren of de Nachtridders een serenade gebracht wordt, weten we niet. Op maandag 11 juli 1960 gebeurde dat wel toen het korps in Het Damberd verzamelde om kort na acht uur op te trekken naar de Krekelstraat.

Na een onderbreking gingen de Nachtridders op 15 november 1986 opnieuw van start. Ze speelden hun eerste deuntje voor Christiaan De Forche (uiterst rechts op de foto), niet voor zijn huis zoals de traditie het wil, maar voor het Oud Stadhuis. Het is een van de weinige foto's van de Nachtridders.

Aubade voor Willy Verledens op 24 mei 1992. Hij had op 5 maart 1992 de eed als burgemeester van Izegem afgelegd.

Daar werd Herman Demeurisse een serenade gebracht en gehuldigd door voorzitter Octave Sintobin omdat hij de regeringsmedaille had gekregen in de stedelijke muziekacademie; waarna Herman iedereen uitnodigde om binnen het glas te heffen. Op 19 februari 1983 was er een wandelconcert ter gelegenheid van het diamanten huwelijk van muzikant Valère Perneel. In de voormiddag van de Sint-Ceciliaviering in 1995 kreeg Steven Buyse bezoek, want hij had enkele maanden voordien de Octave Sintobin-prijs gewonnen. Na de middag van de Sint-Ceciliaviering in 2003 was het de beurt aan bastubaspeler Jacques Vercruysse die 50 jaar muzikant was en het gouden ereteken van Vlamo kreeg.

Serenade voor Herman Demeurisse in 1960 omdat hij de regeringsmedaille had gekregen in de stedelijke muziekacademie. Met André, Noël en Odiel Sintobin, de gevierde, en voorzitter Octave Sintobin.

11. DE HUISVESTING

Waar de Stadsfanfaren vanaf 1806 bijeenkwamen, is niet meer te achterhalen. Zeker is dat de harmonie in 1842 geen vast lokaal had, want er werd om beurt in vier herbergen gerepeteerd[433]. Het eerste vast lokaal waar we weet van hebben was de zaal van *Het Paviljoen* op de 'Statieplaats', want *Heden Woensdag veertienden November achttien honderd zestig, om zeven ure 's avonds te Iseghem, in de gewoone zael van het hof der Maetschappy, zynde de herberg het Paviljoen; bewoond door Albert Demaeght* werd het nieuwe reglement opgesteld.

Demaeght bleef dirigent tot 1885, maar er werd al vroeger een nieuw onderkomen gevonden. In de *Annuaire musical de la Belgique* van 1880 staat 'Au Damier' aangeduid. *Het Damberd* dus. Zeker nog in 1925 waren de Stadsfanfaren daar gehuisvest.

Het Paviljoen (rechts) was zeker al in 1860 het lokaal van de Stadsfanfaren.

In een krantenknipsel van 26 maart 1963 over Julien Vierstraete – over wie we het al hadden – lezen we dat hij en zijn vrouw Jeanne Coomans in (of omstreeks) 1934 *Het Garenhuis* introkken en de Stadsfanfaren toen naar de bovenzaal van dit café meeverhuisden. Het verhaal klopt want volgens de bevolkingsregisters van 1921-1930 woonde het echtpaar eerst in de Lendeledestraat 114 en daarna in de Kortrijksestraat 26 en was zij huishoudster; volgens de bevolkingsregisters van het volgende decennium was dat respectievelijk de Grote Markt 32 en was zij herbergierster geworden.

Het Damberd werd na de Tweede Wereldoorlog opnieuw het lokaal, maar aangezien het gezin Vierstraete-Coomans in april 1942 naar Emelgem verhuisde, is het best mogelijk dat al in 1942 van lokaal werd veranderd. Toen in de beginjaren 1980 Johan Vroman, de huidige uitbater, de zolder van Het Damberd opkuiste, vond hij daar nog tal van voorwerpen van maatschappijen die er vroeger hun lokaal hadden (o.a. ook de Bosseniers en de Boomteeltkring). Daar was o.a. ook de vlag van 1860 blijven liggen, nu een van de pronkstukken in het lokaal[434].

Toen uitbater Marc Seys een jongerenpubliek wilde aantrekken en o.a. discofuiven organiseerde, was er geen plaats meer voor de Stadsfanfaren en werd *Café de la Gare*, tegenover het station gelegen, in 1979 het nieuwe onderkomen. Omdat het al in 1982 ook een restaurant werd, moesten de Stadsfanfaren andermaal verhuizen. In de bestuursvergadering van 17 november

Tijdens het Herfstmuziekfestival van 1980 passeren de muzikanten Café de la Gare, dat van 1979 tot 1981 hun lokaal was.

1981 werd geopteerd voor het Putje, bij de Sint-Tillokerk. Twee weken later werd het stadsbestuur aangeschreven omdat gedacht werd aan de gewezen politiegebouwen in de Wijngaardstraat. Van beide locaties kwam niets in huis.

Het werd de bovenzaal van het *Oud Stadhuis*, naar waar op 19 december 1981 ondanks een dik pak sneeuw verhuisd werd. Dit café werd opengehouden door Jaak Vansteenkiste, geboren in Lendelede op 21 april 1946 en gestorven in het Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg in Leuven op 23 oktober 1994. De bestuursvergaderingen bleven er ook na de dood van de uitbater doorgaan, maar voor de repetities was de zaal te klein geworden. Bovendien waren er ook ouders die liever niet zagen dat hun kinderen 'in een café' repeteerden.

Op 2 april 1995 polsten de Stadsfanfaren naar *de bovenzaal van het Nationaal Borstelmuseum* in de Baron de Pélichystraat. Op 19 september 1995 stemde het college van burgemeester en schepenen toe voor een proefperiode van drie maanden[435], maar later werd dat een overeenkomst van onbepaalde duur. Maar de ellende herbegon. Het museum groeide aan en op 1 december 2000 meldde het stadsbestuur dat de Stadsfanfaren in het kader van de werkzaamheden aan het Borstelmuseum de repetitieruimte eerstdaags moesten ontruimen. Het gelukkige nieuws daarbij was dat het schepencollege in zitting van 28 november beslist de had de lege *lokalen van de burgerlijke stand en de bevolking* in het voormalige stadhuis (Pax Intrantibus) 'als tijdelijk onderkomen' beschikbaar te stellen. De toegang moest gebeuren via de Melkmarktstraat 4.

Eigenlijk een geluk bij een ongeluk, want zowel het Borstelmuseum als de Stadsfanfaren hadden meer ruimte nodig. De voorbije jaren was de muziekmaatschappij er in kwaliteit, maar ook in kwantiteit op vooruitgegaan, met als gevolg niet alleen meer stoelen, maar ook een uitbreiding van het instrumentarium, vooral van het slagwerk. Op 9 december 2000 werd verhuisd. De lokalen werden

Op 19 december 1981 werd van Café de la Gare naar het Oud Stadhuis verhuisd. Kristo Verkest en Roger Vanwijnsberghe duwen de kar met muzieklessenaars en instrumenten door de besneeuwde Korenmarkt.

Dat het Oud Stadhuis van eind 1981 tot 1995 het lokaal van de Stadsfanfaren was, is goed te zien.
De groepsfoto werd in mei 1985 genomen naar aanleiding van het concert tijdens de Bloemenmarkt op de Korenmarkt.

verschillende keren verbeterd. Eind 2001 bijvoorbeeld kreeg het trommellokaal een nieuwe vloer, want de trommelaars zakten erdoor. Hij werd gelegd door muzikant Rogier Maes[436]. Zelfs toen bleven de bestuursvergaderingen nog een tijd doorgaan in het Oud Stadhuis.

'Een tijdelijk onderkomen', had het stadsbestuur in 2000 gesteld en dat bleek ook zo. Want het stadsbestuur had grote bouwplannen en in het najaar van 2006 moest daarvoor de oude burgerstand en de technische dienst, maar ook de oude ontvangerij – met tussen haakjes ook de verhuizing van Ten Mandere naar de zolderverdieping van het nieuwe stadhuis als gevolg – afgebroken worden. De Stadsfanfaren bespaarden zich kosten noch moeite voor een eigen stek zodat het de laatste verhuis zou worden. Eerst werd nog geopteerd voor huren en werd daarbij o.a. nog gedacht aan de H.-Hartschool, het oude postgebouw, een lokaal op het patersdomein of de kapel van het Sint-Jozefscollege[437]. Op het Sint-Ceciliafeest van 2004 kon worden meegedeeld dat het uiteindelijk een eigen gebouw zou worden. De fanfare kreeg van de stad een stuk grond *naast de brandweerkazerne* in erfpacht en bouwde daarop grotendeels met eigen middelen. De bouw van een eigen lokaal kon ook overwogen worden omdat het subsidiereglement geldig voor het bouwen of verbouwen van lokalen voor jeugdverenigingen werd uitgebreid tot sport- en culturele verenigingen[438]. Omdat de subsidie beperkt is tot een maximum van 50.000 euro, waren (en zijn) enorme inspanningen vereist om de nodige fondsen in te zamelen en de toekomst niet te hypotheceren. Met de graafwerken werd gestart op 20 maart 2006. Einde mei, begin juni vond de eerste steenlegging plaats. De architect is bestuurslid Johan Werbrouck en de aannemer muzikant Jozef Strynckx. De officiële en feestelijke opening van het eigen lokaal op 9 december 2006 moest het hoogtepunt van het 200-jarige bestaan vormen.

12. HET UNIFORM

Het uniform heeft in de loop van twee eeuwen veranderingen ondergaan. Voor de beschrijving van het eerste uniform moeten we doen met een foto's van omstreeks 1900. Toen de Jongelingencongregatie in 1896 een nieuw uniform had gekregen, wilden ook de Stadsfanfaren niet achterblijven en werd in 1897 het uniform vernieuwd. Het was van donkerblauwe lakenstof, geborduurd met brandebourgs, de broek afgeboord, lederen tas met riem voor de muziekboeken, een sjako met rode pluim. Wel was de kleermaker vergeten zakken in de broeken te maken[439].

Door de Eerste Wereldoorlog gingen veel uniformen en zelfs een aantal instrumenten verloren. De Stadsfanfaren verschenen nog wel in uniform o.m. voor de sobere inhaling van Pastoor Loosveldt op O.-L.-Vrouw-Lichtmis in 1919, maar kort daarop werden ze afgelegd omdat ze versleten waren[440]. Op de foto's van het interbellum staan de muzikanten in burgerkledij. Dat veranderde pas in 1946. Om met de opbrengst uniformen aan te schaffen organiseerden de Stadsfanfaren en het Brandweerkorps toen op 18 en 19 augustus 1946 'Izegemse Openluchtfeesten en Vlaamse Kermis' op het domein van Het Blauwhuis. De aankondiging verscheen drie weken aan een stuk over de volle breedte, net onder de kop van *De Mandelbode*[441]. Dat muzikanten en brandweerlui samenwerkten vond zijn afspiegeling in het uniform dat veel gelijkenis vertoonde. Trouwens het lied 'Wij zijn van de stadsfanfaren' verwijst ernaar: *Ja wij zijn van de Stadsfanfaren / Wij zijn gekleed net als pompier*. Eind 1946 was het uniform voor het eerst in het stadsbeeld te zien[442] en ter gelegenheid van de Heilige-Sacramentsprocessie op 8 juni 1947 kregen alle muzikanten hun uniform mee naar huis nadat ze alle 48 in een boek de verplichting ondertekenden *van zorg te dragen voor al het materiaal, instrumenten en goederen, die hen worden toevertrouwd, en dit, bij uitdrukkelijke vraag van het bestuur terug ter beschikking te stellen.* Het uniform bestond uit een donkerblauwe jas met grote zakken – type politie –, een witte gordel, een blauwe broek, aanvankelijk met een rode bies, en een donkerblauwe kepie met witte stormband en witte overtrek. In 1967 was er een kleine aanpassing: er kwamen nieuwe witte gordels, maar de witte overtrekken verdwenen. De primeur was voor de Engelsen tijdens het bezoek van de Stadsfanfaren van 15 tot 19 juli 1967. In 1998 werd de witte gordel afgeschaft en kreeg het uniform een minder militaire look. Al die jaren bestond het uniform voorts uit een wit hemd, zwarte kousen en zwarte schoenen. Meermaals moesten ook regenmantels aangekocht worden.[443].

Wij zijn van de Stadsfanfaren

Refrein

Ja wij zijn van de Stadsfanfaren
Wij zijn gekleed net als pompier
Wij maken niet teveel gebaren
Maar maken plezier.
Ja wij zijn van de Stadsfanfaren
Wij zijn gekleed net als pompier
Wij maken niet teveel gebaren
Maar drinken toch bier

Strofe

Ziet ons hier nu staan
Met ons pompierkostuumke aan
Zo treft men ook een tweelingbroer
Ieder werkt op toer
Vat er ergens vuur
De pompier werkt dan uur op uur
Maar is er een feest aan de hand
De beurt is aan de muzikant

Refrein

Ja wij zijn van de Stadsfanfaren
Wij zijn gekleed net als pompier
Wij maken niet teveel gebaren
Maar maken plezier.
Ja wij zijn van de Stadsfanfaren
Wij zijn gekleed net als pompier
Wij maken niet teveel gebaren
Maar drinken toch bier

De dames droegen aanvankelijk een blauwe rok, een blauwe jas met een meer vrouwelijke snit en een hoedje ('potsje'). Latere kwamen er geregeld wijzigingen: witte sportkousen i.p.v. nylonkousen, andere modellen van hoofddeksels, een broek i.p.v. een rok. Uiteindelijk droegen ze hetzelfde uniform als de mannen.

Maar er wordt niet alleen buiten opgetreden. Op het provinciaal tornooi van 28 april 2001 werd voor het eerst opgetreden met de nieuwe, groene uniformgilets met het logo van de Stadsfanfaren[444]. Ze zitten gemakkelijk en je zweet er minder in tijdens de concerten. Het logo, dat je ook op de briefhoofden en -omslagen vindt, werd in de jaren 1980 ontworpen door Luc Mulier.

De trommelaars droegen aanvankelijk hetzelfde uniform als de fanfare. Toen in de zestigerjaren steeds meer kinderen i.p.v. volwassenen lid van het

In 1946 kregen de leden een nieuw uniform. Ze poseren hier in 1949 voor de feestzaal van hun lokaal Het Damberd.

trommelkorps werden, kwam er een eigen uniform: nog altijd blauw, maar met een hoofddeksel in de vorm van een schuitje, witte laarsjes en een schouderriem. Dat veranderde wellicht in 1971 want in de bestuursvergadering van 12 oktober 1971 kwam het uniform ter sprake: *1. Kostumering trommelaars. In 1971 – de vest met (pude) broek.* Een pude of puut is – zeker in een aantal Nederlandse dialecten – een zakje, een tas. Een soort heuptasje dus, in dit geval om de muziekpartituren in op te bergen. De jas kreeg toen een steenrode kleur. De donkerblauwe broek en kepie bleven. In 1992 waren die rode uniformen niet meer bruikbaar en ze werden van de hand gedaan[445]. Sedertdien is het kostuum van de trommelaars niet te onderscheiden van dat van de fanfareleden.

De leden van Euphonia dragen een witte sweater met lange mouw en met embleem, een blauwe jeans, donkere kousen of sokken en zwarte schoenen.

13. DE VLAGGEN[446]

De Koninklijke Stadsfanfaren gaan er van uit dat hun eerste vlag van 1860 dateert. Daarbij wordt dan wel over het hoofd gezien dat de voorganger de Maatschappij van Toonkunde is en dat die van de baron in 1845 *een zeer schoon zyden Vaendel met goude friniën, op welk in gulden letteren staet rond eene harp: MAETSCHAPPY VAN TOONKUNDE TE JSEGHEM.* kreeg.

Het oudste bewaarde vaandel dateert van 1860 en werd geschonken door voorzitter baron Philippe Gillès de Pélichy[447]. Het meet 146 x 100 cm., is van fluweel, met applicatie in zilverborduurwerk. In het centrum staat op een bordeaukleurig veld het gekroonde wapenschild van Izegem waarvan de merletten niet gezoomd zijn. De tekst is in het Frans: 'Fanfares Ville d'Iseghem 1860', wellicht omdat de Antwerpse baron – hij woonde slechts in de zomer in Izegem – Franstalig was. Het vaandel is nu een ingekaderd pronkstuk in het lokaal[448]. In 1866 werd een kleiner model gemaakt dat meegedragen kon worden tijdens de optochten. Voor het leveren en schilderen van deze 'kleine drapeau' werd op 29 augustus 1866 aan A. Veranneman 21,45 frank betaald[449]. Wellicht werd het grote exemplaar gemaakt door Vincent François Deraedt, want op 2 maart 1868 werd 9,37 fr. betaald aan weduwe De Raedt *over herstellen van den drapeau*[450].

In 1925 lieten de Stadsfanfaren een nieuwe vlag maken[451]. Wellicht ging het om een schenking van Sidonie Laleman, de weduwe van Jules Vandekerckhove, die we zowat erevoorzitster kunnen noemen. De vlag meet 165 x 165, is van zijde en een werkstuk van Joseph Deraedt. Ook hier staat op een rood veld het gekroonde stadswapen centraal, omgeven door een laurierkrans. De tekst heeft het over 'Stadsfanfaren Iseghem 1860-1925'. De vlag werd tijdens een groot muziekfeest op 14 juni onthuld en gewijd. In *De Mandelbode* van 20 juni 1925 vinden we daarover het volgende verslag:

Het Vaandel der Stadsfanfaren.

Het vaandel, Zondag door de fanfaren ingehuldigd is een prachtig kunststuk vervaardigd door M. Jos. Deraedt, onzen stadsgenoot, die als borduurder verre en bij roem verworven heeft. Het is daarbij een kostelijk stuk. De persoon die het vaandel geschonken heeft, heeft een bewijs gegeven van hare mildheid en hare genegenheid voor de fanfaren.

Een weinig voor 10 uur trokken de fanfaren opgeleid door het Congregatie-Muziek naar St Hiloniuskerk, waar het vaandel gewijd werd.

Na de processie, begaf men zich naar het Hof. Het Congregatie-Muziek alsook de heeren Burgemeester en Schepenen deden ons de eer aan mede te gaan.

Om 3 1/2 ure had de ontvangst plaats op het

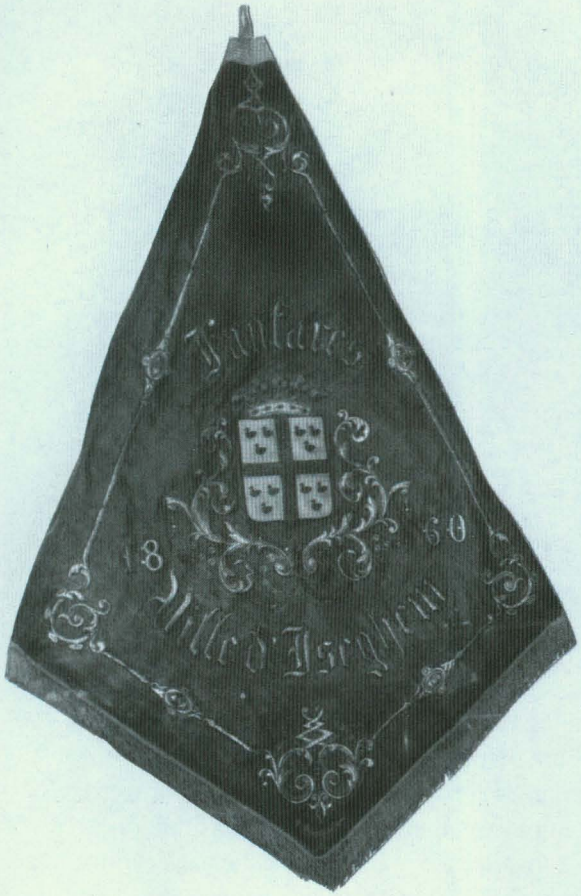

De vlaggen van de Stadsfanfaren. De vijfde vlag (zie kaft) werd in 2006 gemaakt, met de tweede vlag als uitgangspunt.

Stadhuis. De heer Burgemeester stuurde den welkomgroet toe en richtte een woord van hertelijken dank tot de vreemde maatschappijen en in 't bijzonder aan 't bestuur, voor den ijver welke het aan de dag legde om de fanfaren te doen bloeien, wat in 't voordeel strekt van de stad.

M. Voorzitter Cyriel Sintobin, sprak een passend antwoord en gaf de verzekering dat hij steeds het mogelijke zou doen om de verstandhouding tusschen stad en fanfaren te verstevigen.

Daarna begon het muziekfeest. Op de Zegeplaats speelden de muzieken van Rumbeke en Winkel St Eloi, op de Markt de muzieken van Lendelede, Ceurne en Emelghem.

Om 8 1/2 ure gaf de Stadsfanfaren een schoon concert, waarna het vaandel naar het huis van den voorzitter gedragen werd.

Het vaandelfeest is tot ieders voldoening welgelukt.

MUZIEKANT.

Vlaggen zien in optochten fel af en in 1949 was een nieuwe vlag nodig. Dit keer werd de zijden vlag geschonken door het stadsbestuur. Ze werd in Brugge gemaakt door Vandenbroele en meet 135 x 135 cm. Op een geel veld worden vóór een lier, het wapenschild van Izegem en een opgerolde muziekpartituur en ernaast een laurier- en een eikentak afgebeeld. Aan de tekst 'Stadsfanfaren Izegem 1806-1949' werd later het woord 'Koninklijke' toegevoegd. Het is de eerste vlag die i.p.v. 1860 de begindatum 1806 vermeld! Ze werd gewijd op 7 augustus 1949[452].

Al deze vlaggen zijn bewaard, maar ze waren in te slechte staat om nog langer meegedragen te worden. In 1967, dus geen twintig jaar later, was er een nieuwe vlag nodig, duidelijk geïnspireerd op die van 1949. Ze meet 130 x 130 cm, werd getekend door Antoon Vandromme en gemaakt door de firma Waelkens uit Oostrozebeke. Op een groen veld verbergt rechtsonder het gekroonde stadswapen een lier en een muziekpartituur. Ze werd betaald door de erevoorzitster Emma Sintobin-Anné en Robert Holvoet en gemaakt ter gelegenheid van de concertreis naar Groot-Brittannië in juli 1967, maar gewijd tijdens het Sint-Ceciliafeest van 10 december 1967.

Tegen de feestelijkheden van 2006 werd een nieuwe vlag gemaakt door de firma Waelkens. Het is zowat een kopie van de vlag van 1925, maar natuurlijk staat 'Koninklijk' er nu ook bij en zijn de merletten van het Izegemse wapenschild gezoomd.

14. DE FINANCIES

Volgens de stadsrekening van 1847 kreeg de brandweer toen 250 fr. subsidie (betaald aan Eduard Dierick) en de Maatschappij Sint-Cecilia 200 fr. (betaald aan François Van Mellaerts, ontvanger van de Maatschappij); de stadssecretaris verdiende toen 950 fr. en de ontvanger (in bijberoep) 424 fr. per jaar[453].

In een boek werden – samen met het reglement van 1860 en stukken van latere datum, vooral ledenlijsten –, de betalingen voor de periode januari 1865 tot eind december 1878 bijgehouden. Sommige jaarrekeningen zijn ook als losse stukken bewaard gebleven. Zo weten we dat de stad vanaf 13 december 1866 voor het eerst de jaarlijkse subsidie naar 400 frank optrok. Daarvan ging

telkens op	inkomsten	uitgaven	verschil
31 mei 1866	825,00	821,95	3,05
31 mei 1867	713,05	682,35	30,70
31 mei 1868	510,70	659,00	-140,30
31 mei 1869	921,40	829,42	91,98
31 mei 1870	951,98	996,23	-44,25
31 mei 1871	1130,00	1058,29	71,71
20 oktober 1873	245,30	2455,24	0,06
31 oktober 1874	585,06	206,80	376,26
31 oktober 1875	958,26	756,50	201,76
31 oktober 1876	726,76	538,09	188,67
31 oktober 1877	693,67	488,98	204,69
31 december 1878	772,09	712,00	60,09

De inkomsten en uitgaven (in frank) (1866 - 1878)

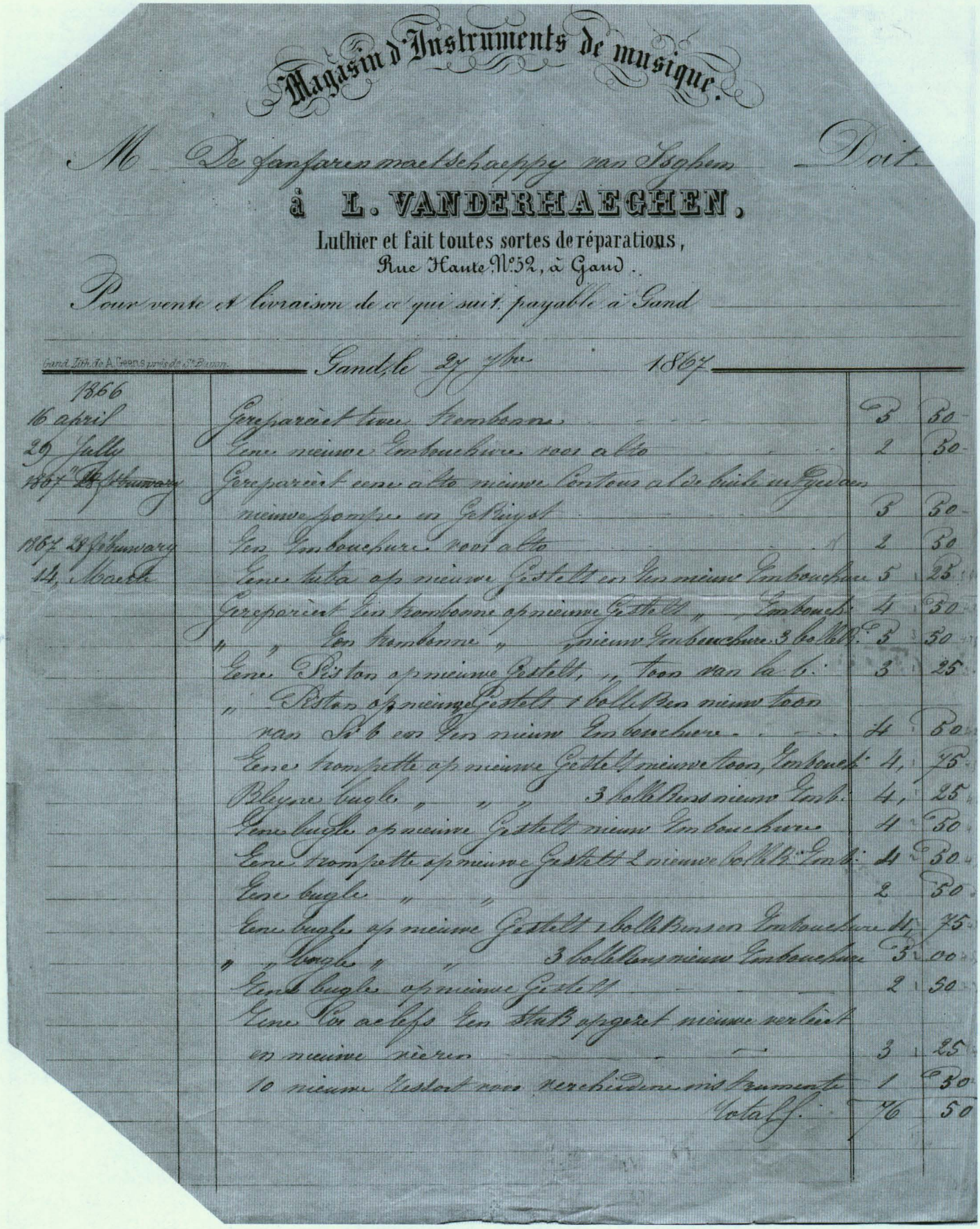

Magasin d'Instruments de musique.

M De fanfaren maetschappy van Isghem Doit

à L. VANDERHAEGHEN,

Luthier et fait toutes sortes de réparations,
Rue Haute N°52, à Gand.

Pour vente et livraison de ce qui suit, payable à Gand

Gand, Lith. de A. Coens, près de St Bavon.

Gand, le 29 7bre 1867

1866			
16 abril	Gereparèrt twee trombones	3	50
29 Julij	Eene nieuwe Embouchure voor alto	2	50
1867 28 February	Gereparèrt eene alto nieuwe Cantons alde buik en Gedaen nieuwe pomp en Gebuyst	5	50
1867 28 February	Een Embouchure voor alto	2	50
14 March	Eene tuba op nieuwe Gestelt en Een nieuwe Embouchure	5	25
	Gereparèrt Een trombone op nieuwe Gestelt " " Embouch:	4	50
	" " Een trombone " " nieuwe Embouchure 3 boltBus	5	50
	Eene Piston op nieuwe Gestelt, " toon van la 6:	3	25
	" Piston op nieuwe Gestelt 1 boltBus en nieuw toon van Si b en Een nieuw Embouchure	4	60
	Eene trompette op nieuwe Gestelt nieuwe toon, Embouch:	4,	75
	Bleyne Bugle " " " 3 boltBus nieuwe Emb:	4,	25
	Eene bugle op nieuwe Gestelt nieuw Embouchure	4	50
	Eene trompette op nieuwe Gestelt 2 nieuwe boltBus Emb:	4	50
	Eene bugle " "	2	50
	Eene bugle op nieuwe Gestelt 1 boltBus en Embouchure	4,	75
	" " Bugle " " 3 boltBus nieuw Embouchure	3	00
	Een bugle op nieuwe Gestelt	2	50
	Eene Cor a clefs Een Stuk bygezet nieuwe verbuist en nieuwe pièces	3	25
	10 nieuwe Estats voor verschuivers mit Instrumente	1	30
	Total f:	76	50

Factuur van de Gentenaar L. Vanderhaeghen uit 1867 voor het herstellen van muziekinstrumenten

al de helft naar de jaarwedde van de 'muziekmeester' die zeker in de periode 1864 tot 1883 onveranderlijk 200 frank verdiende. Vanaf 20 november 1868 werd herhaaldelijk voor het overschrijven van muziek betaald aan Hippoliet (kortweg Pol) Vandewalle, *muziekschrijver in stad*. In 1876 b.v. was dat een keer voor *36 partiën, ieder aan 28 Centimen*. Pieter Beernaert kreeg vanaf 1866 jaarlijks vijftig frank, eerst *als trommelaar en domestiek*, de volgende jaren alleen nog als knecht. En op 16 oktober 1872 kregen de trommelaars Beerlandt en Vanbelle samen 20 frank. Zeker in de jaren 1860, '70 en '80 werden de instrumenten gerepareerd door L. Vanderhaeghen uit de Hoogstraat in Gent, in 1969 bijvoorbeeld 137,50 frank *over eenen nieuwen bugle, grosse caisse-vel en vermaking van instrumenten'*. Het budget in 1873 was meer dan verdubbeld, omdat er een deficiet van 328,27 frank was voor het festival van 23 juni 1872, aan de dirigent een geschilderd portret werd aangeboden ter gelegenheid van 25 jaar dirigentschap, en hij nog voor enkele voorbije jaren betaald moest worden. Dat het boekjaar met zes centiemen overschot afgesloten kon worden, komt omdat de familie Gillès de Pélichy en enkele bestuursleden diep in hun zak gingen: de twee baronnen samen voor 740 frank, Maes-Vancampenhoudt voor 306 frank en Henri De Mûelenaere voor 300 frank. Baron Gillès de Pélichy gaf gewoonlijk 80 frank bij zijn aankomst in Izegem; de helft was voor de kas, de andere helft moest onder de leden verdeeld worden, dat laatste *in plaats van hetgene zij gewoon waren na de serenaden te ontvangen*. Dat moet baron Alexandre geweest zijn. De kasteelheren kwamen gewoonlijk met enkele honderden franken over de brug, maar enkel baron Philippe – de voorzitter – wordt soms bij naam genoemd.

Voor de volgende halve eeuw beschikken we over weinig financiële gegevens, die meestal komen uit de notulen van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen. Op 17 november 1886 vroegen en kregen de Stadsfanfaren een buitengewone subsidie van 400 frank *om nieuwe instrumenten te kunnen aankopen*. Dat bedrag stond toen gelijk met één vijfde van de wedde van de stadssecretaris. Volgens Octave Sintobin stemde het stadsbestuur in 1897 een buitengewone subsidie van 1000 frank voor de aankoop van kostuums[454], maar daarvan konden we niets terugvinden in de notulen. Stadsontvanger Philippe Sintobin vond het bewijsstuk wél terug, in het archief van de ontvangerij. Het ging zelfs om meer dan duizend frank, nl. 1122,75 frank uitbetaald aan Aloïs Verhamme *tot betaling der costumen van de leden der maatschappij*. Dat was bijna evenveel als de jaarwedde van de burgemeester en één schepen samen, die toen respectievelijk 846 en 423 frank verdienden! Eind 1897 durfde de vereniging nog een subsidie vragen *om reden harer uitvoeringen tijdens de inhaling van den Bisschop, in den stoet en 's avonds op de Markt, tijdens de Kermis en andere, deze toelage bestemd zijnde tot het koopen van twee nieuwe trommels en eene trompette die de maatschappij hoogst noodig heeft*. Het college van burgemeester en schepenen stond 91,50 frank toe, het bedrag dat de stad nog beschikbaar had op de post 'toelagen voor volksfeesten in 1897'[455]. In die sommen was nog niet eens de jaarlijkse gewone subsidie van 400 frank inbegrepen, een bedrag dat al dertig jaar hetzelfde was gebleven. Eind 1899 vroeg de fanfare een buitengewone subsidie van 800 frank *om haar in staat te stellen het getal harer leden te vermeerderen tot veertig* en een verhoging van de jaarlijkse subsidie naar 500 frank. De gemeenteraad gaf 400 frank en ging akkoord met de gevraagde verhoging[456]. Eigenaardiger was een grote vier jaar later de *aanvraag van de commissie van het stadsmuziek de Fanfaren tot het bekomen van een buitengewoon hulpgeld van fr^s 600 voor het betalen van verachterde schulden*. De gemeenteraad ging daar eenparig op in[457]. Begin 1902 werd 500 frank gevraagd en eenparig toegestaan om nieuwe instrumenten te kunnen kopen[458]. Het zijn de laatste sommen die we vóór 1914 terugvinden in de notulen.

Voor de laatste vijftig jaar willen we discreet blijven en hebben we het vooral over de initiatieven om geld in 't laatje te krijgen. Aankoop en herstel van instrumenten en uniformen, partituren, de vergoeding voor de dirigenten en zeker de bouw van het eigen lokaal in 2006 kosten handenvol geld. In voorbereiding van het 36e Nationaal Muziektornooi van de Stad Antwerpen van 6 december 1987 bijvoorbeeld kochten de Koninklijke Stadsfanfaren voor zo'n 300.000 frank instrumenten. Als de penningmeester gedurende het jaar slechts 12.500 euro moet uitgeven, is hij een bijzonder gelukkig man, want het bedrag kan gemakkelijk zowat het dubbele bedragen.

Op diverse manieren werd en wordt gepoogd om de kas te spijzen. In de 19e eeuw gebeurde dat door allerlei serenades te brengen. *De kas was by tyds uitgeput, er was over 't algemeen geld te kort, maar de muzikanten konden zichzelf verhelpen, en zy gaven serenaden en nog serenaden, by elke gelegenheid: "'t was voor een feestdag van een Raadslid of van een Erelid, voor een onderscheiding van een burger , of voor een diploma of medalie gewonnen op school of op college, en 't was voor andere dingen meer; 't hield alles samen de maatschappy in 't werk, en 't hielp om de onkosten te dekken*, schreef Octave Sintobin in 1949. Dat verschijnsel is al enkele decennia vrijwel helemaal uit het straatbeeld verdwenen.

Diverse keren organiseerden brandweer en Stadsfanfaren een gemeenschappelijke kaarting. In het archief en de pers vinden we terug: op 23 februari 1963 'monsterkaarting in het manillen' met 4000 frank prijzen plus het inleggeld, georganiseerd door brandweerkapitein J. D'Hondt en muzikant Leon Tillieu; op 6 en 7 maart 1976 koffiekaarting in het brandweerlokaal ten voordele van de reis naar Steinfurth; van 21 tot 23 april 1978 worstenkaarting en teerlingbakspel in de feestzaal van de Stedelijke Leergangen in de Wijngaardstraat; van 3 tot 5 december 1982 koffiekaarting in de bovenzaal van het Oud Stadhuis die circa 27.000 fr. opbracht; op 9, 10 en 11 december 1983 wijnkaarting, waarvoor via de Beral 456 goedkope flessen rode wijn Losange geleverd werden, wat circa 36.000 frank opbracht; 'reuzekaarting' voor mayonaise of pickles van 14 tot 16 december 1984 en van 29 november tot 1 december 1985, waarbij Roger Callens andermaal instond voor de materiële organisatie.

Wat op 15 april 1972 'een sociaal feest' in het Damberd heette, was in feite niets anders dan een bieravond ten voordele van de kas waarop de blaaskapel Emiz ten dans speelde. Op 1 september 1973 werd dat doel nagestreefd met een Drive-in-show in het Damberd en op 24 maart 1979 en op 29 maart 1980 met een T-dansant met discobar in zaal Schim[459].

Op Onze-Lieve-Heer Hemelvaart 19 mei 1977 namen de Stadsfanfaren samen met de brandweer een heel ander initiatief. Op de Kasteelweide werden ponykoersen georganiseerd i.s.m. de Federatie der Belgische Ponykoersen. Dat bracht 63.552 fr. op, in twee gelijke parten te verdelen. De eerste prijs in de tombola was een airtourvlucht Brussel-Palma heen en terug[460].

Ondertussen was men ook al een andere piste aan het bewandelen. *Om de kas te spijzigen wordt een totaal nieuw initiatief overwogen. Een beperkte delegatie zal kontakt opnemen met een brouwerij en een definitief voorstel aan het bestuur voorleggen* lezen we in het verslag van de bestuursvergadering van 21 december 1982. Al op 7 januari werd men ontvangen door brouwerij Corsendonck en enige dagen later maakte de afgevaardigde beheerder concrete afspraken[461]. Bijna twee decennia lang zouden de Stadsfanfaren geld inzamelen via een driedaags muzikaal openluchtcafé dat tijdens de Izegemse batjes van 1983 tot en met 2000 plaats vond, de zondagvoormiddag altijd gepaard aan een aperitiefconcert. Al die jaren kon het publiek een stevige Corsendonck – gebrouwd door de schoonbroer van voorzitter Loontjens – drinken of aankopen. De Stadsfanfaren waren de eersten in West-Vlaanderen die dat bier promootten. Dat openluchtcafé werd altijd gehouden op de groene parking van de Generale Bankmaatschappij in de Nieuwstraat. Waar die bank was gekomen, stond vroeger het huis van voorzitter Jacques Vandenbogaerde. Toen hij verhuisde naar de Meensestraat stond zijn woning een tijd leeg en gaven de Stadsfanfaren daar na de Sprookjesstoet van 1956 een fancyfair om de kas opnieuw aan te vullen. Dat bracht het bestuur later op het idee om van die vroegere plaats – maar ondertussen bankgebouw – gebruik te maken.

Dat initiatief werd na de uitgave-2000 afgevoerd. Al in 1999 was twijfel gerezen. *Het goede weer bracht nochthans niet het verhoopte succes. Hoe we hieraan kunnen verhelpen zal o.a. één der punten zijn die het comité der muzikanten in samenspraak met het bestuur eerstdaags zullen uitdokteren*[462]. Er kwam de laatste jaren wat sleet op de formule en de opbrengst werd veel minder. Vroeger liet de lokale directeur het gebruik van de toiletten van de bank toe, maar toen hij dat niet meer mocht, moesten dure toiletten gehuurd worden. De winst

Van 1983 tot 2000 hielden de Stadsfanfaren tijdens de Izegemse batjes een muzikaal openluchtcafé op de groene parking van de Generale Bankmaatschappij in de Nieuwstraat. Hier een gedeelte van het publiek in 1995.

was de inspanning niet meer waard[463]. Vanaf 2001 trad een groepje muzikanten nog enkele keren in het lokaal langs de Melkmarktstraat op, maar een aperitiefconcert kon men dit niet meer noemen. Het optreden kende geen succes meer en werd afgevoerd. In 2005 was zelfs van een wandelconcert tijdens de batjes geen sprake meer.

Van 1993 tot 2002 werd, meestal in maart, een Kaas- en Wijnavond ten voordele van het instrumentarium in de Rijksmiddenschool in de Bellevuestraat gehouden[464]. Daarnaast werd op het einde van augustus in 1999, 2000 en 2001 een 'Familie- en Vriendenfeest' met barbecue met warme hesp, frietjes en diverse groenten en een heus eigen aperitiefconcert in

kasteel Wallemote georganiseerd. Volgens het programma moest dit het begin worden van een nieuwe traditie: *een gezellig zomers samenzijn, een informeel treffen dat ertoe bijdraagt dat de band tussen de muzikanten onderling en tussen de muzikanten en het bestuur nog sterker wordt*, aldus de voorzitter op het programma. Zo'n 170 aanwezigen genoten die eerste keer van het zomers weer, konden deelnemen aan volksspelen (die wat moeilijker van de grond kwamen) en de kinderen konden hun hart ophalen met een springkasteel. *Dank zij de stimulans van ons nieuw bestuurslid Yves [Martin] werd tijdens het verlof hard gewerkt teneinde uit de vaste kosten te raken. Waar we dan ook in slaagden*[465].

Ook het organiseren van een lotto sedert 1983 brengt geld op, in de periode dat de thuishaven het Oud Stadhuis was zelfs een flinke stuiver, want café-uitbater Jacques Vansteenkiste betrok daar zijn cliënteel bij[466]. De lottokas werd eerst bijgehouden door Roger Callens, vanaf begin 1991 door Jacques Vercruysse, en na zijn plotse wegvallen in 2001 door Jacqueline Vantomme, de vrouw van Rogier Maes[467]. Zij staat ook al sinds 1996 achter de toog van het cafetaria dat zorgt voor gezelligheid en ook voor inkomsten. Sedert eind 1993[468] wordt tot op vandaag op het einde van het jaar een truffelactie georganiseerd, globaal genomen met een gemiddelde verkoop van zo'n 1000 dozen.

De jaarlijkse lente- en zomerconcerten brengen ook op. De vele optochten en andere concerten binnen en buiten Izegem slechts ogenschijnlijk. De kustgemeenten geven steeds minder uit aan muziekmaatschappijen, bussen kosten veel geld en als de muzikanten een paar keer getrakteerd worden, de winst al helemaal op.

Het zou niet van wellevendheid getuigen als we de sponsors – waaronder de provincie en de stad – en de ereleden zouden vergeten. En weet u dat de leden die in het bestuur worden opgenomen, zich moeten engageren om een jaarlijkse contributie te betalen? In nogal wat muziekverenigingen is de financiële toestand zo precair dat ook de muzikanten een jaarlijkse lidmaatschapsbijdrage moeten betalen. Zover is het bij de Koninklijke Stadsfanfaren nog niet gekomen.

15. Gespeelde stukken

Optredens van de Stadsfanfaren

1 september 1850, festival in Ingelmunster
- Ouverture de Béatrix de Tenda
- 7e Fantaisie de Morini

8 augustus 1852, festival in Oostkamp
- Fantaisie de Lucie de Lammermoor
- Grande Valse, Stein

19 juni 1853, festival in Izegem
- 'pot-pourri populaire', van Panne

15 juni 1856, festival in Meulebeke
De harmonie speelde:
- Ouverture uit Dichter en Boer, Strick
- Ouverture uit Tanerede, Gioacchino Rossini
- Fantaisie de Eendragt, Mynée
De Fanfaren speelden
- Pot-Pourri, Moysard
- Grande Valse, Strauss

27 juli 1856, festival in Brugge
- Fantaisie de Morinier
- Valse, Strauss

20 juni 1858, festival in Izegem
- Ouverture des trois mousquetaires
- Diane de Lys rédoua

19 juni 1959, festival in Lichtervelde
- 4me Fantaisie, Mounier
- Valse, Moysard

29 juli 1860, festival in Tielt
- Pot-pourri sur divers motifs d'opéra, van Merenier
- Fantaisie sur l'opéra 'Raymond ou le secret de la Reine', van Meissner

2 juli 1867, ingetrokken toezegging voor festival in Pittem
- Fantaisie sur des motifs de l'opera la Trouvère, arr.Govaerts
- Fantaisie de la Muette de Portici, arr. Molers [laatste naam iets moeilijker leesbaar].

13 september 1868, festival in Roeselare
- Bouquet de Mélodies, arr. A. Claus
- Fantaisie variée sur Haydée, arr. Gayer.

25 juni 1871, festival in Meulebeke
- La Fleur du Printemps, ouverture, van A. Claus
- Zaïre de Hella, fantaisie pour Bugle, van Gayer

23 juni 1872, festival in Izegem
- Fantaisie variée, Panne

25 augsutus 1872, festival in Wijnendale
- Fantaisie variée, Panne
- Zaïre de Hella, fantaisie pour bugle, A. Claus

8 september 1872, festival in Oostrozebeke
- Fantasie, Panne
- Zaïre de Hella, fantasie voor bugel, A. Claus

11 januari 1880, medewerking aan liefdadigheidsconcert in Izegem
- Fantaisie sur l'opéra "Le Trouvère", van Govaerts

20 augustus 1882, festival in Pittem
- Marie Henriëtte, ouverture, Montagne
- Fantaisie, Wankamp

29 juni 1884, festival in Ingelmunster
- La Reine des Fées, ouverture, Morenier
- Fantaisie, Gissay

5 juli 1885, festival in Roeselare
- ouverture, J. Morenier
- Sous les Tilleuls, guirlande mélodique, Gissay

18 augustus 1889, festival in Kortrijk
- Pot-pourri populaire, Ch. Panne
- La Nielle, redowa, D. Bauwens

9 juli 1893, festival in Ingelmunster
- Fantaisie, Morinier
- Festival, fantaisie, Gayer

23 juni 1895, festival in Izegem
- l'Eau douce, fantasie, J.B. De Wyngaerd

15 juni 1897, concert ter gelegenheid van bezoek van Mgr. Waffelaert
- Marche militaire, J.B. Minne
- Martha, fantaisie, Ziegler
- La Chasse, ouverture, X.X.
- Confiance, ouverture, Ch. Valcke
- Air varié, pour sax soprano, Exudie
- Valse de concert, L. Langlois

18 juni 1899, festival in Meulebeke
- La Concorde, ouverture, N. Daneau
- Mosaïque sur l'opéra 'Les Hueguenots', G. Meyerbeer

9 juli 1899, 'festival en militair feest' in Izegem
- Mosaïque sur les Huegenots, G. Meyerbeer
- Fantaisie, Jos. Kessels.

22 september 1901, concert n.a.v. bezoek van prins Albert
- Ouverture de la Norma, Jos. Kessels
- Les Puritains, Fantaisie, Bellini.

16 juni 1907, festival, geopend door de Stadsfanfaren
- Vaderlands Lied
- Fête flamande, fantaisie, F. Van Avermaete

3 mei 1908, inhuldiging burgemeester Carpentier
- Le Fantasque, P.R., van Marsal
- Fantaisie sur les Dragons de Villars, van Maillard
- Valse de Concert, van S'Jongers
- Nathalie, Mazurka, van Renard

25 juli 1909, De Mandelkoor vijftig jaar
- l'Eclair, mosaïque, Baudone
- Souvernir d'Ostende, air variée pour tuba, E. Mullot
- Parfums capiteux, valse de concert, Coard

12 juni 1910, festival in Rumbeke
- La Rose d'Or, Schwijnsberg
- Marche nuptiale, F. Van Avermate

16 juli 1911, concert op de Grote Markt
- Marche militaire, Cruchon
- Adieu de Cordue, fantaisie, Guillement
- Loin du Pays Natal, valse, Jos. Kessels
- Frères d'armes, polka pour 2 cornets, Corbin
- Ouverture de la Norma, Jos. Kessels
- Fantaisie sur l'opéra de Faust, P. Clodomir
- Louisa, gavotte, J. Preckher
- La Lune de Miel, polka, Ligner
- Belgique-Congo, chant patriotique, Reynaert

22 juni 1913, concert op de Grote Markt
- Le bon bourgeois, pas redoublé, van F. Leroux
- La Souveraine, ouverture, W. Van Perk
- La reine d'un jour, fantaisie, Hemmerlé
- Petit Papa, air varié pour Cornet, G. Besançon
- Les dragons de Villars, fantaisie, Maillard
- Au soleil d'Espagne, Bolero, Labory
- Diavolino, fantaisie pour saxophone, E. Mullot
- Suzette, mazurka de concert, W. Van Perk

10 augustus 1913, concert op de Grote Markt:
- Les Titans, allegro, C. Bru
- Flore la belle, ouverture, L. Langlois
- Mosaïque sur l'opéra La Juive, P. Clodomir
- Petit Papa, air varié pour cornet, G. Bescancon
- La Souveraine, ouverture, Van Perck
- Diavolino, fantaisie pour sax alto, E. Mullot
- Suzette, mazurka de concert, Van Perck
- Parfums capiteux, grande valse, Coard

19 juli 1914, concert op de Grote Markt
- Le Drapeau de la victoire, allegro, G. Gadenne
- Elsa, ouverture, Mourgue
- Marguerite, polka pour cornet, A. Cambron
- L'Eclair, mosaïque, L. Baudonck
- Sérénate Espagnola, Bolero, J.B. Dewyngaerd
- Diavolina, air varié pour sax alto, E. Mullot

22 juni 1920, solistenconcert in De Gouden Leeuw
- Le Montagnard, pas redoublé, H. Bury
- Dans un rêve, pastorale, voor sopraansaxofoon (solist J. Demeurisse)
- Un beau jour, fantaisie variée, voor piston (solisten R. Deprez en W. Van Perck)
- Romance, voor trombone, F. L. Vanden Bogaerde (solist C. Verfaillie)
- l'Etoile du concert, mazurka voor pistons, G. Polastre (solisten F. Deprez en E. Vermeulen)

- Air Varié, voor bugel en trombone, Canivez (solisten J. Vandaele en C. Verfaillie)
- Trio de concert, voor twee pistons en trombone, L. Canivez (solisten F. Deprez, E. Vermeulen en L. Bourgeois)
- Air de 'Richard Coeur de Lion', voor bugel, Gretry (solist Emile Couckhuyt)
- Les deux roncouleurs, polka voor twee pistons, J. Boulanger (solisten F. Deprez en E. Vermeulen).
- Souvenir de Mont St-André, J. Boulanger.
- Diavolino, air varié pour saxophone alto, E. Mullot, (solist F. J. Vandaele)
- Adagio en rondo, voor piston, Beethoven (solist E. Vermeulen)
- Andante en valse voor trombone, E. Vermeulen (solist L. Bourgeois)
- Valsette voor tuba, M. Godfroid (solist E. Vermeulen)
- Cantabile voor 1e en 2e bugel, piston, trombone, bariton en tuba, B. C. Fauconnier.
- Grand duo brillant voor 2 pistons, L. Canivez. (solisten F. Deprez en F. Vermeulen)
- 3ième fantaisie avec thème et variations voor altsaxofoon, H. Exudié (solist J. Vandaele)
- Rives du Tago, bolero, F. Minet (pianobegeleiding J. Verhamme)

11-juliconcert 1924
- Le Réserviste, mars, Steenbruggen
- Ouverture, Montagne
- Tendre et aveu, sérénade, Martin
- Fantaisie Varié pour bariton, E. Mullot
- Carmen, mosaïque, Bizet
- Concerto Wals, Precher
- Valentine de Milan, fantasia, E. Mullot
- De Vlaamse Leeuw, Miry

11-juliconcert 1925
- Stapmars, August Eenhaas
- Een jacht in de Ardennen, ouverture, E. Marie
- Martha, fantasia, Ziegler
- Carola, bolero, De Bruyne
- Robrecht den Duivel, mozaïek, P. Clodomir
- Louisa, gavotte, J. Preckher
- Kleine Fantazia, Naidin
- De Vlaamse Leeuw, Moeremans

11-juliconcert 1927
- Le Fondateur, marche, X
- La Reine d'Eté, ouverture, Ch. Panne
- Maritana, fantaisie, Kessels
- Polonaise, Theo Banken
- Flore la Belle, ouverture, L. Langlois
- La Reine d'un jour, fantaisie, Hemerlé
- Alexandrina, mazurka, Bérenguier
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1927
- Le Flambart, mars, X
- La Reine d'Eté, ouverture, Ch. Panne
- Maritana, fantaisie, Kessels
- Polonaise, Theo Banken
- Fantaisie sur Guillaume Tell, Martin
- Souvenir d'Amour, grande valse, Meurisse
- La Reine d'un jour, fantaisie, Hémerlé
- Brabançonne

11-juliconcert 1927
- Marche Militaire, Closset
- Les Deux Marquises, Bouchel
- Souvenir St Jean Steen, Feremans
- Adieux à Cordue, Guillement
- Maritana, fantaisie, Wallace
- Matin d'Automne, aubade, J. Martin
- Le Grand Mongol, fantaisie, Audran
- Le retour à la Vie, valse, Strauss
- De Vlaamse Leeuw, Miry

18 maart 1928, aperitiefconcert
- La Revanche de la France, Closset
- Les Dragons de Villars, fantaisie, Maillart
- Souvenir de St Jean Steen
- Herberg Princes, Jean Block
- Le Grand Mongol, fantaisie, Audran
- Dans le Forêt, valse

21-juliconcert 1928
- Marche
- Flore la Belle, ouverture, L. Langlois
- Souvenir St Jean Steen, Feremans
- Faust, fantaisie, Charles Gounod
- Adieu à Cordue, fantaisie, X
- Les deux Marquises, ouverture, Bouchel
- Matin d'Automne, aubade, J. Martin
- Retour à la Vie, valse, Strauss
- Brabançonne, Van Campenhout

10 maart 1929 aperitiefconcert
- Alte Kameraden, mars, C. Teike
- La Rose d'Or, ouverture, Rosenbergh
- Danse Bohémienne, Cossetti
- Fantaisie op de opera 'Le Trouvère', Verdi
- Air de Ballet, R. Deneufbourg
- Le Beau Danube Bleu, wals, Strauss

11-juliconcert 1929
- Marche militaire, X
- La Rose d'Or, ouverture, J. Schweinenberg
- Air de Ballet, R. Deneufbourg
- Pervenche, mazurka, Morand
- Le trouvère, faintaisie, Verdi
- Alte Kameraden, beroemde mars, Teiche
- Maritana, Jos. Kessels
- La Bohemienne, danse, X
- Loin du Pays Natal, Jos. Kessels
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1929
- Marche
- Norma, ouverture, Kessels
- Air de Ballet, R. Deneufbourg
- Patrouille chinoise, Muldermans
- La Trouvère, fantaisie, Verdi
- Alte Kameraden, mars, Teiche
- Maritana, fantaisie uit de opera
- Pervenche, mazurka de concert, Morand
- Loin du Pays Natal, valse, Kessels
- Brabançonne

30 maart 1930, aperitiefconcert
- Le Bon Bourgeois, F. Leroux
- l'Eclair Masaïque, L. Halevy
- Fantaisie op motieven uit de werken van Mendelsohn
- Coquetterie, gavotte, R. Deneufbourg
- Marche Nuptiale, Vanavermate
- Le Beau Danube Bleu, Strauss

1-juliconcert 1930
- Allegro Militaire
- Marche Nuptiale, F. Van Avermaete
- Coquetterie gavotte, R. Deneufbourg
- Les Dragons de Villars, Maillard
- La Reine d'un jour, opera, Ad. Adam
- Fantasie op motieven van de werken van Mendelsohn
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1930, herdenking Belgische onafhankelijkheid
- Le Bon Bourgeois, pas redoublé, door F. Leroux
- Le Coeur et la main, fantaisie, Lecoq
- Coquetterie, gavotte, R. Deneufbourg
- La Reine d'un jour, Ad. Adam
- Marche nuptiale, F. Van Avermaete
- Les Dragons de Villards
- Faintaisie op de motieven van F. Mendelsohn
- Le Beau Danube, valse, Strauss
- Brabançonne

10 augustus 1930, feest n.a.v. inhuldiging nieuw brandweerlokaal
- Allegro Militaire
- Maritana, fantaisie, door Wallace
- La Reine d'un jour, Ad. Adam
- Fantaisie op de motieven van F. Mendelsohn
- Retour à la Vie, valse, door Turine

15 maart 1931, aperitiefconcert
- Souvenir du fond de vaux, mars, D. Belleflamme
- La Concorde, ouverture, N. Daneau
- l'Eau Douce, fantaisie, J.B. Dewyngaert
- Doux Aveux, gavotte, Jos. Bauwens
- Maître Pantin, fantaisie, Fréderic Sali
- La Voix des Fleurs, wals, P. François

11-juliconcert 1931
- Hope Valk, mars, Alfred Delbecq
- Condiance, ouverture, Ch. Volcke
- L'Eau douce, fantaisie, J.B. Dewyngaert
- Mendelsohn, A. Floris
- Souvenir du fond de vaux, mars, D. Belleflamme
- Maître Pantin, fantaisie, Fréderic Sali
- Le Grand Mogol, fantaisie, E. Mullot
- Caresse de fée, valse, Jos. Bauwens
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1931
- Sur l'Arc de Triomphe, mars, D. Doyen
- La Concorde, ouverture, N. Daneau
- L'Eau douce, fantaisie, J.B. Dewyngaert
- Doux Aveux, gavotte, Jos. Bauwens
- Hope Valk, mars, Alfred Delbecq
- Confiance, ouverture, Ch. Volcke
- Faust, P. Clodemir
- La Voix des Fleurs, valse, P. François
- Brabançonne, Van Campenhout

5 maart 1932, aperitiefconcert
- Electro Marsch, Ferd. Verbeek
- Sous les Tilleuls, ouverture, Deladrève
- Sincérité, fantaisie, O. Fils Fils
- Cortège Carnavalesque, G. Parès
- Variété sur Martha, opera van Flotow, G. Gadenne
- Voix Roumaines, valse, J.H. Kessels

11-juliconcert 1932
- Electro Marche, Ferd. Verbeek
- La Concorde, ouverture, N. Daneau
- Sincérité, fantaisie, O Fils Fils
- Fantasie op motieven van Méhul, G. Gadenne
- Cortère Carnavalesque, G. Parès
- Polonaise, F. Banker
- Le Trouvère, Jos. Kessels
- La voix des Fleurs, valse, P. François
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1932
-Enghien, mars, Ch. Delcourt
- Sous les Tilleuls, ouverture, Deladrève
- Reconnaissance, fantaisie, J. Benoodt
- Variété sur Martha, G. Gadenne
- Le Trouvère, Jos. Kessels
- Carolla, bolero, A. Debruyne
- Faust, P. Clodomir
- Voix Roumaines, valse, Jos. Kessels
- Brabançonne

26 maart 1933, aperitiefconcert
- Marche des Brésiliennes, ouverture, Boyer
- La Reine des Songes, ouverture, G. Gadenne
- Momosa, fantaisie, J.E. Strauwen
- Sur la Plage, fantaisie, B. Minne
- L'Auréole, valse lente, G. Gadenne

11-juliconcert 1933
- Le Conscrit, stapmars, G. Cornez
- Onder de Linden, ouverture, Deladrève
- Reconnaissance, fantasia, Benoodt
- Fantasie op motieven van Méhul, G. Gadenne
- Electro Marsch, F. Verbeek
- Caprice 'Opera Norma', J.B. Strauwen
- Voix Roumaines, wals, Jos. Kessels
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1933
- Marche des Brésiliennes, E. Boyer
- La Reine des Songes, ouverture, G. Gadenne
- Sincérité, fantasia, O. Fils Fils
- Variété sur Martha, G. Gadenne
- Cortège Hindou, Oosterse mars, Louis Bajus
- Le Songe au Désert, fantaisie, J.M. Champel
- Op het strand, fantasia, Minne
- L'Auréole, trage wals, G. Gadenne
- Brabançonne

6 augustus 1933, concert ter ere van 100-jarige Francisca Cloet
- Le Conscrit, marche, G. Corner
- La Reine des Songes, ouverture, G. Gadenne
-Voie roumaines, wals, Jos. Kessels
- Sincérité, fantaisie, O. Fils Fils
- Minosa, fantaisie, J.B. Strauwen

11 maart 1934, aperitiefconcert
- Le Maréchal Canrobert (stapmars), G. Gadenne
- Ouverture Stella, Blémant
- La Mascotte, opera, Muldermans
- La Fille de Mme Angot, operette, E. Dewaele
- L'Amour chante en nos cœurs, wals, G. Gadenne

26 mei 1934, inhuldiging stedelijk badhuis
- Atalante, ouverture, Alfred Delbecq
- Le Trouvère, fantasia, Jos. Kessels
- Esprit Vagabond, suite symphonique, A. L. Doyen
- L'Auréole, valse, G. Gadenne

31 maart 1935 , aperitiefconcert
- Marche Gessienne, stapmars, R. Martin
- Cruel Destin, ouverture, J.M. Champel
- Maritana, fantasia, Jos. Kessels
- Esprit Vagabond, suite symphonique, A.L. Doyen
- Belga, wals, R. De Soutter

11-juliconcert 1935
- Le Chant
- Atalante, ouverture
- Maritanne, fantaisie op de opera, Kessels
- Guillaume Tell, fantaisie op de opera van Rossini, arr. J. Martin
- Stella, ouverture, L. Blémant
- Polonaise, Theo Banken
- La Mascotte, fantaisie op de opera-komiek van Audran, arr. Muldermans
- Belga, wals, R. Desoutter
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1935
- B.I.K., mars, G. Clement
- Cruel Destin, ouverture, J. Blemant
- Reconnaissance, fantasia, J. Benoodt
- Le trouvère, potpourri op de opera van Verdi, arr. Jos. Kessels
- Cortège Hindou, Oosterse mars, Louis Bajus
- La Fille de Mme Angot, fantaisie op de opera-komiek van Lecoq, arr. Dewaele
- Esprit Vagabond, suite symphonique, A.L. Doyen
- L'Auréole, wals, G. Gadennne
- Brabançonne

22 maart 1936, muziekconcert in feestzaal stadhuis
- La Lamartinien, stapmars, Alfred Delbeck
- Cruel Destin, ouverture, J.M. Champel
- Baptême Montagnard, fantaisie imitative, G. Gadenne
- La Chasse, fantaisie descriptive, Paul Gilson
- Dina, wals, L. H. Jongers

11-juliconcert 1936
- Faldony, stapmars, N. Daneau
- La Concorde, ouverture
- Norma, fantasia, Bellini
- La Chasse, fantasia, P. Gilson
- Cortège Hindou, Oosterse mars, Louis Bajus
- Le Pays du Sourire, fantasia, F. Andrieu
- Esprit Vagabond, suite symphonique, A.L. Doyen
- Belga, wals, R. Desoutter
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliconcert 1936
- B.I.K., mars, G. Clement
- Cruel Destin, ouverture, J.M. Champel
- Concordia, fantasia, Theo Banken
- Le Fée au Bois, polka met solo voor piston
- Cortège carnavalesque, G. Parès
- Baptême Montagnard, fantaisie imitative, G. Gadenne
- Faust, fantasia op opera, P. Clodomir
- Dina, wals, L.H. Jongers
- Brabançonne, Van Campenhout

4 juli 1937, concert t.g.v. het nieuwe vaandel van de Vuurkruisers
- My Regiment, mars, L. Blankenberg
- Atalante, ouverture, Alfred Delbecq
- Le Songe au Désert, fantasia, J. M. Champel
- Variété sur Marthe, opera van Flotow, G. Gadenne
- Cortège Hindou, marche oriëntale, Louis Bajus
- Adieux à Cordonne, fantasia, G. Guillement
- Concordia, fantasia, Théo Banken
- Op de Golven, walsreeks, A. De Baerdemaeker

11-juliprogramma 1937
- My Regiment, stapmars, L. Blankenberg
- La Reine des Songes, ouverture, G. Gadenne

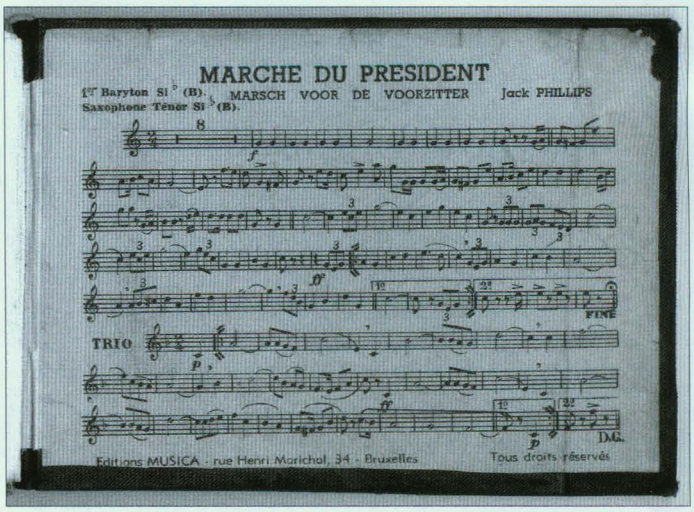

Een bladzijde uit het muziekboekje van onderdirigent Raphaël Lemiere.

- Baptême Montagnard, ouverture, G. Gadenne
- Les Puritains, fantasia, V. Bellini
- Concordia, fantasia, Theo Banken
- Variété op Martha, opera van Flotow, G. Gadenne
- Esprit Vagabond, suite symphonique, A.L. Doyen
- Zilver golven, Em. Ramahda
- De Vlaamse Leeuw, Miry

21-juliprogramma 1937
- B.I.K., mars, G. Clement
- Atalante, ouverture, Alfred Delbecq
- Adieu à Cordoue, fantasia, G. Guillement
- La Chasse, fantasia, P. Gilson
- Au Pays de Sourire, A. Andrieu
- Le Songe au Désert, J.M. Champel
- La Fille de Mme Angot, A. Dewaele
- Op de Golven, A. Debaerdemaeker
- De Brabançonne

21 juli 1946, kioskconcert
- ouverture Barakspelers, operette van L. Ganne
- ouverture Lichte Cavalerie, Franz von Suppé
- een Egyptische serenade, P. Lincke (een 'overschrijving' van operawerk)
- L'Arlésienne, Georges Bizet (een 'overschrijving' van operawerk)
- Les Hirondelles, H. Hirchmann (een 'overschrijving' van operawerk)
- Militaire wals, Frenaux

15 september 1946, onthulling oorlogsmonument
- Marche my regiment
- Les Saltimbanques, L. Ganne
- Les Hirondelles, H. Hirchmann
- Cavalerie légère, Franz von Suppé
- Valse militaire belge, L. Frémaux

15 mei 1949, 30 jaar provinciale NSB
- Mars der Belgische Parachutisten, Pieter Leemans
- Mars van het 7e Linie, M. Martin
- Mars van het 11e Linie, Hansotte
- Marche du 4e Régiment Grenadiers, De Hauwere
- Marche du Régiment des Chasseurs Ardennais, Wilmet
- Marche du 5e Régiment Chasseurs à Pied, Godart
- Le Tribut de Zamora, Charles Gounod
- Marching Ehro Georgia, G. Milles
- Nationaal Volkslied, Van Campenhout

21 juli 1951, concert
- Alte Kameraden, C. Teike
- Polonaise nr 4, Chopin
- Egmont, Beethoven
- Amina, P. Lincke
- Rijswijckmars, Peter Benoit
- Scherzo, J. Jourquin
- Tschaikowsky Herr, Petr Iljitsj Tchaikowsky
- Aimer, boire et chanter, Johann Strauss
- Nationale hymne

4 juli 1954, aperitiefconcert bij viering 30 jaar Peter Benoitkring
- The Gladiators Farewell, H.L. Blankenburg
- La Bohemienne, Balfe
- Czardas, G. Michiels
- Mars uit De Profeet, G. Meyerbeer
- Kunstenaarsleven, Johann Strauss
- Presidentmars, J. Philips

16 oktober 1955, 8e provinciaal tornooi in Heule
- Terug naar het vaderland, Paul Gilson

oktober 1956, 9e provinciaal tornooi
-Euterpe, A. Courtain

30 maart 1959, festival in Ieper n.av. Handelsfoor
- Die Fahne Hoch, Kippenmeyer
- Landelijke Suite, Gérard Boedyn
- Vlaamse Beweging, Marcel Poot
- Ciaconna Antiqua, Gérard Boedyn

- Variaties in dansvorm, Marcel Poot
- Voorwaarts mars, Dreissen

20 juni 1959, N.I.R. Studio Kortrijk (opname 15 april)
- Die Fahne hoch, W. Hippenmeyer
- Variations en forme de danses, Marcel Poot
- Vlaamse Rapsodie, Marcel Poot
- Ciaconna antiqua, Gérard Boedyn
- Landelijke Suite, Gérard Boedyn
- Voorwaarts… Mars, W. Ciere, arr. Dreissen

21 juli 1959, kiosk Marktplaats
- Die Fahne hoch, W. Hippenmeyer
- Vlaamse Rapsodie, Marcel Poot
- Ciaconna antiqua, Gérard Boedyn
- Variations en forme de danses, Marcel Poot
- The Stars and Stripes for ever, Sousa
- Landelijke Suite, Gérard Boedyn
- 1900, L. Delbecq
- Voorwaarts… Mars, W. Ciere, arr. Dreissen
- Belgische hymne

20 september 1959, 12e provinciaal muziektonooi
- Leieklanken, Gerard Favere

21 juli 1960, nieuwe kiosk Marktplaats
- Marche lorraine, L. Ganne
- Marche aux flambeaux, G. Meyerbeer
- Hongaarse dansen nr. 5 en 6, J. Brahms
- Volksdansen. Folkloristische dansen, arr. J. Maes
- Karl Küpfer Mars, Th. Furter
- Lamento, R. Beaumez
- Sentimental Rhapsody, Fernand Ruelle
- Rêve de valse, O. Strauss
- Belgische hymne

3 juni 1962, concert in Antoing en 17 juni 1962, concert in Heist
- Mussinan mars, C. Carl
- Hongaarse dansen nr. 5 en 6, J. Brahms
- Helenen, Fr. Lüppert
- Czardas, G. Michiels
- Ambob, Parlow
- Modern story, J.A. Daigneux
- Valse militaire, L. Fremaux
- Friedericus mars, J. Radech

4 juli 1963, radio-opname
- Mars The Standard of St.George, K.L. Ilford
- Modern Story, J.A. Daigneux
- Symphonische beweging, Marcel Poot
- American Fantasy, Fernand Ruelle

15 september 1963, derde herfstmuziekfestival
- Entre Sambre et Meuse (mars), Rawsky
- Symphonische beweging (concertstuk), Marcel Poot

29 september 1963, 16e provinciaal muziektornooi
- de ouverture Domein Bokrijk, Renier Janssen.
- Symfonische Beweging, Marcel Poot

14 juli 1964, radio-opname
- Marche de la Libération, Poulain[469]
- Miniatuur suite (Op de bergtoppen – in 't Zwarte Woud – in Tirol – Terugkeer), J. Jourquin
- Domein Bokrijk, Renier Janssen

20 september 1964, Herfstmuziekfestival
- Die alte Garde, Th. Fürter

30 september 1965, ontspanningsavond door BRT-West-Vlaanderen in Gilde Izegem
- Sons of the Brave, Thomas Bidgood, arr. Harold L. Walters
- Modern Story, J.A. Daigneux
- Trompette amoureux, Walpot

26 februari 1966, Winterconcert
- Marche de la Libération, A. Poulain, met tamboers
- Vianden, N. Kirsch
- Ciaconne Antiqua, Gérard Boedyn
- Horse Jumps, A. Noyez (solist André Bouckaert)
- San Francisco, J. Duez
- Marche du Sacré du Prophète, G. Meyerbeer
- La trompette amoureuse, L. Walpah
- Sabeldans, A. Khachaturian (solist André Bouckaert)
- Modern Story, J.A. Daigneux
- Mercator Mars, Jos. Moerenhout

26 februari 1967, Winterconcert
- Blaze Away mars, A. Holzman
- San Francisco ouverture, J. Duez
- Concertino da Camera, Jacques Ibert (solist Willy Demey, altsaxofonist; aan het klavier Ostyn)
- Ah! Vous dirai-je Maman?, J. Reynaud (solist Herman Demeurisse)
- Scherzo, J. Jourquin
- Feestmars, V. Boudewijns
- Vier Ritmen, L. Belbarre
- Beelden uit het oosten, G. Lonque (solist Willy Demey, altsaxofonist; aan het klavier Ostyn)
- Lights and Shadows, P. Pasesco
- Our Director, Bigelon

1 of 8 oktober 1967, 20e provinciaal muziektornooi
- Fanfarmonie nr. 2, Jos Hanniken
- Marche cortège, Paul Gilson.

24 februari 1968, winterconcert
- Johan Schrammel mars, E. De Cloedt
- Brabo ouverture, K. Deschrijver
- Marche Cortège, Paul Gilson
- Largo, Georg Friedrich Händel (gezongen door J.C. Dejaeghere begeleid door A. Bouckaert)
- Cyperania, folkloristische mars, A. Moenaert
- Fanfarmonie nr. 1, J. Hannekin
- Rinaldo, Georg Friedrich Händel (gezongen door J.C. Dejaeghere begeleid door A. Bouckaert)

- Vianden ouverture, N. Kirsck
- Marsen Parade

1 juni 1969, Tuinfeest in rustoord
- Americanparade,mars
- Kleine Nachtmuziek, Wolfgang Amadeus Mozart
- Czardas, G. Michiels
- Vrolijk Voorwaartsmars
31 augustus 1969, Dag der Muziek, in het stadion
- The Middy, Kenneth J. Alford
- Boos Izegem, mars, Pieter Leemans (met de andere maatschappijen)
- Iris, mars, Henri Parmentier (met de andere maatschappijen)
- Juvenil's Ouverture, J. Jourquin (samen met Harmonie De Vrije Kunstvrienden)
- Modern Story, A. Daigneux (samen met Harmonie De Vrije Kunstvrienden)
- Oklahoma, Rodgersen Hammerstein (samen met Harmonie De Vrije Kunstvrienden)
- Kunstenaarsleven, Johann Strauss (samen met Harmonie De Vrije Kunstvrienden)

29 augustus 1971, Dag der Izegemse Muzieken
- Engeland Vaarders, march, W. Schild
- Miniatuur Symfonie, E. De Cloedt
- Up-to-date, J.A. Daigneux
- De Groene Mutsen, march, Roland Cardon

19 maart 1972, winterconcert
- The Standard of St.Georges, Kenneth J. Alford
- Up to date, jazzouverture, J.A. Daigneux
- Miniatuur Symfonie (Tempo di Marcia – Lento – Tempo di Valse – Rondo Allegro), Emiel De Cloedt,
- een selectie uit My Fair Lady, Fr. Loewe
- Buglers Holiday, Leroy Anderson, arr. F. Pala (solisten Herman Demeurisse, Lucien Grymonprez en Pierre Bourgeois)
- Sentimental Rhapsody, Fernand Ruelle
- The Chairman, mars, Maurice Pauwels.

28 november 1972, radio-opname
- The Chairman, Maurice Pauwels
- Sentimental Rhapsody, Fernand Ruelle
- Modern Story, J.A. Daigneux
- San Francisco, J. Duez

25 maart 1973, winterconcert
- Marines' March, traditional, arr. Pi Scheffer
- San Francisco, ouverture, J. Duez
- Indian Summer, E. Ball
- Moonlight Serenade, Glenn Miller, arr. Willy Hautvast
- Modern Story, J.A. Daigneux
- Berdorfer Suite, Guy Duyck
- American Patrol, arr. Jerry Gray
- Delicado, Waldyr Azevedo, arr. Willy Hautvast

3 maart 1974, winterconcert
- The Marching Band, André Waignein
- Egmont-ouverture, L. van Beethoven, arr. J. Ardenois
- Modern Divertimento, L. De Kimpe
- Hongaarse dansen nrs. 5 en 6, J. Brahms, arr. August Eenhaes
- El condor pasa, D.A. Robles, arr. M. Everaarts
- Hoornconcerto nr. 1, 1e deel, Wolfgang Amadeus Mozart, arr. Otto Zurmühle (solist André Vandommele)
- Divertimento, Marcel Poot
- Mars der Belgische parachutisten, Pieter Leemans

24 maart 1974, 27e provinciaal tornooi in Brugge
- Modern Divertimento, Lucien De Kimpe
- Divertimento, Marcel Poot

23 mei 1974, internationaal muziekfestival te Leest (bij Mechelen)
- De Chairman, Pauwels
- Alaska mars, Meeuws

23 november 1974, Ceciliaconcert m.m.v. Rock Group
- Dichter en Boer, Franz von Suppé
- Marine's March, Pi Scheffer
- Indian Summer, Eric Ball
- Modern Story, J.A. Daigneux
- Berdorfer Suite, Guy Duyck
- Free Lance, M. Pauwels
- Choral & Rock Out, Ted Huggens

11 mei 1975, Tisselt
- Free Lance, M. Pauwels
- Charanga, Jan Segers
- Suite, Jan Segers
- Divertimento, Marcel Poot

18 oktober 1975, muzikale carrousel
- Free Lance (mars), Maurice Pauwels
- Moonlight serenade, Glenn Miller, arr. Willy Hautvast
- Lover's Prayer (voor altsaxofoon en band), Roland Cardon (solist Johan Herman)
- Huldigingsmars uit Sigurd Jorsafar, van Edvard Grieg, arr. P.J. Molenaar
- Modern Story (jazz fantasie), J.A. Daignieux

14 december 1975, nationaal muziektornooi Antwerpen
- West Sound, André Waignein
- Suite, Jan Segers
- Modern Divertimento, Lucien De Kimpe

14 mei 1976, lenteconcert
- Brasses to the Fores, H.L. Walters
- Plein soleil, ouverture, V. Kalkman
- Jamaican Folk Suite (Mento – Promenade – Jump-Up), H.L. Walters
- Holiday, A. Brasseur, arr. J. Demey
- West Sound, André Waignein
- Atlantic Suite (Liberty March – Manhattan Melody – West Point Parade), T. Wallis en J. Duez
- The Entertainer, Scott Joplin, arr. K. Kokelaar
- Springtime, Guy Duyck
- New Baroque Suite (Ouverture – Air – Fugueing Tune), Ted

Huggens

16 oktober 1977, Tripleconcert, gezamenlijk met Tollembeek en Zichem
- Huldigingsmars uit Sigurd Jorsalfar, Edvard Grieg, arr. P.J. Molenaar
- Springtime, ouverture, Guy Duyck
- Atlantic Suite (Liberty March – Manhattan Melody – West Point Parade), T. Wallis & J. Duez
- Jamaica Folksongs, Harold L. Walters
- Modern Story, jazz fantasy, J.A. Daigneux
- Choral and Rock Oud, Ted Huggens
- Sax-Talk, jazz-intermezzo voor saxofoonensemble en ritmesectie, Geoff Hales
- Fiesta Cu Tres Banda, Pi Scheffer

25 mei 1978, Ceciliaconcert (maar kon niet doorgaan, zie hoofdtekst)
- Slaidburn, W. Rimmer
- Dance Americana, P. Yoder
- The Rhythmic Danube, S.B. Wood
- Springtime, R. Heath (baritonsolist Ronald Vandommele)
- A swinging' Safari, B. Kaempfert, arr. M. Everaarts
- A Chain of British Songs (Introductie – Intermezzo – Finale), Gérard Boedyn
- Cowboy Parade, Jan Segers
- New Baroque Suite (Ouverture – Air – Fugueing Tune), Ted Huggens
- The Beatles in concert, Lennon & McCartney, arr. Willy Hautvast
- Lover's Prayer, Roland Cardon (altsaxofoonsolist Johan Herman)
- Jamaican Folk Suite (Mento – Promenade – Jump Up), H.L. Walters
- O.K. Drummer, L. De Haes, arr. Jacques Demey (solist Luc Perneel)

28 november 1978, mis in H.-Hartkerk t.g.v. Sint-Cecilia
- Concertante Torenmuziek, Henk van Lijnschooten (kornetsolo Herman Demeurisse)
- Believe Me, Langford (tubasolist Ronald Vandommele)

25 maart 1979, lenteconcert
- Mars der Belgische parachutisten, Pieter Leemans
- Springtime, ouverture van en door gastdirigent Guy Duyck
- A chain of Britisch Songs, suite (Introductie – Intermezzo – Finale), Gérard Boedyn
- Cowboy Parade', mars van Jan Segers, met fanfare en trommelkorps
- The Beatles in concert', Lennon en McCartney, arr. Willy Hautvast
- Hongaarse dansen 5 en 6, Johannes Brahms, arr. August Eenhaes
- Dichter en Boer, Franz von Suppé, arr. Fern. Rogester
- Vlaamse Rapsodie, Marcel Poot
- O.K. Drummer, Louis De Haes, arr. Jacques Demey (drumsolist Luc Perneel)
- Fair (Filip – Ann – Ingrid – Rita), van en door gastdirigent Guy Duyck, samen met het Brussels Saxofoonkwartet

1 mei 1980, optreden n.a.v. 175-jarige bestaan
- Boos Izegem, festivalmars, Pieter Leemans
- Vlaamse rapsodie, Marcel Poot
- O.K. Drummer, Louis De Haes, arr. Jacques Demey (solist Luc Perneel)
- Othello, Drake Rimmer, arr. A.J. Flink
- Canadian Impressions, Jan Segers
- The Thin Red Line, Kenneth J. Alford

4 mei 1980, 33e provinciaal tornooi
- Canadion Expressions, Jan Segers
- Vlaamse Rapsodie, Marcel Poot
- Othello, Drake Rimmer, arr. A.J. Flink

11 mei 1980, nationaal kampioenschap
- Canadian Expressions, Jan Segers
- Vlaamse Rapsodie, Marcel Poot

21 september 1980, Herfstmuziekfestival
- Festival 10, Roland Cardon
- Mercator, Jos. Moerenhout.
- The Thin Red Line, Kenneth J. Alford
- alle verenigingen samen: Festivalmars Boos Izegem van Pieter Leemans en Izegem 900 van Roland Cardon

30 november 1980, nationaal muziektornooi Antwerpen
- Vlaamse Rapsodie, Marcel Poot
- Music for a Movie Picture, Kees Vlak
- Canadian Impressions, Jan Segers

1981, LP '1806-1981. Koninklijke Stadsfanfaren Izegem (LP Eurosound, ES46542)
- Amazing Grace, trad., arr. Willy Hautvast (solocornettist Herman Demeurisse)
- Marines' March, trad., arr. Pi Scheffer
- Bugler's Holiday, Leroy Anderson, arr. Joh. F. Pala (met solocornets Herman Demeurisse, Hendrik Wanzeele en Lucien Grymonprez)
- Brasses to the Fore, H.L. Walters
- O.K. Drummer, Louis De Haes, arr. Jacques Demey (drumsolo Luc Perneel)
- Mars der Belgische Parachutisten, Pieter Leemans
- A Swinging Safari, Bert Kämpfert, arr. M. Everaarts
- Cowboy Parade, Jean Segers
- The Floral Dance, Katie Moss, arr. Willy Hautvast
- The Thin Red Line, Kenneth J. Alford
- Pomp and Circumstance nr. 1, Edward Elgar, arr. J. Ord Hume
- Boos Izegem festival mars, Pieter Leemans

14 juni 1981, concert rustoord en 9 augustus 1981, concert Blankenberge
- Boos Izegem, Pieter Leemans
- Dichter en Boer, Franz von Suppé, arr. F. Rogister
- The Thin Red Line, Kenneth L. Alford
- A Swinging Safari, Bert Kämpfert, arr. M. Everaerts

- The Return, J. Hartmann (solist Herman Demeurisse)
- Mars der Belgische Parachutisten, Pieter Leemans
- Nous voilà, J. Jourquin (alleen in Blankenberge)
- Cowboy Parade, Jan Segers
- The Floral Dance, Katie Moss, arr. Willy Hautvast
- Amazing Grace, traditional, arr. Willy Hautvast (solist Herman Demeurisse)

24 januari 1982, Winterconcert
- Mach III, J. Devogel
- Militaire march nr. 1, Franz Schubert
- West Sound, André Waignein
- Bollero di Media Noche, Llano
- Andante uit de Pathetische Sonate, Ludwig von Beethoven, arr. Jos. Bauwens
- Don't Cry for me Argentina, Rice-Weber, arr. R. Woodfield (tubasolist Ronald Vandommele)
- concerto in Bes (Allegro – Adagio – Allegro Molto), transcriptie van een fagotconcerto, Wolfgang Amadeus Mozart (tubasolist Ronald Vandommele en aan de piano René Ostyn)
- Thee Fragments For Band (Allegro assai – Larghetto – Presto con fuoco) , Hiroaki Kuwahara
- The Floral Dance, Katie Moss, arr. Willy Hautvast
- New Baroque Suite (Ouverture-Bright – Air – Fugueing

Optreden tijdens het Herfstmuziekfestival van 1983.

tune), Ted Huggens (solist Herman Demeurisse)
- The Return, J. Hartman, arr. G. Mol (cornetsolo Herman Demeurisse)
- Prelude, Marc-Antoine Charpentier, arr. J. Van Beekum

2 mei 1982, Massaconcert met vier verenigingen in Zichem
- Mach III, J. Devogel
- Rivierencyclus, A. Malando, arr. Kees Vlak
- The Return, J. Hartmann (solist Herman Demeurisse)
- Spring-Love, Weemaels
- New Baroque Suite, Ted Huggens
- O.K. Drummer, L. de Haes, arr. J. Demey
- Tempètes sur les Anches, Martin
- Capriccio in bleu
- Blasica Brass Party, E. Huys
- Laff a sax

18 september 1982, pleinconcert voor Sint-Tillokerk en 4 juli 1982, aperitiefconcert in Blankenberge
- The Chairman, M. Pauwels
- Delicado, Waldyr Azevedo
- De Groene Mutsen, Roland Cardon
- Mariner's March, traditional, arr. Pi Scheffer
- The Floral Dance, Katie Moss, arr. Willy Hautvast
- Nous voilà, J. Jourquin
- Europa Mars, Robert Allmend
- Mach III, J. Devogel
- Festival 10, Roland Cardon
- El Condor Pasa (alleen in Blankenberge)
- Strawberry Fair, trad., arr. Derek Broadbent (alleen in Izegem)
- Blasica Brass Party, E. Huys
- The Stars and Stripes Forever, J.S. Sousa
- Prelude, Marc-Antoine Charpentier, arr. Van Beekum

14 november 1982, Winterconcert
- Goede Start, een nieuwe mars van Henri Parmentier
- De Vledermuis (ouverture), Johann Strauss, arr. Cor Mellema
- Terug naar het vaderland (legende), Paul Gilson
- Blasica Brass Party, Eddy Huys
- On the Quarter Deck (mars), Kenneth J. Alford
- Call of the Sea (ouverture), Eric Ball
- Ballad for Band , André Waignien
- Strawberry Fair (folksong), Traditional, arr. Derek Broadbent
- Rivierencyclus (ritmische impressie, met 1. Rio Negro, 2. Orinoco, 3. Chubut), A. Malando, arr. Kees Vlak
- Boos Izegem (mars), Pieter Leemans

27 november 1982, mis t.g.v. Sint-Cecuilia
- werken van o.a. Purcell, Marc-Antoine Charpentier en Georg Friedrich Händel

24 april 1983, Wedstrijd Lions Club International Belgium
- Carmen, ouverture
- Canadian Impressions, J. Seghers
- We Serve, mars

17 september 1983, dubbelconcert met beiaardier Deleu (* =

orkest en beiaard samen)
- Europa-Mars, Robert Allmend
- Phantasy for Bells and Brass, J. Lerinckx, arr. Deleu en Demey*
- Carmen, ouverture, Georges Bizet, arr. Janssens
- St.-Anthony Choral, Joseph Haydn, arr. Deleu en Demey*
- A Tune a Day, R. Binge
- Prélude uit Te Deum, Marc-Antoine Charpentier, arr. Deleu en Demey*
- The Tin Red Line, Kenneth J. Alford
- Rondo, van H. Purcell, arr. Deleu en Demey*
- Amazing Grace traditioneel, arr. Deleu en Demey*

23 oktober 1983, dubbelconcert met Die Boose (* = koor en orkest samen)
- Prelude, Marc Antoine Charpentier
- Pride of Race (The Pioneers – Memory – Pride of Race), Kenneth A. Wright,
- The Bombastic Bombardon, Edrich Siebert (solist Ronald Vandommele)
- Olav Trygvason (Gebed – Tempeldans), Edvard Grieg,
- A Tune a Day, Ronald Binge
- Jamaican Folk Suite (Mento – Promenade – Jump Up), Harold L. Walters,
- American Patrol , arr. Jerry Gray
- Jubelmars, Henri Parmentier (geschreven ter gelegenheid van 25 jaar Thoriz)
- Ode an die Freude, Ludwig van Beethoven, arr. Willy Hautvast *
- Choral uit cantate 147 (Jesus joy of man's desiring), Johann Sebastian Bach, arr. Jos. Moerenhout*
- King All Glorius, Georg M. Vail/Charles Wesley, arr. S. de Boer (solo: Raphaëlle Becuwe, sopraan)*
-Sijt nu Verblijt (uit de Valerius Gedenckklanck), R. Van Yperen*
- Battle Hymn of the Republic, traditional, arr. Willy Hautvast *

27 mei 1984, Meiconcert
- American Spirit, Robert Allmend
- Egmond ouverture, van Ludwig von Beethoven, arr.J. Ardenois
- Big Band Stomp, Kees Vlak
- Four Little Maids-suite (met 1. Serious Miss (Susan), 2. Dainty Miss (Christine), 3. Miss Unpredictable (Beryl) en 4. Miss Chatterbox (Sandra), John Carr, arr. R. Beck
- Music Box Dancer, Frank Mills
- Kenilworth-Suite – 1. At the Castle, 2. Serenade on the Lake, en 3. March Kenilworth – Arthur Bliss
- East Anglica, Jacob de Haan
- Suite International (met 1. Feria in Sevilla (Spanje), 2. Tempeldans (Japan), 3. Prairie-Melodie (Noord-Amerika), en 4. Lied en Czardas (Hongarije), Willi Löffler
- The Longest Day, Paul Anka

17 juni 1984, batjesaperitiefconcert
- The St Jan 70 Guards, Guy Duyck
- El Condor Pasa, D.A. Robles
- Amarican Spirit, Robert Allmend
- Beryl, J. Carr, arr. Beck
- The Thin Red Line, Kenneth J. Alford
- Feria in Sevilla, Willi Löffler
- Big Band Stomp, Kees Vlak
- Delicado, Willy Hautvast
- Music Box Danser, F. Mills, arr. Singerling
- Amazing Grace, trad., arr. Willy Hautvast
- East Anglica, Jacob de Haan
- Prairie-Melody, Willi Löffler
- The Longest Day, P. Anka, arr. R. Martin

12 augustus 1984, concert in Sint-Idesbald
- The St Jan 70 Guards, Guy Duyck
- El Condor Pasa, D.A. Robles
- American Spirit, Robert Allmend
- Amazing Grace, trad., arr. Willy Hautvast
- The Thin Red Line, Kenneth J. Alford
- The Standard of St. Georges, Kenneth J. Alford
- The Bombastic Bombardon, E. Siebert (solist Ronald Vandommle)
- Delicado, Willy Hautvast
- Moonlight Serenade, Miller, arr. Willy Hautvast
- Cowboy Parade, Jan Segers
- East Anglica, Jacob de Haan
- The Longest Day, Paul Anka, arr. R. Martin

8 september 1984, kasteelconcert in Ingelmunster
-The Longest Day, Paul Anka
- Suite international (Feria in Sevilla – Tempeltanz – Melodie der Prairie – Lied und Czardas), Willi Löffler
- Blasica Brass Party, Eddy Huys
- Amazing Grace, arr. Willy Hautvast

15 september 1984, pleinconcert n.a.v. Herfstmuziekfestival (viel weg door het slechte weer)
- Festival 10, Roland Cardon
- Five Minutes with Jerome Kern, Jerome Kern
- Tempeltanz, Willi Löffler
- Duo for Euphoniums, T.J. Powell (solisten Hans Demeurisse en Chris Demeyere)
- West Sound, André Waignien
- On the Quarter Deck, Kenneth J. Alford
- A Tune a Day, Ronald Binge
- Stars and Stripes forever, J.P. Sousa
- New Baroque Suite (Ouverture – Air – Fugueing tune), Ted Huggens
- Melodie der Prärie, Willi Löffler
- Goede Start, Henri Parmentier
- Blasica Brass Party, Eddy Huys
- Battle Hymn of the Republic, arr. Willy Hautvast
- Mars der Belgische Parachutisten, Pieter Leemans

14 november 1984, internationale concertedstrijd in Heist-op-den-Berg
- Suite, Jan Segers
- Othello

8 december 1984, Sint-Ceciliamis
- Fanfare Royal, J.J. Mouret
- Air, J. de Haan
- Away in a manger, traditionel
- Give us peace (Dona nobis pacem), traditional

28 april 1985, Lenteconcert
- Valerius Intrada, J. de Haan
- Suite International (met 1. Souvenir aus Wien (Oostenrijk), 2. Kaukasischer Tanz (Rusland), 3. Fiesta (Mexico) en 4. Rennen in Ascot (Engeland), van Willi Löffler
- The Tune, een nieuw werk van Henri Parmentier
- Valery, Guy Duyck
- Einzugmarsch, Johann Strauss
- Crazy Music in the Air (met 1. Air, en 2. Crazy Music), J. de Haan
- Spaanse dans, G. Verschraegen (solisten Geert Vermeersch, altsaxofoon, en René Hostyn, piano)
- Twoodledrum, Pi Scheffer
- Air nostalgique, Ted Huggens (altsaxofoonsolo Geert Vermeersch)
- Warsaw Concerto, R. Addinsell (pianosolist René Hostyn)
- Moment for Morricone, arr. J. De Mey

12 mei 1985, Lente-brunch in het Cultureel Centrum Priorij van Corsendonck in Oud-Turnhout en 18 mei 1985, Bloemenconcert op de Korenmarkt
- Valerius Intrada, J. de Haan
- Crazy Music in the Air, J. de Haan
- Away in a Manger, arr. J. de Haan
- Rennen in Ascot, Willi Löffler
- Moment for Morricone, E. Morricoone, arr. J. Demey
- The Tune, Henri Parmentier
- Air nostalgique, Ted Huggens (altsaxofoonsolo Geert Vermeersch)
- Kaukasischer Tanz, Willi Löffler
- Twoodledrum, Pi Scheffer
- Gossauer March, O. Tschuor

11 augustus 1985, aperitiefconcert in Sint-Idesbald
- Valerius Intrada, J. de Haan
- Grossauer March, O. Tschuor
- Crazy Music in the Air, J. de Haan
- Souvenir aus Wien, Willi Löffler
- The Tune, Henri Parmentier
- American Spirit, Robert Allmend
- Amor, G. Ruiz
- Isigna '25', Roland Cardon
- Air nostalgique, Ted Huggens (altsaxofoonsolo Geert Vermeersch)
- Kaukasischer Tanz, Willi Löffler
- On the Quarter Deck, Kenneth J. Alford
- Away in a Manger, arr. J. de Haan
- Twoodledrum, Pi Scheffer
- Rennen in Ascot, Willi Löffler
- Minuteman, Robert H. Paerson

15 september 1985, Herfstmuziekfestival
- Izegem 900, Roland Cardon

20 september 1985, dubbelconcert met stadsbeiaardier Deleu (* = orkest en beiaardier samen)
- Ode aan Izegem, Henri Parmentier
- Phantasy for Brass and Belles, Jos Lerinckx*
- Give us Peace, Ted Huggens
- Rondo, Henry Purcell*
- Black Bunny, Louis Marischal
- Saint Antony Choral, Joseph Haydn*
- Preludium uit Te Deum, Marc-Antoine Charpentier*

29 september 1985, optreden in Hoegaarden
- Valerius Intrada, J. de Haan
- Gossauer March, O. Tschuor
- Crazy Music in the Air, J. de Haan
- Souvenir aus Wien, Willi Löffler
- The Tune, Henri Parmentier
- St. Jan 70 Guards, Guy Duyck
- Amor, G. Ruiz
- Isinga 25, Roland Cardon
- Air Nostalgique, Ted Huggens (altsaxofoonsolo Geert Vermeersch)
- Kaukasischer Tanz, Willi Löffler
- On the Quarter Deck, Kenneth J. Alford
- Away in a Manger, J. de Haan
- Twoodledrum, Pi Scheffer
-Amazing Grace, traditioneel, arr. Willy Hautvast
- Minuteman, Robert H. Paerson

1986, LP 'Ode aan Izegem' (LP Eurosound, es46814)
- Prelude uit 'Te Deum', Marc-Antoine Charpentier, arr. J. van Beekum
- Ode aan Izegem, Henri Parmentier
- Twoodle Drum, Pi Scheffer
- Moment for Morricone, Ennio Morricone, arr. J. de Mey
- On the Quarter Deck, Kenneth J. Alford
- Strawberry Fair, traditional, arr. Derek Broadbent
- Black Bunny, Louis Marischal
- Minuteman, Robert H. Paerson
- Three Fragments for Band (Allegro assai, Larghetto, Presto Possibile con fuoco), Hiroaki Kuwahara
- Vlaamse rapsodie, Marcel Poot

11 mei 1986, 39e provinciaal muziektornooi
- Zomerbeelden, Jos. Moerenhout
- Feestouverture, Jef Maes, arr. M. De Boeck
- Three fragments for band, Hiroaki Kuwahara
- Ballad for Band, André Waignein (niet weerhouden door de organisatie)

15 juni 1986, concert in Het Blauwhuis
- March of the Foot Soldiers, arr. Marie-Ann Gilby
- The Floral Dance, Kate Moss, arr. Willy Hautvast
- China March, Robert Allmend
- Facilita, John Hartmann (cornetsolo Herman Demeurisse)
- On the Quarter Deck, Kenneth J. Alford
- A Swinging Safari, Bert Kämpfert, arr. M. Everaarts

- Black Bunny, Louis Marischal
- Strawberry Fair, arr. Derek Broadbent
- March of the Androids, Jef Penders
- In the Mystic Land of Egypt, Albert W. Ketelbey, arr. J. Demey
- Give us Peace, Ted Huggens
- Aces High, Ron Goodwin

11 juli, 1986, Town-hall Huddersfield (Engeland)
- Engelse volkslied
- Volkslied van de Vlaamse gemeenschap
- Black Bunny, Louis Marischal
- Suite (Introsonate – Interludium – Festival – Finale), Jan Segers
- Strawberry Fair, traditional, arr. Derek Broadbent en Demey
- The Highlands, Kees Vlak
- Moment for Morricone, Enrico Morricone, arr. J. de Mey
- The Floral Dance, Katie Moss, arr. Willy Hautvast
- On the Quarter Deck, Kenneth J. Alford, arr. R. Winter
- Musicbox Dancer, Frank Mills, arr. J.W. Singerling
- Give us Peace, Ted Huggens
- March of the Androids, Jef Penders
- The Return, John Hartman, arr. G. Mol (cornetsolo)
- Prelude from 'Te Deum', Marc-Antoine Charpentier, arr. J. Van Beekum
- Summerpictures, Jos. Moerenhout
Aces High (march from the film 'Battle of Britain'), Ron Goodwin, arr. F. Bryce

10 augustus 1986, concert in Sint-Idesbald
- March of the Foot Soldiers, trad., arr. M.A. Gilby
- Intrada, Roland Cardon
- Ode aan Izegem, Henri Parmentier
- The Floral Dance, Katie Moss, arr. Willy Hautvast
- On the Quarter Deck, Kenneth J. Alford
- Facilita, J. Hartman, (cornetsolo Herman Demeurisse)
- March of the Androids, J. Penders
- Moment for Morricone, E. Morricone, arr. J. de Mey
- Black Bunny, L. Marischal
- Strawberry Fair, trad., arr. Derek Broadbent
- Aces High (uit film Battle of Britain), Ron Goodwin

21 september 1986, Herftmuziekfestival
- On the Quarter Deck, K.J. Altford
- Intrada, Roland Cardon
- Give us Peace, Ted Huggens
- Aces High, Ron Goodwin

15 november 1986, mis in H.-Hartkerk t.g.v. 180-jarige bestaan
- Canzon 10, Luzzasco Luzzaschi
- Graduale, Anton Buckner
- Niet voor herhaling vatbaar (uit: The Protégée, a Dryptic Suite), Ludwig Delecluyse
- Sanctus, Anton Bruckner
- Ave Maria, Anton Bruckner
- Every Valley, Georg Friedrich Händel

1 februari 1987, concert
- Every Valley (aria uit het oratorium The Messiah), Georg Friedrich Händel, arr. J. Hempel
- Egmont Ouverture, Ludwig von Beethoven, arr. J. Ardenois
- A Circus Suite (met Bareback Riders - Elephant Act - Trapeze Artiste – Slapstick), Stuart Hohnson, arr.voor fanfare: Karel De Wolf
- Facilita, John Hartmann arr. F. Mortimer (kornetsolo Herman Demeurisse)
- Salamanca, D. Baker en P. Stone
- Zomerbeelden, Jos. Moerenhout
- Aces High, Ron Goodwin[470]

8 februari 1987, radio-opname
- A Circus Suite (Bareback Riders – Elephant Act – Trapeze Artiste – Slapstick), Stuart Johnson
- Zomerbeelden, Jos. Moerenhout
- Aces High (uit de film 'The Battle of Britain), Ron Goodwin
- Facilita, John Hartman (cornetsolo, Herman Demeurisse)

21 juni 1987, batjesconcert
- Every Valley, Georg Friedrich Händel, arr. Hempel
- Ode aan Izegem, Henri Parmentier
- Suite international (Feria in Sevilla – Tempeltanz – Melodie der Prairie – Lied und Czardas), Willi Löffler
- Cake-Walk Phantasy, P. Milray
- The St. Jan 70 Guards, Guy Duyck

9 augustus 1987, concert Sint-Idesbald
- Ode aan Izegem, Henri Parmentier
- Every Valley, Georg Friedrich Händel, arr. Hempel
- Twoodle Drum, Pi Scheffer
- St. Jan 70 Guards, Guy Duyck
- Des grossen Kurfursten Reitermarsch, C. Graf v. Moltke
- American Spirit, R. Allmand
- Cake-Walk Phantasy, P. Milray
- Aces High, Ron Goodwin

8 november 1987, Ceciliaconcert
- Ikebana, Karel De Wolf
- Des grossen Kurfürsten Reitermarch, Cuno Graf Von Moltke
- Three Fragments for Band (met: Allegro assai; Larghetto; Presto possible, con fuoco), Hiroaki Kuwahara
- Rivierencyclus (met: Rio Negro, Orinoco en Chubut), A. Malando, arr. Kees Vlak
- Serenade, Derek Bourgeois, arr. J. Hempel
- China March, Robert Allmend
- Images voor fanfare-orkest (met: Energico; Notturno; Giocoso), v Henk Badings
-Games voor saxofoonkwartet en band, Jan Segers (solisten Lutgarde Engelen, Herlinde De Praitere, Lieven Cambré en Ulrich Berg)
- Cake Walk Phantasy, Peter Milray

14 november 1987, Sint-Ceciliaviering in de H.-Hartkerk-
Jubilee, C.W. Johnson
- Chorale, J.S. Bach
- Moons Meadows, P. Köpke

- Chanson triste, Petr Iljitsj Tchaikowsky
- Trumpet Voluntary, J. Clarke

6 december 1987, nationaal muziektornooi in Antwerpen
- Ikebana, Karel De Wolf
- Three Fragments for Band, Hiroaki Kuwahara
- Images, Henk Baddings.

8 mei 1988, concert
- 633" Squadron, Ron Goodwin, arr. F. Bryce
- Film-Erfolge, medley, H. Bernhard
- Baby Elephant Walk, Henri Mancini, arr. Llano
- James Bond 007, medley
- The Entertainer (uit de film The Sting), Scott Joplin, arr. K. Kokelaar
- Jezus Christ Super Star, Andrew Lloyd Webber, arr. Willy Hautvast
- Aces High (uit de film Battle of Britain), Ron Goodwin, arr. F. Bryce
- Dallas, Immel, arr. W. Burger
- Highlights from Annie, Charles Strouse, arr. J. de Mey
- The A-Team, Post-Carpenter, arr. Willy Hautvast
- Music for a Movie Picture, Kees Vlak
- Highlights from Jonathan Livingstone Seagull, Neil Daimond, arr.J. O'Reilly
- Moment for Morricone, Ennio Morricone, arr.J. De Mey
- The Pink Panter, Henri Mancini, arr. J. de Mey

19 en 26 juni 1988, respectievelijk batjesaperitiefconcert en tuinfeesten rustoord
- The A-Team, Post-Carpenter, arr. Willy Hautvast
- Highlights from Jonathan Livingstone Seagull, Neil Daimond, arr.J. O'Reilly
- Dallas, Immel
- The Pink Panter, Henri Mancini, arr. J. de Mey
- Film Erfolge, H. Bernhard
- Jesus Christ Superstar, Andrew Lloyd Webber
- James Bond 007, arr. J. de Mey
- Aces High, Ron Goodwin

12 november 1988, Sint-Ceciliamis
- Every Valley, Georg Friedrich Händel

Groepsfoto op de binnenplaats van het stadhuis in 1986

- Air, J de Haan
- Serenade, D. Bourgeois
- Discoduction, J. de Haan

15 april 1989, Gymgala
- Prelude, Marc-Antoine Charpentier
- Moment for Morricone, E. Morricone
- Film erfolge, medley
- The pink panther, Henri Mancini
- The A Team, Post. Carpenter
- Music fora movie picture, Kees Vlak
- De Sabeldans, A. Khatchaturiam
- James Bond 007, medley, arr. J. De Mey
- Ode aan Izegem, Henri Parmentier

19 mei 1989, Festival van Vlaanderen, met De Kerels
- Intrada Festiva voor orgel, fanfare en koor, Flor Peeters, arr. Willy Demey (dit nummer met De Kerels en orgelist)
- Avé Maria, Anton Brückner, arr. Henk van Lijnschooten,
- Concertante Torenmuziek, Henk van Lijnschooten (kornetsolo Herman Demeurisse)
- The Protégée, Ludwig Delecluyse
- Serenade, Derek Bourgeois
- Canzona per Organo e Orchestra a Fiato, Kees Schoonenbeek

22 oktober 1989, Winterconcert
- Dichter en Boer, ouverture, Franz von Suppé, arr. F. Rogister
- Concertante for Alto-Saxophone and Band (Slowly – Rather bright), C. Grundman, arr. W. Demey (altsaxofoonsolo Anne Debusschere)
- Concert voor Piano en Fanfareorkest, door Kees Schoonenbeek (pianosolo René Hostijn). Met de delen Francesco Durante (allegro ma non troppo); Georg Friedrich Händel (lento e nobile); John Stanley (allegro ma non troppo)
- Carnaval de Venice, W. Rimmer, arr. D. Rimmer (cornetsolo Herman Demeurisse)
- Arnhem, A.E. Kelly
- Introduction and Allegro Spiritoso, J.B. Senaillé, arr. D. Wright (euphoniumsolo Hans Demeurisse)
- O.K. Drummer, L. de Haes, arr. J. Demey (drumsolo Luc Perneel)
- Capriccio for Trombone and Band, J. van der Waart (trombonesolo Kris Grymonprez)
- Rhapsody in Brass (met: allegro giocoso, andante con motto en allegro assai e giocoso), D. Goffin[471]

18 november 1989, Sint-Ceciliamis
- Prelude, Marc-Antoine Charpentier
- Avé Maria, Bruckner
- Graduale, Bruckner
- Sanctus, Bruckner
- Every Valley, Georg Friedrich Händel

11 februari 1990, radio-opname[472]
- Images, Henk Badings
- Concerto voor piano en fanfare, Kees Schoonenbeek (solist René Hostijn)
- Mars uit Carmina Burana, Carl Orff, arr. Kees Vlak

20 mei 1990, Lenteconcert
- Festival Fanfare, Franco Cesarini
- Call of the Sea, ouverture, Eric Ball
- Bugler's Holiday, Leroy Anderson, arr. P. Pala
- Rivierencyclus (Rio Negro – Orinoco – Chubut), Malando, arr. Kees Vlak
- Signature, Jan Van der Roost
- The Protégée, Ludwig Delecluyse
- Tanz uit Carmina Burana, Carl Orff, arr. W. Demey
- Ballad for Band, André Waignein
- Piotta, Franco Cesarini

15 september 1990, Herfstmuziekfestival
- Izegem 900, Roland Cardon
- met andere korpsen samen: Intrada, van en o.l.v. Roland Cardon en Ode aan Izegem, van en o.l.v. Henri Parmentier

2 februari 1991, concert i.s.m. de Crook Town Jazz Band. (* = orkest en band samen)
- Marchin' the Blues, Bert Paige & Pol Stone*
- American Spirit, Robert Allmend
- Sentimental Journey, Bud Green, Les Brown & Ben Homer*
- Moonlight Serenade, Glenn Miller, arr. Willy Hautvast *
- Black Bunny, Louis Marischal
- Blues Concerto, John Driver
- Stars & Stripes forever, J.P. Sousa
- Marines' March, traditioneel, arr. Pi Scheffer
- Dixieland Revue (met thema's als Waiting For The Robert E. Lee, Just A Closer Walk With Thee en That's A Plenty), arr. E. Osterling*

26 mei en 16 juni 1991, resp. patersmarkt en batjes
- The Lights of Europe, Harm Evers
- Salamanca, D. Baker & P. Stone
- Europa mars, Robert Allmend
- Sentimental Journey, Green, Brown en Horner
- Our Director, F.E. Bigelon
- Whizz, Elie van der Jeught
- The Standard of St. George, Kenneth J. Alford
- Moonlight Serenade, Glenn Miller
- Marchin' the Blues, Stone & Paige
- The Middy, Kenneth J. Alford
- Strawberry Fair, arr. Derek Broadbent
- Latina, Frank Bencriscutto

15 september 1991, Herfstmuziekfestival
- The Middy, Kenneth J. Alford
- Intrada, Roland Cardon
- Latina, F. Bencriscutto
- The Lights of Europe, H. Evers

7 december 1991, Winterconcert
- Chorale varié, Jan de Haan
- Music for a Festive Occasion, Jan Hadermann (keuzewerk provinciaal tornooi)
- Dimensions, Peter Graham/arr. Jan Segers (keuzewerk provinciaal tornooi)
- Hoornconcert nr. 1 van Wolfgang Amadeus Mozart, arr. Otto

Zurmuhle (solist Lieven Vandeputte)
- The Middy, mars, Kenneth J. Alford
- Oregon, Jacob de Haan
- Salamanca, Dave Baker en Paul Stone, arr. Dennis Wilby
- Twins, Jan Hadermann
- Latina, Frank Bencriscutto
- Evening Song, C.C. Scholefield, arr. Jan de Haan

28 maart 1992, Lenteconcert
- The Lights of Europe, Harm Evers
- Rapsodische variaties, Marcel De Boeck
- West Sound, André Waignein
- La Storia, Jacob de Haan
- Fair Suite, Guy Duyck (samen met Gents Saxofoonkwartet)
- Out of Africa, John Barry, arr. Johan De Meij
- Bohemian Rhapsody, Freddy Mercury, arr. Darrol Barry

3 mei 1992, 45e provinciaal tornooi
- Rapsodische variaties, Marcel De Boeck
- Variations symphoniques, Paul Gilson
- West-Sound, André Waignein

21 juni 1992, batjesaperitiefconcert
- La Storia, Jacob De Haan
- Sons of the Brave, Thomas Bidgood
- Mood Romantic, Johan Nijs
- Alte Kameraden, C. Teike
- Out of Africa, J. Barry
- Trompeten Klange, H. Angerler
- Royal Jubilee, Henk Van Lijnschoten (met trommelkorps)
- Latina, F. Bencriscutto
- Marche de la libération, S. Poulain
- Don Pedro, Johan Nijs
- The Middy, Kenneth J. Alford

28 november 1992, winterconcert
- Orpheus in de onderwereld, Jacques Offenbach
- Nessum Dorma (uit Turandot), Giacomo Puccini
- Napoli, Herman Bellstadt (cornetsolist Herman Demeurisse)
- Mood Romantic, Johan Nijs
- Symphonic Marches, John Williams, arr. John Higgins
- Sons of the Brave, Thomas Bidgood
- Royal Jubilee, Henk Van Lijnschooten (m.m.v. het trommelkorps)
- Alternances, André Waignein
- Lauwrence of Arabia, Maurice Jarré
- Rocka Barocka, Elie Van der Jeught (Geert Vermeersch, altsaxofoonsolist en Hendrik Wanzeele bugelsolist)
- Strawberry Fair, traditioneel, arr. Derek Broadbent
- Don Pedro, Jonan Nijs

2 mei 1993, concert
- Firenze, Gabriël Allier
- Novena, James Swearingen, arr. René Pisters
- Varied Mood, Ray Woodfield (euphoniumsolist Chris Grymonprez)
- The Sunken Village, Philip Sparke
- National Emblem, Edwin E. Bagley
- Grand Processional, Don Haddad, arr. Jos Stoffels
- Mancini Spectacular, arr. Warren Barker
- Funny Slides, Wim Laseroms (trombonesolisten Yvan Vandeputte, Filip Verhaeghe, Stefaan Scheldeman en Luc Goutsmet)
- Double Dutch, Dizzy Stratford
- Rikudim, Jan Van der Roost

15 mei 1993, mis 75 jaar Wapenstilstand
- Grand Processional, Don Haddad
- Ode aan de Vreugde, L. van Beethoven (samen met het koor)

20 juni 1993, batjesaperitiefconcert
- National Emblem, E.C. Bagley
- Delicado, Waldyr Azevedo, arr. Willy Hautvast
- Mood Romantic, Jonan Nijs
- Strawberry Fair, trad., arr. Derek Broadbent
- Mancini Spectacular, arr. W. Barker
- Royal Jubilee, Henk Van Lijnschooten (met trommelkorps)
- Latina, F. Bencriscutto
- Don Pedro, Jonan Nijs
- Double Dutch, D. Stratford
- The Middy, Kenneth J. Alford
- Funny Slides, W. Laseroms

19 februari 1994, concert
- Nabucco, Guiseppe Verdi
- Canterbury Choral, Jan Van der Roost
- Saxflight, Alain Crépin, solist Geert Vermeersch
- Aspects of Love, Andrew Lloyd Webber
- El Abanico, Alfredo Javaloyes
- Firestorm, Stephen Bulla
- Abba Gold, arr. Ron Sebregts
- Dixieland Revue, arr. Eric Osterling
- Dixieland Bash, arr. M. Sweeney

19 juni 1994, aperitiefconcert op de batjes
- Royal Jubilee, Henk van Lijnschoten
- Love Changes Everything, Andrew Lloyd Webber
- Delicado, Waldyr Azevedo
- Friendship's Hymn, Alain Crépin
- Marche de la libération, Simon Poulain
- Don Pedro, Jonan Nijs
- Heal the World, Michael Jackson
- Latina, Frederico Bencriscutto
- Wij zijn van de Stadsfanfaren!, XXX

29 oktober 1994, concert
- Concert Prelude, Philip Sparke, arr. J. Hempel
- Rule Britannia, Johan Hartmann, arr. D.S. Stephens (cornetsolist Herman Demeurisse)
- Pentagram, Johan De Meij
- African Symphony, Van Mc Coy, arr. Naohiro Iwai
- King of the Drums, M.J. Beurskens (met het trommelkorps)
- Mars van de Belgische Rijkswacht, Arthur Prevost
- The Phantom of the Opera, Andrew Lloyd Webber, arr. J. De Meij
- Song and Dance, André Waignein

- Heal the World, Michael Jackson, arr. R. Sebregts
- Go West, Morali, Belolo & Willis, arr. R. Sebregts

25 februari 1995, concert
- Huldigingsmars, Edvard Grieg, arr. P.J. Molenaar
- Jubilee Ouverture, Philip Sparke, arr. A. Schillings
- Corcilleras de los Andes, Malando, arr. Kees Vlak
- Pekkersmars, Henri Parmentier
- Thunderbirds, B. Gray, arr. K. Morita
- West Side Story, Leonard Bernstein, arr. Naohiro Iwai
- I do it for You, B. Adams, arr. R. Sebregts
- El bimbo, C. Morgan, arr. Naohiro Iwai
- Friendship's Hymn, Alain Crépin
- Waltz nr. 2 uit Jazz Suite nr. 2, Dmitrij Sjostakovitsj, arr. J. De Mey

22 en 23 april 1995, opname CD 'Een hart voor blaasmuziek'
- de Pekkersmars, Henri Parmentier
- Ode aan Izegem, Henri Parmentier
- Festival Hymn, Roland Cardon

18 juni 1995, aperitiefconcert op de batjes
- Sons of the Brave, Thomas Bidgood
- American Patrol, arr. Jerry Gray
- Heal the World, Michael Jackson
- Delicado, Waldyr Azevedo, arr. Willy Hautvast
- Mars van de Koninklijke Militaire School, Arthur Prévost
- Friendship's Hymn, Alain Crépin
- Royal Jubilee, Henk Van Lijnschooten
- Moonlight serenade van Glenn Miller, arr. Willy Hautvast
- Pekkersmars, Henri Parmentier, naar het Pekkersthema van Johan Herman
- Don Pedro, Johan Nijs
- Waltz nr. 2 uit Jazz Suite nr. 2, Dmitrij Sjostakovitsj, arr. J. De Mey
- Wij zijn van de Stadsfanfaren

17 september 1995, Herfstmuziekfestival
- Pekkersmars, Henri Parmentier
- alle Izegemse verenigingen samen: Intrada, van Roland Cardon en Ode aan Izegem, van Henri Parmentier

22 oktober 1995, provinciaal tornooi Vichte
- Diagram, André Waignein
- Jubilee Ouverture, Philip Sparke, arr. Alex Schillings

2 december 1995, Winterconcert
- Ouverture Trail Blaze, Goff Richards
- Cornet Carillon, Ronald Binge (solisten Herman Demeurisse, Bert Desmet, James Seynaeve en Johan Vandeputte)
- Diagram, André Waignein
- Cononel Bogey on Parade, Kenneth J. Alford
- IMMS Holland, Henk Van Lijnschooten
- Navy Rhapsody, Guy Duyck
- Sabeldans, Aram Khatchaturian, arr. F. Jakma (solist Steven Buyse)
- Conquest of Paradise, Vangelis Papathanassiou, arr. Ron Sebreghts
- Dancing on the Sea Shore, Jan Hadermann
- A Christmas Carol Fantasy, arr. Takashi Hoshide

13 april 1996, dubbelconcert met Sint-Cecilia uit Lichtervelde (* = samen)
- Ceremonial Fanfare, Jim Curnow, arr. H. Langeler
- The Land of the Long White Cloud, Philip Sparke, arr. J. Stoffels
- Rock Symphonie, Manfred Schneider
- Ouverture Dichter und Bauer, Franz von Suppé
- March Creole, Stephen Bulla
- Funny Slides, Wim Laseroms*
- Lustrum 3, Roland Cardon*

28 april 1996, 'Week van de amateurskunsten'
- March Créole, S. Bulla
- Air uit New Baroque Suite, T. Huggins
- Friendship's Hymn, A. Crépin

16 juni 1996, aperitiefconcert op de batjes
- The Standard of Saint George, Kenneth J. Alford
- Borsalino, Karel Dewolf
- Delicado, Waldyr Azevedo
- The Lights of Europe, Harm Evers
- Don Pedro, Johan Nijs
- Friendship's Hymn, Alain Crépin
- Mars van de Koninklijke Militaire School, Arthur Prévost
- Heal the World, Michael Jackson, arr. R. Sebregts
- Harmonique,Wim Laseroms
- March Creole, Stephen Bulla
- Ja wij zijn van de Stadsfanfaren.

15 augustus 1996, viering olympische kampioenen
- Ceremonial for the Champions, Henri Parmentier

15 september 1996, Herfstmuziekfestival
- Mars van de Koninklijke Militaire School, Arthur Prévost
- Intrada, Roland Cardon
- Spanish Fever, Jay Chattaway
- The Standard orf Saint George, Kenneth J. Alford

27 oktober 1996, dubbelconcert met Sint-Cecilia uit Lichtervelde (* = samen)
- Ceremonial for the Champions, Henri Parmentier
- Alternances, André Waignein
- Chicago Revisited, Palmino Pia
- Spanish Fever, Jay Chattaway
- Disney Fantasy, Naohiro Iwai
- Mars van het 4e eskadron van het 1e regiment Gidsen, Arthur Prévost.
- 't Zwaantje, Jaak Govaere/P. Devroye*
- Semper Dixieland, Sousa, arr. H. Walters*
- Lichtervelde '96, Freddy Van Laer*

3 november 1996, concert
- Sandon, C.H. Purday, arr. L. Vertommen
- Alternances, André Waignein
- Ceremonial for the Champions, Henri Parmentier

- Concerto Grosso, Edward Gregson (solisten Herman Demeurisse, cornet, Lieven Vandeputte, hoorn, Franky Deleersnijder, trombone en Kris Grymonprez, tuba)
- Mars van het 4de Eskadron van het 1ste Regiment Gidsen, Arthur Prévost
- Moment for Morricone, arr. J. de Mey
- Chicago Revisited, P. Pia
- Spanish Fever, Jay Chattaway
- Blues Concerto, John Briver
- Disney Fantasy, Naohiro Iwai

8 maart 1997, concert
- Sandon, C.H. Purday
- Caprioles, W. Van Cleemput
- Jubilee Ouverture, Philip Sparke, arr. Schillings
- The Voice of the Guns, Kenneth J. Alford
- Backdraft, H. Zimmer, arr. M. Myokoin
- Con te Partiro, F. Sartori & L. Quarantotto, arr. F. Bernaerts (tubasolist Chris Grymonprez)
- Joy of Music, Jan Hadermann
- Tequila, Chuck Rio, arr. M. Myokoin
- Holiday for Trumpets, D. Rose, arr. E. Osterling
- Sing, Sing, Sing, L. Prima, arr. D. Ravenal
- Funiculi, Funicula, L. Denza, arr. A. Reed
- Orange Blossom Special, E.T. Rouse, arr. L. Gistel

27 april 1997, 50e provinciaal tornooi
- Caprioles, Werner Van Cleemput
- Memories, Ludo Claesen
- Jubilee Ouverture, Philip Sparke

15 juni 1997, batjesaperitiefconcert
- Backdraft, M. Myokoin
- Sing, Sing, Sing, L. Prima, arr. D. Ravenal
- Londenderry Air, trad., arr. T. Jabouski
- Harmonique, W. Laseroms
- John Williams in Concert, arr. P. Lavender
- The Lights of Europe, H. Evers
- Heal the World, M. Jackson, arr. R. Sebregts
- Tequila, Chuck Rio, arr. M. Myokoin
- Royal Jubilee, Henk van Lijnschooten
- Orange Blossom Special, E.T. Rousse, arr. L. Gistel
- Ja, wij zijn van de stadsfanfaren

6 december 1997, Winterconcert
- La Gazza Ladra, Gioacchino Rossini, arr. V. Bury
- Spectrum, James Curnow
- Bolero, Maurice Ravel, arr. Ronny D'Herck
- The Padstow Lifeboat, Malcolm Arnold
- Os pàssaros do Brasil, Kees Vlak (solisten: sopraansaxofonist Roger Maes en tenorsaxofonist William Decleer)
- Salute the Duke, arr. Paul Yoder (trompetsolist Hendrik Wanzeele)
- Waltzing Matilde, Tom Waits
- Pops in the Spots, Roland Kernen

25 april 1998, Concert
- Ouverture to 'The Gadfly', Dmitri Shostakovitch, arr. H. Janssen
- Banja Luka, Jan De Haan [geeft de oorlog en de vrede in Joegoslavië weer]
- Doyen, Goff Richards
- Banditenstreiche, Franz von Suppé, arr. P.J. Molenaar
- The Police Forces, Henri Parmentier
- Strike up the Band, George Gershwin, arr. A.G. Bartelds
- Spaanse Dans n° 2, M. Moszkowsky, arr. H. Janssen
- Kraken, Chris Hazel, arr. J. Bosveld
- Star Trek trough the Generations, Goldsmith & McCarthy, arr. H. van der Heide
- Big Band Signature, arr. J. Higgins

29 augustus 1998, jubelmis n.a.v. 75 jaar NSB
- Halleluja van Georg Friedrich Händel
- London Derry Air, T. Jabou
- Con te Partiro
- Air uit New Baroque Suite, T. Hugge
- Brabançonne en sonneries
- Anchors Aweigh, Zimmerman
- Mars van het 4e Eskadron Gidsen

Ibidem, show op de Melkmarkt
- Belgische militaire wals, L. Fremaux
- Friendship's Hymn, A. Crepin
- Amazine Grace Traditional
- Stars and Stripes forever, J.Ph. Sousa

18 oktober 1998, provinciaal tornooi
- Dahomese Rapsodie, August De Boeck
- Banja Luca, Jan de Haan

28 november 1998, Herfstconcert
- Ouverture to the New Age, Jan de Haan
- Dahomesse Rapsodie, August De Boeck
- Dances with Wolves, arr. Jay Bocook
- The Thin Red Line, Kenneth J. Alford
- Matrimony, Gilbert O'Sullivan, arr. R. Kernen
- My heart will go on, J. Horner, arr. D. Barry
- Eton John in Concert, arr. D. Campbell
- A tribute to Frank Sinatra, arr. H. van der Heide
- Gloria Estafette, van Gloria Estefan & E. Garcia, arr. P. Kleine Schaars
- Symphonic Marches, John Williams, arr. M. Hamers

26 december 1998, Kerstconcert H.-Familiekerk (* = samen met alle deelnemers)
- Hallelujah, Georg Friedrich Händel
- Amazing grace, Traditional, arr. W. Houtvest (solo Nadine Verbrugghe)
- Concert pour une voix, Saint Preux (solo Herman Demeurisse)
- Jesus bleibet meine Freude, J.S. Bach, arr. Jos. Moerenhout
- A Christmas carol, Takashi Hoshide
- Banja Luka, Jan de Haan
- Adeste Fidelis, arr. David Willicocks*
- Stille nacht, F.X. Grüber*
- Wij wensen u een vrolijk kerstfeest, arr. Johan Delaere en

Karel Boucherie*

18 april 1999, concert
- BB and CF, van J. Ord Hume
- Seagate Ouverture, James Swearingen, arr. J. Bosveld
- 'Air' uit New Baroque Suite, Ted Huggens
- Rhapsody in Brass, Dean Goffin
- Riverdance, Bill Whelan, arr. R. Farr
- A Brand New Day, Luther Vandross, arr. F. Bernaerts
- Indian Fire, Palmino Pia
- Samba de Janeiro, A. Moreira, R. Zenker & G. Engels, arr. J. Ryan
- Innuendo, Freddy Mercury, B. May, R. Taylor & J. Deacon, arr. R. Van der Velde
- Deap Purple Medley, R. Blackmore, J. Lord, D. Coverdale, L. Paice, R. Glover & I. Gillan, arr. T. Sahashi.

20 juni 1999, aperitiefconcert op de batjes
- Olympic Franfare and Theme, James Curnow
- Delicado, Waldyr Azevedo
- The Lights of Europe, Harm Everts
- West Side Story, Leonard Bernstein, arr. Naohiro Iwai
- Harmonique, Wil Laseroms
- Heal the World, Michael Jackson
- Mars van de Koninklijke Militaire School, Arthur Prévost
- The Chairman, Maurice Pauwels
- A Cream of Clapton, arr. Ron Sebreghts
- Don Pedro, Johan Nijs
- Moonlight Serenade, Glenn Miller
- Spanisch Fever, Jay Chattaway

29 augustus 1999, familie- en vriendenfeest op Wallemote
- Olympic Franfare and Theme, James Curnow
- The Rose, A. McBroom, arr. J. Briat
- The Cream of Clapton, arr. Ron Sebreghts
- Harmonique, Wil Laseroms
- West Side Story, Leonard Bernstein, arr. Naohiro Iwai
- Delicado, Waldyr Azevedo
- Mission Inpossible Theme, L. Schifrin, arr. J. Vinson
- Amazing Grace, arr. Willy Hautvast
- Mars van de Koninklijke Militaire School, Arthur Prévost
- Spanisch Fever, Jay Chattaway
- Don Pedro, Johan Nijs
- Ja, wij zijn van de Stadsfanfaren

31 oktober 1999, concert
- Olympic Fanfare and Theme, James Curnow
- Spirit of Independence, Joost Van der Roost
- The Sunken Village, Philip Sparke
- A Tribute to Lionel, André Waignein (solist vibrafoon Steven Buyse)
- The Rose, Amanda McBroom, arr. Juri Briat
- Mission Impossible Theme, Lalo Schifrin, arr. Johnie Vinson
- The Phantom of the Opera, Andrew Lloyd Webber, arr. Johan de Meij
- West Side Story, Leonard Bernstein, arr. Naohiro Iwai
- The Cream of Clapton, arr. Ron Sebregts
- Spanish Fever, Jay Chattaway

19 maart 2000, Winterconcert
- Ross, Roy, Jacob de Haan
- Carnaval de Venise, William Rimmer (cornetsolist Herman Demeurisse)
- Amazonia, Jan van der Roost
- Pie Jesu, Andrew Lloyd Webber
- Arromanches, A.E. Kelly
- Songs of the Wizz, Quincy Jones & Charlie Smalls, arr. Peter Kleine Schaars
- Tyrolean Tubas, Maurice Clark
- Music, John Miles, arr. Philip Sparke
- samen met Euphonia: Les Lacs du Connémara, J. Revaux, M. Sardou & P. Delande, arr. W. Hautvast

18 juni 2000, aperitiefconcert op batjes
- Festivalmars 'Boos Izegem', Pieter Leemans
- Songs of the Wizz, Quincy Jones & Charlie Smalls
- Tyrolean Tubas, M. Clark
- Thema uit 'Derrick', Les Humphries
- Abba Gold, arr. Ron Sebregts
- Arromanches, A.E. Kelly
- Mars van de Koninklijke Militaire School, Arthur Prévost
- Bohemian Rhapsody, Freddy Mercury
- Music, John Miles
- Les Lacs du Connémara, J. Revaux, M. Sardou & P. Delande
- Ja, wij zijn van de Stadsfanfaren

17 september 2000, Herfstmuziekfestival
- De festivalmars 'Boos Izegem' van Pieter Leemans
- de Izegemse korpsen samen: Ode aan Izegem, van Henri Parmentier, en Festival Hymn van Roland Cardon

15 oktober 2000, provinciaal kampioenschap
- Amazonia, Jan van der Roost
- The Land of the long White Cloud, Philip Sparke

25 november 2000, Winterconcert
- Finlandia, symfonisch gedicht, Jean Sibelius
- Pavane, Gabriël Fauré, arr. Wim Belaen
- The Land of the Long White Cloud, Philip Sparke, arr. J. Stoffels
- Streets of London, Ralph McTell, arr. D. Ashmore (hoornsolist Lieven Vandeputte)
- Thema uit 'Derrick', Les Humphries, arr. M. Schneider
- Les misérables, A. Boublil & C.M. Schönberg, arr. M. Peeters
- The Girls of Jobin, Antonio Ch. Johim, arr. M. Schneider
- Selection fom 'Robin Hood', Michael Kamen, arr. K. van de Woude & H. de Leeuw
- Bohemian Rhapsody, Freddy Mercury, arr. D. Barry

25 maart 2001, Lenteconcert
- Dahomese Rapsodie, August De Boeck
- Amazonia, Jan Van der Roost
- The Sunken Village, Philip Sparke
- Banja Luka, Jan de Haan

28 april 2001, provinciaal tornooi
- Dahomese Rapsodie, August De Boeck
- Amazonia, Jan Van der Roost
- The Sunken Village, Philip Sparke
- Banja Luka, Jan de Haan

8 juli 2001, kioskconcert in Oostende
- Olympic Fanfare and Theme, James Curnow
- West Side Story, Georges Bernstein
- The Rose, Amanda Mac Broom
- The Cream of Clapton, arr. Ron Sebregts
- Arromanches, A.E. Kelly
- Cry of the Celts, Roman Hardiman
- Tequila, Chuck Rio
- Orange Blossom Special
- Abba Gold, arr. Ron Sebregts
- Anton aus Tirol

25 november 2001, concert
- Century Explorer, Darrol Barry
- Barn Dance & Cowboy Hymn, Philip Sparke, arr. Jean Cosemans
- Ouverture 1812, Petr Iljitsj Tchaikowsky, arr. D. Wright
- Dixieland Jamboree, arr. Joh Warrington (solisten: Roger Maes, sopraansaxofoon, Hendrik Wanzeele, trompet, Jan Vansteenkiste, tenorsaxofoon, Dimitri Verschoore, trombone, Filip Verhaeghe, bastuba en Luc Perneel, drums)
- Gaillarde, Pierre d'Attaignant, arr. Manu Mellaerts
- Demelza, Hugh Nash (hoornsolist Lieven Vandeputte)
- Cry of the Celts, Ronan Hardiman, arr. P. Graham
- Riverdance, Bill Whelan, arr. Ray Farr

26 december 2001, kerstconcert in kerk H.-Familie
- Gaillarde, Pierre d'Attaignant, arr. Manu Mellaerts
- Romance pour Helene, Koen De Wolf (sopraansaxofoonsolo Bjorn Verschoore)
- Suil a ruin (uit: Cry of the Celts), Roman Hardiman, arr. P. Graham
- Ouverture 1812, Petr Iljitsj Tchaikowsky
- Canterbury choral, Jan Van der Roost
- The Rose, Amanda McBroom, arr. Juri Briat
- Crimond, Jessie Seymour Irvine, arr. Luc Vertommen
- Demelza, Hugh Nash (hoornsolo Lieven Vandeputte)
- We wish you a merry Christmas, bew. J. Delaere, arr. Karel Boucherie (allen samen)

13 april 2002, Lenteconcert
- John O'Gaunt, van Gilbert Vinter, arr. Marten van der Wal
- Noah's Ark, Bert Appermont
- Procession tot the Minster, uit 'Lohengrin', Richard Wagner, arr. Jos Stoffels
- Gladiator, Hans Zimmer & Lisa Gerrard, arr. F. Bernaerts
- Out of Africa, John Barry, arr. Johan de Meij
- Dances with Wolves, John Barry, arr. F. van Dun
- Lauwrence of Arabia, Maurice Jarre, arr. A. Reed
- Mission Impossible Theme, Lalo Schifrin, arr. T. Mashima

24 augustus 2002, Blankenberge
- Arromanches, A.E. Kelly
- The Cream of Clapton, arr. Ron Sebregts
- Kraken, C. Hazel, arr. J. Bosveld
- Lawrence of Arabia, Maurice Jarre, arr. Alfred Reed
- ABBA Gold, arr. Ron Sebregts
- Dances with Wolves, Joh Barry, arr. F. van Dun
- Cry of the Celts, Ronan Hardiman, arr. P. Graham
- Chicago Revisited, Palmino Pia
- Mission Impossible, Lalo Schifrin, arr. T. Mashima

24 november 2002, Winterconcert
- Ouverture uit Willem Tell, Gioacchino Rossini, arr. J. Jonghmans
- Avalon, Jan Van der Roost
- Concertino for Alto Saxophone and Band, Jerry H. Bilik (solist Björn Verschoore)
- The Voice of the Guns, Kenneth J. Alford
- Kraken, Chris Hazel, arr. Jan Bosveld
- Total Toto, D. Paich, J. Porcaro & S. Lukather, arr. Klaas van der Woude
- Rosana, Maino Remmers
- Chicago Revisited, Palmino Pia

26 april 2003, dubbelconcert met Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia Ardooie
- Doyen, Goff Richards
- Trittico, James Curnow, arr. Mari van Gils en Frenk Rouschop
- MacArthur Park, Jimmy Webb, arr. Anne Geert Bartelds
- Indian Fire, Palmino Pia
- Noche de Abril, Maino Remmers

30 mei 2003, concert in The Lawrence Batley Theatre van Huddersfield
- Doyen, Goff Richards
- Trittico, James Curnow, arr. Mari van Gils en Frenk Rouschop
- MacArthur Park, Jimmy Webb; arr. Anne Geert Bartelds
- Noche de Abril, Maino Remmers
- 4th Eskadron van het Regiment Gidsen, Arthur Prévost
- Gabriel's Oboe, Ennio Morricone, arr. Roland Kernet (sopraansaxofoonsolo Björn Verschoore)
- Demelza, Hugh Nash (hoornsolist Lieven Vandeputte)
- Cry of the Celts, Ronan Hardiman, arr. Peter Graham
- Riverdance, B. Whema, arr. Ray Farr

9 juni 2003, concert in De Panne
- Doyen, G. Richards
- Gabriel's Oboe, E. Morricone, arr. R. Kernet (sopraansaxofoonsolo Björn Verschoore)
- The Chariman, M. Pauwels
- MacArthur Park, J. Webb; arr. Anne Geert Bartelds
- Indian Fire, Palmino Pia
- Sons of the Brave, Thomas Bidgood
- Cry of the Celts, R. Hardiman, arr. P. Graham
- Riverdance, B. Whema, arr. R. Farr

21 september 2003, Herfstmuziekfestival
- The Standard of St. George, Kenneth J. Alford

- Riverdance, Bill Whelan, arr. Ray Farr
- The Middy, Kenneth J. Alford

18 oktober 2003, provincial tornooi in Vichte
- Avalon, Jan Van der Roost
- Trittico, James Curnow

23 november 2003, herfstconcert
- Sandon, C.H. Purday, arr. L. Vertommen
- Avalon, Jan Van der Roost
- Trittico, James Curnow, arr. M. van Gils & F. Rouschop
- Suite uit Carmen, Georges Bizet
- La leyenda del Beso, Soutullo y Vert
- Aranjuez mi Amor, Joaquim Rodrigo (bugelsolist Luc Vandevoorde)
- Granada, Augustin Lara, arr. D. Caluwaerts (cornetsolist Herman Demeurisse)
- España, Emmanuel Chabrier, arr. G. Langford
- Petita Greus, Pascual Perez Chovi

29 november 2003, nationaal tornooi in Leuven
- Avalon, Jan Van der Roost
- Trittico, James Curnow

25 april 2004, concert
- A Choral for a Solemn Occasion, Marc van Delft
- Tintagel Castle, Leon Vliex
- Suite for Hymn of the Highlands (met: Ardross Castle, Alladale (saxofoontrio), Dundonnell (finale), van Philip Sparke
- Windows of the World (met: Amazonia, Rainforest, The Rising Sun, Drums of Thunder, Celtic Dream, Earth Walk), Peter Graham, arr. F. van der Kooij

31 mei 2004, kioskconcert in Blankenberge
- Ouverture tot the Gadfly, D. Shostakovich, arr. H. Janssen
- Waltz nr 2, D. Shostakovich, arr. J. de Meij
- Pasieva, (Anonymus)
- Robin Hood, Michal Kamen, arr. H. van der Woude & H. de Leeuw
- Pepita Greus, P.P. Chovi
- Ardross Castle (deel 1 van Hymn of the Highlands), Philip Sparke
- Windows of the World (6 dln), P. Graham

5 december 2004, Winterconcert
- Festive Ouverture, D. Sjostakovitsj, arr. J. Stevens
- Het Zwanenmeer, Petr Iljitsj Tchaikowsky, arr. Ch. Frison
- De vlucht van de bromvlieg, N. Rimsky-Korsakov, arr. G. Buitenhuis
- Kozakkendans (uit: Mazeppa), Petr Iljitsj Tchaikowsky, arr. M. van der Wal
- Mars van de mijnenvegers, S. Tsjermetskij, arr. G. Buitenhuis
- Ouverture tot 'The Gadfly', D. Sjostakovitsj, arr. H. Janssen
- Wals nr 2 (uit: Jazzsuite nr 2), D. Sjostakovitsj, arr. Johan de Meij
- Lezghinka (uit: Gayaneh), A. Khatsjaturijan, arr. S. Walker
- Sabeldans, A. Khatsjaturijan, arr. F. Jakma
- Kalinka, trad., arr. J. Ham
- Call of the Cossacks (5 delen), P. Graham, arr. L. Vertommen.

24 april 2005, Lenteconcert
- A Choral for a Solemn Occasion, Marc van Delft
- Between the Two Rivers, Philip Sparke
- Trittico, James Curnow, arr. M. van Gils & F. Rouschop
- Pirates of the Caribbean, Klaus Badlet, arr. J. Wasson
- The Girls of Jobim, A.Ch. Jobim, arr. M. Schneider
- Cartoon Music, Peter Graham, arr. L. Vertommen
- George Gershwin Story, arr. M. Schneider

16 juli 2005, wereldconcours in Kerkrade
- Between the Two Rivers, Philip Sparke
- Trittico, James Curnow, arr. M. van Gils & F. Rouschop

18 september 2005, Herfstmuziekfestival
- The Standard of Saint George, Kenneth J. Alford
- Cossack Fire Dance en Cossack Wedding Dance (de delen 3 en 5 van Call of the Cossacksà, Peter Graham, arr. L. Vertommen
- The Middy, Kenneth J. Alford

21-23 oktober 2005, CD-opname 'Koninklijke Stadsfanfaren Izegem - 1806-2006'
- Gaillarde, Pierre d'Attaignant, arr. M. Mellaerts
- Concerto d'Aranjuez, J. Rodrigo (solo bugel Luc Vandevoorde)
- Cry of the Celts, Roman Hardiman, arr. P. Graham, met de vijf delen: 1. Nightmare (solo soprano cornet James Seynaeve, bugel Luc Vandevoorde), 2. Suil a Ruin (solo: hoorn Lieven Vandeputte), 3. Break out (solo bugel Luc Vandevoorde), 4. Lament (solo's: 1e euphonium Chris Grymonprez, 2e euphonium Willem Maertens) en 5. Victory (solo sopranocornet James Seynaeve)
- The Standard of St Georges, Kenneth J. Alford
- Adios Nonino, Astor Piazzolla, arr. Peter Kleine Schaars (solo sopraansaxofoon Björn Verschoore)
- Earth Walk (deel 6 uit: Windows of the World), Peter Graham, arr. F. van der Kooij (solo's: tenorsaxofoon Glenn d'Haene en drums Luc Perneel)
- Demelza, Hugh Nash (solo hoorn Lieven Vandeputte)
- Call of the Cossacks, Pieter Graham, arr. L. Vertommen, met de vijf delen: 1. Procession of the Tartars (solo bastuba Eb Maarten Bosschaert), 2. Gypsy Dream (solo altsaxofoon Geert Vermeersch), 3. Cossack Fire Dance (solo's sopraansaxofoon Björn Verschoore, trombone Bart Declercq, euphonium Willem Maertens, cornet Herman Demeurisse, xylofoon Steven Buyse), 4. Doyle's Lament (solo: bugel Luc Vandevoorde) en 5. Cossack Wedding Dance

4 december 2005, Winterconcert
- God Save the Queen, H. Carey
- Nimrod (Enigma variatie nr 9), Edvard Grieg, arr. Jos. Moerenhout
- Rule Britannia, J. Hartman, arr. D. Stephens (cornetsolist Herman Demeurisse)
- Between the Two Rivers, Philip Sparke
- Mars uit 'The Planets', Gustav Holst, arr. T. Zigterman

- Colonel Bogey on Parade, Kenneth J. Alford
- Concerto de Aranjuez, Joaquin Rodrigo (bugelsolist Luc Vandevoorde)
- Demelza, H. Nash (hoornsolist Lieven Vandeputte)
- Robin Hood, Michael Kamen, arr. K. van der Woude & H. de Leeuw
- Bohemian Rhapsody, Freddy Mercury, arr. D. Barry
- Pomp and Circumstance nr 1, Edward Elgar, arr. J. Ord Hume

29 april 2006, concert met Myriam Couvreur (* = orkest en sopraan)
- We're in the House, Maino Remmers
- Rosana, Maino Remmers
- Adios Nonino, A. Piazola, C. Kraayenhof & E. Spanjaard, arr. P. Kleine Schaars (sopraansaxofoonsolist Björn Verschoore)
- Gabriel's Oboe, E. Morricone*
- Con te partiro, F. Sartori & L. Quarantotto, arr. Bernaerts*
- Memory, Andrew Lloyd Webber*
- Concierto de Aranjuez, Joaquim Rodrigo (bugelsolist Luc Vandevoorde)
- Noche de Abril, Maino Remmers
- Chicago Revisited, Palmino Pia
- Elvis in Concert, arr. Peter Kleine Schaars
- My Heart Will Go on, James Horner*
- Power of Love, arr. J. Ceulemans*
- Who Wants to Live forever*
- Glenn Miller Story, arr. Naohiro Iwai
- Saxomania, P. Dzon (baritonsaxofoonsolist Björn Verschoore)
- River Dance, Bill Whelan, arr. R. Farr

Optredens van het trommelkorps

- 25 maart 1979: Cowboy Parade, mars van Jan Segers (in samenspel met de fanfare)
- 24 januari 1982: een dans van G. Steen en The St. Jan 70-Guards, een mars van Guy Duyck
- 1 februari 1987: Trein rit'me van A. Van Veluwen
- 21 juni 1987 en 9 augustus 1987: What's up doc? van J.P. Hartman en Trein rit'me van A. Van Veluwen
- 21 oktober 1987: What's up doc? van J.P. Hartman en Mixed Drummer
- 19 en 26 juni 1988: Mixed Drummers
- 2 februari 1991: Mixi van J.G. Schroën, en Mars-Intro
- 7 december 1991: Festival Drums van J.H.W. Beurskens en Mixi van Schroën
- 28 november 1992: Mars Mascada van Willem Laros en daarna samen met de fanfare Royal Jubilee van Henk Van Lijnschooten
- 19 februari 1994: Groep V van H. Spies en Ecole Royale Militaire van Arthur Prévost
- 29 oktober 1994: King of the Drums van M.J. Beurskens, samen met de fanfare
- 24 september en 1 oktober 1995: A-Team van J.G. Schroën en De Tippelaars van M. Schneider.
- 5 november 1995: The A-Team van J.G. Schroën en Dancing Drums van J. Stoffels.
- 2 december 1995 en 8 mei 1996: The A-Team van J.G. Schroën, De Tippelaars van M. Schneider en Dancing Drums van J. Stoffels
- 3 november 1996: Marching Drums van J.J.M. Stoffels, Quick-Slow Show van S. Egberts en Starlight van J.G. Schroën
-8 maart 1997: Festival Drums van J.H.W. Beurskens, Mixi van J.H. Schroën en King of the Drums van M.J. Beurskens
- 9 november 1997: Marching Drums van J.J.M. Stoffels, Quick-Slow Show van S. Egberts
- 6 december 1997: Quick-Slow Show van Sandrie Egberts, Marching Drums van J.J.M. Stoffels en L'armée van Theo Van Campen
- 25 april 1998; Snare Drum van J.J.M. Stoffels en De Lommelaers van J.A.M. Peeters
- 28 november 1998: African Drums van J.J.M. Stoffelsen Up Town van J.G. Schroën,
- 31 oktober 1999: When Paco Comes to Town van Charles Van Zanten en Look Out van Martin Saxony
- 25 november 2000: Percussion Parade van J.G. Schroën en Switch van Peter Reijerse
- 25 maart 2001: Galop Boleroke van G. Bakkers en The Dancing Sticks van Gerard Brinkman
- 25 november 2001: Marsvaardig van Theo Van Campen, The Beginners van Gerard Boedyn en Twirling Ellis van J.H.W. Beurskens

24 februari 2002: Marsvaardig, van Theo Van Campen; Carré, van H. Borrenberghs; The Dancing Sticks, van Gerard Brinkman
- 24 november 2002: Carré van H. Borrenbergs, Défilé der Schotten van Theo Van Campen en Six of Diamonds van Theo van Campen
- 23 november 2003: Jeugd en Toekomst van Piet Paardekam en Fun Garden van Wim Lasoen
- 5 december 2004: Argus van Ch. Van Zanten, Palillo van L. Camp en Hu-Bu-Mo van G. Hanssen
- 4 december 2005: Bongo Drums van I. Vervoort met als bongosolist Bruno Van Der Haegen, Rodeo van J.H.W. Beurskens en Drumfestival Rio Grande van S. Egberts

Optredens van het jeugdkorps

- 14 november 1982: Maxi-Mars van L. De Winter; Paint Your Wagon van F. Loewe; Taxi-Boogie van L. Abel en Baby Face van L. Abel.
- 25 april 1998: This is the Army, Mr Jones [geen naam van componist]; Cinq Miniatures Jazz van Marcel Chapuis en Iris Way van Pierre Barbousse
- 18 april 1999: Jingle-Bell Rock van Joe Beal & Jim Boothe, arr. J. Vinson; I'm Popeye the Sailor Man van Sammy Lerner, arr. R. Herman; It's so Easy van Buddy Holly & Norman Petty, arr L. Taylor en Swanee van Georges Gershwin, arr.E. Osterling.
- 20 februari 2000: Swanee van Eric Osterling; Jingle-Bell Rock van Johnnie Vinson; Dineke Dues van Peter Kleine Schaars; I'm Popeye the sailor van Ralph Herman; Edelweiss van Jerry Nowak; Brazill Potpourri van Wout Van der Goot; The Muppet Show van Jerry Nowak; Jamboree van Jay

Chattaway en It's so easy van Les Taylor
- 19 maart 2000: Dineke Dues van Peter Kleine Schaars; Edelweiss van Jerry Nowak; Brazill Potpourri van Wout Van der Goot en samen met de Stadsfanfaren Les Lacs du Connémara van J. Revaux, M. Sardou & P. Delande, arr.W. Hautvast.
- 25 maart 2001: Ouverture uit Dichter und Bauer van Franz von Suppé, arr. Lloyd Conley; My Way van C. François, J. Revaux & G. Thibault, arr. Wout van der Goot; Yakety Sax van James Rich & Boots Randolph, arr. Osterling (met solo altsax Diete Glas, Bruno Van Der Haegen & Jasper Vercruysse); Fast Break van Jeff Taylor; Pennsylvania 6-5000 van Carl Sigman & Jerry Gray, arr. Jack Bullock: Ouverture uit Willem Tell van Gioacchino Rossini, arr. Andrew Balent.
- 2 september 2001: aan de leden was een maand voordien meegedeeld in welke volgorde hun stukken moesten steken: Dinneke Dues; Easy Pop Suite; Jamborée; The Muppet Show Theme; Never on Sunday; The Magnificent Seven; Pensylvania 6-5000; Over the Rainbow; Gonna Fly Now; Laura, I'm Always Chasing Rainbows; Hi-Lili, Hi Lo; My Way; Fast Break; Jingle Bell Rock, It's so easy; Kokomo; William Tell; Dichter und Bauer; Down by the Riverside; On the Rocks; Anton aus Tirol; Yakety sax.
- 24 februari 2002: Holliday in Spain, van A.E. Kelly; Dinneke Dues, van Peter Kleine Schaars; Christmas Swing, van Dizzy Stratford; Easy Pop suite, van Dizzy Stratford; Twoodledrum, van Pi Scheffer; On the Rocks, van Jetse Bremer; Gibraltar Rock, van Sammy Nestico.
- 13 april 2002: Holiday in Spain van A.E. Kelly; Easy Pop Suite van Dizzy Stratford; Irish Dances van Rita Defoort
- 27 oktober 2002: Notes en rag van Alain Crepain; Cha-Cha scoop van John Darlin; Lovers Prayer van Roland Cardon (soloaltsaxofoon Bruno Van Der Haegen): Espagnola van Jean Menten; Boogie a Gogo van John Darlin; A sunny day van Cathrine Walter; Fascinating Drums van Ted Huggens; Kokomo (The Beach Boys) van Les Taylor
- 25 april 2004: Little Suite for Winds van Rita Defoort; Sebastian Loves Magdalena van Kaga Tyamatsu: Rock Away van Jerry Nowak: The Happy Cyclist van Ted Huggens; A Circus Suite van Karel Dewolf.
- 15 januari 2005: A sunny day; On the Rocks; Down by the riverside; Dinneke blues
- 24 april 2005: Three Pictures van André Waignein; When I'm Sixty-Four van Jan van Kraeydonck; Treble Concerto van Ted Huggens (trompetsolo: Mathias Boscart): Can't Take my Eyes off of you van Jan van Kraeydonck.
- zonder plaats of datum, na 2001: Gibraltar Rock, van Sammy Nestico; Jamboree, van Jay Chattaway; My Way en Una Paloma Blanca, van Wout van der Goot; Never on Sunday, van John Edmondson; It's so easy, van Les Taylor; Easy Pop Suite, van Dizzy Stratford; Over the Rainbow, van James D. Ployhar; Irish Dances, van Rita Defoort; Holiday in Spain, van A.E. Kelly; Dinneke Dues, van Peter Kleine Schaars; Christmas Swing, van Dizzy Stratford; Fast Break, van Jeff Taylor; Yakety Sax, van Eric Osterling; Twoodledrum, van P. Scheffer; Ob-la-di ob-la-da, van Wout van der Goot; On the Rocks, van Jetse Bremer; Jingle-Bell Rock, van Hohnnie Vinson.

Noten

[1] Dit is de meest volledige lijst met informatie over de Belgische muziekverenigingen; zij is ingedeeld per provincie. Van de muziekverenigingen die hem informatie bezorgden vermeldt Dufrane de stichtingsdatum, het aantal ereleden en leden met soms hun naam, het bestuur, het repetitielokaal en af en toe een korte historiek. Een vrij groot aantal korpsen antwoordde echter niet op zijn vraag en in dit geval beschikte hij enkel over de naam van de vereniging; LEMMENS, *Muziekverenigingen…*

[2] Jacops was de secretaris van de 'Association royale des sociétés lyriques d'Anvers' en is de auteur van een eerste lijst met informatie over de muziekverenigingen in België, gerangschikt per provincie. Hij haalde zijn informatie bij de verenigingen zelf, die hij schriftelijk om inlichtingen verzocht; LEMMENS, *o.c.*

[3] Er bestaan twee getypte versies van die op enkele zinnen na identiek zijn: drie bladzijden zonder tussenregel en vijf bladzijden met tussenregel.

[4] Ik verwijs daarbij bij voorkeur naar hun teksten in *De Mandelbode*. De tekst in de brochure uitgegeven in 1956 n.a.v. het 150-jarige bestaan is daarvan slechts een ingekorte versie.

[5] HAEGHEBAERT, *Terreinverkennend onderzoek...*, p. 33.

[6] HAEGHEBAERT, *o.c.*, p. 56-57 vond er in West-Vlaanderen zestien terug in de periode 1800-1814 en alleen al in het arrondissement Roeselare hadden zeven van de twintig gemeenten een muziekkorps in 1810-1811.

[7] Fotokopie met proces-verbaal uit Notulenboek van College van Burgemeester en Schepenen.

[8] Fotokopie, in potlood in de hoek bijgeschreven: *WP IX 383* en Roger BEKAERT, *Izegem onder het Frans tijdvak*, Ten Mandere, 1980, p. 105-106.

[9] HAEGHEBAERT, *o.c.*, p. 301.

[10] GELDHOF in *DMB*, 29 augustus 1953, artikel: *Izegemse figuren. Bernardus Crombez: het eerste muziekfestival van West-Vlaanderen te Izegem*. MISTIAEN, *Bernardus Crombez* neemt in zijn artikeltje zowat Geldhof – en dus Dierick – over, maar voegt in de titel als eerste festival verkeerdelijk het jaartal 1824 toe.

[11] WILLAERT in *Geschiedenis van Izegem*, p. 320.

[12] *De Iseghemnaar*, 24 november 1923.

[13] Fotokopie van het programma door de burgemeester vastgesteld op 11 augustus 1808

[14] SINTOBIN in *DMB*, 31 maart 1956.
[15] HAEGHEBAERT, *o.c.*, p. 58 en 61.
[16] GELDHOF in *DMB*, 29 augustus 1953, die woordelijk Dierick citeert, en *De Iseghemnaar*, 24 november 1923, art. *De oude Harmonie van Iseghem*. I.v.m. De Handboog: VANDEN STEENDAM en SEYNAEVE, p. 67-71.
[17] JACOPS, p. 42-43.
[18] JACOPS, p. 42.
[19] Exemplaar in FSI, IV/53, ook geciteerd in BEKAERT en DEMEURISSE. *Geschiedenis van de Izegemse brandweer*, - *TM*, nr. 32, p. 16 en 21.
[20] BEKAERT en DEMEURISSE, - *TM*, nr. 32, p. 15 en 16. HAEGHEBAERT, *o.c.*, p. 318 schrijft: In 1848 werden de stadsfanfaren opgericht, actief binnen de brandweer en de burgerwacht. Het is hier niet duidelijk of het gaat om een nieuwe muziekvereniging of om een bestaande die daarvoor aangesproken werd. Bovenstaande tekst maakt het nu wel duidelijk. En p. 319: *De stadsfanfare van Izegem was tegelijk actief binnen de brandweer en de burgerwacht.*
[21] *DMB*, 9 augustus 1930, art. *Over het inrichten van het Pompierkorps te Iseghem*, ook opgenomen in de brochure ter gelegenheid van het 51e zomercongres van de Koninklijke West-Vlaamse Brandweerbond op 12-13 juni 1965 in Izegem. Het gaat om de 'tweede lijst', maar in beide bronnen wordt de eerste niet vermeld! In die brochure wordt ten onrechte van Ferd. Dumat Frederik gemaakt.
[22] Fotokopie (afkomstig van Walter Bruyneel zaliger) van de uitnodiging van *La société philharmonique de la ville d'Iseghem* aan de gebroeders Deryckere, ereleden van de Société, respectievelijk 12 maart 1845 en 20 mei 1846. Telkens is na de 'l' de 'h' in 'philharmonique' vergeten.
[23] Ze kreeg van 1844 tot zeker 1848 van de gemeenteraad voor haar studies jaarlijks een subsidie van 125 frank; haar moeder was weduwe. Not. GR 5 juni 1844, 29 april 1845, 2 april 1846, waarschijnlijk ook 1847, en 16 febr. 1848.
[24] *De Iseghemnaar*, 24 november 1923.
[25] SINTOBIN, tekst van 1949.
[26] Zie LERMYTE, *Geschiedenis van Izegem*, p. 225-233 en 206-210.
[27] SAI, 34.08, volkstelling 1846.
[28] SINTOBIN, tekst 1949.
[29] Opgenomen in het *Ignis Vox* , het blad van de Izegemse brandweer, van mei 1978.
[30] SINTOBIN in *DMB*, 14 april 1956: *De dood van Crombez was een jammerlijk verlies voor de Stad en voor onze muziek; 't was een rouw en een ramp voor de maatschappij. Acht jaar lang werd er gewroet en gekrasseld om de stukken bijeen te houden, totdat, heropgebeurd, in 1859 een hervorming plaats vond.* GELDHOF in *DMB*, 12 mei 1956: *Crombez stierf in 1851 en met zijn dood schijnt ook de muziek een tijdlang verdwenen te zijn.* Brochure 1956: *Reeds in de laatste levensmaanden van Bernardus Crombez had zich een kleine groep gevormd die zonder vaste dirigent de stukken aanleerde, af en toe optrad in festivallen en al eens een zeldzame eremerk naar Izegem meebracht. Feitelijk duurde deze toestand van 1850 tot 1859.*
[31] HAEGHEBAERT, *Aspecten…*, deel IV, p. 62.
[32] In een verslagboek ingeschreven op 14 november 1860 en met enkele kleine, onbeduidende afwijkingen overgenomen in *DMB*, 14 en 21 april 1956.
[33] SAI, Not. GR., 1 juli 1860: *Scheiding van de Pompiers met het fanfaren muziek.*
[34] Rootsaert-Haessebroucq, Debrabandere en Nuttens hadden maar een toelage van 300 frank gestemd.
[35] SINTOBIN in *DMB*, 14 april en GELDHOF in *DMB*, 26 mei 1956.
[36] Zowel Luc Haeghebaert als Hendrik Willaert hebben daarvoor argumenten aangehaald, o.a. dat voor eenzelfde optreden de beide verenigingen worden vernoemd. De foutieve versie vinden we bij SINTOBIN, tekst van 1949, GELDHOF in *DMB* van 26 mei 1956 (het liefdadigheidsconcert waarop hij in datzelfde nummer ingaat, heeft derhalve niets met de Stadsfanfaren te maken), Michel NEIRYNCK in zijn inleiding op de tweede druk van *Ernst en Vreugde, gedichten van Emiel Neirynck*, privé-uitgave, 1964, p. 17, het retro-artikel in *HWN* van 1 mei 1981 dat getiteld is: *Van 'St.-Cecilia' tot de 'Fanfarejongens van Boos Iseghem'*.
[37] Op het origineel werden later in potlood een paar namen bijgeschreven, die in *DMB* werden opgenomen , nl. de namen van de werkende leden (= muzikanten) Frederic Supply, Seynhaeve en De Blauwe; *DMB* vermeldt in art. 9 en 11 expliciet ook de functie van Geheimschrijver, wat in het verslagboek in potlood werd toegevoegd.
[38] SINTOBIN in *DMB*, 28 april 1956 en GELDHOF, in *DMB*, 2 juni 1956; WILLAERT in *Geschiedenis van Izegem*, p. 329-330.
[39] LERMYTE, *Geschiedenis van Izegem*, p. 171-173.
[40] GELDHOF in *DMB,* 2 juni 1956.
[41] *De Iseghemnaar*, 26 maart 1921.
[42] *De Iseghemnaar*, 4 december 1920.
[43] SINTOBIN in *DMB*, 9 februari 1946.
[44] *HWN*, 29 november 1974.
[45] Brief aan de voorzitter, het bestuur en de leden van de Koninklijke Stadsfanfaren, 10 juni 1985. Uit zeer goede bron vernam het bestuur van de Stadsfanfaren veel later dat die aangetekende brief door Daniël Charlier werd opgesteld.
[46] Voorzitter Loontjens en secretaris Sintobin namens de Koninklijke Stadsfanfaren aan kapitein-bevelhebber Daniël Vanlauwe, de officieren, onderofficieren en leden van de Stedelijke Brandweer, 25 juni 1985, 4 bladzijden.

[47] Brieven van 25 juni 1985.
[48] Getuigenis van o.a. Philippe Sintobin.
[49] Speech Sint-Cecilia 1997 van secretaris Filip Van der Haegen.
[50] Brief van het paleis van Brussel aan O. Sintobin, 10 juli 1935.
[51] Machtiging door Paleis te Brussel, 10 december 1954, door gouverneur Pierre van Outryve d'Ydewalle aan de voorzitter bezorgd d.d. 23 december 1954.
[52] Frank Deleu aan de secretaris van de Stedelijke Culturele Raad Izegem, 28 april 1987.
[53] Uitnodiging, *DWB*, 8 december 1995 en *HNB*, 7 december 1995 met als titel 'Oudste fanfare van België gelauwerd'.
[54] *DWB*, 15 december 1995, foto met onderschrift.
[55] Brief aan cultuurraad d.d. 21 april 1998.
[56] Persmap d.d. 10 oktober 2000.
[57] Wettelijk moet er minstens één stichter meer zijn dan het aantal beheerders.
[58] VANDROMME, *75 jaar Stedelijke Leergangen*, p. 6, met verwijzing naar Not. Sch., 4 juli 1822.
[59] SAI, Not. GR., 25 oktober 1828. Zie aldaar ook 26 oktober 1843.
[60] SAI, Not. GR., 29 september en 11 november 1830.
[61] S. VERSCHEURE, *Koninklijke Philharmonie Ingelmunster 1834-1974*.
[62] In *DMB* van 11 juni 1955, *Izegems verleden. Onder Frans bewind,* over Izegemse onderwijzers.
[63] PPS, Getypte nota.
[64] LERMYTE, *De Emelgemse Sint-Pieterskerk*, p. 61-63 en 70-73.
[65] LERMYTE, *De Sint-Tillokerk*..., p.57.
[66] VANDROMME, *Izegem vroeger. Beeld van een stad*, p. 174 en 198.
[67] Deze originele rekening werd door Walter Bruyneel zaliger, juwelier op de Grote Markt, in een verborgen muurkast bij veranderingswerken gevonden en geschonken aan de Koninklijke Stadsfanfaren (in PPS).
[68] Ook in 1836 viel de 16e juni op een donderdag, maar de jongste van de broers was toen nog maar 18 jaar.
[69] *DMB*, 31 maart 1956.
[70] Volgens het bevolkingsregister van 1815 was er maar één François Vanderheeren, maar die was toen slechts zes jaar en in 1824 dus nog te jong. In het bevolkingsregister van 1830 vinden we vier Vanderheerens met die voornaam (François of Franciscus): een jongman van 28 jaar die op de Grote Markt 15 woonde, een vijftigjarige die getrouwd was met Marie Agnès Lybeer en in sectie B nr. 29 woonde, een zestigjarige weduwnaar die in sectie B het huisnummer 70 bewoonde, en nog een jongman die in de Wulfstraat 1 meewoonde.
[71] HAEGHEBAERT, *Aspecten..., deel II, p. 14*, die verwijst naar *J. BRYS, Honderdzeventig jaar muziekleven te Tielt,* Tielt, Lannoo, 1966, p. 23-36 en naar *S. VERSCHEURE, o.c.*
[72] *GvI*, 29 juni 1913, FSI, IV/81, PPS, Rekening 30 september 1871-29 oktober 1872, Boek betalingen, originele ontslagbrief van 1870, enkele bladzijden over de harmonie van Eyne, en bidprentje.
[73] In FSI, IV/61.
[74] *Gedenkboek Koninklijke Harmonie...*, p. 24.
[75] *GvI*, 29 juni 1913: *In de jaren 1840 bestond er eene Rhetorika-Maatschappij, die haren zetel had in* Rozendale, *Brugstraat, nu geheel vernieuwd en hersteld door den eigenaar Mr Gustaf Rosseel schepene dezer stad. Zij was dan bewoond door Albert Demaeght, die later bestuurder wierd der Stadsfanfaren.*
[76] SINTOBIN in *DMB* van 14 april 1956 en GELDHOF in *DMB* van 12 en 26 mei 1956. Zo staat het ook in de brochure van 1956: (...) *Op voormeld feest van 1859 speelde hij een solo op zijn basson. De kleine groep gelegenheidsmuzikanten zagen heel goed in dat ze het niet lang zouden kunnen uithouden zonder degelijke leiding en daarom verzochten zij Berten Demaeght naar Izegem te komen wonen en de leiding van de fanfaren waar te nemen.* Een artikel in *GvI*, 14 augustus 1920 is iets vager. Daarin worden de Stadsfanfaren in 1853 gesticht, woonde Demaeght een avondfeest bij Cathérine Duyvejonck bij. *Alzoo werd hij in Iseghem bekend en eenigen tijd nadien als bestuurder der fanfaren gekozen.*
[77] Brief geciteerd door GELDHOF in *DMB*, 26 mei 1956.
[78] SINTOBIN in tekst 1949 en *DMB*, 28 april 1956 en GELDHOF in *DMB*, 2 juni 1956
[79] O.a. in tekst 1949.
[80] LERMYTE, *227 lesgevers...*, p. 161; HERMAN, *Bronnenverzameling...*, p. 130 en 131: ID., *Geschiedenis...*, tussen p. 25 en 26, p. 32 en 67 en WILLAERT, *Aspecten...*, p. 70 en 129.
[81] *DMB*, 16 juni 1956.
[82] *De Iseghemnaar*, 14 augustus 1920 en *DMB*, 25 maart 1939. Het artikel in *De Iseghemnaar* geeft geen bijzonderheden over hem, maar herhaalt de geschiedenis van de Stadsfanfaren die hier als stichtingsdatum 1853 krijgen.
[83] LERMYTE, *Geschiedenis van Izegem*, p. 191.
[84] *De Volksmacht*, 22 juli 1922.
[85] WILLAERT in *Geschiedenis van Izegem*, p. 499, 506, 507, 510 en 521.
[86] Eugène Vierstraete aan de voorzitter, 4 december 1945.
[87] Interview in *DMB*, 8 december 1967, bidprentje en berichtje door VDM in *Het Nieuwsblad* (?), d.d. 8 juli 1996.

[88] Verslag door secretaris René Denolf.
[89] Onder de titel *Harmonie «De Voorwacht» nam een nieuwe start*, lezen we in de *Voor Allen* van 23 september 1972: *Onder het voorzitterschap van schepen kameraad Vanlerberghe werd 'n unaniem akkoord bereikt over de keuze van een nieuwe muziekchef Jean-Claude Dejaeghere uit Roeselare. Hij is de zoon van Dieudonné Dejaeghere, vroegere muziekchef van de Izegemse Koninklijke Stadsfanfaren en tevens leraar aan de Izegemse stedelijke muziekakademie. Ook te Tielt heeft zoon Jean-Claude onlangs de teugels in handen genomen. Daar Izegem en Tielt meermalen op elkaar zijn aangewezen voor hulp en wederdienst, is die eenvormige leiding met eenzelfde programma natuurlijk de ideale oplossing!*
[90] Attest van voorzitter en secretaris, s.d., maar 1977.
[91] In 1976 was hij al eens kandidaat geweest, maar een aanbeveling van de Stadsfanfaren kon hem toen niet helpen.
[92] Over hem o.a. *DWB*, knipsel s.d. (eind 1973) en 10 juni 1977, *HNB*, 26 juni 1985, *De Brug*, contactblad van VTI-Izegem (waar hij mechanica A3 studeerde), mei 1987, p. 5-6 en *HNB*, 16-17 april 1994.
[93] Persknipsel s.d. (1975) getiteld 'Zilveren medaille van de stad Antwerpen voor de Izegemse Stadsfanfaren' en met foto van dirigent Willy Demey.
[94] Biografische nota's in PPS en diverse persartikels, o.a. *DWB*, 6 december 1991, *HWN*, 13 december 1991 en *DWB*, 29 april 2005.
[95] *DMB*, 28 juli 1934.
[96] *DWB*, 27 juni 1975 en 21 oktober 1994.
[97] *De Iseghemnaar*, 15 mei 1920.
[98] LERMYTE, *Geschiedenis van Izegem*, p. 148.
[99] P. DECLERCQ, *Oude heelmeesters*, - TM, nr. 18, jg. 7 nr. 2 (1967), p. 29-30, dat echter fouten bevat.
[100] Zie de muursteen van de familie Maes in de Sint-Tillokerk. Tekst in A. VANDROMME, *Muurstenen in de St.-Tillokerk*, - *Ten Mandere*, nr. 50, jg. 17 nr. 1 (1978), p. 12-13.
[101] LERMYTE *o.c.*, passim, vnl. p. 167.
[102] *De Iseghemnaar*, 24 december 1920.
[103] LERMYTE, *Het Blauwhuis...*, p. 52 en 190-192
[104] LERMYTE, *Geschiedenis van Izegem.*, passim, vnl. p. 170-171.
[105] Rekening tot 22 januari 1881 maar in de hoek met datum 5 februari 1883.
[106] Luc SCHEPENS, *De provincieraad...*, dl. 1, p. 582-583 en aanvulling op het ficheblad van Schepens in het familiearchief Vanden Bogaerde.
[107] *GvI*, 22 en 29 oktober 1904; en *Treurbloemen gestrooid op het graf van Valère-Jules-Emile Van den Bogaerde den 26 October 1904.* Izegem, A. Nonkel & Zoon (1904), 14 p.
[108] Zie over die problemen LERMYTE, *o.c.*, p. 191-198.
[109] SINTOBIN in *DMB*, 28 april 1956.
[110] Over hem: *Lijkreden uitgesproken bij het afsterven van Gustaf Rosseel.* Izegem, J. De Busschere-Bonte, 1917, 11 p. Zie ook LERMYTE, *o.c.*, passim.
[111] SINTOBIN in *DMB*, 5 mei 1959: *De Heer Francois Bral* (...) *stichtte een nieuw Bestuur met als Voorzitter de Heer Alfons Bral*; GELDHOF in de brochure van 1956: *De heer Francois Bral stichtte een nieuw bestuur met volgende leden: Voorzitter: Alfons Bral* (...). Zelfs nog in de artikelreeks in *HWN* wordt dat herhaald.
[112] LERMYTE, *o.c.*, p. 394-395.
[113] LERMYTE, *Een eeuw middenstandsleven in Izegem*, passim.
[114] MALLISSE, *Het Sint-Gregoriuskoor...*, p. 39.
[115] WILLAERT in *Geschiedenis van Izegem*, p.505.
[116] De volledige lijkrede staat ook afgedrukt in het artikel van GELDHOF in *DMB* van 16 juni 1956.
[117] Getuigenis van Philippe Sintobin.
[118] GELDHOF in *DMB*, 2 juni 1956.
[119] *DWB* en *HWN*, 7 augustus 1964, aangevuld door Philippe Sintobin.
[120] *DWB*, mei 1998, met een in memoriam.
[121] De schrijfwijze van zijn familienaam blijft een probleem: in één, twee of drie delen? Dat varieert naargelang de bron.
[122] Verslag BV 12 januari 1971.
[123] Maurice VANDOMMELE in LERMYTE en NUIJTTENS (red.), *De Izegemse vaderlandse verenigingen...*, p. 76 en 79.
[124] Dankbrief van voorzitter Vandenbogaerde, 4 juni 1976.
[125] Interview op 1 augustus 2006.
[126] JACOPS, *Nomenclature des sociétés musicales de la Belgique*, p. 42-43.
[127] Lijst ingeplakt in het oudste verslagboek en ondertekend door de secretaris en latere voorzitter De Mûelenaere. En niet door dirigent Demaeght zoals Geldhof vermeldt DMB, 12 mei 1956.
[128] Factuur van Demaeght-Deneckere, 22 april 1869.
[129] Debet het Stadsmuziek, d.d. 12 februari 1874 en 15 december 1876.
[130] Rekeningboek, 31 dec. 1878.

[131] In boek met reglement 1860.
[132] 46 uitvoerders op het provinciaal muziektornooi van 1963 en 44 op dat van 1967.
[133] Geschreven nota Philippe Sintobin.
[134] BV 13 juli 1971 (beslissing) en 10 augustus 1971 (afzegging).
[135] Philippe Sintobin in *HNB*, 26 juni 1985.
[136] Getuigenis van Philippe Sintobin.
[137] In *DWB*, 28 april 2006
[138] Opgenomen in *'t Pupiterke*, januari 2000. Wel kunnen sommige jaren de verschuiving groot zijn; *'t Pupiterke* van januari 2000 bijvoorbeeld meldde dat er in 1999 11 muzikanten of trommelaars hadden afgehaakt - *wat een triest rekord* is –, maar er 17 (plus één bestuurslid) bijkwamen.
[139] Interview met Hans Demeurisse in *DWB*, 14 maart 1997.
[140] Namen in het eerste verslagboek.
[141] *'t Pupiterke*, januari 2000.
[142] Kladbrief aan koning Leopold III, 4 juni 1935.
[143] Diverse krantenknipsels en foto's in archief.
[144] DWB, 10 oktober 1986, 15 november 1996 en 15 juni 2001, *HWN*, 15 november 1996.
[145] *DWB*, 10 oktober 1986 en 9 september 1994.
[146] In 1978 werd iemand gedecoreerd omdat hij 25 jaar lid was, maar hij nam onmiddellijk daarna ontgoocheld ontslag, omdat hij maar een plant van 160 frank gekregen had. En iemand nam in 1984 ontslag omdat hij van het bestuur van de Stadsfanfaren niet in Ingelmunster mocht starten met een jeugdensemble. *Als ik enkel goed ben om in het werk gesteld te worden voor het recruteren van muzikanten, doch in mijn vrijheid beknot wordt, wat ik uitermate egocentrisme in de muziekwereld noem, dan kan ik dit niet langer volhouden.*
[147] En nog eens opgenomen in *DMB*, 12 mei 1956.
[148] Geldhof vermeldt dat de geestige Raes in geen enkel uniform kon.
[149] Octave Sintobin aan gouverneur, 30 augustus 1963. Aan dirigent Dejaeghere schreef Sintobin dezelfde dag: hij wil meedoen aan het tornooi op 10 september a.s. *en misschien ook later. Tracht U met hem goed te verstaan; hij meent het goed.*
[150] Octave Sintobin aan 'waarde heer en vriend', 2 juli 1964.
[151] Origineel artikel van Albert Vandommele, 2 februari 1966 en antwoord op brief van het provinciaal gouvernement van 26 juni 1967 i.v.m. André Bouckaert.
[152] Stadsbestuur aan voorzitter Joseph Sintobin, 24 februari 1965 in antwoord op een brief van 18 februari.
[153] Verslag in *DWB*, 28 juli 1967.
[154] *DWB*, 4 december 1970.
[155] Activiteitenverslag 1978-'79.
[156] Vermelding in *HNB*, 26 juni 1985.
[157] BV van 16 oktober 1990 en persnota i.f.v. de Sint-Ceciliaviering van 1990.
[158] Beoordelingsverslag.
[159] Verslag vergadering muzikaal comité, 24 maart 1989.
[160] Programma en Flandria-Nieuws, november 1995, p. 8.
[161] Juryverslag door Muziekverbond West-Vlaanderen op 1 oktober 1995 opgestuurd. *DWB*, 27 oktober 1995.
[162] *DWB*, 17 november 1995, die verkeerdelijk Tongerlo schrijft, en het programma met daarop genoteerde uitslagen. De wimpel werd op 3 november 1996 overhandigd door nationaal proost Jan Tilleman; dagbladknipsel, 7 februari 1996, foto van de drumband met onderschrift
[163] In Brugge op 12 oktober 1997 en in Sint-Lambrechts-Herk (bij Hasselt) op 9 november 1997. Zie *DWB* en *HWN*, 14 november 1997 en *HNB*, 20 november 1997.
[164] De wimpel werd op 7 februari 1998 opnieuw door Tilleman en weer tijdens 'een gezellige avond' overhandigd.
[165] Briefwisseling en speeches van secretaris van Filip Van der Haegen op Sint-Ceciliafeest 1996 en 1997.
[166] Briefwisseling.
[167] BV, 17 september 2002.
[168] Dat beweerde dirigent Willy Demey al in *Het Nieuwsblad*, 14 november 1986.
[169] Gelijkaardige brieven door Loontjens, 26 augustus 1976, 21 juni 1977, 30 juli 1981, 8 augustus 1987, 10 april 1989 (aan ouders met kinderen in de Gemeenschapsschool) en s.d. 1989.
[170] Secetaris Loontjens aan 'beste brandweervrienden', 25 januari 1976.
[171] Voorzitter en secretaris aan D. Vanlauwe, 17 september 1982.
[172] BV, 7 september 1983. In het archief ook lijst van leerlingen die op 1 mei 1985 het 1ste jaar notenleer volgden.
[173] Omzendbrief aan 'beste', 29 april 1988; naamlijst aanwezig.
[174] Omzendbrief of persnota s.d.
[175] Omzendbrief aan Beste, 16 juni 1992. In 1989 heette het nog 'als dat gewenst is' door je ouders.
[176] S. Verscheure aan bestuur, 25 mei 1983.

[177] BV, 19 januari 1989 en vergadering muzikaal comité, 24 maart 1989.
[178] Persnota i.f.v. de Sint-Ceciliaviering van 1990.
[179] Aldus Chris Grymonprez in *DWB*, 18 februari 1994.
[180] BV, 11 en 24 juni 1996.
[181] BV, 9 september 1997 en 14 oktober 1997. Ook in het concert programma van 6 december 1997 wordt op een geslaagd rekruteringsjaar gewezen.
[182] *Het Volk*, 9 november 1999.
[183] *HNB*, 10 februari 2000 (met foto van repetitie) en *DWB*, 18 februari 2000.
[184] Persmap van 10 oktober 2000 en *'t Pupiterke*, januari 2001.
[185] Feest- en Cultuurcomité Emelgem aan secretaris, 20 april 2001 en *DWB*, 5 juli 2001.
[186] Omzendbrief van 31 juli 2001.
[187] Omzendbrief s.d.
[188] Uitnodiging.
[189] SAI, Not. GR., 8 februari en 1 maart 1837.
[190] Het gaat zeker niet om François Maes-Vandamme die van 1881 tot 1884 gemeenteraadslid was, want die was toen nog niet geboren.
[191] FSI, IV/5, Knipsel uit een nummer van januari 1875 en IV/6, een verslagje over zijn begrafenis; LERMYTE, *Geschiedenis van Izegem*, p. 167, 208, 210 en 525.
[192] *De Iseghemnaar*, 19 januari 1919 en 12 november 1921.
[193] DE JAN, *Izegemse ambachten…*, p. 35, *GvI*, 27 augustus 1910 en *De Iseghemnaar,* 8 januari 1921.
[194] GvI, 19 maart 1910, 14 juni en 9 augustus 1913.
[195] *Aandenken van den heer Jules Vandekerckhove-Laleman, overleden te Iseghem den 28 April 1914*, Izegem, J. De Busschere-Bonte, [1914], 24 ongenummerde bladzijden (exemplaar in FSI, deel XXV/12), *GvI*, 2 en 9 mei 1914, *Het Iseghemsche Volk*, 3 en 10 mei 1914 en *Boos Iseghem*, 2 en 9 mei 1914.
[196] SINTOBIN in *DMB*, 5 mei en GELDHOF in *DMB*, 2 juni 1956.
[197] SINTOBIN in *DMB*, 5 mei 1956.
[198] Zie LERMYTE, *Geschiedenis van Izegem*, p. 394-395.
[199] SINTOBIN in *DMB*, 5 mei 1956.
[200] Ibidem.
[201] Ibidem.
[202] VANDROMME, *75 jaar Stedelijke Leergangen…*, p. 21-22.
[203] *DWB*, 23 oktober 1964, verslag over zijn begrafenis. De Vrije Kunstvrienden, waarvan hij de beschermer was, begeleidden hem.
[204] LERMYTE, *o.c.*, vnl. p. 396-398.
[205] *DMB* van 1 december 1923, een verslag over de Sint-Ceciliaviering van 1923.
[206] Brochure 1956.
[207] Op de programma's van 1934 en 1935 wordt Georges Perneel vermeld als secretaris en in een krantenknipsel van 1946 – het moment van de samenwerking met het brandweerkorps – als hulpsecretaris-dienstoverste. Het moet gaan om de Georges Perneel die geboren werd in Izegem op 6 januari 1909 en bij houthandel Callens werkte, tot hij er een zwaar arbeidsongeval had. Hij werd conciërge van het kasteel Wallemote. Hij was sedert 1922 trompettist bij de Stadsfanfaren. Hij is nooit echt bestuurslid geweest. André Sintobin – die toen nog geen bestuurslid was – weet eraan toe te voegen dat er in de jaren 1930 geen echte secretaris was. Hij vermoedt dat Octave Sintobin zowat alle functies naar zich toe trok.
[208] Bestuur in 1945/6: *DMB*, 9 februari 1946.
[209] De enige echte uitzondering is dokter André Ghys. Bij zijn aantreden was Leon Spriet al brandweerman op rust. Brandweerman Georges Seynaeve was niet via de brandweer bestuurslid geworden. René Denolf was al betuurslid toen hij toetrad tot de brandweer. Zie verder.
[210] Lijst in boek met reglement 1860.
[211] *DMB*, 19 december 1953.
[212] *HWN,* 22 januari 1982 en artikeltje in *DWB,* 10 oktober 1986.
[213] Ontslagbrief, 4 oktober 1984: *In antwoord op Uw schrijven van 28 September l.l. in verband [met] de vergadering Stadsfanfaren Brandweer belegd op 9 October eerstkomend, heb ik besloten geen deel meer uit te maken als bestuurslid der Koninklijke Stadsfanfaren. Inmiddels groet ik U.*
[214] Ontslagbrief, 12 november 1984, *om plaats te maken voor nieuwe en jongere krachten.* Hij overleed in Izegem op 22 december 1990.
[215] Ontslagbrief van 17 december 1984 *om reden van mijn hoge leeftijd en mijn inaktiviteit bij het bestuur en bij de feestelijkheden van de muziekmaatschappij.*
[216] Ontslagbrief van 1 september 1987 *aangezien ik niet meer regelmatig de bestuursvergaderingen bijwoon en niet meer aktief kan meewerken aan het beheer der maatschappij.*

[217] *HWN*, 30 jan. 1981 en *DWB*, 24 november 1995.
[218] *DWB*, 15 december 1995 en interview.
[219] BV, 2 juli 2002.
[220] GELDHOF in *DMB*, 7 april 1956.
[221] MISTIAEN, *Bernardus Crombez*... heeft zijn bron – en dat is Eduard Dierick –slecht gelezen waar hij dat eerste festival op kermisdinsdag 7 oktober 1824 plaatst!
[222] SINTOBIN in *DMB*, 31 maart 1956.
[223] Letterlijk geciteerd in GELDHOF, *DMB*, 29 augustus 1953.
[224] TANGHE, *Parochieboek*..., p. 266-267.
[225] HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel II, p. 15-18, met afdruk van een verslagje uit *De Standaerd van Vlaenderen*, 13 september 1836.
[226] HAEGHEBAERT, *Aspecten* ..., deel III, p. 28.
[227] HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel III, p. 31.
[228] Vermeldingen in HAEGHEBAERT, *Terreinverkennend onderzoek*..., p. 358 en 359 en uitnodiging d.d. 3 april 1843 van directeur I.-J. Wautier en secretaris F. Vanmellaerts voor dat van 9 juli 1843.
[229] TANGHE, *o.c.*, p. 136.
[230] *Omstandig verhael der luisterlyjke feesten welke te Iseghem hebben plaets gehad in Bloeimaend 1845.*
[231] HAEGHEBAERT, *Terreinverkennend onderzoek*..., p. 357 vond er voor 1847 en 1848 maar één: in 1847 in Lichtervelde ter gelegenheid van de opening van het station. Vanaf 1849 waren er weer meer.
[232] Verslag in *Het Torhoutsch Blad* van 15 september 1846, geciteerd in HAEGHEBAERT, *Aanvulling...*, p. 143-144.
[233] Ook geciteerd door P. D[eclercq] in *DMB*, 12 mei 1951.
[234] SINTOBIN, tekst van 1949 en in *DMB*, 31 maart 1956.
[235] Van beide banketten vinden we geen sporen in de notulen van het gemeentebestuur of van het college van burgemeester en schepenen. Voor die van het schepencollege is dat niet te verwonderen want tussen 3 augustus 1842 en 11 november 1852 werd er geen letter in genoteerd!
[236] Afdruk van het programma in HAEGHEBAERT, *Aanvulling*..., p. 147.
[237] Georges CLAEYS, *Geschiedenis van de koninklijke Fanfare "De Eendracht" te Oostkamp, 1843-1968* Oostkamp, in eigen beheer, 173 p., in casu p. 8, geciteerd in HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel IV, p. 79-80. Afdruk van het programma in HAEGHEBAERT, *Aanvulling*..., p. 149.
[238] Programma in ATM en in HAEGHEBAERT, *Aanvulling*..., p. 150.
[239] Geciteerd in HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel IV, p. 80.
[240] Lang verslag in de *Standaerd van Vlaenderen*, 30 augsutus 1853, volledig geciteerd door HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., dl. IV, p. 82-83.
[241] FILLEUL, *Tydscronyck*, p. 171.
[242] Afdruk van het programma in HAEGHEBAERT..., *Aanvulling*, p. 151.
[243] Afdruk van het programma in HAEGHEBAERT, *Aanvulling*, p. 152.
[244] *De Iseghemnaar*, 24 november 1923.
[245] SAI, Not. Sch., 16 juni 1858: *Maetregels voor den festival.*
[246] Kladbriefje zeker daterend van na de jaren 1920 met de medailles die in 1875 in bezit waren van de Stadsfanfaren en afdruk van het programma in HAEGHEBAERT, *Aanvulling*..., p. 155.
[247] HAEGHEBAERT, *Terreinverkennend onderzoek*...., p. 448.
[248] HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., dl. IV, p. 89-92, met afdruk van het programma en het verslag uit de *Gazette van Thielt*, 2 augustus 1860.
[249] Voor jaren 1860 en 1870 baseer ik me o.a. op lijst in het artikel van GELDHOF in *DMB*, 19 mei 1956.
[250] VERHAMME, *De stad Iseghem*... Origineel exemplaar in FSI, II/13.
[251] Voor vervoer naar Kortrijk moest aan Hippoliet Windels 22 frank betaald worden. Boek, rekening 1866.
[252] Boek, betalingen 1867.
[253] Kladbrief d.d. 25 april 1866, namens de Stadsfanfaren met de namen van De Mûelenaere en Maes-Vancampenhoudt en namens De Mandelkoor Jules Ameye en Franz Berlamont.
[254] Boek, betalingen 1867.
[255] Kladbrief aan de genoemden d.d. 9 juli 1867.
[256] Op het programma staat De Mandelkoor evenwel niet als (mede)inrichter vermeld.
[257] Kladbrief d.d. 8 maart 1867 aan de voorzitter en de leden van de uitgenodigde muziekmaatschappijen. Ook de netversie, zelfde datum, is bewaard, maar die is in het Frans.
[258] Bemerkingen door hem ondertekend.
[259] Voorzitter Petrus Parmentier zou bij de ontbinding in 1872 alle instrumenten schenken aan de Maatschappij van Onderlinge Bijstand 'De Broederliefde', die van liberale signatuur was; WILLAERT, *o.c.*, p. 331.
[260] Zijn brief, d.d. Antwerpen, 19 februari.

[261] Op beide versies staat dat dit reglement door het college van Burgemeester en Schepenen de volgende dag werd goedgekeurd. Dat is best mogelijk maar daarover is in het schepencollege noch in de gemeenteraad iets genotuleerd.
[262] FSI, IV/109.
[263] Boek betalingen, d.d. 17 november 1868.
[264] Boek betalingen: 21 juni 1868: *Kosten van het bijwonen van den Festival te Ronsse 163,00*; 22 juni 1868: *Teire ter gelegenheid van de bekomen premie 16,50.*
[265] VERSCHEURE, noot 7.
[266] Brief van 23 juli 1868 van voorzitter De Muêlenaere en geheimschrijver Verhamme aan de burgemeester van Roeselare (als fotokopie uit Stadsarchief Roeselare in PPS) en HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel IV, p. 97, fotokopie van het programma.
[267] Boek betalingen.
[268] SAI, Not. Sch., 1 en 8 juni 1867. In de stoet liepen ook De Jongens van Boos Iseghem, nog maar eens een bewijs dat zij en de Stadsfanfaren twee verschillende verenigingen waren. Tussen haakjes: aan het festival voor koor en orkesten van 17 mei 1868 in Eernegem hadden De Mandelkoor en De Jongens van Boos Iseghem deelgenomen; ze kregen elk in hun categorie de medaille voor de verstkomende; HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., dl. IV, p. 95-96, met citaten uit de *Thouroutenaer* van 23 mei en *L'Echo d'Ostende, 21 mei.*
[269] Boek betalingen:164,40 fr. betaald op 18 juli 1869 voor kosten reis naar Oostende.
[270] Op 15 januari 1870 40 fr. aan Pieter Devos betaald voor 'voituren'.
[271] Op 15 januari 1870 30 fr. aan Pieter Devos betaald voor 'voituren'
[272] HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., dl. IV, p. 98.
[273] FSI, II/67, krantenknipsel van 22 april 1871.
[274] Rekening d.d. 30 september 1871: 30 frank betaald aan Pieter Devos. Met medaille. Programma afgedrukt in HAEGHEBAERT, *Terreinverkennend onderzoek*..., p. 452.
[275] De rekening van het vervoer ('Transport à prix réduit') is bewaard gebleven, met daarop enige andere notities.
[276] Boek betalingen: op 18 juli 1872 53,75 fr. betaald aan Pieter Devos voor 'voituren'.
[277] Boek betalingen: op 8 november 1872 45,80 fr. betaald 'voor convooi en drank'. Met medaille. Afdruk van het programma in HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel IV, p. 101.
[278] Programma in HAEGHEBAERT, *Aanvulling*..., p. 163.
[279] FSI, IV/110, programma, afgedrukt in HAEGHEBAERT, *Aanvulling*..., p. 161.
[280] Rekening 30 september 1871-29 oktober 1872.
[281] HAEGHEBAERT, *Terreinverkennend onderzoek*..., p. 353 en 355. In voetnoot 229 noemt hij er slechts 21 bij naam, waarvan geen enkel in Izegem!
[282] Boek betalingen: op 24 juli 1873 10 fr. betaald aan Achiel Vandewalle voor 'voituren'. Medaille.
[283] Boek betalingen: op 24 juli 30 fr. betaald aan Achiel Vandewalle voor 'voituren'. Medaille
[284] Boek betalingen: op 24 juli 30 fr. betaald aan Achiel Vandewalle voor 'voituren'. Medaille.
[285] Boek betalingen: op 4 september 30 fr. betaald aan Achiel Vandewalle voor 'voituren'. Medaille.
[286] FSI, II/62h, knipsel uit *De Landbouwer*, nr. 1375 en IX/6, affiche.
[287] Boek betalingen : op 26 september 1875 werd 11,60 fr. betaald voor verblijf festival van Kachtem.
[288] Boek betalingen: op 12 september 1875 werd 28 x 1,20 fr. = 33,60 fr. betaald voor *Kosten van konvooi voor den festival van Kortrijk* en nog eens 36 fr. voor verblijf. In *DMB* van 19 mei 1956 staat voor Kortrijk een festival vermeld in september 1873, maar geen in 1875 en voor Kachtem zowel een festival in september 1873 als in 1875. In de rekeningen van 1873 is evenwel voor Kortrijk en Kachtem niets ingeschreven.
[289] Boek betalingen: op 16 augustus 1876 daarvoor 4,90 fr. betaald.
[290] VERSCHEURE, noot 11.
[291] FSI, IV/145, Knipsel uit *De Landbouwer*, mei 1876, nr. 1771.
[292] HAEGHEBAERT, *Terreinverkennend onderzoek*..., p. 365.
[293] Programma .
[294] Standaert, voorzitter van het feestcomité, aan college van Burgemeester en Schepenen van Brugge, 1 augustus 1881.
[295] Afdruk van het programma in HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel V, p. 168.
[296] FSI, IV/101, krantenknipsel.
[297] Afdruk van het programma in HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel V, p. 174.
[298] Affiche in Stadsarchief Roeselare en aankondiging in *Gazette van Thielt*, 28 juni 1884. Veel later verslag in *DMB*, 19 januari 1935. Er was veel volk en goed weer, en 's avonds vuurwerk.
[299] *DMB*, 19 januari 1935 en HAEGHEBAERT, *Aspecten*..., deel VI-B, p. 87 en 88. Op het programma stond niet welke muziekmaatschappij uit Izegem, maar door een brief van secretaris Verhamme namens Stadsfanfaren aan gemeentebestuur van Roeselare, 5 juni 1885 (fotokopie), hebben we zekerheid.
[300] SAI, Not. Sch., 16 juni en 7 juli 1886 en FSI, IV/21, Affiche waarin het stadsbestuur vroeg welke verenigingen deel wilden nemen aan de stoet en IV/20, getekend plan van de opstelling van de stoet.
[301] FSI, IV/52 = V/11, *Maatschappij van Onderlingen Bijstand De Broederliefde ingericht te Iseghem den 22 Juni 1862. Jubelfeest*

van het 25jarig bestaan 1862-1887. Verslag, p. 8, HAEGHEBAERT, *Aspecten...*, deel VI-A, p. 180-181 en artikel van J. BOURGEOIS, *Muziekfestivals te Izegem in het verleden.*

[302] Bulletin de participation, d.d. 13 juni 1889 en HAEGHEBAERT, *Aspecten...*, deel VI-A, p. 188-189.

[303] Programma in HAEGHEBAERT, *Aspecten...*, deel VI-A, p. 200.

[304] Programma in ATM en *GvI* van 22 juni 1895; verslag de volgende week.

[305] Not. GR., 29 december 1894 en 23 oktober 1895.

[306] FSI, XII/25, pamflet van 5 juni 1895.

[307] Cfr. FSI, XXIII/3.

[308] Het pamflet van Verhamme is niet bewaard. Van het tweede – 'Ons Festival, s.d. 'namens de Mandelkoor: de geheimschrijver Joseph Deldycke - zitten in FSI, XII/26 twee exemplaren; op het tweede is bijgeschreven dat die eerste tien argumenten uitgingen van A. Verhamme.

[309] Afgedrukt in *GvI*, 15 juni 1895.

[310] HERMAN, *Kon. Mannenkoor*, p. 35.

[311] Brochure in ATM en FSI, XI/55.

[312] *GvI*, jg. 5 nr. 33, in FSI, XI/69.

[313] *GvI*, 27 aug. 1898. De commissie bestond uit H. Buyse, Fl. Deblauwe, C. Denys, V. Ledoux, C. Sintobin en A. Verhamme

[314] HAEGHEBAERT, *Aspecten...*, deel VII-B, p. 186.

[315] Programma in ATM en *GvI*, 8 juli 1899, verslag de volgende week.

[316] HAEGHEBAERT, *Aspecten...*, deel VII-B, p. 191-192, met verslag uit de *Gazette van Thielt*, 11 juni 1900.

[317] HAEGHEBAERT, *Aspecten...*, deel VII-B, p. 188.

[318] ATM, Programmabrochure.

[319] GvI, 21 september 1901. Heel het programma is ook in LERMYTE, *100 jaar ETIZ*, p. 8-12.

[320] VERSCHEURE, noot 21.

[321] GvI, 26 juli 1902, LERMYTE, *Het Blauwhuis...*, p. 77 en 208-214 en DIERICK, *Geheugenis...*, p. 8, 15 en 31.

[322] Uitnodiging door het stadsbestuur, 30 maart 1903.

[323] HERMAN, *Kon. Mannenkoor*, p. 52.

[324] *GvI*, 6 augustus 1905.

[325] HERMAN, *Bronnenverzameling*, p. 171.

[326] FSI, III/27a en b, Krantenknipsels.

[327] *GvI*, 22 juli 1911.

[328] Geciteerd in VANDROMME, *Odiel Defraeye...*, p. 10.

[329] GELDHOF in *DMB*, 16 juni 1956.

[330] GvI, 20 oktober 1906 (in FSI, XIX/46); programma ook in VANDROMME, *125 jaar lagere afdeling...*, p. 81-83.

[331] Programma. In ATM en verslag in *GvI*, 22 juni 1907.

[332] GvI, 2 mei 1908.

[333] *GvI*, 8 mei 1909, in FSI, XXVII/43.

[334] *GvI*, 12 en 19 juni 1909, in FSI, I/62 en XXII/53 en 54.

[335] Programma in FSI, IV/165 en XXIII/2.

[336] *Gazette van Thielt*, 11 augustus 1909.

[337] Programma in het archief van de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia uit Lichtervelde en LERMYTE, *Het Blauwhuis...*, p. 214-216.

[338] Programma's in *GvI*, 14 mei 1910, 13 mei 1911, 4 mei 1912, 19 april en 10 mei 1913, 16 mei 1914. Over de Sinksenkermis van 1911 vernemen we: *Het groote plein nevens de* Belle Vue *staat vol manègen, barakken een aantrekkelijkheden. Voorzeker zal er geen volk ontbreken en de feesten neerstig gevierd worden die op iederen wijk zullen plaats hebben.* En achteraf: *De Kermis op 't Hert bekwam grooten bijval, geheel de stad viert ze mede; de straten krioelden van wandelaars die zich naar 't kermisplein begaven. 't Was daar gejoel zonder einde bijzonderlijk voor de liefhebbers van sport. De mekanieke velodrom was altijd met rijders bezet, zoohaast hij openging tot dat het uur van sluiten geslagen was. GvI*, 3 en 10 juni 1911.

[339] *GvI*, 19 augustus 1911, 24 augustus 1912 en 19 augustus 1913.

[340] Op 16 juli 1911 (*GvI*, 15 juli 1911), op 22 juni 1913 en 10 augustus 1913 (*GvI*, 21 juni en 9 augustus 1913) en op 19 juli 1914, nadat het concert op 5 juli niet was kunnen doorgaan wegens het slechte weer (*GvI*, 4 en 11 juli 1914). De jaargang 1912 is te onvolledig bewaard in ATM.

[341] *Hoeksteen*, p.31.

[342] ATM, Brochure. Van de 2500 frank voor Volksfeesten die de gemeenteraad voorzien had op de begroting voor 1910 werd maar liefst 1300 frank voor dat feest voorbestemd en het eventuele tekort zou in de stadsbegroting voor 1911 worden ingeschreven; Not. GR., 14 april 1910.

[343] *GvI*, 24 juni 1911.

[344] VERSCHEURE, noot 24.

[345] FSI, VI/16, krantenknipsel van 11 augustus 1912 en Not. GR., 25 juli 1912.

[346] Er waren wel nog muzikanten die verder musiceerden: *Er waren er echter enkele die het niet uithielden zonder spelen. Zij hielden repetities en verbroederden met de muzikanten van de muziek van de Heer Polydoor Decoene, muziek dat de naam droeg van «Peter-Benoit-Fanfaren». Na de oorlog zijn deze Peter-Benoit-fanfaren stilaan door de Stadsfanfaren opgeslorpt geweest.* GELDHOF in *DMB*, 16 juni 1956.
[347] SINTOBIN in *DMB*, 28 april 1956.
[348] GELDHOF in *DMB*, 2 juni 1956.
[349] GELDHOF in *DMB,* 2 juni 1956.
[350] *GvI*, 17 juli 1919 en *Ons Iseghem*, 19 juli 1919.
[351] Programmaboekje met uitvoerige historiek van de stad .
[352] *Ons Iseghem*, 14 februari 1920 en GELDHOF in *DMB*, 16 juni 1956.
[353] *De Iseghemnaar*, 26 febr. 1920.
[354] ATM, Programma.
[355] *De Iseghemnaar*, 3 juli 1920.
[356] *De Iseghemnaar*, 17 juli 1920, de volle eerste bladzijde.
[357] *De Iseghemnaar*, 11 juni 1921 en 17 juni 1922.
[358] *De Iseghemnaar*, 20 augustus 1921.
[359] *DMB*, 29 maart 1924.
[360] *Burgerwelzijn*, 28 juli 1923.
[361] *DMB*, 26 juli en 2 augustus 1924.
[362] *DMB*, 27 september, 4, 11 en vnl. 18 oktober 1924.
[363] *DMB*, 22 en 29 augustus 1925.
[364] Affiche afgedrukt in VERBEKE en SPILLEBEEN, *Spoortekens*..., p. 23.
[365] *DMB*, 5 maart 1927.
[366] *Mandelgalm*, 23 okt 1927.
[367] Op 18 maart 1928 (*DMB*, 17 en 24 maart), 10 maart 1929 (*DMB*, 9 en 16 maart), 30 maart 1930 (*DMB*, 29 maart en 5 april), 15 maart 1931 (*DMB*, 14 en 21 maart), 6 maart 1932 (*DMB*, 5 maart), 26 maart 1933 (*DMB*, 25 maart), 11 maart 1934 (*DMB*, 10 en 17 maart), 31 maart 1935 (*DMB*, 30 maart), 22 maart 1936 (*DMB*, 21 maart). In 1937 geen melding meer in *DMB*.
[368] Programmaboekje nationale feestelijkheden 1930 en *DMB*, 19 juli 1930.
[369] *DMB*, 26 september 1931.
[370] DEROLEZ, *Kroniek*..., p. 14-17 en ATM, brochure.
[371] ATM, Brochure met programma.
[372] Brochure 1935 en *DMB*, 11 mei 1935.
[373] *DMB*, 27 juli 1935.
[374] *DMB*, 9 en 23 november 1935.
[375] *DMB*, 26 juni, 3 en 10 juli 1937.
[376] *DMB* 11 september 1937.
[377] In een latere royalistische brochure lezen we dat de Stadsfanfaren de nationale hymne speelden toen hij naar het standbeeld van de gesneuvelden stapte. Dat standbeeld bevond zich toen nog voor het stadhuis.
[378] *DMB*, 18 februari en 29 april 1939.
[379] *DMB*, 24 juni en 9, 16 en 30 september 1939.
[380] Vnl. *GvI*, 8 november en 27 december 1913 en 17 januari 1914 en *Boos Iseghem*, 2 november en 20 december 1913 en 3 januari 1914.
[381] Het *Iseghemsche Volk*, 28 december 1913.
[382] DEMEURISSE, *30 jaar Muziekacademie.*, p. 4-6 en *Gedenkboek*...., p. 48.
[383] *DMB*, 13 en 27 april 1940.
[384] LERMYTE, *Gedeelde eenheid*, p. 255-256 en *Gedenkboek*... p. 48 waar het Gildemuziek 'Leo XIV' heet!.
[385] Voor alle deelnames, uitslagen en gespeelde stukken verwijzen we naar *Muziekverbond West-Vlaanderen 1945-2002.*
[386] Krantenknipsel in het archief.
[387] Ook het juryverslag en een kritisch, maar al bij al positief verslag in *HWN*, 27 oktober 1967.
[388] De Koninklijke Harmonie van de Congregatie steeg toen naar de pas gecreëerde superieure afdeling en de Koninklijke Harmonie Leo XIII zakte naar uitmuntendheid wegens ongeldig optreden, maar steeg het volgende jaar weer naar ereafdeling.
[389] Ook Provinciebestuur aan Stadsfanfaren, 10 juni 1980, met fotokopies van de opmerkingen van de jury, *DWB*, 9 juni 1980. De Koninklijke Harmonie van de Congregatie, die het vorige jaar een afdeling gezakt was, steeg weer naar superieure afdeling. De Koninklijke Harmonie Leo XIII bleef in ereafdeling.
[390] Citaat uit *HWN*, 16 mei 1986. De Stadsfanfaren en Leo XIII (70-79%) bleven in ereafdeling, maar de Stadsfanfaren met een beter resultaat (80-90%).
[391] Leo XIII zakte naar uitmuntendheid wegens niet deelnemen en toen de harmonie een jaar later weer niet deelnam, werd ze uit de provinciale klassering geschrapt.

[392] Ook de juryverslagen.
[393] Drie van de vier juryverslagen werden afgedrukt in *'t Pupiterke*, juli 2001. Jurylid Karel De Wolf had het o.a. over een 'Rolls Royce v.e. fanfare-orkest met glanzend koetswerk, een stevige motor en goede chauffeur' 'Alg.: goede orkestbezetting, technisch vaardige musici, mooie sound, zin voor afwerking in detail. Houden zo!' 'Zelfs in ff blijft een mooie sound bewaard, nooit agressief, nooit lelijk. Dit is klasse'. Blijkens bestuursverslagen en *'t Pupiterke*, juli 2001 was J. Van der Roost, de componist van een van de te spelen stukken, twee weken voor het tornooi de Stadsfanfaren de juiste interpretatie van het stuk wat komen bijsturen. Voor de Koninklijke Harmonie van de Congregatie was de deelname dramatisch: met minder dan 60% werd zij – totaal onverwacht en onterecht volgens de muzikanten – van superieure naar ereafdeling verwezen; ze speelde al in superieure vanaf het ontstaan van die afdeling in 1974.
[394] *DWB*, 26 april 1972, met citaten uit het juryverslag.
[395] Juryverslagen en *DWB*, 16 mei 1980.
[396] P.R.K. in *HWN*, 16 mei 1980.
[397] Om die reden werden de Koninklijke Stadsharmonie uit Roeselare en de Koninklijke Harmonie der Congregatie na het provinciaal muziektornooi van 1963 van elke prijs of premie uitgesloten. Bericht in *HWN*, 11 januari 1964.
[398] *DWB*, 27 oktober 1995.
[399] Programma met bijgeschreven uitslag. Vermelding in persmap 10 oktober 2000.
[400] Fedekam West-Vlaanderen wilde verder blijven werken en bestaat nog, maar de Stadsfanfaren zijn geen lid meer.
[401] Van de vier korpsen in superieure afdeling behaalden de Koninklijke Stadsfanfaren weliswaar 89,5%, maar dat was het slechtste resultaat Christiaan De Forche relativeerde de uitslag: *Er zijn fundamentele verschillen tussen de Kon. Stadsfanfaren en de drie andere fanfares: de Stadsfanfaren beoefenen intens het opstappend musiceren. De drie andere korpsen zetten al sinds jaren geen voet meer op straat en beperken zich tot puur concertwerk; het aandeel van de – doorgaans hooggeschoolde – jeugd in de drie andere korpsen ligt beduidend hoger en ze houden er een semi-professionele status op na.... De Streekkrant*, 10 december 2003.
[402] Juryrapport .
[403] Uitvoerig artikel in *DMB*, 14 augustus 1954 en artikel in *Gazet van Limburg*, 9 augustus 1954.
[404] *DWB*, 29 december 1975 en (geciteerd) persknipsel s.d getiteld 'Zilveren medaille van de stad Antwerpen voor de Izegemse Stadsfanfaren'.
[405] Zie voor Kortrijk het fotoboek Véronique LAMBERT en Isolde DE BUCK, *Friendly Fire boven Kortrijk 1944*. Kortrijk, Uitgeverij Groeninghe, 2004, 191 p.
[406] Op zondag 3 september 1944 was er in de buurt van het Blauw Kapelletje aan de hofstede van Constant Jonckheere een vuurgevecht tussen Britse verkenners en Duitsers, maar de Britse verkenners trokken zich terug op Sint-Eloois-Winkel. Op donderdag 7 september werd buiten de stad gevochten tussen de Duitse achterhoede en Britse verkenningstroepen en de volgende ochtend volgde de intocht van de bevrijders via de Burgemeester Vandenbogaerdelaan.
[407] De reactie van Molitor, kabinetschef van de koning, van 11 december 1963 is bewaard gebleven: *De Koning heeft de gevoelens van gehechtheid aan het vorstenhuis op prijs gesteld die u hem namens het gemeentebestuur, de koninklijke stadsfanfaren, de brandweer, de rijkswacht, politie en gemeentebedienden der stad Izegem betuigd hebt bij gelegenheid [van] het St.Barbara en St.Ceciliafeest. Ik werd door zijn Majesteit belast u en al diegenen die zich bij deze hulde aangesloten hebben zijn dank aan te bieden.*
[408] Voorzitter en secretaris, 15 november 2001 en het antwoord van Jacques De Kimpe, adviseur van prins Filip, 30 november 2001: *Tot mijn spijt moet ik U echter meedelen dat het hen momenteel gezien het programma voor het jaar 2006 nog niet vastligt, niet mogelijk is om hierop* [de uitnodiging] *in te gaan. Niettemin hebben de Prinsen mij gevraagd u te laten weten dat het U natuurlijk vrijstaat om ten gepaste tijde, en wanneer U over meer concrete gegevens beschikt, een nieuwe uitnodiging tot hen te richten.*
[409] Geert Criel, secretaris van de koningin antwoordde.op 24 maart: *Zijne majesteit de Koning heeft uw brief van 16 maart ll. in verband met het 200-jarige bestaan van de Koninklijke Stadsfanfare Izegem, met genoegen ontvangen.De Koning dankt U van harte voor uw vriendelijke woorden en voor uw voorstel om ter gelegenheid van het jubeljaar en muzikaal optreden te verzorgen voor de Koninklijke Familie. Wegens het grote aantal aanbiedingen is het vooralsnog niet mogelijk U hierop een bevestigend antwoord te geven. Uw informatie zal evenwel worden bijgehouden voor het geval zich een passende gelegenheid zou voordoen.*
[410] *DWB*, 17 september 1976.
[411] *DWB*, 3 december 1976, artikeltje getiteld 'De Vlaamse Leeuw'.
[412] Getuigenis van oud-secretaris Philippe Sintobin.
[413] Emiel Allewaert, 1945-1958 ; Jules Sintobin, 1959-1964 ; André Bourgeois, 1965-1970 ; Gustaaf Nyffels, 1971-1976; Werner Vens, 1977-1980; Florent Vandenberghe, 1980-1982; Gustaaf Nyffels 1983; Robert Vanlerberghe, 1983-1988; Willy Verledens 1989-2006
[414] Voor de begrafenis op 21 december 2002 van ACW'er Werner Vens werd een beroep gedaan op de muziekmaatschappij van de Gilde, de Koninklijke Harmonie Leo XIII.
[415] Vijf maanden eerder – van 11 tot 16 april 1966 – hadden de brandweerofficieren van Izegem en Jozef Sintobin, de voorzitter van de Koninklijke Stadsfanfaren met o.a. twee collegeploegen van Tielt gezamenlijk Engeland bezocht. Daaruit resulteerde dat bezoek aan Izegem; Reisverslag van dat bezoek, 8 p. gestencild, in het archief.

[416] Reisbrochure en *DWB, s.d., Engelse uitstap van Stadsfanfaren groot succes.*
[417] Opsomming van de deelnemende groepen en beschrijving van de praalwagens in *DMB*, 23 juni 1956. Het affiche was getekend door Anton Berck, schuilnaam voor Antoon Vandromme. Uitvoerige verslaggeving in *DMB*, 30 juni en 7 juli 1956.
[418] Doorstreept op programma in het archief.
[419] Dat laatste was nochtans in 1963 al verscheidene keren uitgevoerd geweest en het eerste zou op het nationaal muziektornooi in Antwerpen op 30 november 1980 door de Stadsfanfaren gespeeld worden.
[420] Blijkens later artikel in *HWN* van 14 september 1984, een interview met Henri Parmentier.
N.a.v. het 25e Herfstmuziekfestival lezen we in *Het Nieuwsblad*, in een artikel getiteld 'Dirigent in eigen stad': *Henri Parmentier evolueerde van glamour-boy en akkordeonist om den brode over NIR-BRT-muzikant tot professioneel muziekpedagoog in de lerarenopleiding en stilaan erkend en gewaardeerd komponist voor fanfare en harmonie.* Over Parmentier ook lang artikel in *DWB*, 17 maart 1985.
[421] Een overzicht van de Herfstmuziekfestivals t.e.m. 1984 in [Raf VERHOLLE], *25 jaar Stedelijk Feestcomité*, gestencild, 25 p.
[422] Zie VANDROMME, *'Honderdjarigen'...*
[423] Over dat werk en de componist: *HWN*, 28 april 1989.
[424] Dit 70-koppige harmonieorkest, samengesteld uit beloftevolle jonge muzikanten uit diverse Amerikaanse staten, werd de zaterdagvoormiddag in het stadhuis ontvangen en gaf de zondagnamiddag een voorstelling in het Muziekauditorium. Het contact was tot stand gekomen via een e-mail uitgaande van de Ambassadors. Vooral Yves Martin stak veel tijd en energie in de organisatie. Persmap en *DWB*, 31 mei en 12 juli 2002.
[425] Toegezegd blijkens brief van de philharmonie aan secretaris Denolf, 4 juli 1966.
[426] Brandweer Vilvoorde aan bevelhebber brandweer Izegem, 21 februari 1967 en Jozef Sintobin aan de burgemeester van Vilvoorde, 3 maart 1967.
[427] Factuur van Demaeght-Deneckere, 22 april 1869. Boek betalingen, 31 dec. 1878.
[428] *De Iseghemnaar*, 4 december 1920.
[429] *DMB*, 1 december 1928 en 30 november 1929.
[430] *DMB*, 5 december 1931.
[431] *DMB*, 30 november 1935.
[432] Getuigenis André Sintobin.
[433] Zie p. 8.
[434] *DWB*, knipsel s.d. 'Schatten op zolder in Damberd'. De vorige uitbater had altijd beweerd dat er niets meer te vinden was.
[435] Het Nationaal Borstelmuseum had op zaterdag 19 maart 1988 de deuren van zijn nieuwe lokatie in de Baron de Pélichystraat geopend. Op 10 maart 1990 brandde de conciërgewoning uit maar het museum kon gespaard blijven.
[436] *'t Pupiterke*, januari 2002.
[437] BV 20 januari 2004.
[438] *DWB*, knipsel s.d. (kort na 6 november 2004).
[439] SINTOBIN in *DMB*, 28 april 1956.
[440] GELDHOF in *DMB*, 2 juni 1956.
[441] *DMB*, 3, 10 en 17 augustus 1946; geen verslag in een volgend nummer.
[442] Volgens de brochure van 1956 gebeurde dat al eind 1946.
[443] Dat gebeurde zeker n.a.v. Sint-Cecilia 1974, met de opbrengst van een tombola georganiseerd door Roger Callens, en in november 1998. Lijst in archief, *HWN*, 29 november 1974 en *DWB*, 30 augustus en 21 december 1974; en BV, 10 november 1998.
[444] *DWB*, 4 mei 2001.
[445] BV, 28 maart 1992.
[446] Voor nauwkeuriger beschrijving en met de juiste terminologie verwijzen we naar BART BLOMME e.a., *Izegem in vlaggen*, p. 68-69, met afbeelding in kleur.
[447] *Annuaire...*, 1880.
[448] Beslissing genomen in BV van 18 februari 1986.
[449] Boek, Rekening 1865
[450] Boek, betalingen.
[451] Naar aanleiding daarvan verscheen in *DMB* van 13 juni 1925 nogmaals de geschiedenis van deze fanfare.
[452] *HWN*, 29 mei 1981, maar geen eigentijds verslag in *DMB*.
[453] Genoteerd door stadsontvanger Philippe Sintobin.
[454] In *DMB* 28 april 1956.
[455] Not. Sch., 11 december 1897. Ook dat bewijsstuk vond Philippe Sintobin terug.
[456] Not. GR., 27 december 1988. In dezelfde zitting mochten de pompiers twee nieuwe trommels en een hoorn voor rekening van de stad aankopen.
[457] Not. GR., 14 februari 1994.
[458] Not. GR., 25 januari 1902.
[459] Bewijsstukken in het archief of aankondigingen in de pers.

[460] De prijs werd ter beschikking gesteld door Reizen Theo Huybrechts uit Roeselare en gewonnen door Georges Vanbiervliet uit de Schoolstraat in Deerlijk.
[461] In brief aan voorzitter Loontjens, 17 januari 1983.
[462] *'t Pupiterke*, januari 2000.
[463] Meegedeeld door Philippe Sintobin.
[464] Met ingehuurde 'muzikale omlijsting': in 1993 Franky's Keybord Parade, in 1994 DJ La Capello, in 1995 de Jazz- en Dixieband.
[465] *t Pupiterke*, september 1999 en januari 2000.
[466] BV 15 februari 1983: inleg 20 fr., 18 bierbons voor de winnaar.
[467] BV 21 september 1990 en *'t Pupiterke*, januari 2002.
[468] Aangekondigd op omzendbrief aan de leden, 30 september 1993.
[469] Aanvankelijk was de keuze op Florentiner mars van Fucik gevallen.
[470] Op het programma stonden ook 'Quatuor' van Jean Absil en 'Games voor Saxofoonkwartet en fanfare', van J. Segers, met als solisten het 'Quatuor de Saxophone du Grand Duché de Luxembourg', maar dat had afgemeld wegens ziekte van een van de leden. Of en wat er in de plaats kwam weten we niet.
[471] In enkele krantenartikels vooraf (in PPS) is ook sprake van Ritual voor drumset en fanfareorkest van L. Cauberghs, arr. K. De Wolf, met drumsolo van Paul Tytgat, maar dat werk staat niet op het eigenlijke programa
[472] Wel degelijk deze stukken en niet de vier opgegeven in persbericht van 16 januari 1990.

LIJST ERELEDEN TEN MANDERE 2006
de lijst werd op 01/01/2006 afgesloten
In Izegem :

Allewaert, Luc, Nieuwstraat 27 bus 2
Allosserie, Luc, Roeselaarsestraat 327
Architectenburo AW, Vijfwegenstraat 25/1
Basisschool Sint-Pieter, Prinsessestraat 15
Berlamont, Paul, Kasteelstraat 38
Billiouw, Carlos, Vuurkruiserslaan 2
Blondeel, Roger, Molstraat 37
Bogaert, René, Ter Wallenstraat 33
Bogaert, Jan, O.-L.-Vrouwestraat 20
Boucherie, N.V., Stuivenbergstraat 106
Bral-Dejonghe, Rudi, Ardooisestraat 62
Bruyneel, Roger, Ingelmunsterstraat 57
Cappelle, Nicolas, Vuurkruiserslaan 7
Carette, Adhémar, Sint-Jorisstraat 59
Christiaens, Marc, Karel de Goedelaan 24
Christiaens, Roselin, Grote Markt 17
Claeys, Jozef, Manegemstraat 39
Compernolle-Devlieghere, Etienne, Heibrugstraat 17
Cornillie, Ann, Kruisstraat 4
Debosschere, Jean-Pierre, Reperstraat 65
Deceuninck, Flor, Baronielaan 26
Decoene, Pierre, Kortrijksestraat 319
Deforce, Marie-Claire, Nederweg 55
De Forche, Christiaan, Nieuwstraat 27 bus 6
Degezelle, Lucien, Nieuwstraat 4
Demey, Johny, Kortrijksestraat 321
Derluyn, Jan, Meensesteenweg 83
Derolez, Jacques, Bellevuestraat 45
Desmedt, Dirk, Boomforeeststraat 3
Desmet, Georges, Visschersdreef 3
De Vlieghere, Luc, Melkmarktstraat 1-3
Devoldere, Gaspard, De Plataan, Meensesteenweg 74
Dewitte, Erik, Lendeleedsestraat 42
Drukhuis Raphaello, Lendeleedsestraat 115
Dubaere, Ludwig, E.H., Ter Beursplein 1
Duhamel, Frank, Merelstraat 4
Dumoulin, Christiaan, Kerelstraat 4
Dupont, Jim, B. de Pélichystraat 34
Dupont, Johan, Lendeleedsestraat 20
Duyck, André, Sint-Jorisstraat 55
Duyvejonck, Paul, Pieter Baesstraat 23
Eeckhout, André, Gentsestraat 40 bus 3
Eeckhout, Gabriël, H.-Hartstraat 7 bus 5
Eeckhout, Geert, Baronielaan 2
Flamez, José, Bosbeekstraat 3
Gevaert-Tant, Filip, Rode Poortstraat 19
Gezinsbond Izegem, Emiel Neyrinckstraat 33
Guillemyn, Antoon, Meensesteenweg 88
Gyselinck, Wouter, Baronielaan 56
Handsaeme, Roland, Gentseheerweg 82
Herman, Jerome, Sint-Crispijnstraat 47/1
Herman, Raphaël, Stijn Streuvelsstraat 26
Herreman, Danny, Sint-Jansstraat 35
Hotel-Restaurant Royal, Stationsstraat 3
Houthoofd-Feys, Antoon, Steenovenstraat 4
KBC-bank, Gentsestraat 46
Kemp, Marc, Gentseheerweg 45
Kints-Verhaeghe, Jean-Pierre, St.-Crispijnstraat 50
Lannoo, Luc, Vlietmanstraat 2
Lecluyse, Eddy, Abelestraat 25
Madou, Chris, Kokelarestraat 89
Maes, Bernard, Gentseheerweg 102
Malfait, Luc, Schoolstraat 32
Mallisse, Jerome, Populierenstraat 4
Marrannes, Valère, Ingelmunstersestraat 70
Mattan, Erik, Henri Dunantstraat 45

Mylle, Gerda, Hondekensmolenstraat 12
Naessens, Maurice, Ingelmunstersestr. 50
Nieuw Technisch Instituut, Italianenlaan 30
Nollet-Vanneste, Tony, Kardinaal Cardijnlaan 1
Notariaat Loontjens, A&L, Nieuwstraat 22
Notariaat Sagon, Luc, Gentsestraat 36
Notariskantoor Laga, Stefaan, Gentseheerweg 44
Orgaer, Geert, Kormmestraat 12
Parochie Heilig-Hart, Roeselaarsestraat 53
Parochie Sint-Jan-de-Doper, Hogestraat 12
Pattyn, Theo, Lindestraat 11
Reynders, V., Wallemotestraat 84
Roels, Noël, Baronielaan 57
Rommel, Bart, Baronielaan 52
Ronse, Chris, Vlietmanstraat 6
Rosseel, Luc, Roeselaarsestraat 95
Sagon-Vanden Avenne, Fernand, Gentsestraat 17
Seynaeve, Jozef, Burgemeester Vandenbogaerdelaan 93
Seynaeve, Paul, Meensesteenweg 191
Sintobin, Philippe, Roeselaarsestraat 109
Sintobin, Pol, Meensesteenweg 89
Sintobin, Stefaan, Kerkplein 8 bus 6
Snoeck, Marc en Stefaan, Stationsstraat 38
Sparks NV., Roeselaarsestraat 594
Spriet, Aurel, Nieuwstraat 20
Spriet, Leon, Kortrijksestraat 86
Spriet, Noël, Sint-Antoniusstraat 17
Spriet, Christophe, Rumbeeksestraat 47
Strobbe, Luc, Vredestraat 1
Strobbe, Firma, Kasteelstraat 1
Strobbe, Michaël, Groenstraat 5
Strobbe-Cardoen, Dirk, Gentseheerweg 98
Strobbe-Hochepied, Marc, Wallemotestraat 77
Strobbe-Vanlauwe, Johan, Sint-Jorisstraat 37
Taeymans, Wilfried, Pieter Baesstraat 11
Terryn-Declercq, Rik, Melkmarkt 2 bus 5
Thibau, Eric, Rozenlaan 75
Vanacker, Robert, Steenovenstraat 10
Vanackere, Herwig, Prinsdomlaan 39
Vanbeckevoort, Jaak, Meensestraat 133
Vanden Avenne, Zeno, Populierenstraat 3
Vandenbogaerde, Philippe, Kokelarestraat 81
Vandenbroucke, Guido, Leenstraat 135
Vandenbussche, Lieve, Nieuwstraat 9
Vandeputte, Didier, Nederweg 14/7
Vandeputte, Genoveva, Gentsestraat 84
Van der Haegen, Filip, Dam 48
Vanderheeren, Lucien, Zevekotestraat 15
Vanderhelst-Deprez, Guido, Prinsdomlaan 30
Vandevoorde, Wilfried, Wilgenstraat 1
Vande Walle, Jos, Rozenlaan 70
Vandommele, Koenraad, Voetbalstraat 8
Vandommele, Kris, Mgr. Bouckaertstraat 1
Vandommele, Roger, Sint-Rafaëlstraat 17
Vandorpe, Gerard, Ter Wallenstraat 34
Vandromme, Philippe, Dam 25
Vandromme, Philippe, Smallestraat 4
Vanfleteren, Jean-Paul, Kachtemsestraat 45
Vanhaverbeke Houthandel, Ambachtenstraat 22
Vanlerberghe, José, Hogestraat 41
Vanlerberghe, Myriam, Blekerijstraat 3
Vanneste, André, E.H., Emelgemseplein 3
Van Walleghem, Dirk, Slagmeersenstraat 41
Velghe, Joris, Kortrijksestraat 42-44
Verbeke, Chris, Kruistraat 18
Verbeke, Jan, Abelestraat 36
Vercruysse-Colpaert, Hilde, Middenweg 11
Verduyn, Gaby, Wallemotestraat 65
Verhaeghe, Frits, Wijngaardstraat 11/1
Verhaeghe, Luc, Oekensestraat 29
Verhelst, Gezusters, Hogestraat 14
Verledens, Willy, Peter Benoitstraat 41
Vermeersch, Geert, Kachtemsestraat 61
Verstraete, Jacques, Guido Gezellestraat 9
Wybo, Monique, Kokelaarsestraat 107
Wylein, Freddy, 11-julistraat 11
Zusters van Liefde, Roeselaarsestraat 47
Zusters van Maria, Gentsestraat 31

Buiten Izegem :

Allewaert, Maria, Rijselsestraat 38 bus 42, 8500 Kortrijk
Claeys, Leo, Ruddervoordestraat 40, 8210 Zedelgem
Declercq, Drugo, Heulsestraat 24, 8860 Lendelede
Decoene, Jozef, Blekerijstraat 8, 8800 Roeselare
Defauw-Verhoestraete, Leon, Zwinlaan 7 app 1/13, 8300 Knokke-Heist
Depoorter-Decoopman, Frans, Van Weelystraat 15, 2678 Ade Lier, Nederland
Descheemaeker, Annemie, Schardauwstraat 17, 8880 Ledegem
Durant, Gerard, Arsenaalstraat 37, 8000 Brugge
Geldhof, Christiaan, Bapaumestraat 1, 8000 Brugge
Haspeslagh, Stefaan, Brandstraat 104, 9830 Sint-Martens-Latem
Maes, Willy, Dwarsstraat 33, 8531 Bavikhove
Matton, Eric, Resedastraat 2, 9920 Lovendegem
Meyfroidt, Armand, Vlasschaardstraat 12, 8770 Ingelmunster
Missiaen, Jan, Lijsbrugstraat 37, 8770 Ingelmunster
Parmentier, Gerard, Arch. Vanhoornelaan 89, 8560 Wevelgem-Moorsele
Priem, Jacques, Amede Brackestraat 10/2, 1950 Kraainem
Strynckx - Van Hassel, Jan, Rotsstraat 60, 9240 Zele
Vanantwerpen, Lucien, Korenstraat 19, 9800 Deinze
Vandewalle, Roger, Ingelmunstersestraat 13, 8860 Lendelede
Vanneste, Guido, Tarwestraat 10, 8770 Ingelmunster
Veranneman, André, Grote Markt 28/4 8800 Roeselare
Verleden, Evie, Izegemstraat 347, 8501 Heule
Vermandere-Deputter, Geert, Beemd 6, 1654 Huzingen-Beersel

HEEMKUNDIGE KRING
TEN MANDERE
IZEGEM

Provincie
West-Vlaanderen
Door mensen gedreven

Koninklijke
Stadsfanfaren
Izegem

www.ksfi.be